

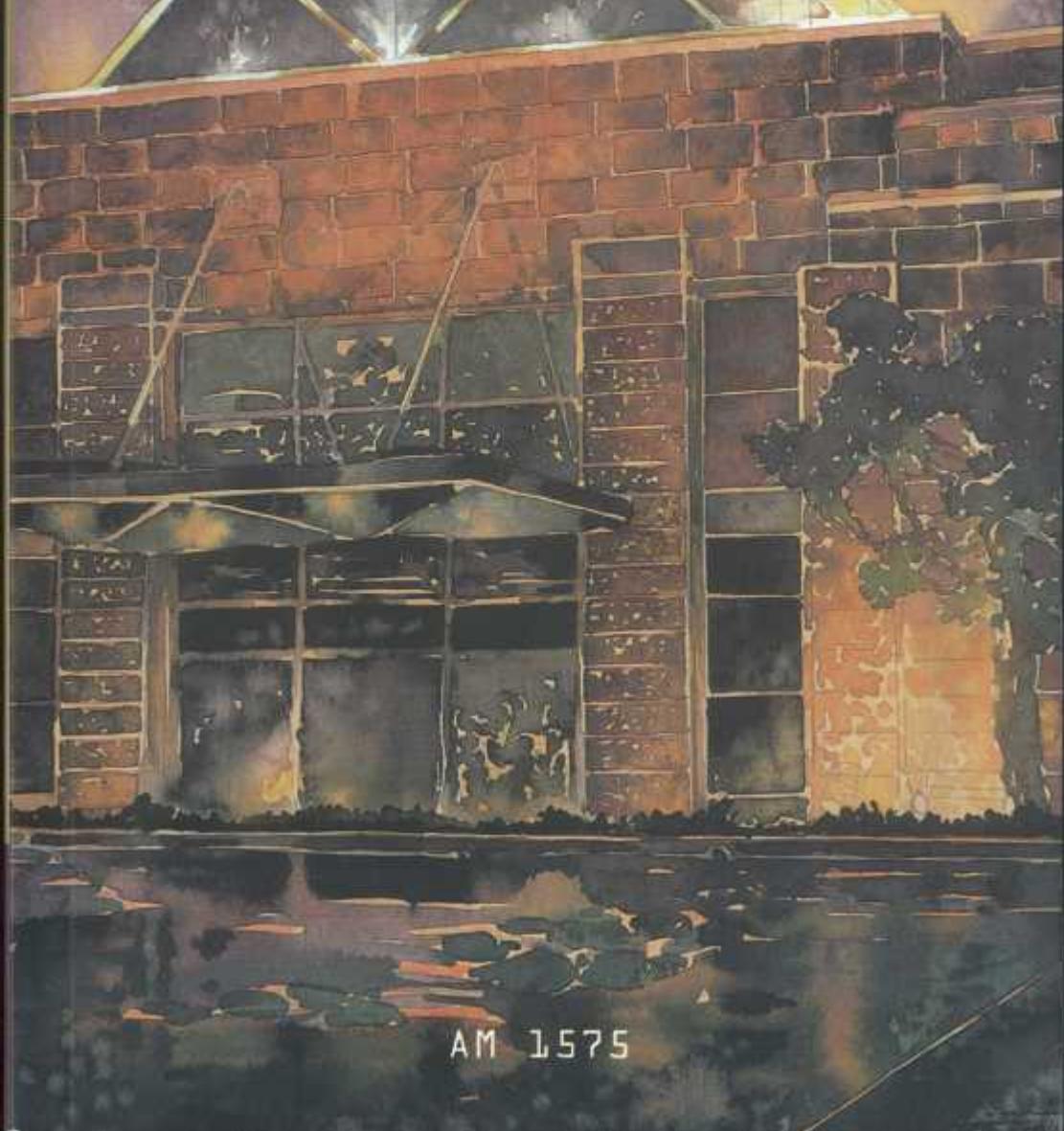
សាស្ត្រិយសុំ

រៀបចំនៃក្រសួងពេទ្យ - នគរាល់ខេត្ត ឆ្នាំ ២០១៩ លេខ ៣៨

ភាគី

ឆ្នាំ ២៥៤៣

ISSN ១៦១៣-១០៥៧

อาคิรatham

เนื่องในมหามงคลสมัย 50 พวรรณฯ พระราชนิยมกิเบกสมรส

สุริยันคู่จันทร์ ดุจราชาคู่ราชนี
ไทยสุขทุกนาที ด้วยบารมีสองพระองค์

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม ขอเดชะ
ข้าพระพทธเจ้าคณาจักรท่านั้นสืบทายตราภูมิ

นิตยสารวิชาการทางประเพณี
ไทย ศิลปะ ศาสนา ความเชื่อในเมืองไทย

หนังสือ “วิทยุสรາญรัมย์” ISSN 1513-105X
ปีที่ 2 ฉบับที่ 7 : เมษายน - มิถุนายน 2543

ที่ปรึกษา

ตอน ประดัดเงินนัย

สุพัฒน์ จิตราธุเคราะห์

อุ้ม เมลานันท์

ผู้อำนวยการ

พิษณุ จันทร์วิทัน

บรรณาธิการ

ประภัสสร เจริญกุล

คณะกรรมการ

สุวรรณ พ่องสมุทร

กิตติศักดิ์ ก่อตมจิตต์

บุญเกย์ เจริญวัฒนาภุคุณ

ทัยกานต์ บะmagdi

สมgap เจริมสวัสดิ์ศรี

นุชจิรีย์ คล่องลั่งสอน

กนกेच แม่งน้อย

วนิดา อุดมทิพย์

กมลวัน อกน้อยดัน

รูปเล่ม : 2 Dots

พิมพ์ที่

บริษัท ท.พ. พรินท์ จำกัด โทร. 433-0026-27

หนังสือ “วิทยุสรາญรัมย์” รายสามเดือน

จัดทำโดย สถาบันวิทยุสรາญรัมย์ กองวิทยุกระจายเสียง

กรมสารนิเทศ กระทรวงการต่างประเทศ

ถนนศรีอยุธยา เชตพญาไท กม.10400 โทร. 643-5094

๘ ๑ ๓ ๕ ๗

๘ ๑ ๓ ๕ ๗

ห้องทดลอง

พระบรมราชโถวชี

50 ปี พระบรมราชโถวชี

พระบรมราชโถวชี

พระราชนิพัทธ์

บทธรรม

พุทธทาสภิกขุ

คำบรรยาย

พณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

ภาษาอังกฤษ

ราหรือกระบวนการต่างประเทศ ~ Andre Lurde

ตั้งแต่ล้อม

เขียนกับผู้ลี้ภัย

ผลกระทบที่ต้องพิจารณา ~ ปราโมทย์ ไม้กลัด

6

9

10

8

15

20

27

สังนักด้อม

模彷ไอลีส์ในรอดบทติ

89

ผ้มภายน

ชูวงศ์ ฉบับจินดา ~ ประภัสสร เสวกุล

73

ประชาคุณ อุนาขับ ~ ประภัสสร เสวกุล

123

ออกศักดิ์ชัย บำรุงพงศ์ ~ พิยณุ จันทร์วิทัน

157

ป ก ณ ก

ประเพณีเดือนมีนาฯ ของโนราเนี่ย ~ เมญ่าจาก ทันทอง

173

พิสดารร้อยแปดดวงการ ~ อุดร ชาครรัตน์

193

ศิลป์วัฒนธรรม

ทวายศมาส ~ สุวรรณ พองสมุทร

101

เกษตร

การเพาะเห็ดหอยสด

41

ตะไคร้หอย ก้าจัดบุ่งและแมลง

63

กฎหมาย

สิ่งลับแฉ่มหศจรรย์ ~ ท.เลิบงพิญญ์

179

อาหารกากิน

ฟ้าราแซ่รำมัญ ~ วีระ เออมทรัพย์

189

ทศนัต

สุตวิเวชิก ~ กิตติศักดิ์ กรก่อนจิตติ

57

ศุขภาพ

อาหารสำหรับผู้ป่วยโรคเบาหวาน ~ วงศ์กร วัฒน์ อินทร์วันพรวรรณ

47

ผักและน้ำผักกษัตริย์ ~ วนิดา อุตม์พิทย์

65

บทกวี

เรื่องข่าวดี ~ ละอองฝน

40

จับเมือง ~ โภศด กลมกลื่อม

197

วิทยาศาสตร์

เรื่องของปรมาน

143

นิทาน

การบริหารความชัดแจ้ง ~ มีรุ่งศักดิ์ หล่อเลิศรัตน์

95

ท้ายเล่ม

200

เดือนเมษายนนี้ สถานีวิทยุสารัญรัมย์มีอายุครบสองปีเต็ม 24 เดือน เป็นเวลาที่ไม่นานเลย ถ้าเบรี่ยนกับช่วงชีวิตของคน

กระทรวงต่างประเทศของท่านมีพัฒนาการต่างๆ อย่างมากมาย ทั้งในด้านการปฏิบัติการกิจแห่งชาติด้านการต่างประเทศ การคุ้มครองดูแลผลประโยชน์ของคนไทยในต่างประเทศและการให้บริการประชาชนอย่างรวดเร็ว และทรงประสิทธิภาพ

การปฏิรูประบบราชการในต่างประเทศ เพื่อทำงานให้คุณค่าเจินกว่าเดิมที่ห่างหายไปรูปแบบของ ทีม ไทยแลนด์ ได้เริ่มขึ้นแล้วอย่างเป็นรูปธรรม

การจัดการเลือกตั้งในต่างประเทศที่ผ่านมาเมื่อเดือนมีนาคม และการคุ้มครองดูแลพนักงานคนไทยในต่างประเทศอย่างทันเหตุการณ์ซึ่งท่านคงทราบจากสื่อมวลชนอย่างสม่ำเสมอ

อีกไม่นานกรมการกงสุลของเราจะรุ่นเวลาการทำงานที่หนังสือเดินทางให้รวดเร็วขึ้นกว่าเดิมและลดขั้นตอนการแสดงเอกสารต่างๆ ด้วยการเชื่อมโยงข้อมูลกับศูนย์ข้อมูลของกระทรวงมหาดไทย

ทั้งหมดนี้ก็เพื่ออำนวยความสะดวก และรับใช้ประชาชนคนไทยอย่างเต็มกำลังความสามารถ

สถานีวิทยุสารัญรัมย์ซึ่งเป็นสถานีวิทยุของกระทรวงต่างประเทศมีการปรับปรุงด้วยตลอดเวลาเพื่อให้เป็นวิทยุของประชาชนอย่างแท้จริง

ในอนาคตอันใกล้นี้ เราจะมีการปรับปรุงคุณภาพการกระจายเสียงและปรับเวลาการออกอากาศ เพื่อให้สามารถรับใช้ท่านผู้ฟังของเราได้อย่างเต็มกำลัง โปรดอธิบายขอข่าวดีในเรื่องนี้

ขอขอบพระคุณผู้ฟังทุกท่านที่ติดตามรับฟังและให้กำลังใจมายังสถานีของเราอย่างมากมาย

หนังสือฉบับนี้เป็นฉบับที่ 7 แล้ว แน่นด้วยสาระและสิ่งที่น่ารู้ต่างๆ เช่นเคย ถือเป็นอภินันทนากิจกรรมจากกระทรวงต่างประเทศแก่พนักงานประชาชน และแทนคำขอบคุณจากสถานีวิทยุสารัญรัมย์ถึงท่านผู้ฟังของเรา

พิษณุ จันทร์วิทัน

“ ถึงยามได้ได้ให้ดีไม่มีทุกข์
ถึงยามเป็นเป็นให้ถูกตามวิถี
ถึงคราวตายตายอย่างเป็นเห็นสุดดี
ได้อย่างนี้ ไม่มีทุกข์ ทุกเวลา.....”

ພຸທະຫາສົກຂູ່

“เรากำครองแผ่นดินโดยธรรม
เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม”

(พระบรมราชโองการ พระราชาท่านในพระบาทพิมบูรณราชากังก
ณ พระที่เป็นไภษฐักขิน พระบรมมหาภารวัง ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๗)

พระราชนำรี เกี่ยวกับงานชลประทาน

เมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2534 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้เสด็จพระราชดำเนินทอดพระเนตรกิจกรรมต่างๆ และบริเวณจะสร้างฝายทดน้ำแม่น้ำปาย ในเขตศูนย์ศึกษาการพัฒนาลุ่มน้ำปาย ตำบลพานป่อง อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน จังหวัดแม่ฮ่องสอน ได้พระราชนำรีพระราชดำเนินทรงเป็นประธานด้วย

1. ควรพิจารณาวางแผนโครงการและก่อสร้างฝายทดน้ำปิดกั้นแม่น้ำปาย ที่บริเวณเหนือศูนย์ศึกษาการพัฒนาลุ่มน้ำปาย เพื่อจัดทำน้ำให้กับอ่างเก็บน้ำ 4 แห่ง ได้แก่ อ่างเก็บน้ำจองจาย อ่างเก็บน้ำอัสดง อ่างเก็บน้ำสายแล และอ่างเก็บน้ำไกลรุ่ง ซึ่งในปัจจุบันได้รับน้ำมาเสริมจากอ่างเก็บน้ำม่อนตะลงที่อยู่ทางด้านทิศตะวันออกของแม่น้ำปายแทน และจะได้นำน้ำจากอ่างเก็บน้ำม่อนตะลงไปช่วยพื้นที่เพาะปลูกบริเวณบ้านหัวยเดือ และใช้ที่ศูนย์

พระบารมีปักเกล้า

ศิลปะชีพทั่วไปเดือ ตำบลผลป่อง อําเภอแม่ยองสอนต่อไป โดยฝ่ายทดน้ำแม่น้ำป่าบายสมควรดำเนินการดังนี้

- ติดตั้งเครื่องสูบน้ำกังหันน้ำที่ด้านท้ายฝายสูบน้ำขึ้นเช้าบริเวณฝั่งขวาบาน้ำแม่น้ำป่าบายเหนืออ่างเก็บน้ำทั้งสี่ เพื่อส่งน้ำไปใช้ปลูกป่าที่ดันน้ำลำธารบริเวณเหนืออ่างเก็บน้ำดังกล่าว และน้ำส่วนหนึ่งที่สูบขึ้นไปจะไหลลงมาเก็บไว้ในอ่างเก็บน้ำตามที่ต้องการได้ด้วย ส่วนพื้นที่สูงด้านฝั่งซ้ายของแม่น้ำป่าบาย ซึ่งจะสร้างสวนสาธารณะ จังหวัดแม่ยองสอน ก็สามารถสูบน้ำขึ้นไปยังบริเวณที่สูง เพื่อรดต้นไม้ที่จะปลูกในเขตสาธารณะต่อไปได้

นอกจากนั้นพื้นที่เพาะปลูกในเขตศูนย์ศึกษาการพัฒนาลุ่มน้ำป่าบานงส่วน ยังจะได้วรับน้ำจากฝายทดน้ำด้วยระบบส่งน้ำแบบ gravity ตลอดทั้งปี รวมทั้งพื้นที่เพาะปลูกของรายภูทางฝั่งซ้ายของแม่น้ำป่าบายบริเวณใกล้กับฝาย ที่บ้านสนบป่องก็จะมีน้ำใช้ในการเพาะปลูกให้ตลอดทั้งปีอีกด้วยเช่นกัน

- เนื่องจากปริมาณน้ำไหลในแม่น้ำป่าบายมีมาก แม้แต่ในฤดูแล้ง จึงควรพิจารณาติดตั้งเครื่องกังหันน้ำสำหรับผลิตไฟฟ้าจากพลังงานด้วยชั้งไฟฟ้าที่ผลิตได้สามารถนำไปใช้ในการสูบน้ำจากด้านหน้าฝายขึ้นไปยังบริเวณที่สูงต่อไป

2. ควรพิจารณาวางแผนการและก่อสร้างอ่างเก็บน้ำที่ทั่วบากันพ้า ทั่วบุญหลวง ทั่วไเมชางหนอง และทั่วสาขาวของน้ำแม่จำตามความเหมาะสม เพื่อหาน้ำช่วยเหลือรายภูหมู่บ้านแก่นพ้า บ้านป่าลานและหมู่บ้านใกล้เคียงในเขตอําเภอเมืองแม่ยองสอน จังหวัดแม่ยองสอน ให้มีน้ำใช้เพื่อการเพาะปลูกตลอดปี ตามที่ผู้ว่าราชการ

จังหวัดแม่ยองสอนได้ทราบบังคับழูประกรุณาขอพระราชทาน

3. ควรพิจารณาวางแผนการและก่อสร้างอ่างเก็บน้ำที่สาขากองห้วยนากะจงจำนวน 2 แห่ง เพื่อนำน้ำที่เป็นแหล่งเก็บน้ำที่จะพ้นจากฝายทั่วบายแม่สะกิดลงมาเก็บไว้ สำหรับช่วยเหลือพื้นที่เพาะปลูกบ้านห้วยเดือ และใช้ศูนย์ศิลปะชีพทั่วไปเดือ ตำบลผลป่อง อําเภอเมืองแม่ยองสอน จังหวัดแม่ยองสอนต่อไป

คำปาราหัตย

เนื่องในโอกาส
วันคล้ายวันสถาปนากระทรวงการต่างประเทศครบ 125 ปี
14 เมษายน 2543

คำปาราหัตย
ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
เนื่องในโอกาส

วันคล้ายวันสถาปนากระทรวงการต่างประเทศครบ 125 ปี

14 เมษายน 2543

พื้นอองประชาชนชาวไทยที่รักทุกท่าน

วันที่ 14 เมษายน พ.ศ. 2543 เป็นวันคล้ายวันสถาปนา
กระทรวงการต่างประเทศ ครบ 125 ปี

ในปัจจุบันหรือที่เรียกวันว่าเป็นยุคโลกาภิวัตน์นั้น กระทรวง
การต่างประเทศ ได้มีการปรับแนวการดำเนินนโยบายต่างประเทศ
ให้เป็นนโยบายเชิงรุก ทันกับกระแสความเปลี่ยนแปลงของโลก
มีความเป็นอิสระ โดยยึดประโยชน์ของพื้นอองชาวยไทยเป็นสำคัญ

เมื่อปีที่แล้วเราได้ดำเนินการที่ถือเป็นการทูตในเชิงรุกหลาย
ประการซึ่งประสบความสำเร็จที่สำคัญดี การรณรงค์ทางเสียงให้ผู้
สมควรของไทย คือ ฯพณฯ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงพาณิชย์ ศุภชัย พานิชภักดี สำหรับตำแหน่งผู้อำนวยการใหญ่

องค์การการค้าโลก และยังได้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมองค์กรอังค์ตัต หรือที่ประชุมองค์การสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและพัฒนาครั้งที่ 10 ที่กรุงเทพฯ ซึ่งได้ช่วยส่งเสริมบทบาทของไทยในเวทีระหว่างประเทศ ทั้งนี้ ผลจากการประชุมได้มีการรับรองปฏิญญากรุงเทพ และแผนปฏิบัติการกรุงเทพ ซึ่งได้เน้นให้เกิดความเป็นอธิรัมมากขึ้นในด้านการค้า และการพัฒนาโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับประเทศไทยที่กำลังพัฒนาทั้งหลาย ซึ่งมีศักดิ์ความสามารถไม่เท่าเทียมกันในการแข่งขันกับกระแสโลกกว้างทั้งนั้น

ในแง่ความสัมพันธ์กับประเทศไทยเพื่อนบ้าน มีความคืบหน้าในหลายด้าน มีการแลกเปลี่ยนการเยือน และจัดตั้งกลไกสำคัญ ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบในระยะยาว ได้แก่ ปัญหาการปักปันเส้นเขตแดน ปัญหาผู้หนีภัยจากการสู้รบ ปัญหาประมง และปัญหาแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย เป็นต้น ทั้งนี้ เรายังได้มุ่งเพียงเฉพาะการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้า แต่ให้ความสำคัญต่อความสัมพันธ์ กับประเทศไทยเพื่อนบ้านและการดำเนินนโยบายเพื่อผลประโยชน์ร่วมกัน ในระยะยาวและในภาพกว้าง โดยมุ่งหวังรากฐานความสัมพันธ์ใน ลักษณะ “ทุนส่วนของความมั่นคงและการพัฒนาร่วมกัน” เน้นการ พัฒนาความสัมพันธ์ที่อยู่บนพื้นฐานของความท่า夷ม และผลประโยชน์ร่วมกัน ทั้งในการอนับวิภาคีและเวทีอาเซียน

เรายังได้มีบทบาทนำในการส่งเสริมความแข็งแกร่งของภูมิภาค การส่งเสริมให้สมาชิกอาเซียนหารือกันอย่างเปิดกว้างและจริงใจ ต่อกันในประเด็นปัญหาต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อกันและกัน การผลักดัน การรวมตัวความร่วมมือทางเศรษฐกิจ และการพัฒนาการขนส่ง คมนาคมที่เชื่อมโยงถึงกัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้สอดคล้องกับผลประโยชน์

ของไทยและของประเทศไทยสมาชิกอาเซียนอื่น ๆ เนื่องจากเป็นการเพิ่ม ประสิทธิภาพของความร่วมมือระหว่างกัน และเพิ่มบทบาทอันอาจ ท่องให้กับสมาชิกอาเซียน

เพื่อเป็นการเสริมสร้างภาพพจน์ที่ดีของประเทศไทยและ ประชาชนชาวไทย กระทรวงการต่างประเทศได้ริเริ่มกิจกรรมด้านการ แลกเปลี่ยนด้านศิลปะและวัฒนธรรม เช่น การอัญเชิญผ้าพระกฐิน พระราชทานไปยังวัดที่สำคัญ ๆ ในประเทศไทยเพื่อนบ้าน การอ่านวิ ความลับดูกต่อผู้แสวงบุญอัจฉริ์ และโครงการบุญตุดความดีร่วมกับ สานักงานการประดมศึกษาแห่งชาติ และสถานเอกอัครราชทูตต่าง ประเทศในประเทศไทย รวมทั้งสถานทูตเอกอัครราชทูตไทยในต่าง ประเทศร่วมกันอุปถัมภ์ เพื่อพิจารณาจัดวิธีธรรมและคุณภาพของ เยาวชนไทย โดยดำเนินการร่วมกันในทุกจังหวัดทั่วประเทศ

นอกจากนี้ ยังได้ขยายกรอบการดำเนินนโยบายต่างประเทศ ให้ครอบคลุมถึงประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับประชาชนโดยตรง โดย ให้ผลักดันให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงข่ายรองรับทางสังคม เพื่อ ลดผลกระทบของวิกฤตการณ์เศรษฐกิจในระยะสั้นต่อผู้ยากไร้ผู้ด้อย โอกาส และพัฒนาสมรรถภาพและศักยภาพของแรงงานไทยในระยะ ยาว รวมทั้งขยายความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อแก้ไขประเด็น ปัญหาข้ามชาติต่าง ๆ ที่กระทบต่อความกินดือดูดีและสวัสดิภาพของ ประชาชนชาวไทย อาทิเช่น การท่าจายทุนระเบิดลังหารบุคคล ปัญหาการโყกษายกินฐานโดยผิดกฎหมาย ปัญหาการค้าสตรีและเด็ก ปัญหายาเสพติด และปัญหาของคุรอาชญากรรมจัดตั้งระหว่างประเทศ เป็นต้น

พื้นอังประชานชาวไทยที่รักทุกทาน

ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงของโลก เราได้แสดงบทบาทในฐานะสมาชิกที่มีความรับผิดชอบต่อประชาคมระหว่างประเทศ การเข้าร่วมปฏิบัติการรักษาสันติภาพร่วมกับองค์การสหประชาชาติของไทยในหลายเหตุการณ์ และล่าสุดที่ติมอร์ตะวันออก ย่อมเป็นด้วยปัจจัยที่สำคัญ

การกิจที่สำคัญอีกด้านหนึ่งของการท่องเที่ยวต่างประเทศ คือบทบาทในการคุ้มครองและบริการประชาชน อาทิเช่น การออกหนังสือเดินทาง งานสัญชาติและนิพิตรณ์ งานคุ้มครองและคุ้มครองประโยชน์คนไทยในต่างประเทศ ตลอดจนการจัดการเลือกตั้งให้แก่พื้นอังประชานชาวไทยที่พำนักอยู่ในต่างประเทศ

ในด้านการให้ความคุ้มครองและคุ้มครองคนไทยในต่างประเทศนั้น ในระยะเวลา 1 ปี ที่ผ่านมาการท่องเที่ยวต่างประเทศได้ให้ความช่วยเหลือคนไทยในต่างประเทศในลักษณะต่าง ๆ มากกว่า 5,000 ราย ซึ่งผู้ที่ได้รับการช่วยเหลือตั้งกล่าว สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 กลุ่มหลัก คือ กลุ่มผู้ใช้แรงงาน กลุ่มผู้ประกอบอาชีพประจำ กลุ่มที่ถูกหลอกลวง และกลุ่มคนไทยที่ประสบความเดือดร้อนอื่น ๆ ทั่วไป

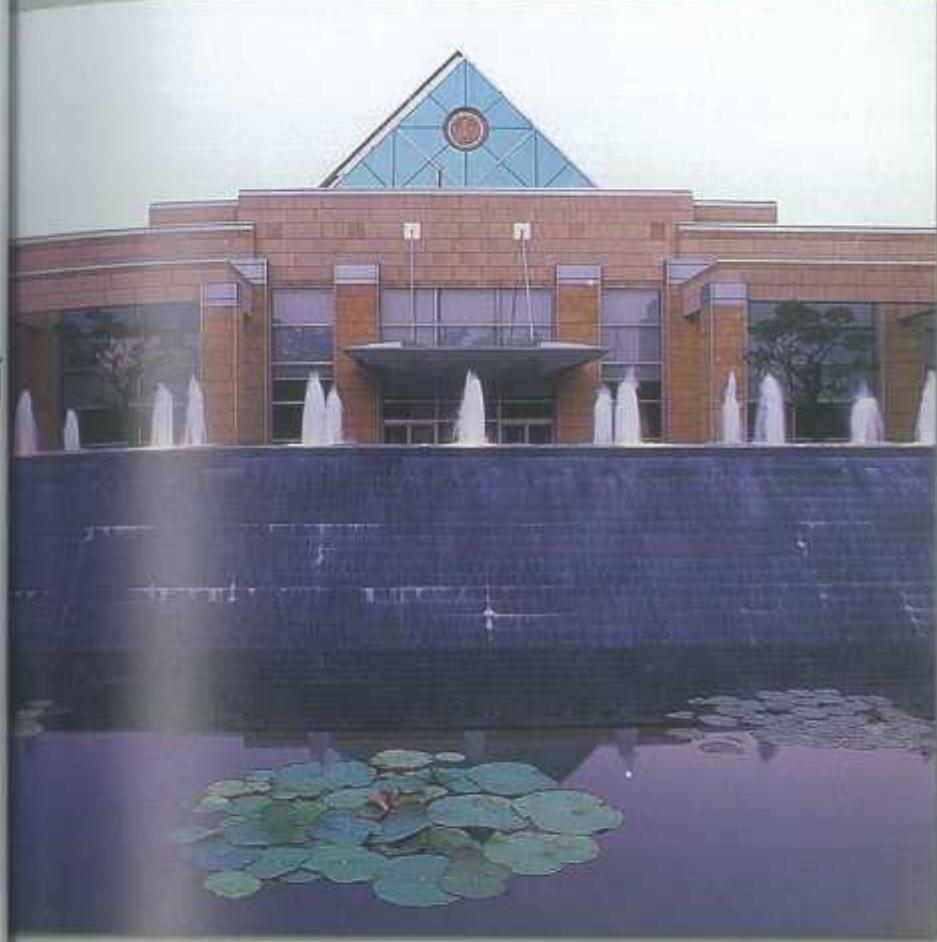
ในยุคโลกาภิวัตน์ การดำเนินนโยบายต่างประเทศให้นรรดิษ่าเรื่องนี้ มิได้ขึ้นอยู่กับการท่องเที่ยวต่างประเทศเพียงแห่งเดียว แต่เกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน ต้องอาศัยความร่วมมือและการประสานงานที่ดีระหว่างหน่วยงานต่างๆ ต้องมีการดำเนินการอย่างมีเอกภาพในทิศทางเดียวกัน เกี่ยวกับเรื่องนี้ การท่องเที่ยวต่างประเทศ

จึงได้มีบทบาทนำในการวางแผนปรับปรุงและปฏิรูปโครงสร้างระบบราชการของไทยในต่างประเทศ เพื่อให้ได้มาตรฐานที่มีเอกภาพมีประสิทธิภาพทั้งในประเทศไทยและในต่างประเทศเชื่อมโยงกัน ทุกหน่วยงานทำงานร่วมกันเป็น Team Thailand หรือ ทีมประเทศไทย

ในวาระที่กระทิวงการต่างประเทศมีอายุ 125 ปี ในวันนี้ ผู้และข้าราชการของกระทรวงการต่างประเทศทั้งหลาย ขอขอบคุณพื้นอังประชาน ที่มีความรับผิดชอบและภาคเอกชนทุกองค์กรทุกหน่วยงาน ที่สนับสนุนงานของกระทรวงการต่างประเทศมาด้วยดี และขอส่งความปรารถนาดีมายังพื้นอังประชานชาวไทยทุกทาน กระทิวงการต่างประเทศจะได้มุ่งมั่นทำงานต่อไปอย่างเต็มสติปัญญาความสามารถ เพื่อผลดุลรักษาและส่งเสริมผลประโยชน์แห่งชาติในทุกๆ ด้าน ภายใต้ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในโลก

สวัสดิ์

ภาพชุด

ราตรีที่กราทรวงการต่างประเทศ

ภาพโดย

Andre Lurde

ราตรีที่กราทรวงการต่างประเทศ

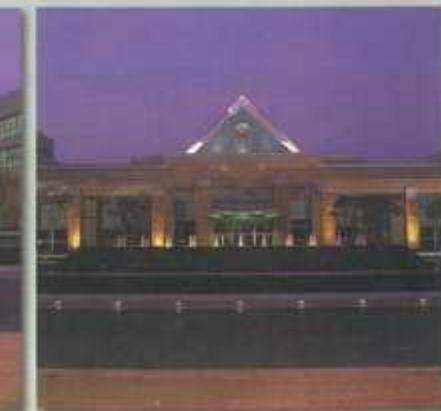
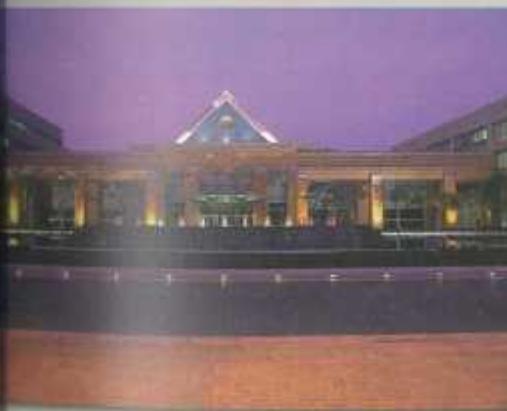
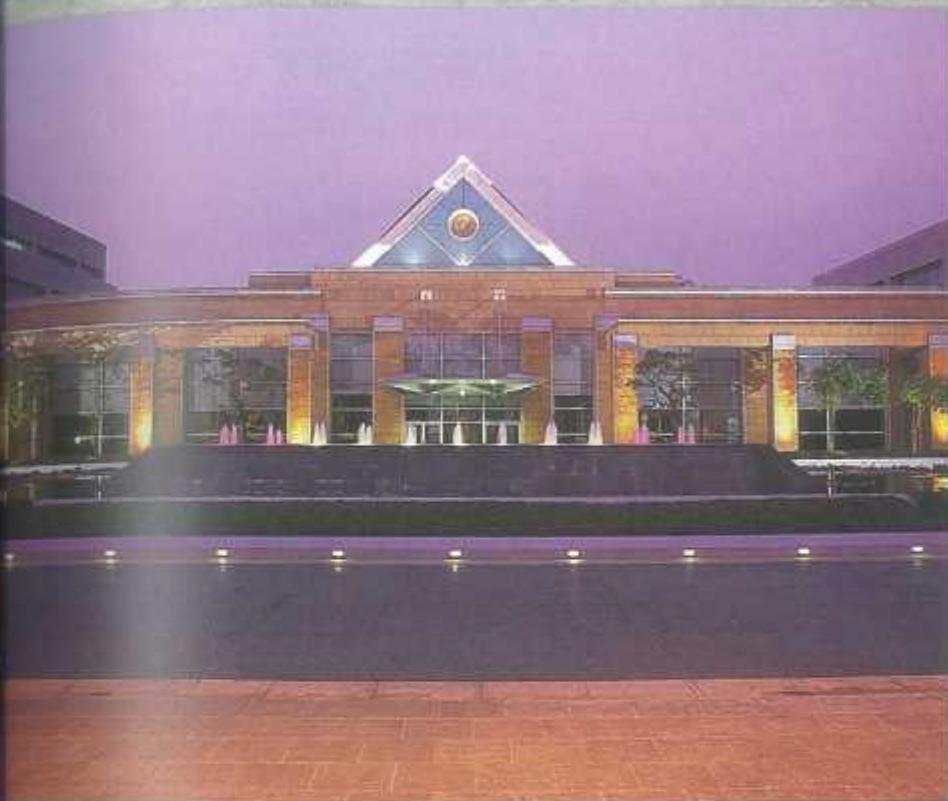
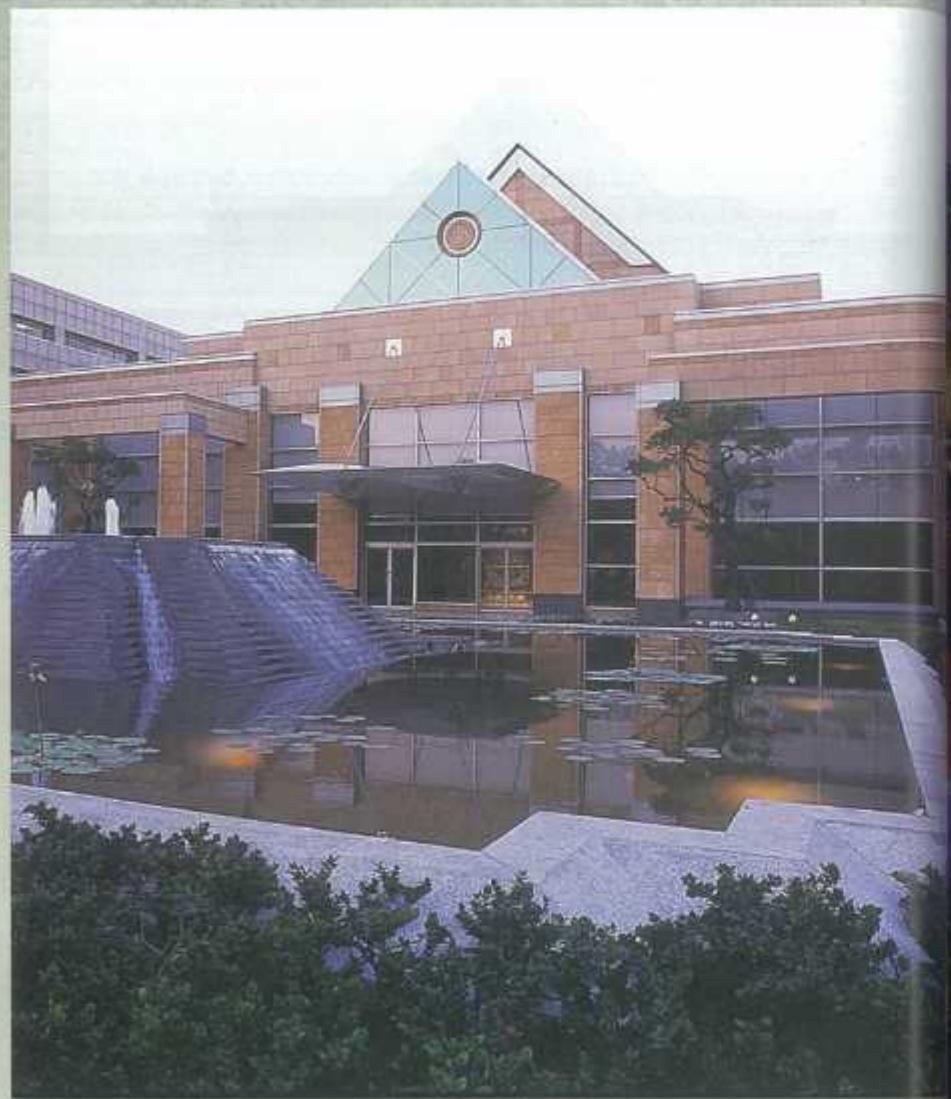
ถ้าคุณไม่ชอบกราทรวงการต่างประเทศที่ตอนนี้เรียบง่าย

ลองมีมุมมองและเปลี่ยนใจมาให้คิดปัจจุบันมากกว่า

และในครึ่งปีนี้ก็จากภาพปกสีดำ-ขาว สมบูรณ์ พวงคอมไน์ อันวิจิตรแล้ว

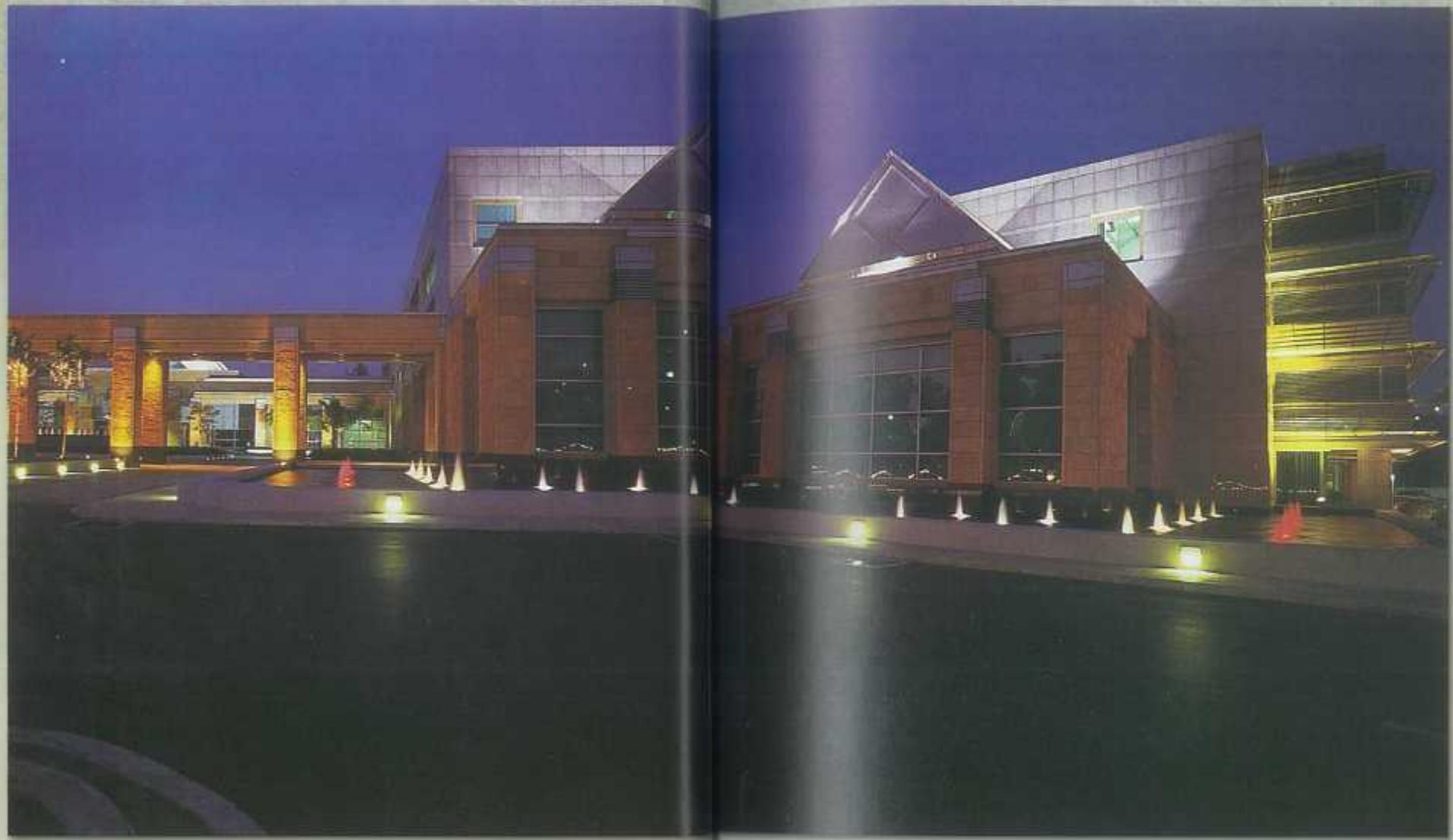
เป็นอย่างนี้

Andre Lurde มาทำบันลือร้านด้วย

การพัฒนา

การพัฒนา

เขื่อน กับ สิ่งแวดล้อม ผลกระทบที่ต้องพิจารณา

ปราโมทย์ ไม้กัตติ

เขื่อนคืออะไร

สำหรับงานพัฒนาแหล่งน้ำ เขื่อนคือสิ่งก่อสร้างที่สร้างปิดกั้นสันน้ำอย่างชัตติ เช่น ห้วย ลำธาร หรือแม่น้ำฯลฯ เพื่อ

- หดบ้าน้ำที่ไหลมาในล้าน้ำให้มีระดับสูงขึ้น จนสามารถส่งเข้าคลองส่งน้ำไปให้พื้นที่เพาะปลูกในเขตโครงการได้อย่างทั่วถึง ทำให้พื้นที่เพาะปลูกมีน้ำ ช่วยเสริมให้พืชที่ปลูกเจริญงอกงาม เมื่อฝนไม่ตกหรือตอนซ่วงฤดูแล้ง

- เก็บกักน้ำที่ไหลมามากในฤดูฝนไว้ทางด้านเหนือของเขื่อน ชึ่งเรียกว่า “ถังเก็บน้ำ” น้ำที่เก็บไว้นี้จะส่งออกมาทางท่อส่งน้ำที่ตัวเขื่อนให้ทุกเวลาที่ต้องการ เพื่อส่งไปตามคลองส่งน้ำให้กับพื้นที่เพาะปลูกในเขตโครงการ หรือปล่อยน้ำไปหมุนเครื่องกังหันน้ำผลิตไฟฟ้า ตลอดจนนำไปใช้ด้านอื่นๆ อีก

เชื่อว่าสร้างเพื่อจัดหน้าสำหรับการเพาะปลูกเป็นหลักนี้ ดีกว่า
เชื่อเพื่อกิจกรรมประทาน

ทำไมกิจกรรมประทานจึงต้องมีการสร้างเชื่อ

การชลประทานมีความสำคัญและจำเป็นกับการประกอบอาชีพ^{กิจกรรมของเกษตรกรในแต่ละภูมิภาคอย่างไรบ้าง}

การเพาะปลูกพืช เช่น การดำเนินการข้าวนาขาวไว้ส่วนใหญ่ของประเทศไทยทำกัน ต้องอาศัยเฉพาะน้ำฝนเป็นหลัก เนื่องจากไม่มีกิจกรรมชลประทานเข้าไปช่วยเหลือ พืชที่ปลูกในพื้นที่ตั้งกล่าวอาจไม่ได้รับน้ำเพียงพออย่างสม่ำเสมอตามที่พืชต้องการ กล่าวคือ ปีใดมีฝนตกเฉลี่ยติดตลอดฤดูกาลเพาะปลูก ก็จะทำให้การเพาะปลูกพืชปีนั้นได้ผลดี แต่ถ้าหากปีไม่มีฝนตกน้อย หรือไม่มีฝนตกในเวลาที่พืชต้องการ ก็จะทำให้การเพาะปลูกในปีนั้นได้รับความเสียหาย หรือไม่ได้รับผลดีเท่าที่ควร ซึ่งมักพบอยู่ทั่วไปทุก處ในทุกภาคของประเทศไทย จึงเป็นเหตุให้เกษตรกรในประเทศไทยจำนวนมากที่ไม่อยู่ในเขตโครงการชลประทานต้องได้รับความเดือดร้อนอยู่เป็นประจำ หรืออาจปล่อยพื้นที่เพาะปลูกให้รกร้างเป็นจำนวนมาก เช่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพราะขาดน้ำสำหรับทำนาทำไร่ในฤดูกาลเพาะปลูกและในฤดูแล้ง

การชลประทานจึงมีประโยชน์ต่อการเพาะปลูกพืช พื้นที่เพาะปลูกแห่งใดมีกิจกรรมประทานดี ย่อมมีน้ำให้พืชที่ปลูกทั้งในเวลาที่ฝนไม่ตก หรือเวลาที่พืชต้องการน้ำได้เสมอ โดยไม่ต้องพึ่งพาธรรมชาติเพียงอย่างเดียว ทำให้พืชที่ปลูกเจริญงอกงามดี

ด้วยเหตุนี้ การชลประทานจึงมีประโยชน์ต่อเกษตรกรใน

เขตโครงการชลประทานอย่างมาก เป็นหลักประกันไม่ให้เกิดการขาดแคลนน้ำระหว่างฤดูกาลเพาะปลูก และไม่ต้องเพาะปลูกโดยอาศัยธรรมชาติเป็นหลักแต่เพียงอย่างเดียวอีกด้วย

จึงสมควรเร่งพัฒนากิจกรรมชลประทาน ให้ท่องเที่ยวสปาพุ่มประทศ สpa แหล่งน้ำ สังคม และสิ่งแวดล้อม มีศักยภาพ เอื้ออำนวยให้การพัฒนาได้อย่างเหมาะสมโดยเร่งด่วนในทุกห้องที่เป็นเหตุให้มีความจำเป็นต้องสร้างเชื่อ

เนื่องจากในการทำกิจกรรมที่เกิดประโยชน์กับพื้นที่จำนวนมาก สักษณะงานด้านวิศวกรรมของกิจกรรมชลประทาน หรือโครงการชลประทานที่ทำ มีหลักที่จะต้องดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

- จะต้องทดน้ำ หรือทำให้น้ำจากแหล่งน้ำมีระดับสูงพอเหมาะสม แล้วจึงนำหรือส่งน้ำนั้นต่อไปยังพื้นที่เพาะปลูกที่ต้องการ ด้วยสิ่งก่อสร้างที่สร้างปิดช่วงลำน้ำเพื่อทดน้ำ ซึ่งเรียกว่า เชื่อทดน้ำ หรือ

- ในบางห้องที่วิธีการทดน้ำทำไม่ได้ผล เนื่องจากในฤดูแล้ง หรือเมื่อฝนไม่ตก ไม่มีน้ำไหลมาในลำน้ำหรือให้มาอย่างไม่เพียงพอ กับความต้องการ ก็จะต้องมีวิธีการเก็บกักน้ำที่มีมากในฤดูฝน เก็บไว้ใช้เมื่อถึงคราวจำเป็น โดยการสร้างเชื่อเก็บกักน้ำปิดกั้นทางน้ำ ระหว่างทุบเข้าหรือระหว่างเนินสูง เก็บน้ำไว้เป็นแหล่งน้ำสาธารณะที่รับใช้งาน แหล่งเก็บกักน้ำนี้เรียกว่า “อ่างเก็บน้ำ” ซึ่งการจัดทำ อ่างเก็บน้ำจะต้องให้มีปริมาณน้ำมากพอ กับความต้องการในฤดูกาลเพาะปลูก จึงมีน้ำสำหรับพื้นที่ในเขตโครงการที่กำหนดใช้ในฤดูฝน และฤดูแล้งเสมอ

จึงเห็นได้ว่ามีความจำเป็นต้องสร้างเชื่อประเภทใดประเภทหนึ่ง

ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมน้ำธรรมชาติและสภาพภูมิประเทศ หากไม่มีการสร้างเขื่อนแล้วกิจกรรมประทานประเพณีที่เกิดประโยชน์กับพื้นที่เพาะปลูกจำนวนมากจะไม่สามารถดำเนินการได้

ผลงานสร้างเขื่อนเพื่อการชลประทานและผลประโยชน์ที่เกษตรกรได้รับ

จนถึงปัจจุบันเขื่อนที่ให้ประโยชน์ด้านการชลประทาน (ก่อสร้างโดยกรมชลประทาน และได้น้ำจากอ่างเก็บน้ำที่สร้างโดย กฟผ. ด้วย) ซึ่งก่อสร้างเสร็จแล้วมีจำนวนโดยสรุป ดังนี้

1. เขื่อนทัน้ำ มี

- 1) เขื่อนระบายน้ำ จำนวน 15 เขื่อน (ขนาดใหญ่และขนาดกลาง)
- 2) ฝาย จำนวน 2,280 ฝาย (รวมฝายขนาดเล็ก ใช้เวลา ก่อสร้างไม่เกิน 1 ปี จำนวน 2,060 ฝาย ด้วย)

2. เขื่อนเก็บกักน้ำ มี

2.1 เขื่อนเก็บกักน้ำขนาดใหญ่ ความจุอ่างเก็บน้ำ 100 ล้านลูกบาศก์เมตรขึ้นไป

- 1) เขื่อนคอนกรีต
 - เขื่อนคอนกรีตรูปตั้ง จำนวน 1 เขื่อน
 - เขื่อนคอนกรีตแบบรับแรงดันน้ำด้วยน้ำหนัก จำนวน 1 เขื่อน
- 2) เขื่อนดินกมบดอัดแน่น จำนวน 14 เขื่อน (อยู่ในความดูแลของ กฟผ. 1 เขื่อน เนื่องจากมีการผลิตไฟฟ้าพลังน้ำจำนวนมาก)

(ไฟฟ้าพลังน้ำจำนวนมาก)

3) เขื่อนหินก้อน จำนวน 8 เขื่อน (หั้งหมุดสร้างโดย กฟผ. เป็นเขื่อนเนกประสงค์ มีประโยชน์หลักเพื่อการผลิตไฟฟ้า)

2.2 เขื่อนเก็บกักน้ำขนาดกลาง ความจุอ่างเก็บน้ำอย่างกว่า 100 ล้านลูกบาศก์เมตร ใช้เวลาสร้าง 2 ปีขึ้นไป จำนวน 290 เขื่อน หั้งหมุดเป็นเขื่อนดินกมบดอัดแน่น

2.3 เขื่อนเก็บกักน้ำขนาดเล็ก ใช้เวลา ก่อสร้างประมาณ 1 ปี ใช้งบประมาณโครงการละไม่เกิน 10 ล้านบาท มีประมาณ 2,600 เขื่อน หั้งหมุดเป็นเขื่อนดินกมบดอัดแน่น

สำหรับประโยชน์ที่เกษตรกรได้รับจากการเขื่อนเพื่อการชลประทานมีโดยสรุปดังนี้

- 1) พื้นที่เพาะปลูกได้รับประโยชน์จากการก่อสร้างเขื่อนทางด้านชลประทานรวมทั้งประเทศ ประมาณ 21 ล้านไร่
- 2) พื้นที่ได้รับประโยชน์รวมทั้งประเทศดังกล่าวข้างต้นประมาณ 50% หรือราว 10 ล้านไร่ เป็นพื้นที่เพาะปลูกซึ่งได้รับน้ำจากอ่างเก็บน้ำสนับสนุน (รวมอ่างเก็บน้ำที่สร้างโดย กฟผ. ด้วย)

ด้วยหากพิจารณาถึงความต้องการด้านการชลประทานที่รัฐบาลจะต้องดำเนินการต่อไปแล้ว โครงการชลประทานเป็นความต้องการอย่างยิ่งของเกษตรกรในทุกท้องที่ ดังข้อมูลที่แสดงเพื่อพิจารณาเปรียบเทียบดังนี้

- ประเทศไทยมีพื้นที่ทำการเกษตรทั้งประเทศ ประมาณ 150 ล้านไร่

~ นับตั้งแต่ก่อตั้งกรมชลประทานมาจนถึงปัจจุบัน นานกว่า 80 ปี ได้มีการพัฒนางานด้านน้ำอย่างต่อเนื่องมาตลอด สามารถสร้างโครงการชลประทานครอบคลุมพื้นที่ได้เพียง 21 ล้านไร่ หรือ ประมาณร้อยละ 13 ของพื้นที่เพาะปลูกทั้งประเทศเท่านั้น

~ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในปัจจุบันมีพื้นที่ทำการเกษตรประมาณ 60 ล้านไร่ แต่มีพื้นที่ซึ่งโครงการชลประทานสามารถช่วยเหลือได้มีเพียง 2.5 ล้านไร่ หรือประมาณร้อยละ 4.2 ของพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมดในภาคนี้เท่านั้น

การสร้างเขื่อนกับผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและการแก้ไข

การสร้างเขื่อนเก็บกักน้ำมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เนื่องจากเขื่อนเก็บกักน้ำขนาดใหญ่ซึ่งมีพื้นที่ถูกน้ำท่วมและมีขนาดความจุอ่างเก็บน้ำมาก ที่สำคัญได้แก่

1) น้ำท่วมพื้นที่ป่าไม้ ทำลายทรัพยากรป่าไม้ รวมทั้งแหล่งที่อยู่อาศัยและแหล่งหากินของสัตว์ป่า (กรณีบริเวณอ่างเก็บน้ำเป็นป่าดิบและเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า)

หลังจากนั้น พื้นที่ป่าดามบริเวณขอนอ่างเก็บน้ำมักถูกราชการบุกรุกจากการเป็นที่ท่องเที่ยว และถือครองเป็นกรรมสิทธิ์โดยไม่ชอบธรรม

2) พื้นที่เพาะปลูกและบ้านเรือนรายรุกข้นท่า่่วม เป็นปัญหาด้านเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งจะต้องจัดหาที่ดินถาวรใหม่ พร้อมทั้งจ่ายเงินชดเชยค่าทรัพย์สินให้รายกรที่ได้รับความเดือดร้อน

~ ปัญหาสภาพพื้นที่ดินถาวรใหม่ไม่ดีเท่าที่รายกร

เดียวยู่

- มีปัญหาขัดแย้งกับผู้อยู่เดิม
- รายกรได้รับค่าชดเชยจากทางราชการต่ำ บางกรณีไม่ได้รับค่าชดเชยเนื่องจากขาดเอกสารสิทธิ์ในการถือครองที่ดิน

3) น้ำในอ่างฯ เน่า เนื่องมาจากน้ำไม้ออกจากอ่างฯ ไม่หมด และปัญหาด้านสาธารณสุข เช่น เป็นแหล่งเพาะพันธุ์บุ่ง

4) ผลกระทบกับทรัพยากรแร่และโบราณคดี (หากมี) และอื่นๆ การแก้ไขผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สามารถกระทำได้ในการดำเนินงานโครงการเรื่องเก็บกักน้ำขนาดใหญ่ (ที่มีความจุอ่างเก็บน้ำตั้งแต่ 100 ล้านลูกบาศก์เมตรขึ้นไป หรือมีพื้นที่ผิวอ่างเก็บน้ำที่ระดับน้ำเก็บกักตั้งแต่ 15 ตารางกิโลเมตรขึ้นไป หรือสามารถส่งน้ำไปยังพื้นที่ชลประทานได้ตั้งแต่ 80,000 ไร่ขึ้นไป) โดยจะมีการศึกษาและจัดทำรายงานผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (ทั้งนี้ตามประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการพัฒนา เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม 2524) รายงานดังกล่าวจะต้องเสนอมาตราการหรือแผนแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เป็นไปได้ทางปฏิบัติ รวมทั้งแผนการติดตามตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมไว้ด้วย

เพื่อผลการศึกษาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในทุกด้าน ปรากฏอย่างชัดเจน ว่าสภาพสิ่งแวดล้อมบริเวณอ่างเก็บน้ำเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องรักษาอย่างที่สุด หรือสภาพแวดล้อมข้างเคียงเมื่อสร้างเขื่อนแล้วจะต้องได้รับความเสียหายເื่อมໂගรมมาก เมื่อเทียบกับมูลค่าทางเศรษฐกิจที่คาดว่าจะได้รับจากการสร้างเขื่อน ไม่คุ้มกัน

โครงการเขื่อนเก็บกักน้ำดังกล่าวก็สามารถเสนอให้ยกเลิกโครงการได้ แต่ด้วยการณาเปรียบเทียบแล้วประ予以ชันที่รายภูมิได้รับมีมาก โดยลิ่ง แฉดล้อมบริเวณอ่างเก็บน้ำที่ได้รับผลกระทบมีไม่มาก สามารถแก้ไข ขดเฉยได้ โครงการเขื่อนเก็บกักน้ำแห่งนั้นๆ จึงจะเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรี ขอเสนอเปิดโครงการ และการแก้ไขผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมก็จะมีการ ดำเนินงานตามที่ระบุไว้ในผลการศึกษาต่อไป

ปัญหาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่างๆ หากมีการวางแผนป้องกัน และแก้ไขอย่างถูกต้องคงก็จะสามารถทำให้น้ำท่ามกลางน้ำที่มีความต้องการสูง เสียไปอย่างแน่นอน แต่ป่าโดยรอบอ่างเก็บน้ำ อยู่ในวิสัยที่สามารถป้องกันได้ เป็นดังนี้ เปลี่ยนสภาพป่าบริเวณรอบอ่างเก็บน้ำจากป่าสงวนแห่งชาติ ให้เป็น อุทยานแห่งชาติ หรือนุรักษ์เป็นเขตราชอาณาจักรที่สัตว์ป่า พร้อมกับ จัดตั้งเพิ่มน้ำพิทักษ์และป้องกันรักษาป่าให้เพียงพอ เป็นต้น

กรณีการสร้างเขื่อนซึ่งมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่กล่าวถึงกัน มากเท่านั้นจะได้แก่การที่จะสร้างเขื่อนแก่งกรุง และจะศึกษาเรื่องเขื่อน ห่วงราก บทความนิจของเสนอความเห็นเกี่ยวกับเขื่อนทั้งสองแห่งกับ ผลกระทบที่มีต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งเมื่อมีการพิจารณาแล้วอย่างจริงจังตาม หลักวิชาการแล้วผลจะเป็นอย่างไร

ความเห็นเกี่ยวกับการสร้างเขื่อนแก่งกรุง

คณะกรรมการริบอนให้กรรมชลประทานสำรวจและศึกษาพื้นที่ที่ จะได้รับประโยชน์อันเนื่องมาจากการชลประทาน ว่าจะสอดคล้องเป็น ไปได้ตามรายงานความเหมาะสมของ กฟผ.หรือไม่ (มติ ครม. เมื่อ 31

กรกฎาคม 2533)

เกี่ยวกับเรื่องนี้ กรรมชลประทานได้ส่งเจ้าหน้าที่ไปทำการ สำรวจภูมิประเทศเพิ่มเติม นอกจากนั้นยังได้ส่งเจ้าหน้าที่ไปสำรวจ สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของประชาชนที่อยู่ในโครงการ สภาพ การใช้ที่ดิน รวมทั้งตรวจสอบสภาพของธรรมชาติที่จะทำการ สร้างเขื่อนทั้งน้ำ เพื่อประกอบการนำเสนอมาศึกษาอย่างละเอียดต่อไป

จากการสำรวจที่ได้รับทราบมาจนถึงขณะนี้ พบว่า พื้นที่ โครงการชลประทานแก่งกรุงจะเป็นไปตามที่ได้เคยเสนอไว้ในรายงาน เดิม และนอกจากนั้นจะพยายามช่วยเหลือราษฎรที่อาศัยอยู่บริเวณ ท้ายเขื่อนแก่งกรุงจนถึงบริเวณเขื่อนทัน้ำที่บ้านน้ำหัก (เขื่อนเพื่อการ ชลประทาน) และบริเวณด้านฝั่งขวาของเขื่อนทัน้ำบ้านน้ำหัก ให้ได้ รับประโยชน์จากการนี้อีกด้วย ซึ่งจะคลุมพื้นที่เพิ่มกว่าเดิมอีก ประมาณหนึ่งหมื่นไร่ รายละเอียดของขอบเขตโครงการที่ແน่อนจะ แล้วเสร็จภายในปี 2534

โดยสรุป จากการสำรวจเพิ่มเติมครั้งนี้อาจกล่าวได้ว่า การ ก่อสร้างเขื่อนเก็บกักน้ำขนาดใหญ่บนแม่น้ำคลองยันหรือเขื่อนแก่ง กรุงโดย กฟผ. และการก่อสร้างเขื่อนทัน้ำโดยกรรมชลประทานทาง ตอนล่างจะสามารถส่งน้ำให้แก่พื้นที่ที่ทำการเกษตรได้มากกว่า 2 แสนไร่ ตามที่ได้เคยรายงานไว้แล้ว

สำหรับความเห็นเกี่ยวกับการสร้างเขื่อนแก่งกรุงที่มีผลกระทบ ต่อสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ คงได้แก่ ปัญหาน้ำท่วมพื้นที่ป่าซึ่งยังเป็น ป่าดงดิบประมาณ 37 ตารางกิโลเมตร หรือ约 23,125 ไร่ ส่วนด้าน อื่นๆ ทางหน่วยงานผู้สร้างเขื่อนร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องยังมี

มาตรการแก้ไขป้องกันอย่างรัดกุม นี้ให้ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมบังเกิดไปในทางเลวร้ายเหมือนเชื่อนอื่นที่มีการกล่าวถึง ทั้งนี้เนื่องจากได้รับบทเรียนมาจากการแล้วนั้นเอง

ที่สำคัญต้องมีการพิจารณาว่าป่าที่เราต้องสูญเสียอย่างแน่นอนเนื่องจากถูกน้ำท่วมนั้น ทำให้พื้นที่ป่ากลายเป็นพื้นที่แหล่งน้ำแทนซึ่งในแห่งนี้นิเวศน์วิทยาไม่ใช่เป็นลิ่งเลวร้าย พิจารณาแล้วน่าจะมีคุณค่าสมดุลกันได้หรือตึกกว่า เนื่องจากอ่างเก็บน้ำมิได้เป็นการทำลายแหล่งต้นน้ำลำธารเหมือนอย่างที่พูดกัน เมื่อมีน้ำพื้นที่บริเวณนั้นจะชุมชนขึ้นไปทั่วทำให้ต้นน้ำลำธารและระบบนิเวศน์กลับดีขึ้นเสียอีก ผิดกับพื้นที่ป่าหากถูกบุกเบิก (จำนวน 23,125 ไร่) เป็นพื้นที่ทำไร่ระบบนิเวศน์บริเวณนั้นจะได้รับผลกระทบ เพราะเป็นการทำลายระบบนิเวศน์ ให้เลวร้ายอย่างขัดเจน จึงมีความเห็นว่าหากความเสียหายด้านเศรษฐกิจ ที่ป่าไม้ต้องถูกทำลายกับการสูญเสียพื้นที่ป่าไปส่วนหนึ่ง เมื่อเทียบกับประโยชน์ของราชภารณะและเกษตรกรโดยส่วนรวมจะได้รับแล้ว การก่อสร้างเขื่อนสามารถอ่อนวยประโยชน์ให้มากกว่า ก็สมควรพิจารณา ก่อสร้างเขื่อนแห่งนี้ต่อไป

ความเห็นเกี่ยวกับการสร้างเขื่อนคลองสมอปูน (เขื่อนเหวนราก)

เขื่อนคลองสมอปูน หรือที่เรียกว่า เขื่อนเหวนราก บริเวณที่ติดจะก่อสร้างกันอยู่หนีน้ำตากเหวนรากขึ้นไปประมาณ 800 เมตร ตามประวัติความเป็นมาเริ่มเมื่อปี 2514 เคยมีการศึกษาเบื้องต้นไว้ว่า จะสร้างเพื่อการผลิตไฟฟ้า แต่ต้องระงับไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้เนื่องจากบริเวณอ่างเก็บน้ำทั้งหมดอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติเทาใหญ่

ต่อมาราษฎรและหน่วยงานหลายแห่งได้มีหนังสือถึงกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และรัฐบาลขอให้พิจารณาโครงการนี้เพื่อช่วยแก้ไขปัญหาน้ำท่วมพื้นที่ชุมชนและพื้นที่เพาะปลูก ซึ่งได้รับความเสียหายอย่างหนัก 4-5 ปีต่อครั้ง อีกทั้งเพื่อเก็บน้ำจํานวนมากไว้ใช้เพาะปลูกในเขตโครงการจำนวนหลายแสนไร่ให้มีน้ำใช้เพาะปลูกอย่างไม่ขาดแคลน และครั้งสุดท้ายมีการร้องเรียนให้สร้างหลังจากเกิดอุทกภัยน้ำท่วมครั้งใหญ่เมื่อเดือนตุลาคม 2533

กรมชลประทานจึงได้จัดทำรายงานเบื้องต้นโครงการอ่างเก็บน้ำคลองสมอปูน ซึ่งเป็นการศึกษาเฉพาะด้านวิศวกรรมอย่างกว้าง ๆ โดยมีได้ศึกษาด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง มีลักษณะโครงการโดยสรุปดังนี้

- ที่ดังขื่อนอยู่หนีน้ำตากเหวนรากขึ้นไปประมาณ 800 เมตร
- เขื่อนสูงประมาณ 55 เมตร ยาวประมาณ 250 เมตร
- ความจุอ่างเก็บน้ำที่ระดับน้ำเก็บกักประมาณ 220 ล้านลูกบาศก์เมตร

- พื้นที่น้ำท่วมที่ระดับน้ำเก็บกัก 11,700 ไร่
- ช่วยพื้นที่เพาะปลูกในเขตโครงการได้ 200,000 ไร่

กรมชลประทานได้พิจารณาแล้วเห็นว่าควรมีการศึกษาในรายละเอียดต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง จึงทำหนังสือเสนอกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เมื่อต้นเดือนมกราคม 2533 ขอให้นำเสนอคณะกรรมการอนุมัติทำการศึกษาความเหมาะสมและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมสำหรับเสนอรัฐบาล เพื่อประกอบการตัดสินใจจะพัฒนาโครงการนี้ต่อไปตามที่ราษฎรจังหวัดทราบรายกรองเรียน หรือให้หยุดการพัฒนาอย่างถาวร ฯพณฯ ร焉.กษ. ในขณะนั้นมีบัญชาให้ชะลอเรื่องไว้ก่อน

เกี่ยวกับเรื่องเชื่อในเก็บกักน้ำคลองสมอปูน หรือเชื่อในแนวรุกที่มีการถูกเดียงกันว่าควรสร้างหรือไม่ควรสร้าง และได้มีการรื้อพื้นที่ขึ้นมาใหม่ หลังจากเกิดอุทกภัยที่จังหวัดนครนายกเมื่อเร็วๆ นี้ มีความเห็นว่าเรื่องนี้ยังไม่มีใครหรือหน่วยงานใดรู้จริง เพราะยังไม่มีการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ และยังไม่มีการศึกษาดึงผลกระบวนการต่อสิ่งแวดล้อมในด้านต่างๆ อิ่มต่ำจะเป็นภัยต่อสิ่งแวดล้อม จึงไม่มีข้อมูลหรือผลการศึกษา มาพิจารณาซึ่งน้ำหนักถึงผลดีและผลเสียที่จะเกิดขึ้นกับส่วนรวมได้ ดังนั้น กระแสการต่อต้านที่ผ่านมาจึงเป็นการเอกสารความรู้สึกของแต่ละฝ่าย มาเป็นเหตุผล เชน เมื่อเกิดน้ำท่วมใหญ่ขึ้นมา ก็รู้สึกว่าควรสร้างเชื่อใน กรมป่าไม้หรือองค์กรเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าหรือสิ่งแวดล้อมก็ไม่เคยมีการศึกษาเรื่องนี้ เพราะไม่มีหน้าที่ส่วนรวมชุดประทานก็ยังคงไม่ได้เข้าไปสำรวจพื้นที่บริเวณที่จะสร้าง เชื่อในหรือบริเวณจะเป็นอย่างไรกับน้ำ เพาะาะการเข้าไปสำรวจในเขตอุทยานแห่งชาติต้องขออนุญาตต่อกรมป่าไม้ก่อนเข้าไปดำเนินการ

ด้วยเหตุนี้ เรื่องของเชื่อในเก็บกักน้ำคลองสมอปูนจึงควรใช้ความรอบคอบในการศึกษาทุกแง่ทุกมุม โดยการศึกษาเหล่านั้นต้องประกอบด้วยผู้มีความรู้ในสาขาต่างๆ ที่สมดุลกัน ไม่ใช่เน้นฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง และควรนำหลักวิชาการมาใช้ตัดสิน จะเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการหาข้อยุติ ซึ่งผลการศึกษาที่ได้จะเป็นตัวชี้ว่าควรดำเนินการอย่างไรต่อไปหรือไม่ โดยเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีเป็นผู้ตัดสินปัญหาข้อขัดแย้งนี้

แผนการก่อสร้างเชื่อและการชุดประทานในอนาคต

เนื่องด้วยเกษตรกรทุกภาคของประเทศไทยมีความต้องการน้ำชุดประทานอยู่ทั่วไป แต่งานหน้าช่วยเพาะปลูกที่กรรมชุดประทานทำมาหลายเดือนแล้วกว่า 80 ปีแล้ว สามารถพัฒนาสร้างงานชุดประทานช่วยเหลือพื้นที่เพาะปลูกทั้งประเทศได้เพียง 21 ล้านไร่ หรือประมาณร้อยละ 13 ของพื้นที่ทำการเกษตรของประเทศไทยทั้งหมด เท่านั้น และโดยเด่นทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งเป็นภูมิภาคที่มีการขาดแคลนน้ำมากที่สุด สามารถพัฒนาช่วยเหลือได้พื้นที่ชุดประทานเพียงร้อยละ 4.2 ของพื้นที่เพาะปลูกที่มีอยู่ในภาคนี้ทั้งหมด และภาคอีนมอกเนนจากภาคกลาง ก็มีความต้องการน้ำชุดประทานอยู่แทนทุกพื้นที่

ด้วยเหตุนี้ ในท้องที่ได้หากสภาพภูมิประเทศ สภาพแอลจัน้ำสังคม และสิ่งแวดล้อม เอื้ออำนวยให้ทำการพัฒนางานชุดประทานได้ กรรมชุดประทานจะต้องรับคำแนะนำการก่อสร้างโครงการชุดประทานเหล่านั้นต่อไปอย่างเร่งด่วน ซึ่งก็หมายถึง แผนการก่อสร้างเชื่อเพื่อการชุดประทานในอนาคต ซึ่งเป็นสิ่งก่อสร้างสำคัญของโครงการชุดประทานที่จะต้องสร้างเพื่อจัดหน้าไว้เป็นแหล่งน้ำต้นทุนจะต้องมีการอนุมัติให้ดำเนินการควบคู่ไป แต่ให้มีการศึกษาและพิจารณาดึงผลกระทบที่มีต่อสิ่งแวดล้อมอย่างละเอียด และปรับเปลี่ยนถึงผลดีและผลเสียก่อนอนุมัติให้ทำการก่อสร้างเสมอ

"ຂະອອງພນ"
ຈາກ
"ຊູກກວາດແຂ່ນ້າທາດ"

2527

ເຮືອເຄຍເວີຣີວິດ.....
ລອຍຫອງທີ່ຕ່ວັງຄວ້າງກອາງເກີບຍົວຄືນ
ທ່ວັງພຶ່ງພຶ່ງສິ່ງໄດ້ມາຍັງບິນ
ທຸກວັນຕີນຮ້ອມການອຳນປາກ
ເລື່ອນກາງສາຍພວກມືບີຫຼັບຜົນຜິດທ້ວັງ
ໄກສັກຝຶ່ງທີ່ຈະຈອດທອດເວືອນຮົງ
ທັງຄົນກຽມກະຮ່ານໜໍາຮູກມາຖຸກທາງ
ມັນອ້າງວັງທົງຍອເໝາງເຫຼົາເໜີອກນ
ຈຸດໝາຍອູ້ໝາງໃດຍັງໄມ້ຮູ້
ທຸກອ່າງຄູ່ລົກສັບແລະສັບສົນ
ນຽມຍາກທີ່ເນີນເຊື່ອແລະມີດິນ
ເຝຳເປັບຢັ້ງຈາກນ້າຕາຫລັງລົງພັ້ງພ່າຍ
ກັດວ່າກວາກດ້ວຍເກີນໄຂວ່າວ່າອານາຫັດ
ເນື່ອມັນທຸນດືສິງທີ່ຜັນພັດນຸ່າຍ
ຄອຍແຕ່ວັນຫ້ວ່າໃຈແຫຼກແດກກໍາລາຍ
ລາງແພັ່ນຍັນວັນມັນເປັນຈິງ
ເອັນເປັນເໜີມອນທ່າງເລືອ.....ເວີຣີວິດ
ເມີນເຂັ້ມທີ່ຕີເປັນຄວາມສຸຂະເປັນທຸກສິ່ງ
ເມີນເສີມອນຫລັກສັບໃຫ້ພັກພິງ
ເກີນເກີນຍິ່ງຈຸດໝາຍໃນປາຍກາງ
ຈັນຈະອູ້ຍ່າງໄຣເມື່ອໄວ້ຮັບ
ຄົນນັນວັນລັ້ນຄຸ້ມທຸກອ່າງ
ອນີຈາ...ເວືອນ້ອຍດຼອຍເຄື່ອງຄວ້າງ
ຈະອັນປາງລົງເມື່ອໄຫວ...ມັງໄມ້ຮູ້

ຕະຫະທະ

ການເພາະເຫັດທ່ອມສົດ

ເຫັດທ່ອມເປັນເຫັດເສຽງຮູກທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນ
ເປັນອັນດັບ 3 ຂອງໂລກ ແລະນັບວັນຈະແພ່ງ
ຫລາຍແລະໄດ້ຮັບຄວາມນິຍມມາກັ້ນ ເນື່ອຈາກ
ເຫັດທ່ອມມີຄຸນຄ່າທາງໂກໝາງກາງສູງ ມີສ່ວຽພຫຼຸນທ່າງຍາ ເຊັ່ນ ຕ້ອດຕ້ານ
ເຂືອລົມະເຮົງ ລະລາຍໄຂມັນຄຸດຕັນໃນເສັນເລືອດ ບຽບເຫາກາຮ່ອງໂຮງ
ຄວາມດັນໂລທີ່ສູງ ທີ່ສໍາຄັນຄົດ ມີກິລິນທ່ອມແລະປລອດດ້ວຍຈາກສ່າງພິທິທິກ້າງ
ປະເທດໄທມີການນໍາເຂົ້າເຫັດທ່ອມແທ້ງຈາກຕ່າງປະເທດປີລະ
ຫລາຍລ້ານນາທ ທັງສັ່ງເຂົ້າໂດຍຕຽງ ລັກລອນນໍາເຂົ້າຕາມຫາຍແດນ ເວີອເຂົ້ວ
ເມີນຂອງຝາກຈາກຕ່າງປະເທດ ເນື່ອຈາກເຫັດທ່ອມໃນປະເທດມີຄວາມແພ່ງ
ໄໂຍທີ່ສົດກີໂລກຮົມລະ 150-200 ນາທ ເຫັດທ່ອມແທ້ງຈາກກີໂລກຮົມລະ
1,000-3,000 ນາທ ທໍາໃຫ້ປະເທດໄທດ້ອງເລີຍດຸລກກາຮ່າກວ່າ 700 ລ້ານ
ນາທຕ້ອງປີ

ปราโมทย์ ไทยทัดกุล และพน้องตระกูล “ไทยทัดกุล” แห่งศูนย์รวมสวนเท็ดบ้านอรัญญิก อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ได้ประสบความสำเร็จในการเพาะเท็ดสดออกจำหน่าย และยินดีที่จะเผยแพร่วิธีเพาะเท็ดห้อมสด ดังมีรายละเอียดดังนี้คือ

วัสดุและอุปกรณ์

ขี้เลือย	1	กิโลกรัม
รำละเมียด	75	กรัม
อิปชัม	20	กรัม
ปุ่นขาว	10	กรัม
ดีเกลือ	20	กรัม
น้ำตาลทราย	1	กิโลกรัม
หม้อนึ่งความดัน	1	ชุด
ถุงพลาสติกขนาด	6.5 x 13	นิ้ว
แผ่นพลาสติก		
เชือกเท็ดห้อม		

วิธีทำ

1. นำขี้เลือยไม้ย่างพารา รำละเมียด อิปชัม ปุ่นขาว ดีเกลือ น้ำตาลทราย มาคลุกเคล้าผสมกันโดยใช้น้ำเป็นตัวประสาน ใช้น้ำประมาณ 80% แต่ให้ดูสภาพขี้เลือยก่อนว่ามีความชื้นมากแค่ไหน

2. เมื่อผสมเสร็จแล้วให้กำขี้เลือยขึ้นมา 1 กำมือ บีบให้แน่น แล้วปล่อยมือ หากขี้เลือยค่อยๆ คลายตัวออกถือว่าขี้เลือยน้ำมีความชื้นพอตี หากว่ากำแล้วปล่อย และขี้เลือยแตกออกเลยถือว่าใช้ไม่ได้ ต้องผสมน้ำลงไปอีก การผสมนี้ให้ค่อนมาทางเปียกจะดีกว่าแห้ง

เพราะถ้าแห้งไปนั้นจะมีความเสี่ยงเรื่องเชื้อไม้เดินสูง แต่หากและ

3. จากนั้นบรรจุถุงสำหรับทำเท็ดขนาด 6.5 x 13 นิ้ว แล้วใส่ คงปากชวด

4. นำไปนึ่ง ใช้อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส โดยใช้หม้อนึ่ง ความดัน ใช้เวลา 3-4 ชั่วโมง

5. นำถุงเพาะออกมาพั่งให้เย็นแล้วจึงหยดเชือก เชือกเท็ดห้อม ราคาขายต่อ 10 บาท สามารถได้ 10 ถุง

6. จากนั้นนำถุงเพาะเก็บไว้ในโรงบ่มประมาณ 60 วัน ใช้ ความชื้นสัมพัทธ์ 60-65 % และฉีดยาฆ่าแมลงทุก 7 วัน

7. เมื่อเชือกเท็ดรัดตัวมากขึ้นจนก้อนปูดซ้ายขวา ให้น้ำถุงเพาะ ออกจากโรงบ่ม แล้วตัดพลาสติกที่ห่อก้อนออกให้เหลือติดก้อนประมาณ 1 นิ้ว นำมาวางบนพื้นเป็นแนว

8. จากนั้นนำพลาสติกมาคลุมกองเท็ดห้อมไว้ แล้วรดน้ำเข้าช่อง บนทุกวัน แต่ไม่ให้ก้อนเชือกน้ำ เป็นเวลา 1 เดือน หรือดูว่าก้อน เปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลทั้งหมด หากอาการเป็นมากก็เปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล เร็วมาก

9. เมื่อก้อนเชือกเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลทั้งหมด ให้เปิดพลาสติก ออกแล้วรดน้ำเข้า กลางวัน เย็น วัดความชื้นสัมพัทธ์ที่ 60-65 % ตัวหากว่ารดน้ำในระหว่างที่ก้อนเชือกเป็นสีขาวจะทำให้เกิดราเขียว

ประมาณเดือนเมษายนเท็ดห้อมก็สามารถออกดอกได้ แต่เหตุ ที่ได้นั้นก้านจะยาว และตัวดอกจะบาง หากหน้าหนาวก้านล้มแต่อก หนา เท็ดห้อมจะงอกงามดีในอุณหภูมิระหว่าง 20-25 องศาเซลเซียส

ช่วงปกติที่ผลิตเท็ดห้อมในฤดูคือ เริ่มทยอยออกเชือกเดือน

กรกฎาคมถึงเดือนสิงหาคม ที่น้ำไวในโรงบ่ม 60 วัน ก็จะเป็นฤดูหน้าพอดี ซึ่งช่วงนี้เหตุทอมจะออกดอกให้ผลผลิตมากที่สุด แต่หากต้องการผลิตเหตุทอมออกฤดู ก็ให้หยอดเชื้อเดือนตุลาคมถึงพฤษจิกายน เหตุทอมก็จะเริ่มออกดอกในเดือนมีนาคม-เมษายน ซึ่งช่วงนั้นแม้ว่าให้ผลผลิตน้อยแต่ได้ราคาก็

ก้อนเชื้อ 1 ก้อน จะได้น้ำหนักเหตุ 200 กรัม หากเป็นทางภาคเหนือจะได้ถึง 400 กรัม แต่ในประเทศไทยนั้น ก้อนเชื้อน้ำหนัก 1 กิโลกรัม จะได้เหตุน้ำหนัก 1 กิโลกรัมเช่นกัน เหตุทอมออกฤดูขายที่ตลาดและชุมเปอร์มาร์เก็ต มีราคาสูงถึงกิโลกรัมละ 300 บาท

การสร้างโรงเรือนและโรงบ่มนั้นใช้หลังคามุงจาก ไม่มีฝ้าข้าง ไม่มีชั้นวางในโรงเรือน โรงบ่มหลังคาจากใช้เงินประมาณ 3,000-5,000 บาท ส่วนโรงเรือนประมาณ 2,000-3,000 บาท ต้นทุนในการสร้างโรงเรือน โรงบ่ม หม้อนึ่งความดันประมาณ 10,000 บาท ก้อนเชื้อประมาณ 5 บาทต่อ 1 ก้อน เพาะเหตุ 5,000 ก้อน ต้นทุนเท่ากับ 25,000 บาท ก้อนเชื้อ 1 ก้อน จะได้เหตุ 200 กรัม คิดราคา กิโลกรัมละ 100 บาท ได้เงินก้อนละ 20 บาท 5,000 ก้อน เป็นเงิน 100,000 บาท

หากว่าอุณหภูมิสูงมากไปผลผลิตอาจจะไม่ถึง 200 กรัม และรายได้อาจจะต่ำกว่าที่คำนวณไว้ และยังขึ้นอยู่กับปริมาณของเหตุที่ออกสู่ท้องตลาดด้วย

ศูนย์รวมสวนเหตุบ้านอรัญญิกเปิดบริการให้ผู้ที่มีความสนใจเพาะเหตุ และผู้ที่ต้องการศึกษาทำความรู้ในด้านเพาะเหตุเข้าชมฟาร์มได้ในทุกวันเสาร์ คิดอัตราค่าบริการท่านละ 100 บาท จะได้รับเอกสารการเพาะเหตุ 1 ชุด อาหารว่าง 1 ชุด ก้อนเชื้อเหตุ 5 ก้อน

ผู้ที่สนใจสามารถติดต่อได้ที่ศูนย์รวมสวนเหตุบ้านอรัญญิก 3 หมู่ 8 ตำบลกระทุ่มล้ม อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม 73220 โทร.441-9263 , 889-8740-47

กรมส่งเสริมการเกษตรร่วมมือกับกรมวิชาการเกษตร จะเข้าไปแนะนำข้อพิเศษลดให้กับฟาร์มเหตุที่มีปัญหาในการผลิตเชื้อเหตุทอม หรือผลิตเชื้อเหตุทอมที่ไม่ได้คุณภาพ ขอให้แจ้งความประสงค์มาที่กลุ่มงานพืชผัก กองส่งเสริมพืชสวน กรมส่งเสริมการเกษตร โทร.561-4878 หรือ 579-3863

๖๖

..... รายการของสถาบันวิทยุสาธารณะยังคงขอบพิง เพราะผู้จัดรายการใช้ภาษาแบบเป็นกันเอง พิงเข้าใจง่าย ได้สาระ ความรู้ และความเพลิดเพลินไปในเวลาเดียวกัน ทำให้เข้าในการทำงานของกระทรวงการต่างประเทศมากขึ้น ว่ากระทรวงฯ มีหน้าที่ทำอะไรบ้าง ต้องขอขอบคุณทางกระทรวงฯ ที่ได้จัดให้มีรายการดีๆ บริการกับประชาชน.....

(ขอบชัย อุนทร์ไกร พนควรสูร ณ.เมือง จนควรสูร)

๙๙

อาหารสำหรับผู้ป่วยโรคเบาหวาน

ศึกษาดูคลินิก ๒๕๓๗ วศ. วสช. อินการัมพรฯ

การควบคุมอาหารสำคัญอย่างไร

การควบคุมอาหารมีความสำคัญมากในการรักษาโรคเบาหวาน การควบคุมอาหารที่ถูกต้องและเหมาะสมจะช่วยให้ระดับน้ำตาลในเลือดไม่สูง และช่วยลดอาการแทรกซ้อนต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นจากโรคเบาหวาน การรักษาโรคเบาหวานให้ได้ผล จะเป็นต้องควบคุมอาหารอย่างสม่ำเสมอ แม้ผู้ป่วยจะได้รับการรักษาด้วยการกินยาหรือฉีดอินซูลินแล้วก็ตาม ก็จำเป็นต้องควบคุมอาหารร่วมด้วย

ทำไมผู้ป่วยโรคเบาหวานจึงต้องควบคุมอาหาร

การที่ผู้ป่วยโรคเบาหวานจำเป็นต้องควบคุมอาหารก็เพื่อ

1. ให้ผู้ป่วยสามารถรักษาระดับน้ำตาลในเลือดให้ใกล้เคียงกับระดับปกติ

2. ควบคุมน้ำหนักของผู้ป่วยให้อยู่ในเกณฑ์ที่ควรเป็น (Desirable weight)

3. ป้องกันอาการหมดสติ เนื่องจากภาวะเป็นกรดในเลือดสูง อันเป็นผลจากการที่ผู้ป่วยมีระดับน้ำตาลในเลือดสูง

4. ป้องกันอาการหมดสติ อันเนื่องจากผู้ป่วยมีระดับน้ำตาล ในเลือดต่ำ

5. ลดอาการแทรกซ้อนอื่นๆ ที่เกิดจากโรคเบาหวาน

6. ให้ผู้ป่วยได้รับสารอาหารที่เป็นประโยชน์ตามที่ร่างกาย ต้องการ

7. ช่วยให้ผู้ป่วยมีสุขภาพแข็งแรง สามารถดารงชีวิตและ ทำงานต่างๆ ได้เช่นเดียวกับคนปกติ

ผู้ป่วยโรคเบาหวานควรควบคุมอาหารอย่างไร

ผู้ป่วยโรคเบาหวานมักเข้าใจว่า การควบคุมอาหารนั้นต้อง งดข้าว หรือกินข้าวให้น้อยที่สุด และกินเนื้อสัตว์ ผลไม้ได้โดยไม่จำกัด ซึ่งความเข้าใจดังกล่าวเนี้ยบังไม่ถูกต้อง และอาจมีผลให้อาการของโรค เบาหวานรุนแรงขึ้นได้

การควบคุมอาหารโรคเบาหวานที่ถูกต้องนั้น จะควบคุมอาหาร ที่ผู้ป่วยได้รับให้เหมาะสมกับงานที่ผู้ป่วยใช้ไปในการทำกิจกรรม ต่างๆ น้ำหนักและภาวะของผู้ป่วยแต่ละบุคคล ดังนั้น จึงต้องควบคุม ปริมาณอาหารที่ให้พลังงานทุกอย่างที่ผู้ป่วยกิน มีใช้จำกัดหรือควบคุม เฉพาะข้าวและน้ำตาลเท่านั้น ที่เป็นเช่นนี้ เพราะทั้งเนื้อสัตว์และไขมัน เป็นอาหารที่ให้พลังงาน และเนื้อสัตว์มีไขมันอยู่ด้วย เมื่อได้รับมากๆ

พลังงานที่ได้รับจะมากกว่าที่ร่างกายต้องการใช้ ทำให้อ้วนและเกิด ภาวะแทรกซ้อนอื่นๆ ตามมาได้

ดังนั้น ผู้ป่วยจึงควรกินข้าว เนื้อสัตว์ ไขมัน ผลไม้ ใน บริมาณที่กำหนด เพื่อให้ได้สารอาหารและพลังงานเหมาะสมกับความ ต้องการของร่างกาย ผู้ป่วยควรดูน้ำตาลและอาหารที่มีน้ำตาลทุกชนิด เพราะน้ำตาลให้พลังงาน และทำให้ระดับน้ำตาลในเลือดสูงได้รวดเร็ว

ผู้ป่วยโรคเบาหวานจะกินอาหารได้เท่าไร

การที่จะทราบว่าผู้ป่วยโรคเบาหวานกินอาหารได้เท่าไหร่นั้น แพทย์จะเป็นผู้กำหนด โดยคำนวณจากกิจกรรมที่ผู้ป่วยทำและ น้ำหนักตัวของผู้ป่วย

ผู้ป่วยที่มีน้ำหนักปกติ ทำงานและมีกิจกรรมที่ใช้แรงงานมาก กินอาหารได้มาก

ถ้าผู้ป่วยทำงานเบาหรือมีกิจกรรมที่ใช้แรงงานน้อย ก็กิน อาหารได้น้อย เช่น

1. ผู้ป่วยที่ทำงานใช้แรงงานมาก เช่น ทำไร่ ทำนา ทำสวน งานกรรมการ หรือออกกำลังกายมาก ผู้ป่วยจำเป็นต้องได้รับอาหาร ให้มากพอกับแรงงานที่ใช้ไป ผู้ป่วยชายจะต้องการพลังงานประมาณ วันละ 2,500 แคลอรี่ ถ้าเป็นหญิงและทำงานหนักเช่นเดียวกัน ก็จะต้องการพลังงาน 2,000 แคลอรี่ แบ่งเป็น 3 มื้อ แต่ละมื้อ ผู้ป่วยควรได้รับอาหารดังนี้

• แคลอรี่ เป็นหน่วยงานที่ใช้วัดพลังงานในร่างกาย เมื่อเราทำงาน ร่างกายจะต้องการพลังงาน จากอาหารเพื่อใช้ในการทำงานต่างๆ หน่วยที่ใช้วัดพลังงานในอาหารซึ่งใช้เป็นแคลอรี่คือ

ข้าวสุก 5 ทัพพี (ไม่พูน) ต่อมื้อ
 เนื้อสัตว์หรือเต้าหู้ 5 ข้อนกินข้าวต่อมื้อ
 ไข้มันในอาหาร 2 - 3 ข้อนชาต่อมื้อ
 พักมากเท่าที่ต้องการ
 ผลไม้ เช่น ส้มเขียวหวาน 2 ผล ต่อมื้อ
 อาหารว่างป่าย อาจเป็น นมจีด ชั้นนมปังกรอบกลม 3 - 4 แผ่น
 หรือผลไม้ก็ได้

2. ผู้ป่วยที่ทำงานใช้แรงงานปานกลาง

เช่นออกกำลังกายพอควร เดินระยะไกล ถูเรือน ซักผ้า รีดผ้า (มากๆ) ทำสวนในบ้าน รถนาทันนี้ไม้ ขายจะต้องการประมาณ 2,200 แคลอรี่ หญิงจะต้องการ 2,000 แคลอรี่ แบ่งเป็น 3 มื้อ ดังนี้

น้ำนมจีด 1 กล่อง ต่อวัน
 ข้าวสุก 4 ทัพพี ขนาดกลางต่อมื้อ
 เนื้อสัตว์ไม่ติดมัน 4 - 5 ข้อนกินข้าว
 ไข้มันในอาหาร 2 - 3 ข้อนชา
 พักตามต้องการ
 ผลไม้ เช่น ส้ม 1 - 2 ผล

3. ผู้ป่วยที่ใช้แรงงานน้อย

เช่น ผู้ที่ทำงานในสำนักงาน งานบ้านที่ไม่มากนักและไม่ได้ออกกำลังกาย ขายควรได้วันประมาณวันละ 1,800 แคลอรี่ หญิงประมาณ 1,500 แคลอรี่ แบ่งเป็น 3 มื้อ

น้ำนมจีด 1 กล่อง ต่อวัน
 ข้าวสุก 3 - 3 1/2 ทัพพี ต่อวัน
 เนื้อสัตว์ไม่ติดมัน 4 ข้อนกินข้าว
 ไข้มันในอาหาร 2 ข้อนชา
 พักตามต้องการ
 ผลไม้ เช่น ส้ม 1 ผล

4. ผู้ป่วยที่อ้วน

แพทย์แนะนำให้ลดน้ำหนัก ควรได้รับพลังงานวันละ 1,000 - 1,500 แคลอรี่ แบ่งเป็น 3 มื้อ

ข้าวสุก 2 - 3 ทัพพีไม่พูนต่อมื้อ
 (ตักครั้งเดียวไม่เติมอีก)
 เนื้อไม่ติดมัน 4 ข้อนกินข้าวต่อมื้อ
 ไข้มันที่ใช้ในอาหาร 1 ข้อนชา ต่อมื้อ
 พักดิน พักสุกมากๆ ทุกมื้อ
 ผลไม้ เช่น ส้ม 1 ผล

หมายเหตุ ตัดดื่มน้ำ ควรเป็นน้ำมพร่องมันเนย หรือไม่มีไขมัน
 วันละ 1 กล่อง

อาหาร ควรเป็นวิธีนึง ต้มจีด แกงไม่ใส่กะทิ หรือ
 พัดน้ำมันน้อย แทนการทอด

ผู้ป่วยควรปฏิบัติตัวอย่างไรในการควบคุมอาหาร

1. กินอาหารให้ครบ 5 หมู่ คือ ประกอบด้วยเนื้อสัตว์ ข้าว หรือแป้งชนิดอื่น พัก ผลไม้ ไขมัน ตามจำนวนที่กำหนดทุกวัน
2. กินข้าวซ้อมมือ หรือข้าวที่ขัดลีนน้อยเป็นประจำ ตามจำนวนที่กำหนด โดยใช้หุงผสมกับข้าวขาว
3. กินพักให้มากขึ้น โดยเฉพาะพักประเภทใบ และถั่วสด เช่น พักคะน้า พักบูง ถั่วเขย ถั่วฝักยาว ฯลฯ
4. ตักข้าวตามจำนวนกำหนดแล้วไม่เติมอีก ถ้าไม่อิ่มให้กินพักเพิ่มแทน
5. หลีกเลี่ยงผลไม้ที่มีรสหวานจัด เช่น ทุเรียน ขนุน น้อยหน่า ลำไย ละมุน ฯลฯ
6. กินผลไม้ที่หวานน้อย เช่น ส้ม มะลอก พุทรา ฟรัง ตามจำนวนที่กำหนด
7. งดน้ำตาลและอาหารที่ใส่น้ำตาลทุกชนิด
8. หลีกเลี่ยงการกินเครื่องในสัตว์ต่างๆ

9. หลีกเลี่ยงการกินไข้มันสัตว์ น้ำมันหมู เนย มันหมู มันไก่ เนื้อดิบมัน หมูสามชั้น ครีม และน้ำมันพีชจำพวก กะทิ น้ำมันมะพร้าว น้ำมันปาล์ม

10. ใช้น้ำมันพีชที่มีส่วนผสมของน้ำมันถั่วเหลือง น้ำมันรำ น้ำมันฟ้าย น้ำมันข้าวโพดให้มากขึ้น โดยใช้ในการประกอบอาหารเป็นประจำ

11. ใช้เต้าหู้ ถั่วเขียว ถั่วเหลือง ถั่วคำ ถั่วแดง ใน การ ประ กอบอาหารให้มากขึ้น เช่น เติมในผัด หรือแกง

12. หลีกเลี่ยงอาหารทอดที่มีน้ำมันมาก เช่น ปาท่องโก๋ แซกึ้น ข้าวเกรียบทอด ข้าวตังทอด มันทอด ฯลฯ

13. กินอาหารให้ตรงเวลาและไม่ดื่มหาภัยเมื่อหิวมื้อใด โดยเฉพาะผู้ที่ได้รับการรักษาด้วยการฉีดอินซูลิน เพราะอาจมีผลให้น้ำตาลในเลือดต่ำจนหมดสติได้

14. กินยา ฉีดยา และควบคุมอาหารตามแพทย์สั่งอย่างสม่ำเสมอ

15. ออกกำลังกายให้สม่ำเสมอและเพียงพอทุกวัน

๖๖

สืบเนื่องมาจากทางศูนย์การเรียนชุมชนชาวไทยภูเขามีพ้าหลวง บ้านหัวยหมากหนัง ได้ขอความอนุเคราะห์ทางทางรายการของคุณในเรื่องการขอรับบริจาคเครื่องกันหนาว เพื่อนำไปแจกจ่ายแก่นักเรียนและชาวบ้าน ซึ่งประสบกับสภาวะอากาศหนาวนั้น บัดนี้ทางศูนย์การเรียนชุมชนชาวไทยภูเขามีพ้าหลวง บ้านหัวยหมากหนังได้รับเงินของชึ่งเป็นผ้าห่มและผ้าวนน้ำเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ขอขอบคุณทีมงานวิทยุสรัญรมย์เป็นอย่างสูง...

(กัญญา วงศ์ศิลป์ พ.แม่ละเรียง อ.แม่ละเรียง จ.แม่ฮ่องสอน)

๙๙

ບະ ມີ ແມ່ ພ້າຍງ ນັກ
ບາຍເວົງກາກຄວ່າ ແກສາກຳພ ແຊກຄຄ ບາຍໂຈນ ບາຍເອົ້າຍ

ก็จะแบบนี้...อยู่ที่ไทยในโลก
ก็จะมีแต่ เสียงร้อง ทันเสียงร้อง

សំណើអេតិក

首頁

ສຕຣີເໜັກ

กิตติศักดิ์ กาลอมจิตร์

ในช่วงเดือนมีนาคมปีนี้ มีปรากฏการณ์หนึ่งเกิดขึ้นในสังคมไทย กล่าวคือ ผู้คนทักทายกันด้วยคำถามติดปากกันที่ไม่แตกต่างกันว่า “ไปดูสตรีเหล็กมาหรือยัง” คำตอบก็คงไม่พ้นว่า “ยัง” บ้าง “ดูแล้ว” บ้าง หรือบางคนอาจน้อกว่า “กำลังจะไปดู (อีก)”

สมรภูมิ เหล็ก คือ อะไร เหมือนความเหล็กหรือเปล่า แล้วเข้าไปดู กันทีไหน

สครีเวลลิกเป็นชื่อการพยนต์ริไทยเรื่องหนึ่งที่สร้างโดยบริษัท ไบเอนเตอร์เทนเม้นต์ แล้วทำให้หนังไทยเรื่องนี้ถึงพิเศษกว่าหนังไทย หรือเทศเรื่องอื่นๆ ทำไมถึงมีคนพูดถึงกันมากเสียเหลือเกิน

เนื้อหาของเรื่องอิงจากเรื่องจริงที่เกิดขึ้น เมื่อทีมนักกีฬา
ว่ายลเดย์บลลซายดั่วแทนเขต 5 จากจังหวัดลำปางที่เข้าร่วมแข่งชัย
ในกีฬาแห่งชาติที่นครสวรรค์ชนะเลิศในการแข่งขันครั้งนั้น ซึ่งฟังดูแล้ว

ก็ไม่เห็นจะพิสูจน์ต่างไป ถ้าไม่รู้ว่า ผู้เล่นในทีม 5 ใน 6 คน เป็น “กระเทย”

เหตุการณ์ในครั้งนี้ได้สร้างความประหลาดใจให้กับวงการนักศึกษาบ้านเรา ซึ่งแท้จริงแล้วนักศึกษาจากล้าปางที่มีน้องป่างลันหลวง และในหนังสือได้เพิ่มเติมสิ่งเข้าไปในส่วนนี้ไม่น้อย

การดำเนินเรื่องก็เหมือนเป็นสูตรสำเร็จที่ว่า ต้องมีการปูพื้นที่มากของแต่ละคน เมื่อมากอยู่ร่วมกัน แน่นอนต้องมีทั้งสุขทั้งทุกข์ รวมไปถึงปัจจัยแย่งระหว่างกระเทยกับคนที่ไม่ใช่ หนังได้นั่นส่วนนือบ้าง เห็นได้ชัดประหนึ่งสีขาวกับสีดำที่เดียว อย่างไรก็แล้วแต่ หนังเรื่องนี้ต้องได้เพลิน และสนุก และจบแบบแฮปปี้อีกด้วย

จุง บันพิต (หนุ่ม/สาว?) เกียรตินิยม ใช้เวลาจะหัวขอไปทำงานธนาคารที่กรุงเทพฯ ขายข้าวเกรียบปากหม้อที่ตลาด จุงมีจุดอ่อนตรงที่เห็นผู้ชายหล่อไม่ได้ จุงเป็นกระเทยอารมณ์ดี ที่สำคัญจุงมีพ่อแม่ที่เข้าใจยอมรับในสิ่งที่ถูกเป็น ซึ่งตรงข้ามกับวิทย์ วิทย์เป็นลูกชายพ่อค้าร้านจิวเวอรี่ ทั้งพ่อและแม่ของวิทย์ไม่เคยระะคะราษฎร์สักนิดว่าลูกของตัวเป็นแบบ ถึงขนาดหาสามาแต่งงาน แต่กระเทยก็ต้องกระเทย วิทย์ หาทางออกให้กับชีวิตตัวเองได้อย่างเด็ดเดี่ยว หลังจากที่วิทย์หวานกลับไปช่วยเพื่อนร่วมทีมที่กำลังจะเสียหัวคู่แข่งจนประสบชัยชนะทั้งที่พ่อแม่คบให้ในวันแข่งขันรอบชิงชนะเลิศแล้ว วิทย์ก็ไม่กลับไปที่บ้านอีกเลย

ความฝันที่จะเป็นนักวอลเลย์บอลที่มชาติถูกกีดกันด้วยความเป็นกระเทย ผลตัดใจที่จะเลิกเล่นวอลเลย์บอล แต่ในประกาศเรียกคัดตัวนักกีฬาของจังหวัดทำให้มลังแล้ว ยิ่งมีเสียงเชียร์จากเพื่อนรักอย่างจุงแล้ว ผลกระทบมาเล่นวอลเลย์บอลอีกครั้ง แม้จะเขม่นกับชัย

ชิงเป็นผู้ชายแท้คนเดียวในทีม

ทีมสตูลเรลลิกเริ่มชี้จากการที่นักกีฬาลงตัวของอย่างเมืองเม่นยกทีมออกจากด้วยเหตุผลว่า เกลี่ยดกระเทย คำพูดว่า “ประเทศไทยไม่เจริญก็เพราะพวงกระเทย...พวงนี้” ถูกกระเทยอย่างแรง ผสมเห็นเป็นอัน เพราะเด็กหัวเท่ากำปั้นก็รู้ดีว่าประเทศไทยไม่เจริญเพราะได้

เมื่อทีมขาดผู้เล่น จุงจึงรับอาสาไปตามเพื่อนที่เคยเล่นวอลเลย์บอลด้วยกันมาเข้าทีม แน่นอน แต่ละคนมีลักษณะเด่นไม่เหมือนใคร ทั้งลัน ไม่ว่าจะเป็น โภนง ทหาร (กระเทย) เกณฑ์ผู้พิสมัยการพาเล็บ สิจดจ้าน พอๆ กับการทำลายลูกวอลเลย์บอลด้วยพลังดบ เปีย นักแสดงคบหาเรต์ที่สวยกว่าผู้หญิงจริงแต่ไม่วายต้องเลียชายนรักให้กับผู้หญิงแท้ๆ

ตัวละครที่มีบทบาทมากที่สุดคงไม่พ้นครูบี ซึ่งเป็นผู้จัดการทีม จุงหัวดัดลำปาง ครูบีไม่สนใจว่าลูกทีมของตัวจะเป็นอย่างไร รู้แต่ว่าทุกคนมีฝันที่ต้องไล่ตาม ทุกคนมีศักดิ์ศรีในความเป็นคนไม่น้อยกว่าใครหัวหน้า

ถ้าว่า ทำไม่หนังเรื่องนี้ ถึงประสบความสำเร็จอย่างที่หลายพนักงานไม่ถึง เพราะเพียงแค่เข้าฉายไม่ถึงสองล้านบาทก็สร้างรายได้ที่ย่อน 70 ล้านบาทไปไม่มาก (พูดถึงตรงนี้ สรรพกิจอาจกำลังยิ้มแฉ่ง) หากจะลองพินิจพิเคราะห์อย่างนักวิเคราะห์ไว้สำนักดูแลว่า ก็อาจสรุปได้ว่า ความสำเร็จของหนังเรื่องนี้เกิดจากปัจจัยสองสามประการ

อันดับแรก ผสมเชื่อว่า การที่เนื้อเรื่องของเรื่องจริงทำให้เกิดความน่าเชื่อถือได้พอสมควร ตัวละครทุกตัวมีตัวตนจริง และยิ่งเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในระดับชาติ ระยะเวลาที่เพียงจะฟานไปไม่นาน

คนส่วนมากยังพอนึกถึงได้อย่างลางๆ ที่สำคัญ คน (ไทย) มีแนวโน้มสนใจเรื่องรอบตัว (เรื่องชาวบ้าน) อย่างรู้อย่างเห็น อย่างมีส่วนร่วม

เหตุผลดังมา คือ เป็นเรื่องเกี่ยวกับกระเทย ในสังคมไทยนั้น ในสายตาคนทั่วไปเห็นว่า กระเทยมีเครื่องหมายการค้าด้านหนึ่งอยู่ใน ตัวว่า เป็นพวงคลอก เป็นพวงแบลกฯ เพราจะนั้น ก็ไม่ใช่เรื่องแบลก ที่จะดูหนังเรื่องนี้ไปพร้อมกับเสียงหัวเราะเกิบจะตลอดเรื่อง ไม่เว้น แม้แต่จากที่ผู้สร้างไม่ได้ตั้งใจให้คลอก คนดูก็เข้าได้ อารมณ์ดีกันจริงๆ นะคนไทย ที่ฟุมพูดประเด็นนี้ ก็ เพราะ ฟมเห็นว่า ภาพของหนังเรื่องนี้ คือหนังเบาสมอง แต่ฟมกลับรู้สึกว่า ผู้สร้างพยายามสอดแทรกกระแส หรือมุ่งมองบางอย่างให้สังคมได้รู้ได้คิดตามบ้าง ยกตัวอย่างเช่น ตอนที่ กระเทยร่างยักษ์ที่ซื้อให้หนังทรุดตัวลงอย่างแรงแล้วร้องไห้ จุ่ง ตัว ละครอกตัวก็เดินเข้าไปถามว่า เป็นอะไร แต่ก็รู้กันอยู่ว่า ภาษาพูดของ กระเทยอาจมีคำสร้อยเต็มเข้าไปด้วย เช่น อีควยยักษ์ โหนงร้องให้ แล้วตอบว่า แกอย่าทิ้งฉันไปไหนอีกนะ หรืออะไรทำนองนี้ เชื่อไหม ว่า คนดูก็คง (ในรูปที่ฟุ่มไปดู) พากันหัวเราะ ฟมเพิ่งรู้ว่า กระเทย ร้องไห้ก็เป็นเรื่องที่ขำกันได้ คือ ก่อนหน้านี้ ทั้งทีมมีเรื่องกับนักลงใน ร้านเหล้า และจุงหนนีไป และตามดาราจที่รู้จักกันมาช่วยให้ทุกคนพ้น ห้องขังตอนหลัง จุงพยายามปลอบเพื่อนด้วยเหตุผลต่างๆ ที่ฟุ่มชอบใจ ก็คือ “ความช่วยมันไม่ลิงกระเทยนานๆ หรอกร” เอ... แล้วมันชอบผิง โครงการฯ นะ

ยังมีมุ่งมองเกี่ยวกับกระเทยที่ผู้สร้างพยายามสอดแทรกอีก หลายตอน เช่น ตอนที่มีงานวันเกิดของครูบี เปียเป็นผู้นำในการกล่าว อย่างพรัวนเกิดของครู มีคำพูดที่ฟุ่มประทับใจ คือ “พวงเราเป็นลูก

กำพร้าของลังค์ค์...” ใช่เลย สังคมไทยทุกวันนี้มีลูกกำพร้าเยอะมาก ไม่ว่า จะเป็น คนพิการ คนจน ชาวไร่ชาวนา 达สีดาสา และล่าสุด คือ กระเทย

จริงแล้วสังคมไทยทั้งหมดต่างหากที่พิการ สังคมไทยทุกวันนี้ กำลังป่วยอย่างหนัก ยาสพิติดอยู่ การพนันอยู่ วัยรุ่นหลงทางอยู่ ชาราชการฉ้อดเลอย นี่ยังไม่ได้พูดถึงนักการเมืองเจวๆ เลยนะ และ ฟมก็จะไม่พูดถึงอย่างเด็ดขาด

เมื่อก่อนเวลาใครเป็นกระเทย เรา ก็จะโทรมสังคม สิ่งแวดล้อม ไทยพ่อไทยแม่ แต่ขณะนี้ นักวิจัยทางตะวันตกพบหลักฐานว่า การ เป็นกระเทยเกิดจากอยร์โมนภายในร่างกายในร่างกายเป็นตัวกำหนด เพราจะนั้น โลกในคริสต์ศตวรรษหน้าคงจะยอมรับอย่างเป็นทางการได้ว่า มนุษย์ ภูมิกว่าสองเผศอย่างในปัจจุบัน

เหตุผลสุดท้าย น่าจะเกิดจาก การวางแผนโฆษณาอย่างเป็น ทั้นเป็นตอน เป็นที่สังเกตว่าหนังทุกเรื่องของบริษัทนี้จะสามารถทำ รายได้ในระดับที่เรียกว่าสูง โดยเฉพาะ “นางนาก” ที่เก็บเงินได้กว่า 150 ล้านบาท แน่นอน จำนวนคนที่ไปดู ยิ่งมากก็ยิ่งได้เงินมาก แต่จะทำ อย่างไรที่จะสร้างความอยากรู้ในหมู่คนให้ได้มากๆ

ก็ต้องโฆษณาไว้ ไม่ใช่แค่ลงโฆษณาทางหนังสือพิมพ์ หรือวิ่ง รถทัวหรือตู้โดยสารนั้นหรอกนะ เดียวเนี่ยเขามีอินเตอร์เน็ท มีรายการวิทยุ รายการทีวีที่ขอกันได้ ลองสังเกตกันดูสิว่า ก่อนหนังเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จะเข้าฉาย จะมีการบูรณาภิเษกในด้านต่างๆ ถ้าเป็นทางวิทยุ ก็จะ เปิดเพลงของหนัง เล่นเกมส์ ตอบคำถาม ถ้าเป็นทีวี ก็จะเชิญนักแสดง (ฟมจะไม่ใช่คำว่า “ดารา” เพราะพวงนี้ไม่ได้เป็นดารา) หรือผู้กำกับ

ตะไคร้ห้อม กำจัดยุงและแมลง

ตะไคร้ห้อมที่รู้จักกันทั่วไป หรือในภาคเหนือเรียกว่า จะໄຕ ນະຫຼຸດ หรือตะไครມະຫຼຸດ และที่นิครครีชธรรมราช เรียกว่า ตะไคร้ແດງ เป็นพืชที่มีลักษณะคล้ายกระเพรา แต่ต้นจะตั้งตรง แต่จะแตกออกมาเป็นกอ ที่โคนจะ เป็นกาบขี้นๆ เหมือนกับตะไคร้บ้าน แต่ละต้นจะมีสีแดง ในบาง แคน กว้าง 5-20 มิลลิเมตร ในจะมีกลิ่นหอม ออกรดออกเป็นช่อฟอย มีชื่อ ตอกขนาดใหญ่ ยาวประมาณ 2 พุ่ม คล้ายกับตอกอ้อ ช่อตอกจะแยก ออกเป็นแขนง แต่ละแขนงจะมีช่ออยู่ 4-5 ช่อ

ในหัวตะไคร้ห้อมจะมีสารพวก Verbena oil, lemon oil และ Indian molissa oil ซึ่งมีฤทธิ์ในการไล่แมลง ยุง และแมลงสาบ หนอนกัดกินเสื้อผ้าได้เป็นอย่างดี มีสารที่ให้กลิ่นเหม็นห卓 จึงนำมา ผสมในยาหากันยุงและเป็นยารักษาโรคมัคสุนัข มีฤทธิ์ต่อต้านเชื้อ ราด้วย รวมไปถึงการกำจัดศัตรูพืชในแปลงผักได้อีกด้วย ซึ่งได้แก่

การพยนต์มาออกรายการเกมโชว์ หรือไม่ก็พูดคุยในรายการที่เรียกว่า ทอล์คโชว์ หรือว่าไรต์โชว์ ทั้งหมดนี้เปรียบได้กับการเก็บนิ บอกเล่า เก้าอี้ให้คนที่ได้ดูได้ฟัง

เดียวได้ยินแบบไม่ประดิษฐ์ต่อว่า โฆษณาที่ดีนั้นต้องทำให้คน ยอมเสียเงินซื้อของที่ไม่จำเป็น หรืออะไรท่านองนี้ เพราะฉะนั้น การ โฆษณา ไม่ว่าจะแฟงในรูปใดยอมส่งผลอย่างยิ่งที่ทำให้คนมีความรู้สึก คันขึ้นๆ ถ้าไม่ได้ไปดูหนัง

ควรรู้ใหม่ว่า ทุกวันนี้เรารู้สึกในโลกของการโฆษณา โฆษณา บันทุกอย่าง ขนาดงานที่ต้องทำกันตามหน้าที่ยังเขามาโฆษณาได้เลย ก็ที่เขาเรียกว่า แผลงผลงานนั้นแหละ การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาที่ ผ่านไป เช่น (กกต.) ห้ามโฆษณาหาเสียง ก็ยังมีคดีความกันอยู่มากมาก

มติอย่างเดียว คือ วิทยุสร่ายุรอมย์ไม่มีการโฆษณา มีแต่เนื้อหา เข้มข้นที่เลือกสรรมาฝากท่านผู้ฟังทุกๆ ท่าน พูดเรื่องสตรีเหล็กอยู่ดี มาเนี่ยโฆษณาตัวเองจะแล้ว และฯ ไม่ได้ตั้งใจนะครับ

สุ ข ก า พ

หนอนกระทุ้นและหนอนไก่ผัก ด้วงถั่วเขียว

การใช้ประโยชน์

สูตรสำหรับกำจัดแมลงศัตรูพืช

1. นำต้นตะไคร้ห้อมแห้ง โดยใช้หั้งเหง้าแล้วใบ หันให้เป็นชิ้นเล็กๆ แล้วบดหรือขีดให้ละเอียด ประมาณ 400 กรัม ผสมในน้ำ 8 ลิตร ทึ้งไว้ 24 ชั่วโมง ใช้ผ้าขาวบางกรองเอาแต่น้ำ ก่อนจะนำไปใช้ให้ผสมสารจับใบ เช่น แฟ็บ ชันโนล็อก หรือแมมนู ในอัตราส่วน 1 ช้อนโต๊ะ ใช้ฉีดพ่นแบกลงปลูกผัก เช่น ผักกาดขาว ทุกวัน 7 วัน จะได้แมลงพวงหนอนกระทุ้นผักได้ดี

2. ใช้ผงตะไคร้ห้อมคุกเมล็ดถั่วเขียว โดยใช้ผงตะไคร้ห้อม 10-50 กรัม ต่อถั่วเขียว 100 กรัม จะป้องกันด้วงถั่วเขียวไม่ให้มาทำลายถั่วเขียว

สูตรสำหรับกำจัดแมลงและยุง

บดหรือตำตะไคร้ห้อมแห้งให้ละเอียด หรือทุบตะไคร้ห้อม 4-5 ต้น แล้วนำไปวางไว้ตามขอบบุมห้อง หรือตามตู้เสื้อผ้า เพียงเท่านี้ แมลงกินผ้า ยุง และแมลงสาบก็จะหนีไปเอง โดยที่เราไม่ต้องใช้ยาฆ่าแมลงให้เสียสุขภาพเลย

แหล่งข้อมูล - วารสารเกษตรกรรมธรรมชาติ ฉบับเดือนมีนาคม 2542

ประโยชน์จากผัก และน้ำผักรักษาโรค

นิตา อุดมพิทย์ รายงานศูนย์การพัฒนาฯ

ถ้าพูดถึง “ผัก” บางคนก็ชอบมากจนเรียกได้ว่า ในแต่ละมื้ออาหารจะต้องมีผักเคียงข้างตลอด แต่บางคนก็ไม่ชอบเอาเสียเลย คงจะเข้าใจทั้งและบอกว่า “ไม่อร่อย” ในความจริงหารู้ไม่ว่าผักนั้น ยังกินมากเท่าไรสุขภาพก็ยังแข็งแรงมากขึ้นเท่านั้น แต่จะต้องรู้จัก เลือกให้ถูกต้องว่าผักใดให้สารอาหารอะไร ก็จะยิ่งเพิ่มความคุ้มค่าในการกินมากขึ้นเท่านั้น

แต่ในปัจจุบันหลาย ๆ คนที่ไม่ชอบกินผักก็เริ่มที่จะตื่นตัวหันมากินผักกันมากขึ้น นันก็เนื่องจากได้รับรู้ว่าผักมีคุณประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ มีทั้งเกลือแร่และวิตามินต่างๆ มากมาย อีกทั้งยังมีภูมิคุ้มกันที่ช่วยในการรับประทาน

ในประเทศไทยมีผักให้เลือกินมากมาย และผักที่ได้รับการ สำรวจว่าเป็นผักในดวงใจของคนไทยมี 12 ชนิด ที่มีประโยชน์ในแง่

ของการบำบัดรักษาโรคภัยไข้เจ็บ ดังนี้ -

1. พักรคน้า เป็นผักที่มีสารอาหารหลายอย่างสูงมาก โดยเฉพาะยอดคะน้าที่สดจ้าไปด้วยวิตามินซีและเกลือแร่จำนวนมาก เพราะวิตามินซีในพักรคน้าช่วยเสริมสร้างเนื้อเยื่อให้ชุ่มชื้น และทำให้ระบบภูมิคุ้มกันโรคแข็งแรงมากขึ้น อีกทั้งยังมีสารเบต้าแครอทีนสูง ซึ่งเป็นสารที่สามารถเปลี่ยนเป็นวิตามินเอ ช่วยต่อต้านอนุมูลอิสระ ยับยั้งและป้องกันโรคมะเร็งได้

2. พักนุ่ง หรือพักราหัว คนโบราณรู้กันมานานแล้วว่าเมื่อกินพักนุ่งมากๆ จะทำให้ชาหัว ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่า พักนุ่นมีสารเบต้าแครอทีนสูงมาก และสามารถเปลี่ยนเป็นวิตามินเอที่ช่วยบำรุงสายตา ทำให้ดวงตามีน้ำหนึ่งเดียว ตาเป็นประกาย ไม่แสบ ไม่แห้ง

มีการทดลองทางเภสัชวิทยาแล้วพบว่า ในพักนุ่นมีสารชนิดหนึ่งที่มีโครงสร้างคล้ายอินซูลินที่สามารถลดน้ำตาลในกระแสเลือด สำหรับคนที่เป็นโรคเบาหวานได้ และพักนุ่งเป็นผักที่มีฤทธิ์เย็น จึงช่วยบรรเทาอาการร้อนในโดยเอาไว้พักนุ่งผสมเกลือ อมไว้ในปาก 2 นาที แล้วบ้วนทิ้ง ทำวันละ 2 ครั้งจะเห็นผล

ท่อนใดนีเชีย การรักษาคนไข้ที่มีอาการปวดหัว นอนไม่หลับ คิดมาก เข้าจะแนะนำให้กินพักนุ่งเป็นประจำ จะช่วยบรรเทาอาการเหล่านี้ได้ วิธีนี้คงจะเหมาะสมกับคนสมัยนี้เป็นอย่างมาก

3. ถั่วฝักยาว เป็นผักที่มีวิตามินซีสูง ช่วยในการดูดซึมธาตุเหล็กได้ดี ในแต่ละส่วนของถั่วฝักยาวมีคุณสมบัติต่างกันดังนี้

- เมล็ด รสชุ่ม เย็น บำรุงม้ามและไต แก้บิด อาเจียน กระหายน้ำ ตกขาว ปัสสาวะกะบวนกะปวย โดยใช้เมล็ด

แห้งหรือสด 30-60 กรัม ต้มน้ำกิน หรือ กินสด

- เปลือก รสจืด平淡 แก้บวม ปวดเอว และแพลงท์ที่เห้านม โดยใช้เปลือกฝักสด 10-150 กรัม ต้มน้ำกิน หรือกินสด

- ใบ แก้หนองใน ปัสสาวะมีหนอง โดยใช้ใบสด 60-100 กรัม ต้มน้ำกิน

- ราก บำรุงม้าม ทำให้เจริญอาหาร แก้หนองใน มีหนองไหล บิดถ่ายเป็นเลือด หากใช้เป็นยาภายนอก ใช้วิธีต้มพอกแก้ฟี อาจเป็นแก้พสมน้ำทากแพล ช่วยให้เนื้อเจริญเร็วขึ้น

ถ้าหากเกิดอาการท้องอืดเนื่องจากกินมากเกินไป ใช้ฝักสด เคี้ยวกิน หรือต้มน้ำกินก็ได้ สตรีที่มีเด็กหลายมา ใช้เมล็ดและพักนุ่งตุ่นกับเนื้อไก่กิน หรือใช้รากสด 250 กรัม พักนุ่ง 250 กรัม ตุ่นกับเนื้อวัวหรือไก่กิน ถ้าจะบำรุงไต ก็ใช้เมล็ดหรือฝักสดต้มน้ำพสม เกลือกินทุกวัน

ข้อควรระวัง ! คนท้องผูกไม่ควรกินเมล็ดถั่วฝักยาว

4. กะหล่ำปลี มีถิ่นกำเนิดในทวีปยุโรป ย้อนไป 600 ปีก่อน คisterical กรีกเป็นชนชาติแรกที่ปลูกกะหล่ำปลี

ในกะหล่ำปลีมีวิตามินซีสูง สามารถรักษาโรคภัยไข้เจ็บได้หลายชนิด มีสารกลูตามีนช่วยกระตุนให้กระเพาะสร้างเยื่อบุผนังกระเพาะได้เร็ว แพลงในกระเพาะอาหารและลำไส้จะหายเร็วขึ้น คนที่เป็นโรคคีวรกิน กะหล่ำปลีเป็นประจำ เพราะนอกจากจะรักษาแลวยังจะช่วยป้องกันมะเร็งลำไส้ได้อีกด้วย

ข้อควรระวัง ! กะหล่ำปลีมีสารไอลิโอลิโตรเจน ที่จะไปขัดขวางการทำงานของต่อมไทรอยด์ ทำให้น้ำไอโอดินในเลือดไปใช้ได้น้อย

ร่างกายจะเกิดภาวะขาดไออกซีน แต่ถ้ากินหล้าปลีสุกแล้วสารนี้จะหายไป และก่อนกินหล้าปลี ควรล้างด้วยน้ำเกลือหรือน้ำลันสายชู拼命น้ำล้าง เพื่อให้สารเคมีที่ใช้ในการปักรูกหดหู่มดไป

5. แหงกوا ใช้ประโยชน์ทางยาได้หลายส่วน ตั้งแต่ ผล ใบ เกา และราก คุณสมบัติของแต่ละส่วนก็ต่างกันดังนี้

~ ผล รสชุ่ม เย็น ขับปัสสาวะ แก้ไข้ กระหายน้ำ คอเจ็บ ตาแดง ไฟจลาจล และผดผื่นคัน ใช้ผลขนาดพอสมควร กินสดหรือต้มกิน

~ ใบ รสชม เป็น มีพิษเล็กน้อย แก้ท้องเสีย บิด ใช้ใบสดขนาดพอควร ต้มหรือคั้นเอาน้ำกิน

~ เกา รสชม เย็น มีพิษเล็กน้อย ขับปัสสาวะ แก้เม็ด หนองใน โรคผิวนังเป็นฝีเด็กๆ มีหนอง และลดความดันเลือด ใช้เกาสด 30-60 กรัม ต้มน้ำกิน

~ ราก รสชุ่ม ชม เย็น แก้ท้องเสีย บิด ตัวพอกแก้บวมอักเสบ

หากคนในบ้านเป็นบิด ให้กินผลแหงกัวดิบร่วมกับน้ำผึ้ง โดยกินเรื่อยๆ ให้ได้ประมาณ 10 กว่าผล หรือถ้ามีอาการเจ็บคอ ก็ใช้ผลแหงกัว 1 ผล ครัวเนาเมล็ดออก ใส่ดินประลิวให้เต็ม และนำไปตากแห้งในที่ร่ม จึงค่อยบดเป็นผง ใช้เป่าคอครั้งละน้อย ๆ

ข้อควรระวัง ! ถ้ามีเลغمหามาก เมื่อจากร่างกายอ่อนแอไม่ควรกิน หรือถ้าเป็นแพลที่กระเพาะอาหารไม่ควรกิน เพราะจะทำให้ปวดท้องและท้องเสียได้ง่าย

6. พักกดขาว แพทย์พื้นบ้านของไทยรู้ซึ้งในคุณค่าของผัก

ชนิดนี้ดี ว่ามีสรรพคุณหลายด้าน เป็นผักที่มีรสหวาน ไม่ร้อนไม่เย็น ช่วยระบบ ลดอาการอืดอัดบริเวณหน้าอก แก้ฤทธิ์สุรา ขับปัสสาวะ แก้ไข้ พักกดขาวมีเลสนิยมมาก ช่วยกระตุนการเคลื่อนไหวของลำไส้ ช่วยในการย่อยอาหาร ป้องกันอุดจาระแข็ง และที่สำคัญเป็นผักที่มีสารโพลีฟีโนล ซึ่งเป็นสารอورนชาติที่มีบทบาทในการควบคุมความปกติ ของหารกในครรภ์ระยะ 3 เดือน หากมารดาได้รับสารโพลีฟีโนลน้อย จะทำให้การสร้างระบบประสาทและตีเข็นของทารกพิดปกติ นอกจากนี้ ยังช่วยในการบวนการทำงานของกระบวนการสังเคราะห์สารพัฒนธรรมให้เป็นไปอย่างราบรื่น และทำให้เม็ดเลือดแดงแข็งแรงมีคุณภาพ

7. พักกดดัง เป็นผักที่มีสารเบต้าแคโรทีนสูง เป็นสารที่จะเปลี่ยนเป็นวิตามิน ที่ร่างกายสามารถนำไปช่วยบำรุงสุขภาพตาและเสริมสร้างภูมิคุ้มกันให้ร่างกายได้ และเป็นผักที่มีไขมันต่ำและเป็นไขมันไม่อิมตัว กินเท่าไรก็ไม่อ้วน แต่น่าเสียดายวิตามินที่อุดมในผักชนิดนี้ต้องஸลายไปกับความร้อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิตามินซีที่มีอยู่มากมายเกินหน้าผักสีเขียวชนิดอื่นๆ แต่ก็มีวิธีแก้โดยการลดเวลาให้ความร้อนเหลือน้อยที่สุดไม่เกิน 2 นาที

ข้อควรระวัง ! เมื่อนำไปต้มหรือลงจากจะเกิดสารไฮไซยาแนต ซึ่งสารด้วยนี้เมื่อเข้าสู่ร่างกายจะก่อให้เกิดอาการอืดอัด ท้องเสีย ควรดันตัว กล้ามเนื้อเพลีย ดังนั้น เวลาต้มหรือลงจากไม่ควรจะปิดฝาหม้อ เพราะจะทำให้สารนี้ยังคงอยู่ภายในหม้อ และอาจจะเป็นอันตรายได้เมื่อนำไปกิน

8. ต้นหอม ถึงแม้ว่าจะเป็นผักประเภทกินเล็กกินน้อย ใช้แค่

แต่งสีแต่งกลิ่น แต่ถ้ากินให้มากขึ้น กินให้น้อย ก็มีอะไรดีๆ ให้กับเรา เหมือนกัน กลิ่นฉุนๆ ของตันหอมมีสารพวกกำมะถันทำให้แสบตา แสบจมูก แต่ถ้านำไปทำสมบัตเหล้าโรงหรือเหล้าขาว พอกตรงที่ถูก แมลงกัดต่อยก็หายปวดได้ชั่วขณะเหมือนกัน หรือถ้าเป็นหวัด หายใจ ไม่ค่อยออก ลองหุบหัวหอมดม แล้วจะรู้สึกโลงจมูกที่เดียว

สารฟลาโวนอยด์ในตันหอมเป็นสารชนิดเดียวกันกับในองุ่นแดง ที่นำไปผลิตเป็นไวน์ขาวคละเป็นหมื่นเป็นแสน โดยเชื่อกันว่าสารนี้ สามารถป้องกันและรักษาโรคมะเร็งได้ ดังนั้น ถ้าเรากินตันหอมเป็น ประจำก็สามารถยับยั้งการเกิดโรคมะเร็งได้เหมือนกัน ที่สำคัญราคา ไม่แพงเท่าไวน์หนึ่งขวด

9. ผักชี ส่วนมากนิยมนำไปใช้แต่งอาหารให้สวยงามน่า รับประทาน จนได้ยินกันบ่อยๆ ว่า “ผักชีโรยหน้า” ถึงแม้ว่าผักชีจะถูก นำไปเบรริญเนยนเหมือนไร้ค่า แต่ความจริง คุณสมบัติที่มีค่าในตัว ของมันน่ายกย่องเป็นอย่างมาก ดังนี้

- หั้งตัน รสเผ็ด เย็น ขับเหื้อ และพื้นที่ดออกมากขึ้น ขับลม ทำให้เจริญอาหาร แก้หัดที่พื้นออกไม่หมด ห้องอีดเพื่อ อาหารค้างค้าง ตับกลิ่นความปลาและเนื้อ และช่วยละลายเสมหะ โดยใช้ตันแห้ง 10-15 กรัม (ถ้าตันสดใช้ 60-150 กรัม) ต้มน้ำกินหรือคั้นเอาน้ำกิน

- เมล็ดผักชี รสเผ็ด เย็น ไม่มีพิษ แก้หัด ทำให้พื้นออกเร็ว และหายเร็วขึ้น บำรุงกระเพาะอาหารทำให้เจริญอาหาร แก้เบื้องอาหาร บิด ริดลิตรวงทหาร ตับกลิ่นความปลาและเนื้อ โดยใช้ผลแห้ง 6-12 กรัม ต้มน้ำหรือบดเป็นผงกิน

สูตรรายพิเศษ ควรเป็นริดสีดวงทวารและมีเลือดออก ใช้เมล็ด

ตับคอแพะ ผสมเหล้ากินวันละ 3-5 ครั้ง หรือใช้ตันสด 120 กรัม ไส่นม 2 แก้ว ต้มผสมน้ำตาลกิน หรือถ้าใครปวดทัน ปากเจ็บ คอเจ็บ ใช้เมล็ดไส่น้ำ 5 ส่วน ต้มให้เหลือ 1 ส่วน เอาน้ำบ้วนปาก

ข้อควรระวัง ! ถ้ากินมากๆ ทำให้ตาลาย ลีบง่าย ทำให้กลืน ด้วยแรงเข็นได้

10. หัวผักกาด (หัวไชเท้า) สรรพคุณทางยาของหัวไชเท้ามี มากหมายหลายอย่างดังนี้

- อาหารไม่ย่อย ห้องเพื่อเรอเบรี้ยว ใช้รากหรือใบสดเคี้ยวกิน เล็กน้อย

- คลื่นไส้อาเจียน ใช้รากสดตำลະເອີດต้มกับน้ำผึ้ง เคี้ยวกิน
- เสียงแหบแหบ ใช้รากสดคั้นเอาน้ำผึ้งผสมน้ำซิงกิ้น
- เลือดกำเดาออกไม่หยุด ใช้รากสดคั้นเอาน้ำผสมเหล้า เล็กน้อยกิน หรือเอาน้ำคั้นผสมเหล้าต้มให้เดือดสูดคุมໄວ

- ห้องผูกเนืองจากการบีบตัวของลำไส้ผิดปกติ ใช้รากสด 500 กรัม หั่นเป็นแผ่น ใส่น้ำ 1 ลิตร ต้มให้เหลือน้ำ 100 มิลลิลิตร กินครั้งเดียวหมด วันละ 1 ครั้ง

- เป็นนิ่ว ปัสสาวะไม่ออก ใช้รากสดขนาดใหญ่ หั่นเป็นแผ่น ขนาด 1 นิ้ว จำนวน 4-5 แผ่น แซน้ำผึ้งไว้แล้วนำไปต้มด้วยไฟอ่อนๆ เคี้ยวให้แห้ง ใส่น้ำผึ้งอีก 30-60 กรัม เคี้ยวให้สุกพิ้งไว้ให้เย็นกินร่วม กับน้ำเกลือ

11. แครอท มีสารเบต้าแคโรทินสูงมาก โครงการที่สูบบุหรี่ทาน แครอทเป็นประจำจะช่วยป้องกันและลดอัตราเสี่ยงในการเป็นมะเร็งปอด และช่วยฟอกปอดให้สะอาดอีกด้วย หรือทุบให้แหลกคั้นเอาน้ำผสมกับ

น้ำมันนาหาตามผิวน้ำเพื่อบำรุงผิวน้ำรอยเทียย่นบนใบหน้า

12. ขี้นจ่าย เป็นผักที่มีคุณประโยชน์อย่างสูง มีสารเบต้าแคโรทินช่วยในการป้องกันการเกิดโรคมะเร็งและโรคหัวใจขาดเลือด เพิ่มน้ำมันคุณกับโรค ช่วยลดจำนวนอสุจิในเพศชายเป็นการคุณกำเนิดได้อีกด้วย

ในขี้นจ่ายมีสารพิเศษชนิดหนึ่งที่ช่วยทำให้หลอดเลือดขยายตัว ช่วยลดความดัน ช่วยขับปัสสาวะ ช่วยให้เจริญอาหาร ขับระดู กระตุ้นความรู้สึกทางเพศ รักษาโรคเก้าห้า

ผักแต่ละชนิดมีคุณค่าในตัวเอง ก็เหมือนกันกับหนังสือดี ถ้าได้เปิดอ่านก็ไม่มีอะไรเกิดขึ้น หากได้อ่านก็ได้รู้คุณค่าของหนังสือนั้น การได้รู้คุณค่าของผักแต่ละชนิด ก้าวแรกสู่สุขภาพที่ดี ก้าวสองเดียงมีกินแล้วร่างกายที่แข็งแรงจะเป็นเรื่องของจิตใจที่แจ่มใส่ในเราวัน

ล้มภายน์

ชุวงศ์ ฉาบะจินดา

อ้างอิง

วารสารเกษตรกรรมธรรมชาติ ฉบับที่ 2/2543 สยช. , นพศจรายผัก 108 สถาบัน
วิจัยโภชนาการ มหาวิทยาลัยทิศตะลอนและมูลนิธิโตโยต้า , ผัก ตอก ตัน ใน ใช้เมือง
ธิตลักษณ์ วงศ์ชนะ.

สัมภาษณ์

ชูวงศ์ ชายะจินดา

ชูวงศ์ ชายะจินดา

จาก “ตarserรัก” ถึง “เกษตรน่ารักแมลง”

ประภัสสร เอวีกุล

ด้วยการจะพูดถึงนักเขียนที่มีชื่อเสียงอยู่ในวงการวรรณกรรมไทยและที่งานมาเป็นเวลานานหลายเดือน คงจะมี พี่ชูวงศ์ ชายะจินดา อยู่ด้วย บังเอิญพี่ชูวงศ์อยู่ที่อสเตรเลียกับครอบครัว เพื่ออยู่พี่ชูวงศ์ได้เดินทางมากกรุงเทพฯ ผนังจึงมีโอกาสสนทนากันด้วย

ชูวงศ์ สวัสดีค่ะ พอดีมากที่วันนี้ได้มีโอกาสมาคุยกับท่านผู้พิพากษาความคิดเห็น และความรู้สึกที่จากเมืองไทยไป

ชั้นแรกพมคงต้องลำดับความตั้งแต่ต้นก่อนนะครับ เพื่อย้อนเวลาให้ท่านผู้พิพากษาใหม่ที่ยังไม่รู้จักพี่ชูวงศ์ดีพอ ได้ทราบถึงความเป็นมาของนามนี้ โดยขอเริ่มคำถามแรกกว่า พี่ชูวงศ์เริ่มการเขียนหนังสือเมื่อไหร่ครับ

ชูวงศ์ เมื่อประมาณปี พ.ศ. 2500 ตอนนั้นเรียนจบ

มาประมาณ 5 ปี จึงได้มาร่วมสอนหนังสือที่โรงเรียนเขมรลิวอนุสรณ์ ซึ่งระยะนั้นนิตยสารชื่อ ครีสปดาท ท่านให้โอกาสอ่านนักเขียนรุ่นใหม่ ซึ่งพื้นที่ชอบอ่านมาก เพราะว่าเป็นเรื่องรักหวานเหroveล้ำรับเด็กๆ รุ่นๆ ซึ่งตอนนั้นเราก็เกินวัยรุ่นแล้ว เรายังเป็นผู้หญิงระดับแม่บ้าน หรือนักวิชาการเล็กๆ ไม่ใช่คนมีการศึกษาสูงมากนัก ก็ชอบ ผู้ใหญ่ก็มักจะอ่านเรื่องที่เป็นผู้ใหญ่ไป คนที่มีการศึกษาพอสมควรหรือมีการศึกษาปริญญาขั้นต้นๆ ก็จะชอบ เมื่อพื้นที่อ่านแล้วก็ชอบ พอบรรณาธิการ ท่านประกาศว่าอินดี้จะสนับสนุนนักเขียนใหม่ พึ่ก์เลยลองเขียน โดยประมาณว่าปี พ.ศ. 2500

ขอประทานไทยครับ ตอนนั้นอายุประมาณเท่าไหร่ครับ

ชูวงศ์ อายุประมาณใกล้ๆ 30 เท่านั้นจะได้ค่ะ
เรื่องแรกที่เขียนเป็นเรื่องสั้นหรือนวนนิยายครับ

ชูวงศ์ เป็นเรื่องลั้น เขียนอยู่ประมาณ 10 กว่าเรื่อง ทุกเรื่องได้ลง เพราะว่าตอนที่พึ่งเขียนนั้นเป็นผู้ใหญ่แล้ว และเรียนจบปริญญาแล้ว มีความภาระพอที่จะเขียนเรื่องที่มีเหตุมีผล ก็เลยมีโอกาสได้ลงตั้งแต่รุ่นแรก พอก俊ประมาณ 10 กว่าเรื่อง บรรณาธิการก็บอกว่าให้ลองเขียนเรื่องยาวๆ ให้ลองเขียนเรื่องยาวๆ ให้ลองเขียนเรื่องยาวๆ ชื่อเรื่องแรกคือ “ตำรับรัก” ค่ะ ซึ่งตอนหลังก็ได้เป็นละคร

พิชูวงศ์ ใช้นามปากกาหรือว่าใช้ชื่อจริงครับในตอนเขียน

ชูวงศ์ เริ่มต้นใช้นามปากกา “ເຫດພົງ” ค่ะ ใช้มาระยะเดียวเฉพาะเรื่องลั้นเท่านั้น พอมาเขียนเรื่องยาวเรื่องแรกก็ยังใช้ “ເຫດພົງ” อยู่ระยะหนึ่งเหมือนกัน แต่พอมีช่าวว่ามีนามปากกานี้เข้าขึ้นมา บรรณาธิการก็เปลี่ยนจากว่าใช้ชื่อจริงเดอะ เพราะชื่อจริงก็คุ้มๆ

เรียบๆ ดี ก็เปลี่ยนใช้ชื่อจริงในเรื่องแรกนั้นแหละก็คือ “ตำรับรัก” ค่ะ ทั้งหมดเปลี่ยนมาเกี่ยวข้องกับเรื่องครับ

ชูวงศ์ ตั้งแต่ต้นจนถึงทุกวันนี้มีประมาณ 64 เรื่อง รวมเรื่องใหม่ คือเรื่อง เกษตรน่ายแผลง ก็เป็น 65 เรื่อง ในระยะเวลา 40 กว่าปี

ชูวงศ์ ค่ะ แต่เราได้หยุดไป 20 ปี ทำไม่พึ่งหยุดไปครับ

ชูวงศ์ คือ ตอนนั้นเดินทางไปอยู่ต่างประเทศ ก็บังเอิญพบผู้ชายชาวอสเตรเลียก็แต่งงานกับเขา เลยต้องเดินทางไปอยู่อสเตรเลียกับสามี ปรากฏว่างานบ้านต้องทำทั้งหมด รวมทั้งงานสวนด้วย ก็เลยทำให้ไม่มีโอกาสกลับมาเขียนนิยาย พึ่ก์ใช้เวลาทำบ้าน ทำสวนเรื่อยมา การทำสวนถ้าเราตั้งใจทำจริงๆ ต้นไม้จะเติบโตดี เราก็หัดแยกแขนง ตัด ต่อ ตอนก็ง ปรากฏว่าเกิดงามดี พอกไปเที่ยวตลาดนัดเห็นขายของก็เกิดจะเอาไปขายบ้าง ในที่สุดก็มาเริ่มต้น มืออาชีพขายต้นไม้ตั้งแต่นั้นมา ประมาณ 5-6 ปีหลังจากที่ไปอยู่อสเตรเลีย

ขายดีไหมครับ

ชูวงศ์ ขายดีมากค่ะ เพราะเหตุว่าเราไม่ได้ออกกำไรมาก แต่ทำเพื่อให้เพื่อนบ้านในหมู่บ้านเดียวกันได้มีต้นไม้

ย้อนหลังไป 25 - 26 ปีที่แล้ว ผู้ท้าท הנั้งสืออยู่เล่มหนึ่ง ชื่อ ชัวๆ ดาว และเคยไปขอเรื่องจากพิชูวงศ์ ก็จำได้ว่าบ้านพี่ปู่กุ๊ก ลวนครัวไว้หน้าบ้าน

ชูวงศ์ จริงค่ะ ปู่กุ๊กต้นไม้มาก ทั้งไม้ดอกและสวนครัว

ขอมาแต่ไหนแต่ไรแล้วแต่ยุคที่โน่นผิดกันอยู่ที่นี่เราใช้คนลวนท่า
เราก็ชี้นิ้วตลอดเรียกว่าทำส่วนแบบชี้นิ้ว อยู่ที่โน่นต้องทำเองหมด แม้
กระทั้งน้ำดินไม่ต้นไม้ก็ต้องทำเองหมดไม่มีการจ้างเลย สามีก็ช่วยด้วย

ชีวิตของแม่บ้านในต่างประเทศนี้เป็นสิ่งที่น่าสนใจนะครับ
แท้เราคงจะคุยกันในโอกาสต่อไป ตอนนี้เราจะคุยกันเรื่องนักเขียนต่อ
พี่ชูงศ์ตั้งแต่เริ่มเขียนมา มีแนวว่าจะเขียนแนวไหนให้ใหม่ครับ ตั้งใจ
ไว้บ้างหรือเปล่า

ชูงศ์ ตั้งใจค่ะ เพราะว่าตอนนั้นศรีสัปดาห์นิยม
เรื่องบันเทิงบริสุทธิ์เพื่อความเพลิดเพลินเท่านั้น ในสมัยก่อนกับสมัยนี้
ผิดกันอยู่ตรงจุดนี้ สมัยก่อนนักเขียนพยายามแต่งนิยายเพื่อให้คน
อ่านติดตามความรักโดยโอดโคนเท่านั้น แต่ปัจจุบันนี้ไม่ได้แล้ว ถ้าเราแต่ง
แค่นั้นเรื่องก็เรียกว่าไม่พัฒนา ปัจจุบันนี้เราต้องแทรกสอดความคิดที่
จะจรรโลงสร้างสรรค์เพื่อให้กระตับจิตใจของผู้อ่าน ซึ่งผิดจากแม่
ก่อนเพื่อความเพลิดเพลินอย่างเดียว

หมายความว่านักเขียนต้องมีการเพิ่มขึ้น

ชูงศ์ ค่ะเพิ่มขึ้น การที่เพิ่มขึ้นก็เพื่อให้ลิ้งดีๆ กับ
ผู้อ่านอย่างเช่น象ภายใน นะครับ คนอ่านชอบอ่านเรื่องรักๆ ใครๆ ริษยา
หึงหวง ซึ่งมันโอดโคนดี แต่ว่าเราแต่งอย่างนั้นเรื่อยๆ ไปตลอดชีวิต
ความคิดจิตใจของคนก็จะไม่มีสิ่งสร้างสรรค์อยู่ในสมอง อย่างน้อย
ถ้าเราแทรกสอดศีลธรรมจรรยา ความคิดที่จะสนับสนุนให้มีค่านิยม
ที่พิเศษเดิม ค่านิยมเดิมของเราเท่าที่ทราบยังล้าสมัยอยู่เบรียณเที่ยบ
กับอารยประเทศเชาไม่ได้ แม้ว่าเราจะเข้าอารยประเทศแล้วแต่ยังไง
มากพอจะเป็นที่ภาคภูมิใจ ในการนี้ที่ความคิดของเรายังล้าสมัยเล็กๆ

อย่างเช่น เรายังคิดว่าผู้หญิงเป็นความผู้ชาย เป็นคนอยู่ ผู้ชายยังมี
การกดซี่หางเพื่ออยู่ ผู้ชายมีสิทธิ์ที่จะมีภาระหลายคน แสดงว่าเก่งกาจ
เป็นชายจริง มีเพื่อนฝูงยกย่องว่าเก่ง แต่ถ้าผู้หญิงจะมีภาระบ่หรือ
ติดพัน หรือเราจะเบรี้ยวลักษณะนักมักจะถูกตำหนิ แต่ถ้าผู้ชายมีภาระ
หลายคนไม่มีใครตำหนิ เพราะว่าอะไร เพราะหลายคนยอมรับว่าเป็น
เรื่องธรรมชาติของผู้ชาย แต่ถ้าผู้หญิงจะมีคนรักลักษณะไว้เพื่อเลือกว่า
ใครจะดีกว่า กล้ายเป็นว่าผู้หญิงเจ้าชู้ไป อะไรทำนองนี้ค่ะ อันนี้คือค่า
นิยมที่ยังผิดๆ ไปจากอารยประเทศ และก็อีกหลายเรื่อง อย่างเช่นเรา
แบ่งกลุ่มคนไทยเราออกเป็น 2 ประเภท หรือ 2 ฝ่าย คือ ฝ่ายคนรวย
กับฝ่ายคนจน เห่าที่เราเห็นนั่นนะ ถ้าใครรายส่วนมากมักได้รับความ
ยกย่องหรือยกมือให้ไว้ได้ แต่ถ้าเข้าใจว่าเราเป็นลูกให้ไว้ไม่ค่อยเต็มที่
ทำไม่ได้ ทำไม่สำเร็จ ก็จะถูกมองว่าเราเป็นคนไม่ดี แต่ถ้าเข้าใจว่าเราเป็นลูกให้ไว้
แล้วก็สามารถทำให้เราเป็นคนดีได้ นักเขียนรุ่นใหม่พยายามเปลี่ยนแปลงไม่ใช่เฉพาะพี่คนเดียวนะครับ ที่
สังเกต้นักเขียนรุ่นใหม่พยายามเปลี่ยนแปลงไม่ใช่เฉพาะพี่คนเดียวนะครับ ที่
พยายามเปลี่ยนคนเป็นคนดีกับคนชั่วมากกว่าคนรายกับคนจน และลิ้งนี้ถ้า
นักเขียนทุกคนพยายามสนับสนุนความคิดนี้ คนทั้งประเทศก็จะค่อยๆ
ขยับ แต่ยากค่ะ สิ่งนี้ได้ฝังมาแต่บรรพบุรุษหลายๆ ชั่วคนมาแล้ว
สังเกตง่ายๆ อย่างผู้ใหญ่ในบ้านจะให้คิดพิธีลูกหลานที่มากวนขอพร
ก็จะพูดทำนองว่า ขอให้มั่งมีศรีสุข เจริญสุข ขอให้เป็นเจ้าคนนายคน
ขอให้ว่าราวย อะไรทำนองนี้ ไม่มีค่าที่บอกว่า หนูนี้ได้ขึ้นขอให้เป็นคนดี
นะ ขอให้ทำคุณทำประโยชน์ให้เพื่อนฝูง ประเทศชาติ เพื่อพันธุ์ของ
เรามีที่จะพูดอย่างนั้น ไม่มีเลยไม่เคยเห็น พูดแต่ทำนองว่าขอให้ถือ
ไม่เท่ายอดทองกระบอกยอดเพชร คือให้ใบใบในแห่งรำรวย จึงอยากจะให้

เปลี่ยนค่านิยมเป็นว่าไม่รู้วายก็มีความสุขได้ เรา มีความสุขในแบบที่เรา
เรากูมใจที่เกิดมาเป็นคนตีเกิดมาสมกับชาติหนึ่งที่เกิดมาและได้ทำคุณ
ประโยชน์ให้กับเพื่อนมนุษย์ ได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สมควรที่จะ
ภูมิใจที่เราเกิดมา ไม่ใช่ว่าความสำเร็จของมนุษย์อยู่ที่ความรู้ว่ายัง
คือค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปในรุ่นใหม่

ในส่วนของสังคมไทยถือว่ามีการเปลี่ยนแปลงหรือบังคับ

ชูวงศ์ กำลังพยายามนั่งเคด เห้าที่สังเกตเวลาหนึ่งที่
พยายามเปลี่ยนแปลงเนื่องมาจากเศรษฐกิจ ประชาชนคนไทยที่เคย
ล้มด้วยนานาน อย่างเมื่อก่อนเคยมีชีวิตที่สมบูรณ์พูนสุข เศรษฐกิจที่
เรานิยมใช้ของแพงๆ ที่มีชื่อเสียง มียื้อต่อและมาจากการต่างประเทศ ยัง
แพงเท่าไหร่ยังดี เพื่อรับนิจกรรมในร่างกายนั้นดังแต่น้ำพิกาที่ต้องมียื้อตั้งๆ
จึงจะตอบได้ว่าเข้าดี รู้สึกคนไทยเริ่มรู้สึกตัวว่าเราได้ช่วยกันทำร้าย
ประเทศไทยของเราเอง คนไทยเริ่มเปลี่ยนค่านิยมแล้ว สังเกตจากคน
รายๆ หลายคน จะเห็นว่าเริ่มหันกลับมาใช้ผ้าไทยกันมากขึ้น นับ
เป็นความภูมิใจของคนไทย พ้ออยู่ต่างประเทศเห็นคนไทยแต่งตัวด้วย
ผ้าไทยก็รู้สึกดีและภูมิใจมาก ยกตัวอย่างในเรื่อง “เกษตรน้ำยั่งยืน”
ของฟื้นฟูฯ ถ้าซื้อของต้องของไทยที่ส่งไปต่างประเทศ อาจจะแพ
กว่านิดหน่อย คุณภาพอาจจะดีกว่านิดหน่อย ก็ต้องช่วยกันไปก่อน
วันหนึ่งก็จะดีไปเอง

ในจำนวนนวนิยาย 65 เรื่องที่พิมพ์เรียบมาแล้ว ขอบเรื่องไหนมาก
ที่สุดครับ

ชูวงศ์ ที่จริงนะเราก็ต้องขอบเรื่องที่ทำให้ดัง ทำให้
เรามีชื่อเสียงนั่นค่ะ แต่ถ้าจะพูดถึงรักแล้ว รักทุกเรื่อง เพราะเราเรียน

ด้วยความตั้งใจทุกเรื่อง อายุร่วม “จำเลยรัก” นี่ทำให้มีชื่อเสียงที่สุด
แต่ทำได้รักมากไม่ เพราะอะไร เพราะเนื้อเรื่องก็ชิงรักหักสาวทรงดาฯ
ไม่ได้สั่งสอนลึกซึ้งอะไรเลย แต่คนไทยเราจะชอบแนวมีอาการ
เคลื่อนไหวทางภาษากริยามากๆ นิยายประเกทจิตร์ไทยแนวอ่านไป
ไม่มีคำพูด และบรรยายความรู้สึกนี้ยากที่จะจับใจของประชาชน
นอกจากจะเป็นผู้มีการศึกษาสูง นิยายที่พิมพ์เห็นในนิตยสารเช่น สกูลไทย
ที่เรียนอยู่ในปัจจุบัน มากจะเป็นเรื่องที่มีข้อมูล มีลีลาที่ค่อนข้างจะผู้มี
การศึกษาสูงมาก แต่ผู้มีการศึกษาปานกลาง หรือเด็กวัยรุ่นซึ่ง
อ่านแล้วจะเข้าใจยาก หรืออ่านแล้วรู้สึกว่าไม่ดีนั้น อ่านแล้วรู้สึก
เป็นผู้ใหญ่ไป พอดีกับผู้อ่านนี้เวลาพิมพ์เขียนพิมพ์ก็จะพยายามเขียนให้ไป
ทางเบาสมอง และพยายามสร้างสรรค์จิตใจเท่าที่จะทำได้ ในฐานะที่
เคยเป็นครูมา รู้ว่าเด็กพยายามจะมุ่งไปทางไหน เรารู้ว่าไม่ดีนะ เราก็
ให้ด้วยคำช่วยนำ

เรื่องของพิชูวงศ์ได้รับการสร้างเป็นละครหลายเรื่อง ซึ่งอาจ
เป็นช่วงที่พิชูยุคต่างประเทศนี่ พิได้ติดตามผลงานและคุ้มคล่องงานของ
ด้านของใหม่ครับ

ชูวงศ์ ได้ชมผลงานด้านของทุกเรื่อง แต่ว่าบ้างเรื่องก็
พิคหัวงงงง ที่ว่าเขาก็ไปเติมต่อ ธรรมชาติแล้วเวลาเราเขียนเรื่องเราจะยินดี
ให้ผู้จัดทำเปลี่ยนแปลงได้บ้างเพื่อความเหมาะสมจากนิยายเป็นละคร
แต่บางที่เรือไปเปลี่ยนแปลงชนิดที่ทำให้เรื่อง “เวอร์” เหลือเชื่อเกินไป
อันนี้เป็นข้อที่พิอย่างขอโอกาสพูดนิดหนึ่ง ที่ทำผู้ใหญ่หลายท่านไม่
ชอบให้ใช้ภาษาอังกฤษสดแทรกเข้ามาในภาษาไทย ดูเหมือนกับว่า
ถูกภาษาของเรารอง แต่ถ้าคำใดนั้นใช้จนกระหึ่มเกิดความเคยชินแล้ว

เข้าใจกันดีง่าย สิ่ง พูดคำเดียวกับเรื่อง และอึกเสียงที่พิคิตส่าหัวเรื่อง นั้นจะ ทำไม่ได้ต้องกีดกัน และต้องแยกว่าคนนี้ต้องใช้ภาษาปั้น คนนี้ต้องใช้ภาษานี้แทนภาษานั้น ทำไมไม่คิดว่าเราต้องเพื่อนร่วมโลก เราเกิดมาในโลกเดียวกันถ้าใช้ภาษาเดียวกันไม่ดีกว่าหรือ เราจะได้เป็น มิตรกันมากขึ้น เข้าใจกันมากขึ้น พิคิตว่าเกิดมาร่วมโลกแล้ว ร่วมรับ กรรมด้วยกัน ทำไมเราจึงไม่คิดว่าเราเป็นพี่น้องกัน คิดง่ายๆ ถ้าทุกคน พูดภาษาเดียวกันและการนับถือศาสนาเดียวกันไม่จำเป็นจะต้องเป็น พุทธศาสนา ศาสนาเดียวกันก็คือศาสนาที่ถือการทำความดี เป็นที่ดี เรายังจะไม่มาฟันกันต่อไป

อันนี้คงจะดีอย่างคือ นักเขียนก็คงจะขายหนังสือได้มากขึ้น

ชูวงศ์ ใช่ค่ะ ถ้าเราแต่งหนังสือโดยใช้ภาษาเดียวกัน โดยไม่ต้องใช้ภาษาอื่น โดยคนอ่านได้ทั้งโลกย่อมดีใช่ไหมคะ

คร้านี้เรียนความนิดนะครับว่า นักเขียนօสเตรเลียเขามีการ เขียนอย่างไร เมื่อแบบลงเป็นตอนๆ แล้วรวมเล่มใหม่ครับ

ชูวงศ์ พิคิตว่าเป็นแบบเดียวกันกับนักเขียนไทย คือ เขียนลงแม่กากซึ่นแล้วรวมเล่มก็มี ส่วนใหญ่แล้ว นักเขียนฝรั่งเขาจะ เขียนเป็นเล่มเลย คือเข้าเรียนเองและลงทุนเอง ฝรั่งส่วนมากเขียน แล้วต้องลงทุนจ้างพิมพ์แล้วก็ไปวางแผนตลาดเหมือนกันท่าการค้าของเข้า เองเลย ซึ่งของเราก็มี อาย่างท่านปองพล ท่านก็ทำอย่างนี้ นั่นท่านมี เงินเลย แต่นักเขียนธรรมดาส่วนใหญ่ไม่มีเงินพอจะทำได้ เราเขียน แล้วก็ขายโดยถ้าเราเขียนตีหน่อยก็สามารถถังตัวได้ เพราะมีคนมาซื้อยะ ถ้า ส่วนนักเขียนฝรั่งจะต้องมีเงินหน่อยหรือต้องหาเงินมาลงทุน ถ้าขายไม่ ได้ก็หมดตัวไปเลยเป็นการเสียมาก

เพื่อนบ้านหรือเพื่อนพุงในօสเตรเลียทราบว่าพี่เป็นนักเขียน ใหม่ครับ

ชูวงศ์ เพื่อนบ้านฝรั่งทราบค่ะ ส่วนมากเป็นญาติและ เป็นเพื่อนสนิทของสามี เพราะเข้าชบอบไปคุยกะเจาหนังสือไปอวด แต่เพื่อนบ้านไทย ชอบทั้งนั้นถ้ารู้ และเช่าเทปของพี่ไปดู เพราะจะมี เทปละครบของพี่ไปเผยแพร่ที่นั่นด้วย แต่เทปของนักเขียนไทยหลาย ๆ ท่านที่ไปเมืองนอกเราก็เช่ากันดู ชนิดต้องแย่งกันเช่าดูเลยค่ะ

ผลงานของพี่มีวางขายในօสเตรเลียใหม่ครับ

ชูวงศ์ มีค่ะ อยู่ในนิตยสารที่เป็นเล่ม จะเป็นร้านเช่า ส่วนมากไม่ได้ขาย

ขอเรียนความถึงความรับผิดชอบของนักเขียนต่อสังคม

ชูวงศ์ เดิมนักเขียนเราไม่ได้คิดข้อนี้ ขอเพียงให้เขียน ได้สนุกและผู้อ่านติดตาม ในระยะ 20 ปีที่ผ่านการพัฒนาของนักเขียน รู้สึกท่านเหล่านั้นท่านพัฒนาในเรื่องแทรกสอดด้วยคิดเห็น ข้อวิจารณ์ ข้อแนะน้ำ ทั้งความประพฤติและอะไรในสังคมต่างๆ พยายามช่วย เหลือยกระดับ ทุกคนพยายามค่ะ พี่ก็ไม่ถ้าพี่มีโอกาสก็จะพยายามบัง เมื่อไปอยู่օสเตรเลียก็รู้สึกว่า ทำไมฝรั่งเขาจึงจริงมากกว่าเรา เขา ฉลาดกว่าเราหรือ ซึ่งจริงๆ เขายังไม่ได้ฉลาดกว่าเรา บางทีเขายุดอาจจะ ดูว่าเขายังกว่าเราด้วยข้าไปก็หลายเรื่อง พี่จึงมาคิดว่า เขายังจะมีค่า นิยมบางอย่าง เขายังได้อบรมบ่มนิสัยให้มีวัฒนธรรมทางจิตใจซึ่งเรายัง ไม่มี เพราะจะนั้นวัฒนธรรมทางจิตใจหลายข้อที่เรายังไม่มี เช่น ความ เชื่อถือกัน ของเราจะไม่มีเลย แต่ของเขามี อย่างเช่น สามีของพี่จะ ไปติดต่อทุกอาชีพและก็จะซื้อไก่อบเป็นประจำทุกครั้งที่ไป แต่มีอยู่

ครั้งหนึ่งซื้อมาแล้วพ่อจะท่านประกว่าไก่ไม่สุก พ่ออาทิตย์ต้อมากไป
ซื้ออีกและบอกเขาว่าเมื่օอาทิตย์ก่อนที่ซื้อไป ทำไม่ไก่ไม่สุกล่ะ คนขาย
เขาก็จะหยิบไก่ตัวใหม่ขึ้นมาให้ 1 ตัว เพื่อทดสอบตัวก่อนที่ไม่สุก
โดยไม่เอาสดังค์ ทำไม่เข้าเชือล่ะ อย่างนี้คนไทยเราจะยอมไหม ไม่
ยอมหรอกก็จะฟังเดียวๆ และอีกเรื่องหนึ่งที่พ่อประทับใจมาก คือ สามี
พี่เขาซื้อโคนักไส้แย่มมา ซึ่งพี่ชอบทานโคนักไส้แย่มมาก แต่ปรากฏ
ว่าวันนั้นโคนักไส้มีไส้ สามีพี่เข้าจึงเซียนจดหมายไปต่อว่ากันทางร้านค้า
ว่าฉันชอบทานโคนักไส้แย่มมาก แต่วันนั้นที่ซื้อมาโคนักไส้มีไส้แย่มเลย
ทำไม่เป็นอย่างนั้นล่ะ อันรู้สึกเสียใจมาก พอวันรุ่งขึ้น มีรถบรรทุกคัน
ใหญ่ชนโคนักไส้แย่ม มาให้เป็นกล่องๆ เป็นคันรถเลย เห็นไหมคะ
ทำไม่เข้าเชือล่ะ ซึ่งเราอาจจะゴิกก์ได้ แต่เข้าเชือกัน และก็ยังมีอีก
หลายเรื่อง และอีกเรื่องพี่ซื้อจากมีอีห้อชนิดหนึ่งซึ่งเข้าจะต้องส่งให้ถึง
บ้าน และจะต้องมีการบรรทุกห้องห้องย่างดี แต่เปล่าเลย เขายกมาแบบ
นั้นเลยแล้วก็เอาสอดรัวบ้านซึ่งเป็นร้าวไปร่องๆ วางไว้ที่สนามหญ้า อีก
ครั้งหนึ่งก็ลูกชายซื้อบ้าน เขาก็เอาไปส่งวันนั้นบ้านไม่มีโครงอยู่เลย เขายัง
กล่าวว่าจะมีโครงมาหิบไป อันนี้เป็นความเชือที่มีอยู่สูงมาก พูดอะไร
เขายังเชือหันที่ แต่สำหรับบ้านเรา เรื่องเล็กๆ น้อยยังต้องมีการลงทະเปรียบ
และมีการเชืนซือไว้ว่าได้รับแล้ว อันนี้เป็นจุดหนึ่งที่เราคนไทยไม่เชือใจกัน
ทำไม่เราจึงต้องพูดปดกัน เพราะชอบพูดปดกันใช้ใหม่ถึงไม่เชือใจกัน
แต่ตัวเกิดมาในหมู่คนที่พูดจริงตลอดก็จะเชือกัน นี่คือสิ่งที่พ่อหากหา
ทางเชียนลงไปในบางจังหวะที่จะเชียนได้ ลิ่งที่เข้าไม่ดีก็มี พึ่งเชียนลง
ไปอย่างใน “เกษตรน่ายแมลง” นี้ว่า น้ำใจไม่มีเลย เป็นธุรกิจไปหมด

พอใช้ลูกทำงานช้าไม่ลงกีบาก็ต้องจ่ายไปเลย เพราะฉะนั้นเมื่อเวลา
ฝรั่งวัยรุ่นเมื่อเรียนจบมัธยม 18-19 ก็จะตั้งบ้านไปหมด เราจะเห็นว่า
ฝรั่งแก่ๆ เซารักกันดี เพราะอะไร ก็เพราะว่าเขามีมีโครงแล้ว ลูกพ่อ
เรียนจบก็อกไปสร้างครอบครัวใหม่ ปล่อยให้พ่อ-แม่อยู่กันสองคน
จึงจำเป็นต้องรักกัน เพราะไม่มีโครงอีกแล้วใช้ใหม่คะ

ในช่วงที่พี่หายไป 20 กว่าปี แล้วกลับมาเชียนนิยายใหม้อีกครั้ง
มีความรู้สึกอย่างไรบ้างครับ

ชูวงศ์ ติดใจ จะได้ใส่ความรู้สึกอันนี้ เมื่อแรกเริ่ม
เป็นล่าๆ แต่เราไม่มีโอกาสเชียนไม่มีโอกาสจะบอกคนไทยว่าทำไม่เรา
ไม่เจริญเท่าเขา ไม่ใช่เพราะเราไปเลย แต่เพราะเราเอาตัวเองเป็น
อัตตาให้บุญเห็นตัวเองสำคัญ ที่จริงแล้วสังเกตดูเราจะพยายาม
สนับสนุนเด็กให้เรียนเก่ง ให้แข่งขันให้ชนะที่หนึ่ง การเรียนเป็นผลิต
ในความคิดของพี่นั่นจะ แต่ลูกหลานของเรารู้สึกพ่อสมควร พาด้วย
เองให้รอดพันตลอดปี ก็รู้ดี รู้ขอบ รู้ผิด รู้ช้า รู้ลิ่งนี้ดี
สิ่งนั้นไม่ดี และทำลิ่งที่เกิดประโยชน์ต่อเพื่อนมนุษย์ เพื่อนร่วมโลก
ของเราก็พอแล้ว แทนที่จะคิดว่าเราตัวเองให้รอด ก็ควรจะให้รอด
ไปด้วยกันไม่ต้องเด่นนัก นี่คือสิ่งที่พ่อยากจะหาโอกาสพูด ก็พูดมาใน
นิยายตลอดทุกเรื่องที่สามารถจะพูดได้ก็จะส่องไปตลอด เพราะเป็น
โอกาสเดียวแล้ว

สรุปว่า ครั้งแรกที่พี่เชียนเมื่ออายุ 30 ก็มีประสบการณ์แบบ
หนึ่ง อีก 20 ปีต่อมา ก็จะเป็นอีกแบบหนึ่ง ก็จะเป็น 2 แบบตัวยกัน
ในช่วงแรกๆ ที่พี่เชียนหนังสือนั้นร่วมบุคคลกับครอบครัวบ้างครับ

ชูวงศ์ เริ่มต้นเมื่อพี่จะเริ่มเชียน ซึ่งครอบครัว ออยแล้ว

ก็มี คุณกฤตญา อโศกสิน, คุณหมยันติ, คุณศรีฟ้า ลดาวัลย์ ในเครือปัตชาห์ มีท่านเหล่านี้เขียนไว้เบอะมากเลย ยังมีอีกหลายท่าน เพ้ออญ่าท่านเหล่านั้นได้เลิกไปจงนึกไม่ออก ในนิตยสารอื่นก็มี อย่างคุณอุปถัมภ์ กรอง แก้ว, คุณใบพันธุ์ รุ่นหลังแต่เชื้อตั้งมากก็จำได้ แล้วก็มีแม่น สุปิด, คุณ สารสี ศิริมนัส, นันทนา วีรชน เรียกว่ารุ่นไอล่า กัน แต่ที่โถงดัง มากก็คุณกฤตญา อโศกสิน, คุณหมยันติ

ทั้งสองท่านก็ยังคงเขียนหนังสืออยู่จนทุกวันนี้

ชูวงศ์ ใช่ค่ะ เรียกว่าฝิมือนี้หายห่วงเลยนะคะ หมายความว่า ได้ทั้งความชำนาญในประสบการณ์และชีวิตที่ผ่านมา กับ พัฒนาไปเรื่อยๆ สูงจนเราสรุสึกได้ว่าหลับตาเขียนได้ ไม่ต้องใช้ความพยายามอะไรเลยก็เขียนได้สนุกได้เป็นที่น่าสนใจและมีคุณค่า

ในช่วงเวลาที่ผ่านมาพี่มีอะไรที่อยากจะเขียนแล้วบ้างไม่ได้เขียนบ้างใหม่ครับที่เป็นนิยาย

ชูวงศ์ ไม่มีหรอกค่ะ เพราะเขียนไปหมดแล้ว เพราะมันยะเหลือเกินจนคิดไม่ออกแล้ว ข้าก็มีค่ะ มันเลียงไม่พันแล้วไม่ว่าจะนึกพล็อตอันไหนก็จะต้องเคยเขียนไปบ้างแล้ว อาจจะมีบางเรื่องถ้าท่านผู้อ่านเป็นแฟนจริงๆ อาจจะบอกว่าเรื่องนี้คล้ายกับเรื่องโน้น แต่ไม่คล้ายไปทั้งหมด แต่อาจจะมีแนวซ้ำกันบ้าง แต่เนื้อเรื่องก็จะต่างกันไปนะคะ

พี่มีอะไรอย่างหนึ่งที่เป็นความภูมิใจอย่างมาก คือไม่ได้ลอกเลียน ใครมาเลยไม่ได้ลอกพล็อตฟรัง ลอกแต่เมื่อเดิมบางอย่างที่เข้ามาโดยไม่ทันตั้งใจหรือเจตนา และพี่ก็ไม่ลืนทัดภาษาอังกฤษเลย จะว่าไปเก่งภาษาฟรังเศษมากกว่า

แล้วค่าแรกเดอว์ของตัวละครจะครับ

ชูวงศ์ อันนี้ส่วนมากได้จากคนจริงที่เราเห็น ๆ จากการสังเกตเอา ว่าตัวนี้เขามีสีสรวน่าจะนำมาใส่ในตัวละคร ไม่อย่างนั้นถ้าคิดเอาเองมันมักจะจีด ถ้ามีตัวจริงที่เราหาดภาพไว้ก็จะเหมือนคนนั้น

มีคนเสนอตัวเป็นให้พี่ใหม่ครับ

ชูวงศ์ มีค่ะ มีตผลดัจดขอเป็นพระเอกกันทุกคน แล้วซื้อเรื่องละครรับพี่

ชูวงศ์ ชื่อเรื่องนี้พึ้งไม่เก่งเลย ไม่มีความคมคาย คนตั้งชื่อเรื่องเก่งอย่างคุณกฤตญา อโศกสินตั้งชื่อเรื่องได้ชาญชี้ทุกเรื่องเลย พึ้งชื่อเรื่องไม่เก่ง อย่าง “เกยราน่วยแมลง” นี่มีคนทักหรือชมนิตหน่อยว่าเข้าท่านะ แต่ไม่ได้ตั้งเองนะคุณกฤตญาตั้งให้ ตัวเองจะตั้งชื่อแต่ละเรื่องจะธรรมดามากค่ะ

หากกลับมาเรื่องครอบครัวนิดนึงครับ พี่มีสูตรชาย 1 คนใช้ใหม่ครับ

ชูวงศ์ ค่ะ ตอนนี้ก็ร่วม 40 แล้วค่ะ แล้วเขามีส่วนช่วยที่เขียนเรื่องด้วยหรือเปล่าครับ

ชูวงศ์ ช่วยค่ะ ที่ช่วยคือเข้าขอบที่จะสังสรรหรือสังคมกับเด็กวัยประมาณ 20 เข้าจะรู้ภาษาที่เด็กๆ พูดกันเวลาพี่แต่งเรื่องก็จะเอาไปให้เขาถูกก่อนว่านี่ภาษาตกลงสมัยหรือเปล่า เด็กไม่รู้เรื่องจะมีปอย อย่างเช่น นางตัวโงวังรักพระเอก หวานพระเอกอย่างกับไข่ใบยอด เขามาให้พี่แปลว่าแปลว่าอะไร คนสมัยนี้เขามีรู้ ฟีแต่งแล้วและลงต้นฉบับไปแล้ว เขายังรู้จักคำว่าใช้ใบยอด เราก็ต้องอธิบายให้เขา

ฟังว่าจะจงมั่นห่วงไว้ อะไรท่านองนี้ นี่พี่ไม่ทันคิด มั่นแสดงออกถึง
วัยของเรามีมื่อนกัน คุยกับบรรณาธิการ ซึ่งบรรณาธิการก็บอกว่า
บางบทเหมือนวัยสะรุ่นเพิ่งเขียนเลย บางบทก็บอกว่าต้องสมัชช์
แล้ว จริง ๆ ก็คือผล

เพราะฉะนั้นพี่ต้องเขียนให้คนทั้งสองวัยอ่านได้ด้วย

ชูวงศ์ ใช่ค่ะ เจตนาให้คนทุกวัยอ่าน พี่พยายามจะ
บริการให้ทุกระดับได้ประทับใจ ถ้าหากเราเขียนให้วัยเดียวอ่าน จำนวน
แฟ้มก็จะน้อยมาก เพราะว่าอย่างเขียนให้วัยเด็ก ซึ่งวัยเด็กก็จะมี
กิจกรรมอื่นทำ อายุ่ลงเล่นเกมส์คอมพิวเตอร์ ถ้าเราจะห่วงเฉพาะวัย
เด็กก็จะได้แฟ้มน้อย ถ้าห่วงวัยคนแก่เท่านั้นเด็กก็จะไม่อ่าน
 เพราะฉะนั้นพี่พยายาม บางบทก็เด็ก บางบทก็ผู้ใหญ่ แต่ก็ไปได้คล่อง
 คล่องท่อนกลับกันไปได้เหมือนกัน

ทำละครหรือยังครับ

ชูวงศ์ มีคนสนใจมากค่ะ แต่ปรากฏว่าคณะกรรมการ
ของช่องท่านขอร้องคณะกรรมการว่าอย่าให้ละครทำเรื่องที่มีพื้นฐานอยู่
 ต่างประเทศ เพื่อช่วยเศรษฐกิจของเราจะได้ไม่เอาเงินไปทิ้งต่างประเทศ
 พี่รีบยกลับเข้ามาเขียนเรื่องเกี่ยวกับเมืองไทย และจะเขียนเรื่องเกี่ยวกับ
 เมืองไทยไปตลอดจนเศรษฐกิจจะดีขึ้น เท่าที่จะทำได้

จากรายการ “วงวรรณกรรม” ดำเนินรายการโดย ประภัสสร เสวีกุล
ออกอากาศทางวิทยุสาธารณะ 月初ที่ 1 และ 8 มีนาคม 2543

สี ง น า ด ต ๊ อ น

มลพิษในไอเสียรถยนต์

น้ำมันเบนซินที่เผาไหม้ได้อย่างสมบูรณ์ จะเหลือแต่คาร์บอน
 ไดออกไซด์ (CO_2) กับน้ำ (H_2O) ซึ่งต่างก็ไม่เป็นพิษ แต่ไอเสียที่ได้จากการ
 เผาไหม้ของน้ำมันเชื้อเพลิงในเครื่องยนต์จะไม่สมบูรณ์ จึงมีเหลือ
 สารที่เป็นพิษอย่างมา ไดแก่ แก๊สคาร์บอนมอนอกไซด์ (CO) น้ำมัน
 ที่เผาไหม้ไม่หมด หรือไม่ไหม้เหลย HC ออกมา นอกจากนี้ ในโทรศัพท์
 ในอากาศที่เข้าไปในเครื่องยนต์จะทำปฏิกิริยากับออกซิเจนที่อุณหภูมิ
 สูงเป็นแก๊สในตริโอกไซด์ (NO_2) แก๊สในโทรศัพท์ไดออกไซด์ (NO_x)
 และแก๊สในตริออกไซด์ N_2O ซึ่งรวมเรียกกันง่ายๆ ว่า NO_x หรือ
 ออกไซด์ต่างๆ ของโทรศัพท์

นอกจากสารพิษดังกล่าวแล้ว ยังมีเขม่าที่เป็นคัวนด้าออกมา
 ที่มีกับไอเสียอีก เช่นจากเครื่องยนต์เบนซินมีน้อยมาก เมื่อเทียบ
 กับเขม่าจากเครื่องยนต์ดีเซล และโดยที่กำมะถันในน้ำมันเบนซินมี

น้อยอยู่แล้ว แก๊สชัลเพอร์ไดออกไซด์ในไอเสียจากเครื่องยนต์เบนซิน จึงน้อยมาก

คาร์บอนมอนอกไซด์

แก๊สคาร์บอนมอนอกไซด์เกิดจากการเผาไหม้ที่มีอากาศไม่เพียงพอ ซึ่งหมายความว่า ปริมาณของคาร์บอนมอนอกไซด์จะมาก หรือน้อยขึ้นอยู่กับอัตราส่วนผสมของอากาศกับน้ำมัน ในขณะที่เกิดการจุดระเบิดและเผาไหม้คาร์บอนมอนอกไซด์ในระบบอกรถูบจะมีมากที่สุดและในช่วงที่ลูกสูบขยายออก บางส่วนจะไหม้ต่อไปเป็นคาร์บอนไดออกไซด์

ในการณ์ที่ส่วนผสมของน้ำมันมีอากาศมากเกินพอ การเกิดคาร์บอนมอนอกไซด์เนื่องมาจากการผสมกันไม่สม่ำเสมอหรือไม่ทั่วถึงของอากาศกับน้ำมัน และในบางกรณีที่มีอากาศมากเกินไปจนทำให้อุณหภูมิภายในระบบอกรถูบต่ำและคาร์บอนมอนอกไซด์ที่เกิดขึ้นไม่เผาไหม้เป็นคาร์บอนไดออกไซด์

ไฮโตรคาร์บอน

ถ้าส่วนผสมมีอากาศไม่เพียงพอ เชื้อเพลิงซึ่งเป็นไฮโตรคาร์บอนหรือน้ำมันที่เผาไหม้ไม่หมดคงอกมา กับไอเสีย แต่ถ้ามีอากาศมากเกินไป เชื้อเพลิงที่เข้าไปในระบบอกรถูบจะเผาไหม้หมด จึงเหลือไฮโตรคาร์บอนน้อยมาก นอกจากที่ผ่านของระบบอกรถูบที่เปลวไฟของการเผาไหม้จะดับเสียก่อนและในชอกเล็กชอกน้อยต่างๆ ที่เปลวไฟเข้าไปไม่ถึง ไฮโตรคาร์บอนที่เหลือจะถูกไอลอกมาพร้อมกับไอเสีย

และบางส่วนก็จะยังเผาไหม้ต่อไปด้วย

นอกจากไฮโตรคาร์บอนที่เผาไหม้ไม่หมดในระบบอกรถูบแล้ว ยังมีเชื้อเพลิงบางส่วนเดินลอดผ่านช่องว่างระหว่างผิวระบบอกรถูบกับถังสูบ และจากการนองอกรถูบลงไปในช่องเทวียงแต่ในส่วนนี้จะมีการระบายน้ำไปยังทางajan จ่ายเชื้อเพลิงแล้วเข้าไปใช้เผาไหม้ต่อไป

ไฮโตรคาร์บอนยังสูญเสียออกมайд้วยการระเหยในถังน้ำ และในคาร์บูเรเตอร์

ออกไซด์ของไฮโตรเจน

การเกิดออกไซด์ของไฮโตรเจนขึ้นอยู่กับอุณหภูมิสูงสุดในกระบวนการอกรถูบและระยะเวลาที่เผาไหม้ นอกจ้านิตริกออกไซด์ (NO) ยังมีในไฮโตรเจนไดออกไซด์ (NO_2) และในตรัสออกไซด์ (N_2O) เกิดขึ้นจำนวนเล็กน้อย

สารอื่นๆ ที่เป็นพิษในไอเสีย

เมฆ่า จะเกิดขึ้นในกรณีที่ขาดอากาศมาก ปกติแล้วจะไม่เกิดเมฆานิเครื่องยนต์ที่ได้รับการปรับตั้งเครื่องให้ถูกต้อง

สารระกั่ว เนื่องจากน้ำมันเชื้อเพลิงปัจจุบันไม่มีการเติมสารระกั่ว ตั้งนั้นจึงถือได้ว่าไม่มีสารระกั่วออกมากับไอเสีย แต่ถ้ามีการใช้สารระกั่วในน้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อกันการ ок 75 % ของสารระกั่วจะออกมากับไอเสียที่เหลือจะไปบนก้นน้ำมันหล่อเลิน

สารประกอบของฟอสฟอรัส คลอริน ไนโรมิน และไนโรมอน ที่มีการเติมเข้าไปในน้ำมันเชื้อเพลิง แม้มปริมาณน้อยมากจึงถือว่ามี

สารประกอบเหล่านี้ออกมากับไอเสียน้อยมากจนไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

สมบัติของสารพิษในไอเสียรถยนต์

สารที่อยู่ในไอเสียรถยนต์ส่วนใหญ่จะเป็นในโครงสร้างคาร์บอนไดออกไซด์ และไอน้ำ ซึ่งต่างก็ไม่เป็นพิษ แต่สารอื่นไดแก้โครงสร้างมอนนอกไซด์ ไอโอดิคาร์บอน และออกไซด์ของไนโตรเจนเหล่านี้ เป็นพิษແணื่อง มีสมบัติและผลกระทบต่อร่างกายดังนี้

- คาร์บอนมอนนอกไซด์ ไม่เป็นแก๊สໄ米มีสี ไม่มีกลิ่น เนื่องจากเป็นแก๊สที่ขาดออกซิเจน จึงเข้าติดกับเม็ดเลือดได้ดีกว่าออกซิเจน หรือทำให้เลือดขาดออกซิเจน

- ไอโอดิคาร์บอน ในไอเสียจะมีไอโอดิคาร์บอนหลายชนิด และมีสมบัติต่างๆ กัน

- ไอโอดิคาร์บอนที่อ่อนตัว ไดแก่ พาราฟิน เก็บไม่มีกลิ่น หรือมีกลิ่นเฉพาะตัวได้ มีผลทำให้เกิดอาการระคายเคืองในเยื่อจมูก

- ไอโอดิคาร์บอนที่ไม่อ่อนตัว ไดแก่ ไอโอลีฟินส์ อารเซทีลินส์ มีกลิ่นเหมือนหัวน้ำเงินน้อย และบางกรณีที่ทำให้ระคายเคืองเยื่อจมูก และเป็นตัวการสำคัญที่ทำให้เกิดหมอกควันคลุมเมืองโดยการรวมกับในไนโตรเจนออกไซด์ (NO) ภายใต้อุณหภูมิของแสงอาทิตย์จะเกิดเป็นอีกชิ้นซึ่งที่ทำให้เกิดการระคายเคืองเยื่อจมูกเช่นกัน และขณะเดียวกันก็ทำให้เกิดโอโซน

- แօโรมาติกไอโอดิคาร์บอน มีกลิ่นรุนแรงฉุน เป็นพิษต่อระบบประสาทและเซลล์

- สารจำพวกอัลดีไฮด์ เช่น ฟอร์มาลดีไฮด์ (formaldehyde) มีกลิ่นฉุน ระคายเคืองตาและจมูกแม้จะมีปริมาณน้อยมากก็ตาม

ออกไซด์ของไนโตรเจน

ในไนโตรเจนออกไซด์ (NO) เป็นแก๊สໄ米มีสี รวมกับ ออกซิเจน ในอากาศเป็นในไนโตรเจนไดออกไซด์ (NO_2) เป็นพิษต่อเม็ดเลือด จะรวมกับเม็ดเลือดทำให้คนหมดความรู้สึกหรือเป็นอัมพาต

ในไนโตรเจนไดออกไซด์ เป็นแก๊สสีน้ำตาลแดง มีกลิ่นฉุนจัด ระคายเคืองต่อระบบหายใจและทำลายเยื่อปอดเมื่อรวมกับไอโอดิคาร์บอนที่ไม่อ่อนตัวจะทำให้เกิดหมอกควันด้วยอุณหภูมิของแสงอาทิตย์

สารประกอบของตะกั่ว สารประกอบของตะกั่วเป็นพิษร้ายแรงต่อผนังเซลล์ในเลือด ไนโตรเจนและระบบประสาททำลายความสามารถของเซลล์เลือดในการดูดซึมออกซิเจน

ดังนั้น เพื่อปักป้องลิงแวดล้อมคนรอบข้างและตัวท่านเอง ควรนำรถไปตรวจ ปรับตั้งเครื่องยนต์ให้ถูกต้องเหมาะสมที่สุด และควรทำความสะอาดปีลจะครั้ง หรือเมื่อรู้สึกว่าเครื่องยนต์หรือไอเสียมีอาการผิดปกติ เพื่อให้ทุกชีวิตในสังคมไทยปลอดภัยยิ่งขึ้น

๖๖

ติดอันดับรายการกินทั่วไทยทุกวัน
จันทร์ เพราะรับฟังชัดเจน มีเนื้อหาสาระดีมาก
รายการอาหารที่คุณส่งไปให้บางอย่างดีสันได้
ทดลองทำดูก็อร่อยดี อย่างจะส่งมาให้คุณเชิญด้วย
การงใจว่ามันจะบูดเสียก่อน...

(พูนศรี บุญไรวัฒน์ อ.หนองโภน จ.ยะลา)

ผมฟังวิทยุสายรุ้มยื่อยู่ที่บ้าน
ชัดเจนประมาณ 80% ถ้าวันไหนมีพายุที่บ้าน
เราจะไม่ชัดเจนเท่าไรนัก...

(อาช พุฒิเดช บุญไวน)

"

การบริหารความขัดแย้ง

ธีรยุทธ์ หล่อเลิศวัฒน์

จากข้อเท็จจริงที่ว่า องค์การเป็นที่รวมของคนจำนวนมากที่มา
อยู่ร่วมกันอย่างน้อยก็ในช่วงเวลาของการทำงาน ไม่ว่าจะเป็นงาน
ราชการหรืองานธุรกิจเอกชนก็ตาม นอกจากนั้น ในองค์การบางแห่ง¹
โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริษัทอุตสาหกรรมการผลิตลินเดา ซึ่งประกอบไป
ด้วยโรงงานใหญ่ๆ หลายโรง ก็มักจะมีคนทำงานตลอดด้วยลิบสีชัวในง
โดยแบ่งการทำงานออกเป็นหลัก หรือเป็น “กะ”

เมื่อมีคนทำงานมาก การพูดประดิดต่อสัมพันธ์และประกอบ
กิจกรรมร่วมกันก็มากตามไปด้วย ซึ่งถ้าการพูดประดิดต่อสัมพันธ์และ
ประกอบกิจกรรมร่วมกันนั้นเป็นไปอย่างราบรื่น สมานฉันท์ งานก็จะ²
เดินไปด้วยดี มีทั้งประสิทธิภาพ (Efficiency) ผลิตภาพ (Productivity)
และคุณภาพ (Quality) สร้างความสำเร็จและความเจริญก้าวหน้าให้
แก่องค์กร

แต่ในโลกของความเป็นจริง ภาพที่เกิดขึ้นในองค์กรหรือหน่วยงานต่างๆ มักเป็นภาพที่แตกต่างจากสิ่งที่เราคิดหรือคาดการณ์ไว้เป็นอย่างมาก ที่สำคัญที่สุดคือ ในหน่วยงานทุกแห่งจะมีปัญหามากมายหลายอย่างเกิดขึ้นให้ผู้บริหารต้องค่อยตามแก้ไขอยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นปัญหาเรื่องปริมาณการผลิต คุณภาพของผลิตภัณฑ์ วัสดุอุปกรณ์ ด้านทุนค่าใช้จ่าย การโฆษณาประชาสัมพันธ์ การตลาดและเรื่องอื่นๆ อีกซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อความสำเร็จขององค์กร

อย่างไรก็ตี ปัญหาอะไรก็จะไม่ร้ายแรงและรุนแรงเท่ากับปัญหาที่เกี่ยวกับ “คน” หรือผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งในสมัยก่อนๆ นั้น ถือว่าคนเป็นเพียงปัจจัยการผลิต แต่ปัจจุบันยกย่องให้ความสำคัญกับคุณภาพของคนเป็นสำคัญกว่าเดิม ที่มีค่าสูงสุดขององค์กรที่ได้มา

อันที่จริงปัญหาของคนนั้นก็มีมากมายหลายเรื่องเช่นกัน นับตั้งแต่เรื่องความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงาน ทักษะหรือความชำนาญงานทัศนคติในการทำงานเรื่องปริมาณและคุณภาพของผลงาน เรื่องการอุทิศเวลาในการทำงาน ไปจนถึงเรื่องการรักษาวินัยและจรรยาบรรณ แต่ว่ากันว่าปัญหาของคนนั้น ปัญหาอะไรก็ไม่ร้ายแรงและรุนแรงเท่าปัญหาความขัดแย้งระหว่างผู้ที่ทำงานด้วยกัน

เมื่อได้ที่เกิดปัญหาความขัดแย้งของคนในองค์การ ไม่ว่าจะเป็นความขัดแย้งของผู้ปฏิบัติงานในระดับเดียวกัน หรือความขัดแย้งระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชา ก็จะมีผลกระทบต่อการบริหารงานทั้งที่ ผลกระทบนี้มีตั้งแต่เล็กน้อย คือ ลร้างความสงบเรียบร้อยเดียร์เรียนเกล้าให้แก่ผู้บริหาร ไปจนกระทั่งรุนแรงถึงขั้นแตกหักโดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเป็นความขัดแย้งระหว่างผู้บริหารระดับสูงด้วย

กันแล้ว อาจก่อให้เกิดผลเสียหายร้ายแรงต่อองค์กรถึงขั้นขาดทุนหรือเลิกดำเนินกิจการได้ที่เดียว

ด้วยเหตุนี้ นักบริหารมืออาชีพหรือนักบริหารที่ดีจึงต้องรู้จักวิธีที่จะบริหารความขัดแย้ง

วิธีบริหารความขัดแย้งที่ดีที่สุด ก็คือ การป้องกันปัญหาความขัดแย้งอันอาจเกิดขึ้นในองค์การ วิธีนี้สอดคล้องกับสุภาษิตไทยที่ว่า กันไว้ดีกว่าแก้ หรือ ล้อมคอกก่อนวัวหาย ซึ่งวิธีป้องกันที่ดีที่สุดก็คือ ผู้บริหารต้องอบรมริหารงานและบริหารคนโดยยึดหลัก คุณธรรม เป็นธรรม และ ยุติธรรม

คุณธรรม คือ ไม่ใช้ระบบอุปถัมภ์หรือเล่นพรรคเล่นพวกในการบริหารคน โดยเฉพาะในการให้รางวัลหรือประโยชน์ตอบแทน ไม่ว่าจะเป็นการเลื่อนเงินเดือนประจำปีหรือเลื่อนตำแหน่ง

เป็นธรรม คือ ต้องปฏิบัติต่อผู้ใต้บังคับบัญชาหรือลูกกรงของตนอย่างเท่าเทียมกันหรือใช้มาตรฐานเดียวกัน เช่นเกณฑ์วัดผลงาน หรือกฎระเบียบที่ใช้ในการทำงานหรือการลงโทษ ต้องไม่ใช้แตกต่างกันสำหรับงานเดียวกันหรือการทำพิเศษอย่างเดียวกัน

ยุติธรรม คือ ไม่ทำอะไรลงไปโดยไม่ผ่านกระบวนการที่ถูกต้อง เช่น จะลงโทษผู้ปฏิบัติงานที่กระทำความผิดเมื่อมีผู้กล่าวหาหรือร้องเรียนขึ้นมา ก็ต้องให้มีการพิจารณาสอบสวนจนได้ความจริงหรือมีหลักฐานประกอบการพิจารณาที่ชัดเจนหรือ เชื่อถือได้ก่อนจะตัดสิน มีใช้พึงเพียงข้อกล่าวหาแล้วตัวลงโทษเพียง เพราะเชื่อว่าจะผิดจริง

ด้านบริหารได้อย่างนี้ ความขัดแย้งก็จะไม่เกิดขึ้น หรือถึงจะเกิดขึ้นก็สามารถแก้ไขได้โดยไม่ยาก

อย่างไรก็ตี เมื่อมีการณ์ความชัดແย়งเกิดขึ้น ทั้งที่ได้มีการ
ระมัดระวังป้องกันแล้ว นักบริหารก็ยังมีวิธีการที่จะดำเนินการแก้ไขได้
กล่าวคือ

ประการที่หนึ่ง เมื่อทราบว่ามีปัญหาความชัดແย়งเกิดขึ้น
ระหว่างผู้ปฏิบัติงาน ก็ควรติดตามตรวจสอบหรือสตับตรับฟังให้ได้
ความชัดเจนว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการทำงานและมีสาระสำคัญ
เพียงพอที่จะเข้าไปแก้ไขหรือไม่ หากเห็นว่าเป็นเรื่องที่จะมีผลกระทบ
ต่อองค์กรก็ไม่ควรละเลย ควรหาหนทางแก้ไขโดยไม่ลักช้า

ประการที่สอง ผู้บริหารควรเป็นผู้นำในการปลูกฝังแนวคิด
และทัศนคติในการทำงานให้ทุกคนในองค์การเห็นว่า ความแตกต่าง
เป็นของธรรมชาติของการทำงานร่วมกัน กล่าวคือ ใน การอยู่ร่วมกัน
และทำงานร่วมกันนั้นจะให้คนทุกคนคิดเห็นว่า กันหรือทำอย่าง
เดียวกันทุกเรื่องย่อมเป็นไปไม่ได้ นอกจากนี้ การที่เรามีความคิดเห็นที่
แตกต่างกัน ก็มิใช่เป็นเรื่องพิดปกติหรือจะนำไปสู่ความชัดແย়งเสมอไป
แต่กลับเป็นสิ่งที่จะช่วยให้เกิดความหลากหลายในการคิดและแนวทาง
ทำงานที่ดีกว่าได้ด้วย

ประการที่สาม ถ้าเห็นว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นความชัดແย়ง
ที่จะต้องเข้าไปแก้ไขควรหาทางแก้ไขโดยวิธีที่มุ่งนวลด่วนและประเมิน
และประสานประโยชน์นี้ หลีกเลี่ยงวิธีการเผชิญหน้าหรือท้าพิสูจน์เพื่อ
หาฝ่ายถูกและฝ่ายผิด ซึ่งจะนำไปสู่การต่อสู้เพื่อมิให้เสียหน้าอันอาจ
กล้ายเป็นปัญหาถูกจามยืดเยื้อและทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น

การแก้ไขปัญหาความชัดແย়งของคนไม่ใช่เรื่องง่าย หากแต่
เป็นเรื่องที่ต้องใช้ความละเอียดรอบคอบ ความอดทน ความใจเย็น

ใช้เวลา ใช้ความแนบเนียน และที่สำคัญเหนือสิ่งอื่นใดก็คือต้องใช้
ภาวะผู้นำทางการบริหารเข้าแก้ไข หากกว่าการใช้อำนาจหน้าที่ของผู้
บังคับบัญชาหรือของเจ้านายเจ้าจัดการ

นอกจากนี้ ผู้บริหารจะต้องเข้าใจให้ถ่องแท้ว่า เรื่องของความ
ชัดແย়งระหว่างบุคคลมักเป็นเรื่องละเอียดอ่อน และในหลายกรณีจะ
เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ อารมณ์ มากกว่า เหตุผล การแก้ไขปัญหาจึง
ไม่อาจใช้สูตรสำเร็จประเภทหนึ่งบวกหนึ่งเป็นสองเสมอไป

ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำสูงและประสบความสำเร็จในการแก้
ปัญหาความชัดແย়งระหว่างบุคคล คือ ผู้บริหารที่รู้จักและหางหาทาง
ออกให้กับคู่กรณ์โดยไม่มีครรภ์สึกดูน่าต้องเสียหน้าหรือกล้ายเป็นผู้แพ้
แต่ยังสามารถทำให้คู่กรณ์รู้สึกว่าเป็นผู้ชนะทั้งสองฝ่ายได้อีก โดย
การยอมรับส่วนที่ดีของความชัดແย়งของทั้งสองฝ่ายไปปฏิบัติแล้ว ยัง
ยกย่องชุมเชยกับปูนบ้ำหนึ่งใจร่างวัลให้ออกด้วย ทำได้อย่างนี้ลิครับจิง
จะเรียกว่า

“สุดยอดของนักบริหาร”

... ทำไมเพื่อน ๆ ไม่สามารถรับฟังคลื่นรายการเพื่อนประมงได้ ทั้งๆ ที่หมู่กิใช้ช่าวตืบเบาที่รับฟัง ถ้ารับฟังได้ชัดเจนและรับฟังกันได้เยอะ ๆ คนไทย (แม่บ้านในย่องกง) คงจะหายเหงา กันได้บ้าง เพราะได้รับฟังช่าวสารทางบ้านเมืองของเรารอยู่ทุกคืน และไม่ต้องเปลี่ยนเงินไปซื้อหนังสือพิมพ์มาอ่าน และอ่านแล้ว นางครั้งก็เสียความรู้สึก เพราะไม่คุ้มเงินที่เสียไป ขอให้คุณอาการติดคัตต์เป็นสือ ที่ให้ความถูกต้อง และบุติธรรมให้มากที่สุดและตลอดไป

(Sopa Rakwicha, Kowloon, Hong Kong)

”

ทวารศมาล

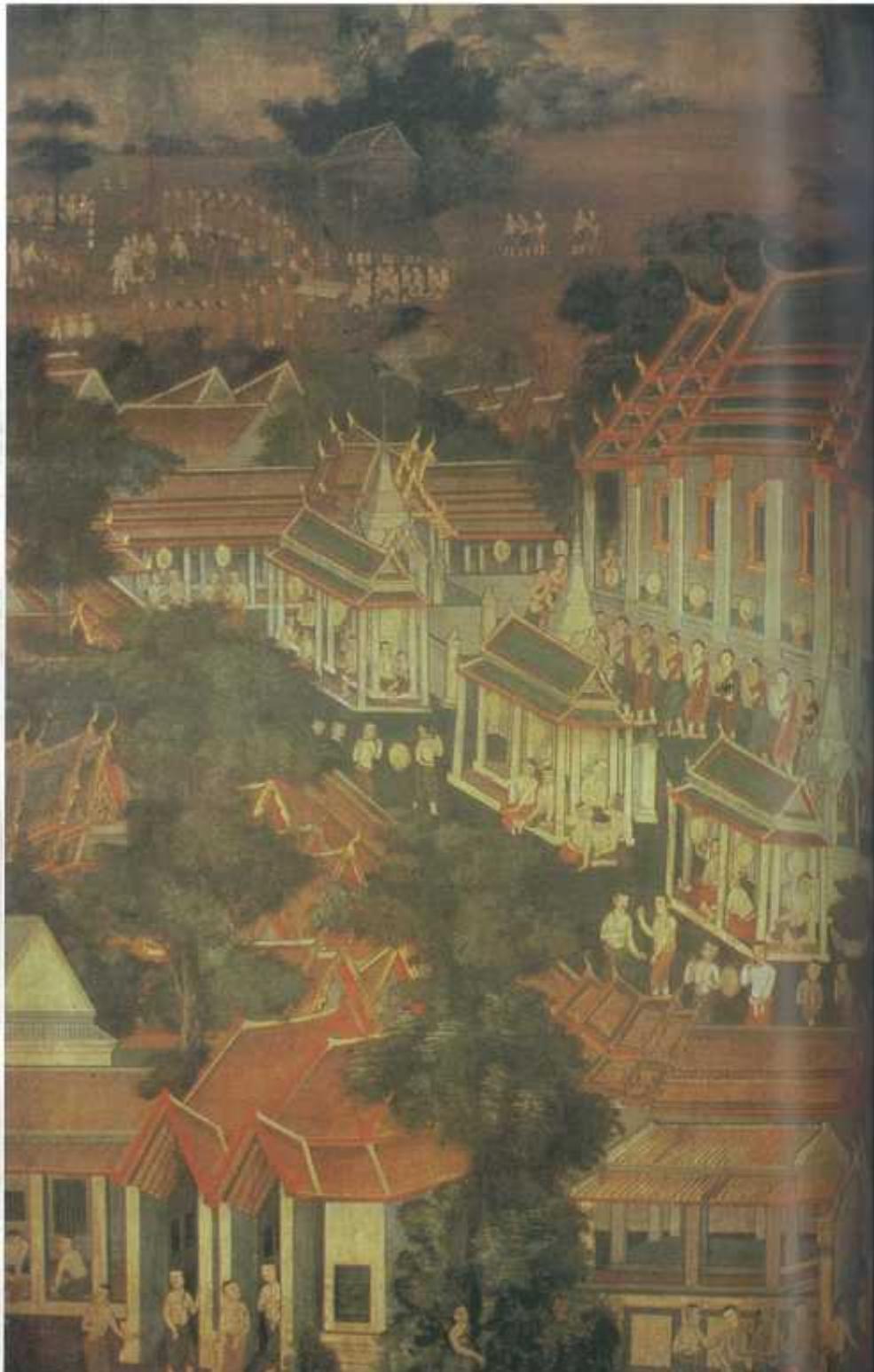

ทวาราทศมาส

สุวรรณฯ พ่องสมบูรณ์

ทวาราทศมาสเป็นเรื่องราวดีกับพระราชนิธิ 12 เดือน พระราชนิธิที่ได้รับการปฏิบัติสืบทอดมาจนถึงทุกวันนี้ ส่วนหนึ่งมีหลักฐานว่ามีการปฏิบัติกันแต่ครั้งกรุงศรีอยุธยา อาจจะแตกต่างไปจากที่เคยปฏิบัติกันแต่ครั้งก่อน หรืออาจจะอยู่ในรูปแบบ หรือมีความงุ่มงายที่แตกต่างออกไป บางพระราชนิธิเกิดขึ้นใหม่ในสมัยรัตนโกสินทร์

พระราชนิธิลับสองเดือนมีที่มาจากการ 2 แห่งคือ จากศาสนาพราหมณ์ และศาสนาพุทธ เดิมที่พระมหาภัชตริย์และประชาชนไทยนับถือศาสนาพราหมณ์ ประเพณีหรือพิธีกรรมใดๆ ที่ถือว่าปฏิบัติแล้วจะเป็นสิริมงคล หรือเป็นการดีต่อประเทศชาติ ที่รับมาปฏิบัติกัน ถึงแม้ว่าในสมัยต่อมา พระมหาภัชตริย์และประชาชนจะหันมาขอนับนับถือพระพุทธศาสนาแล้วก็ตาม ประเพณีต่างๆ ที่เคยปฏิบัติ

กันมา หากไม่ชัดกับหลักพระพุทธศาสนา ปฏิบัติแล้วไม่เกิดโทษ และไม่ลื้นเบื่องค่าใช้จ่าย ก็ยังคงได้รับการปฏิบัติสืบทอดต่อ กันมา ไทยเพิ่มเติมการทํานมูญทํากุศล ไม่ว่าจะในเรื่องของการให้ทาน การถือศีล หรือการบำเพ็ญภาวนา เป็นเหตุผลสำคัญ และลดเหตุผลในเรื่องของการบูชา เช่น สรวงพระผู้เป็นเจ้า ในศาสนายາห์เมเนลิง เป็นเหตุผลของ

ทั้งนี้ การเล่าเรื่องราวของพระราชนิธิบลส่องเดือนนี้ จะยืดถือคติการนับเดือนของคนไทยโบราณ ซึ่งนับเดือน 5 หรือเดือนเมษา ปี เป็นต้นปี

พระราชพิธีเดือน 5

พระราชพิธีบวงสรวงพระสยามเทวาธิราช

พระราชพิธีนี้ เป็นพระราชพิธีใหม่ที่เกิดขึ้นในสมัยรัตนโกสินทร์ มูลเหตุนั้น ก็เนื่องมาจากการที่ ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 ประเทศเพื่อนบ้านต่างๆ ของเรามา ไม่ว่าจะเป็น พม่า 猛烈 ญวน ฯลฯ ต่างก็ตกเป็นเมืองขึ้นของประเทศตะวันตก มีแต่สยามเท่านั้นที่รอดพ้นมาได้ จากเหตุนี้ ทำให้ทรงมีพระราชดำริว่า มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์หรือเทวดาองค์ใดองค์หนึ่งค่อยพิทักษ์อยู่ จึงทรงมีพระราชประสงค์จะสักการะบูชาเทวดาองค์นั้น และทรงคำนึงถึง ประเพณีนิยมในทางพุทธศาสนา ซึ่งนิยมว่าถ้าจะสักการะบูชาจะต้องมีบุคุณในองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ก็มักจะสักการะพุทธอุปัชฌาย์ แล้วน้อมจิตระลึกถึงพระพุทธอุปัชฌาย์ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระองค์เจ้าประดิษฐาราช พระราชนัดดาในพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ซึ่งขณะนั้นดำรงพระยศเป็นหม่อมเจ้า รับราชการ

ในการช่างลิบหมู่ บันหล่อรูปสมมุติเทพของคันนี้ด้วยทองคำ มีลักษณะเป็นเทวรูปยืนสูง 8 นิ้ว ทรงเครื่องดัน พระหัตถ์ขวาทรงพระธรรมรัตน์ พระหัตถ์ซ้ายยกเสมอพระอุรําในปางประทานพร ทรงด้วยพระนามว่า “พระสยามเทวาธิราช” และโปรดเกล้าฯ ให้อัญเชิญไปประดิษฐาน ณ พระที่นั่งทรงธรรม

พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงสักการะบูชาพระสยามเทวาธิราชและถวายเครื่องสังเวยเป็นประจำทุกวัน และเมื่อถึงวันขึ้น 1 ค่ำ เดือน 5 ซึ่งเป็นวันขึ้นปีใหม่ทางจันทรคติของไทย เรากันนั้น ตามธรรมเนียมชาวตะวันตกถือว่าวันปีใหม่เป็นวันเริ่มเริง มีการเฉียบฉลอง ดังนั้น ท้ายการบำเพ็ญพระราษฎร์กุศลส่งท้ายปีเก่า ซึ่งเรียกว่า “พระราชพิธีล้มพัจฉรัตน์” จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้มีพระราชพิธีสังเวยเทวดา สมโภชเครื่อง เลี้ยงโต๊ะปีใหม่ ในตอนเข้า ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้มีการพระราชกุศลสันบุญพระบรม อัญชองบุราพกษัตริย์ เวลาค่ำ โปรดเกล้าฯ ให้เชิญพระสยามเทวาธิราช ออกไปตั้งที่บุษนกมุขเด็จพระที่นั่งดุลิตมหาปราสาท เพื่อประกอบพิธี สังเวย

ต่อมา การพระราชทานเลี้ยงและการสังเวยพระสยามเทวาธิราชในวันขึ้น 1 ค่ำ เดือน 5 มีผู้มาฝ่าฯ ในงานน้อย จึงโปรดเกล้าฯ ให้มีการสังเวยพระสยามเทวาธิราช ณ พระที่นั่งทรงธรรม (บริเวณที่เป็นสวนศิ瓦ลัยในปัจจุบัน) เพียงอย่างเดียว มีเครื่องสังเวย ละคร หลังสมโภช

ในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดให้รื้อทุ่งพระที่นั่งพุทธมนเทียร รวมทั้งพระที่นั่งทรงธรรมด้วย จึงทรงพระ

กรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เชิญพระสยามเทวาธิราชไปประดิษฐาน ณ พระที่นั่งไพศาลหักมิณ จนถึงปัจจุบัน ส่วนเครื่องสังเวยที่เคยถวายทุกท่าน ก็ให้ถวายเฉพาะวันอังคารและวันเสาร์ พระราชนิธิบวงสรวงพระสยามเทวาธิราชได้เป็นราชประเพณีลับต่อมาจนถึงปัจจุบัน ถึงแม้ว่าจะได้เลิกพระราชพิธีสมพัจฉรจินท์แล้วก็ตาม เมื่อถึงวันขึ้น 1 ค่ำ เดือน ๕ เจ้าหน้าที่สำนักพระราชวังจะเชิญพระสยามเทวาธิราช เทวรูปพระศรีรัตน์ หรือพระพรหมณี พระอิศวร พระอุมา พระนารายณ์ทรงครุฑ จากพระวิมานมาประดิษฐานที่ใต้สังเวยหน้าพระวิมาน และเชิญเทวรูปพระอิศวารองค์ใหญ่ เจรดมุกุปพระภูมิเจ้าที่ กับเจรดมุกุปเจ้ากรุงพาลีจากหอแก้วพระภูมิมาประดิษฐานที่ใต้ร่วมสังเวย

อนึ่ง พระราชนิธิสังเวยพระสยามเทวาธิราชนี้ หากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวไม่เสด็จพระราชดำเนิน จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระบรมวงศานุวงศ์เด็ดขาดแห่งพระองค์

พระราชพิธีถือน้ำพระพิพัฒน์สัตยา

พระราชพิธีถือน้ำพระพิพัฒน์สัตยา หรือพระราชพิธีศรีสัจปานกาล เป็นพระราชพิธีใหญ่สำคัญแผ่นดินมีมาแต่ครั้งกรุงเก่า มีคำกล่าวว่าเป็นพิธีดับยุคเชิญของบ้านเมือง กำหนดให้มีขึ้นปีละ 2 ครั้ง คือในวันขึ้น 3 ค่ำ เดือน ๕ และวันแรม ๑๓ ค่ำ เดือน ๑๐

พระราชพิธีดังกล่าว รวมทั้งพิธีทางพุทธศาสนาและศาสนาพราหมณ์ หากจะจำล้าบการพระราชพิธีนี้เพียงสังเขปก็จะได้ว่า ทำนาพระพุทธมนต์ ทำน้ำพระพุทธมนต์ให้เป็นน้ำพระพิพัฒน์สัตยา สำนักตน และดีมน้ำพระพิพัฒน์สัตยา

น้ำพระพิพัฒน์สัตยา เป็นน้ำที่ชำระพระแสง เก็บไว้กับเรื่องนี้พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระราชาท่านพระบรมราชานิปากว่า คงเริ่มด้วยวิธีขัดติดหรือกษัตริย์ คือทหาร ซึ่งเป็นผู้ถืออาวุธหรือหาเลี้ยงชีพด้วยความอาวุธ เหล่าขัตติยมอร์วักและหงแห่งอาวุธไม่ยอมให้ห่างกาย เมื่อจะสาบานก็ใช้อาวุธซึ่งอยู่ใกล้ตัว หอยง่ายกว่าถึงอัน ลังน้ำให้ดีมควบคู่ไปกับคำสาบาน

ในสมัยกรุงศรีอยุธยา กำหนดให้ข้าราชการถือน้ำที่วัดพระศรีสรรเพชญ์ ต้อมาย้ายไปที่วัดพระมงคลมนพิตร เมื่อถือน้ำแล้ว ให้นำดอกไม้ธูปเทียนเข้าไปถวายบังคมพระเซชรูปิด (พระรูปสมเด็จพระรามอินดีที่ ๑ หรือสมเด็จพระเจ้าอยู่หง ผู้ทรงสถาปนากรุงศรีอยุธยา) เสร็จแล้ว ให้เข้าไปถวายบังคมพระมหาภากษัตริย์พร้อมกัน

ในกรุงวัดนกโกลินทร์ ข้าราชการถือน้ำพระพิพัฒน์สัตยาที่วัดพระศรีรัตนศาสดาราม และนำธูปเทียนไปถวายบังคมพระบรมอธิในวิชาการพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก โปรดให้ถวายบังคมพระอธิสมเด็จพระชนกนาถในพระองค์ แทนสมเด็จพระเจ้าอยู่หง ในวิชาการต่อมา ก็ถวายบังคมพระบรมอธิพระมหาภากษัตริย์ที่เด็ดขาดแล้ว เสร็จแล้วจึงพาภันไปถวายบังคมพระเจ้าแผ่นดิน

สำหรับพระราชพิธีในวิชาการพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เริ่มจากในวันแรก เมื่อเสด็จออกแล้ว อาลักษณ์อ่านคำประกาศสรวงเสริญคุณพระพุทธมหาณีรัตนปฏิมากร สดุดีพระมหากรุณาธิคุณพระมหาภากษัตริย์ทั้ง ๕ รัชกาล ตอนท้ายเป็นคำตักเตือนข้าราชการ และอธิษฐานขอพระเทวดา เมื่อจบประกาศแล้ว พระสงฆ์

เจริญพระพุทธอัมណต์ เสริจแล้ว พระมหาณีอ่านดุษฎีคำอันที่เป็นค่า สรรเสริญพระพุทธอัมหามนีรัตนบปภิมาการ สดุดิพระเกียรติและอัมรฐาน จบแล้ว ราชบันทึกท้าวอิษฐานน้ำพระพิพัฒน์สัตยาต่อไปเป็นอันเสร็จ การพระราชพิธีวันแรก

วันรุ่งขึ้น ในตอนเช้า เมื่อเสาร์จอก พระมหาราชครู ผู้อ่าน โถงการแข่งน้ำ* เชิญพระขันหยกซึ่งมีรูปพระนารายณ์ทรงธนูตั้งอยู่ กลางขัน เชิญพระแสงศร** ประนมมือ อ่านบทสรรเริญพระนารายณ์ แล้วชุมพระแสงศร 3 ครั้ง ทั้ง 3 องค์ เมื่ออ่านจบแล้ว อาลักษณ์อ่าน คำสาบานแข่งน้ำ เสริจแล้ว พระมหาราชครูเชิญพระแสงอื่น ๆ เช่น พระแสงชรร์ดชัยศรี พระแสงดาวคำค่าย พระแสงดาวเวียด ฯลฯ ชุมน้ำในหม้อเงินทั้ง 12 หม้อ และขันสำคัญ 2 ขัน ในขณะที่พระ มหาราชครูแหงน้ำ พระสงฆ์เจริญพุทธอัมណต์สัจจคาถา มีการประโคน แครสังข์ และดุริยางค์ จนเสร็จพิธี แล้วพระมหาราชครูจึงแบ่งน้ำที่ ชุมพระแสงศรลงในพระถ้วยโมราเครื่องด้น เจือกันน้ำพระพิธี พระมหาณี เพื่อทูนเกล้าฯ ถวายให้พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้า อยู่หัว แล้วจึงเทน้ำในพระขันหยกที่ชุมพระแสงศรลงในหม้อเงินและ ขันสำคัญ

อนึ่ง เมื่օอาลักษณ์อ่านคำสาบานจบข้าราชการจึงอ่านคำสาบาน

* พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชนิรจันว่า เป็นไสยาสตร์แท้ ไม่ได้เกิดขึ้นในสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 แต่อ้างจะเปลี่ยนคดีลอกมาจากประเทศที่มีไสยาสตร์

** มีเชื่อว่า พระมหาศ ประลักษณ์ และอัคคินิวัต พระแสงศรทั้ง 3 นี้ สร้างขึ้นในครัวรัชกาล พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

น้ำชำระพระแสงนี้ แต่เดิม พระมหาภกษ์ทริย์ไม่ได้เสวย แต่ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวโปรดเกล้าฯ ให้เชิญขึ้นทูนเกล้าฯ ถวายเพื่อเลขายก่อน แล้วจึงแจกน้ำชำระพระแสงถวายพระบรมวงศานุวงศ์และให้ข้าราชการดื่ม

ในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระปูกเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดให้รวม พระราชพิธีดทุกสิ่งกรานต์และตั้งองค์นตรี ในพระราชพิธีถือน้ำพระ พิพัฒน์สัตยาด้วย

พระราชพิธีศรีสัจจปานกາล หรือพระราชพิธีถือน้ำพระ พิพัฒน์สัตยา ได้ถูกยกเลิกไปภายหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ในรัชกาลปัจจุบัน ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งการพระราชพิธีนี้ ขึ้นอีกเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ 24 และ 25 มีนาคม 2512 แต่ผู้ที่ถือ น้ำพระพิพัฒน์สัตยาในพระราชพิธีครั้งนี้ เฉพาะผู้ที่เป็นสมาชิกราช อิตริยากรณ์อันมีศักดิ์รามาธิบดีเท่านั้น และเรียกการพระราชพิธีนี้ว่า “พระราชพิธีพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันมีศักดิ์รามาธิบดี” ซึ่งผนวกการพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันมีศักดิ์รามาธิบดี กับพระราชพิธีถือน้ำพระพิพัฒน์สัตยาเข้าด้วยกัน

พระราชพิธีเช่นทวีศุสาน

หากใช้ภาษาปัจจุบัน ก็คือการแสดงแสดงแสนยา누ภาพทางการ ทหารนั่นเอง

ในกฎหมายพิยรบาล ที่สมเด็จพระบรมไตรโลกนาถโปรดให้ตราขึ้น ระบุว่ามีขึ้นในวันขึ้น 5 ค่ำ เดือน 5 โดยมีวัดดุประสังค์เพื่อเป็นสิริ มงคลแก่ราชพاهณะ ได้แก่ ช้างและม้า เพื่อเตรียมไฟร์พลให้พร้อม

และเพื่อให้เป็นที่เกรงขามแก่บรรดาชาติกัศตุร ในช่วงเวลาที่ประกอบพระราชพิธีดังกล่าว และพระราชพิธีทอดเชือก ตามเชือก ซึ่งจะถูกถางตัดไป เป็นช่วงเวลาที่บรรดาท้าวพระยา ข้าราชการผู้ใหญ่ทั้งในกรุง และตามหัวเมืองต่างๆ รวมทั้งเจ้าพระยา เดินทางเข้ามาเพื่อพระเจ้าแผ่นดิน เพื่อถวายดอกไม้เงินดอกไม้ทอง และเครื่องราชบรรณาการ จึงเป็นโอกาสเหมาะสมที่จะแสดงแสนยา慕ภาพทางทหาร และเพื่อให้บรรดาผู้มาเฝ้าทั้งหลายมีใจสามัคคีต่อพระเจ้าแผ่นดิน

พระราชพิธีเช่นทรงสันนิษฐาน ถูกยกเลิกไปในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์บ้านเมืองที่ปลอดจากศึกสงคราม นอกจากนี้ ยังเป็นพระเหตุผลทางด้านเศรษฐกิจ เนื่องจากบรรดาขุนนางจะต้องเก็บที่ไว้เพลماเข้าร่วมพระราชพิธี ต้องถือเปลืองค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูและจัดเตรียมเสื้อผ้าให้ จึงพากันเบื่อหน่าย พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระราชดำริที่จะพัฒนาใหม่แต่ไม่ได้รับความสนับสนุนจากขุนนางชั้นผู้ใหญ่ในสมัยนั้น

พระราชพิธีทอดเชือก ตามเชือก

เป็นพระราชพิธีโบราณของพระมหาณพฤฒิบัศ คือพระมหาณพุ มีหน้าที่ทำพิธีเกียวกับช้าง และบัดสเนียดจัญไร โดยมีความมุ่งหมายให้เกิดสิริมงคลแก่ช้างซึ่งเป็นพาหนะและเป็นกำลังของแผ่นดิน ตลอดจนบัดสเนียดจัญไรในผู้ที่เกี่ยวข้องกับการช้างทั้งปวง มีขั้นปีละ 2 ครั้งคือ

วันแรม 3 ค่ำ เดือน 5 ตอนค่ำ ประกอบพระราชพิธีทอดเชือก และ

เช่าวันรุ่งขึ้น มีพิธีตามเชือก

วันขึ้น 4 ค่ำ เดือน 11 ตอนค่ำ ประกอบพระราชพิธีทอดเชือก และเช่าวันรุ่งขึ้น มีพิธีตามเชือก

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชบัญญัติว่าการทอดเชือก คือการจับเชือกมาศสำหรับคล้องข้างที่เป็นขาด ออยแยกออกเป็น 2 ส่วน ดังກalgo วิ ส่วนการตามเชือก คือการจัดเชือกมาศที่ทางไปนั้นพับลงวางเป็นขาด หากพูดภาษาสามัญ การทอดเชือกคือการคลี่เชือก ส่วนการตามเชือก คือการขาดเชือกนั้นเอง

พระราชพิธีทอดเชือก ตามเชือก นี้ ในสมัยรัตนโกสินทร์ มีขั้นที่หยอดเชือก (บริเวณสนามหลวง) ภายใต้โรงพระราชนิเวศน์ จะมีการตั้งแท่นประดิษฐานรูปพระอิศวร พระนารายณ์ และพระพิมเนศวร แห่งตั้งกลด สังข์ เบญจครรภ (เต้าน้ำส้าหรับใส่น้ำเทพมนต์) และแท่นวางเชือกมาศปิดทอง 3 แท่น วางเชือกมาศปิดเงิน 1 แท่น หน้าแท่นวางเชือกมาศทั้ง 4 ตั้งเครื่องกระยาบวน และมีแท่นวางเครื่องช้างชักขอก ขอ เชือกร้าพัสดชา หน้าแท่นนี้ตั้งเครื่องนายศรีวนเวียนเทียน

พระราชพิธีทอดเชือก ตามเชือก คล้ายกับพิธีไหว้ครูโขน ครุฑศร ในปัจจุบัน มีการสมมุติให้เจ้ากรรม หรือปลัดกรม กรมขัง คนใดคนหนึ่งซึ่งร้าพัสดชาได้อย่างชำนาญ เป็นพระนารายณ์เมื่อแปลงพระพักตร์เป็นช้าง ลงมาสอนวิชาชีวกรรมให้แก่คน 4 คน เมื่อไปปราบช้างเอกสารนี้ มาแล้ว ร่ายรำท่าพัสดชา ว่ากันว่าการร้าพัสดชานี้ ถือว่าผู้ใดได้เห็นแล้วจะหมดเสนียดจัญไร สมเด็จพระนารายณ์มหาราช และสมเด็จพระเพทราชา ในสมัยกรุงศรีอยุธยา เวลาเดี๋จขึ้นพระพุทธบาทจะทรงร้าพัสดชาเห็นอกราชพองช้างตัน ถาวรพระพุทธบาททุกครั้ง

พระราชพิธีส่งgranต

ส่งgranตเป็นงานนักชั้นฤทธิ์เนื่องในโอกาสขึ้นค้กราชใหม่ ตามประเพณีที่ดีของการกำหนดนับตามปฏิกิณแบบสุริยคติ คำว่า “ส่งgranต” หมายถึง การย้ายที่ หรือเคลื่อนที่ การที่พระอาทิตย์ยัง เข้าสู่รัศมีใหม่ ปีใหม่ พิธีขึ้นปีใหม่

คำว่าส่งgranต ที่ใช้กันในความหมายว่านักชั้นฤทธิ์เนื่องใน โอกาสขึ้นค้กราชใหม่ เป็นวันตามขนนิยมแต่ก่อนมาใช้ “มหาส่งgranต” ซึ่งกำหนดให้มีขึ้น 3 วัน คือวันที่ 13 -15 เมษายน วันที่ 13 เป็นวัน มหาส่งgranต วันที่ 14 เป็นวันเนา และวันที่ 15 เป็นวันเดลิงศก*

ประเพณีส่งgranตที่จะกล่าวถึงนี้ เป็นประเพณีส่งgranตของ หลวง ซึ่งจัดเป็นการพระราชพิธี เรียกว่า การพระราชกุศลส่งgranต ซึ่งเป็นทั้งการพระราชพิธีส่วนพระองค์พระมหาภัตtriy และการพระ ราชพิธีเพื่อความเป็นสิริมงคลสำหรับพระนคร การพระราชกุศล ส่งgranตในสมัยโบราณ มีหลักฐานเก่าที่สุดในกฎหมายเตียรนาล ที่ สมเด็จพระบรมไตรโลกนาถโปรดให้ตราขึ้น ได้กล่าวถึงการพระราช พิธีที่จัดขึ้นในเดือน 5 สำหรับพระนราสัยนั้น คือการพระราชพิธีเพื่อ ศกรดเจตนาอกสนใจ การพระราชพิธีเพื่อจศกคือพิธีการเนื่องด้วย การตัดหรือขาดจากปีเก่า ขึ้นสู่ปีใหม่ เปลี่ยนศกใหม่ เปลี่ยนค้กราชใหม่ ซึ่งในการพระราชพิธีนี้มีพิธีด้วย ตีระดน้ำอยู่ด้วย

การพระราชกุศลส่งgranต ในตอนปลายสมัยกรุงศรีอยุธยา เรียกว่า “พระราชพิธีเดลิงศก” ตามจดหมายเหตุคำให้การของชาว

* ยานเพิ่มเติมจากหนังสือวิทยาศาสตร์ฯ เล่ม 2

กรุงเก่า กล่าวว่า พระเจ้าแผ่นดินจะเสด็จลงน้ำพระพุทธอปภิมการคริ สรรเพชญ์ เทวรูปพระพิมเสนศร แล้วโปรดเกล้าฯ ให้นิมนต์พระสงฆ์ พระราชาคณะ มาลงน้ำและรับพระราชทานบิณฑบาตและจตุปัจจัย ไทยทานในพระราชวัง 3 วัน ทรงก่อพระราชเจดีย์รายที่วัดพระศรีสรร เพชญ์ และมีการฉลองพระเจดีย์ราย ให้ตั้งโรงทานเลี้ยงพระและราษฎร ฝึกอาหารคาว-หวาน น้ำกิน น้ำอาน และยาวยาโรคพระราชทานทั้ง 3 วัน

ส่วนการพระราชกุศลส่งgranตในสมัยรัตนโกสินทร์ จะเริ่มจาก วันสุกติบ คือ วันก่อนวันส่งgranต ซึ่งเรียกวันจาย เจ้าพนักงาน จะนิมนต์พระสงฆ์มาสาวดพระปริตรเพื่อเสกน้ำที่จะสรงมุรธาภิเบกษา ในวันเดลิงศก ซึ่งพิธีนี้มีขึ้นที่พระที่นั่งดุลิตาภิรมย์ พระสงฆ์จะสาวดมนต์ 3 วัน คือวันจาย วันมหาส่งgranต และวันเนา

และในวันจายนี้เอง จะมีการสาวดมนต์ฉลองพระ(เจดีย์)ราย บรรดาศักดิ์** การก่อพระราชเจดีย์รายและการฉลองพระราย บรรดาศักดิ์ซึ่งก่อขึ้นนี้ เป็นประเพณีที่ทางราชการและชาวบ้านทั่วไป ต้องเป็นธรรมเนียมที่ต้องทำในเทศกาลส่งgranตตลอดมา มีได้ขาด เมื่อจากมีคดินิยมมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาฯ จะได้รายใช้ในการ ก่อสร้างและได้มีรายຄุมพื้นฐานวัด

ในวันมหาส่งgranต ตอนเช้า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนินไปทรงบำเพ็ญพระราชกุศล เจ้าพนักงานถวาย

* ใช้น้ำจากสระเกย สรวงแก้ว สรวงคงคา และสระบมนฯ ในจังหวัดสุพรรณบุรี

** ตามปกติ จะมีการก่อพระราชเจดีย์รายหลวง ที่เรียกว่า พระมหาธาตุ หนึ่งองค์ ในพระบรม มหาราชวัง ส่วนพระทรายบรรดาศักดิ์มักจะก่อขึ้นในวัดต่างๆ ที่พระมหาภัตtriยทรง สถาปนา หรือปฏิสังขรณ์ แต่ยังไม่เสร็จเรียบร้อย

ภัตตาหาร พระสังฆรับพระราชทานฉัน ในวันนี้ ยังมีการ จัดข้าวบิณฑ์ สำหรับพระทรายหลวง และสำหรับพระทรายบริวารของพระบรมวงศานุวงศ์และของข้าราชการ อันในดตอนตน ยังคงมีการสวดมนต์ พระปริตรเสกน้ำที่จะใช้สรงมุธภักดีก่อต่อไป

ในวันเนา พระสังฆมาฉันเข้าในพระบรมหาราชวังตาม ธรรมเนียม ทรงถวายไตรพัด เมื่อพระสังฆรับพระราชทานไตรแล้ว จึงออกไปสรงน้ำ ณ สถานที่ที่เจ้าพนักงานจัดไว้ พระภิกษุแต่ละองค์ นุ่งสบง ทนม อังสะของเดิม สรงน้ำเสร็จแล้ว จึงเปลี่ยนผ้า ครองได้ จีร์ใหม่ที่ได้รับพระราชทาน แล้วกลับไปรับพระราชทานภัตตาหารฉัน ข้าวเช่นในห้องพระโรง

ในวันสุดท้ายเทศกาลส่งกราณ์ซึ่งเป็นวันเดลิงคากาเวลาเข้า เสด็จ พระราชนำเนินออกทรงนาตร แล้วเสด็จมาถ่ายหอพระอัฐิ ทรงสรงน้ำ พระบรมอัฐิของสมเด็จพระบูรพมหากษัตริยาธิราชเจ้า พระอัฐิของ สมเด็จพระบรมราชบูรพกاري และสมเด็จพระอัครมหาเสสในพระเจ้า แผ่นดินองค์ก่อนฯ ตลอดจนพระอัฐิของเจ้านายชั้นสูง จากนั้น จึงเสด็จ ออกทรงประเดินภัตตาหาร พระสังฆรับพระราชทานฉันเข้า แล้วจึง ลดับปกรณ์ ทั้งนี้ เครื่องไทยทานที่ใช้ในการลดับปกรณ์ในวันเดลิงคากนี้ ใช้ผ้าคู่ คือผ้าขาวเนื้อบางขนาดผ้านุ่ง และผ้าขาวเนื้อบางขนาดผ้าห่ม อย่างละเอียด เป็นผ้าสำหรับคฤหั斯ก์ทั่วไปใช้นุ่งห่ม คงจะเป็นไปตาม คตินิยมที่มีการให้ผ้านุ่งผ้าห่มมาน้ำสูงกรานต์ ซึ่งให้กันทั่วไปในหมู่ชน

เสร็จจากพิธีสังฆ มีพิธีสรงน้ำมุธภักดี โดยพระบาท สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเครื่องพระกระยาสนาน เจ้ากรมภูมามาดา จะเปิดสหัสสราราถวายน้ำมุธภักดีเป็นสายๆ ลงมา จากนั้น

พระมหาราชครู พราหมณ์ และเจ้าพนักงานผู้ใหญ่จะถวายน้ำเทพมนต์ แล้วจึงเสด็จขึ้นเปลืองพระภูษา แล้วทรงพระภูษาสีตามวัน ทรงทัด ใบไม้ที่เป็นพระศิริท้องด้วยลีวันพระชนมพรรษาเติม

ในวันเดลิงคากนี้ ในวังกาลพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้า อยู่หัว มีธรรมเนียมใหม่เกิดขึ้น คือมีการเสด็จออกสรงน้ำพระพุทธ มหาณีรัตนปฏิมาการที่วัดพระศรีรัตนศาสดาราม และเสด็จพระราช ดำเนินทรงสดับปกรณ์พระอัฐิเจ้านายที่หอพระนาค ต่อมานิรชสมัย พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว มีการเสด็จพระราชดำเนิน ไปนมัสการพระพุทธปฏิมาการสำคัญเพิ่มอีกหลายแห่ง เช่น ที่หอพระนาค พระวิหารยอด และด้านนีโคราช เป็นต้น การเสด็จพระราชดำเนินใน กรณีนี้ได้เป็นธรรมเนียมถือปฏิบัติในการพระราชบุคลส่งกรานต์ในวังกาล ต่อมา

การพระราชบุคลส่งกรานต์ในวังกาลปัจจุบัน ได้มีการปรับปรุง และเปลี่ยนแปลงกำหนดการไปตามสภาพการที่สมควรและเหมาะสม ยังเป็นไปตามพระราชดำริและพระราชวินิจฉัย

พระราชพิธีเดือน 6

พระราชพิธีพิชมมงคล - จุดพระนังคัลแรกนาขวัญ

ในสังคมเกษตร การแรงงาน ถือเป็นหน้าที่ของผู้เป็นใหญ่ใน แฟนตินมาแต่ครั้งโบราณ เพื่อบำรุงขวัญและเตือนให้เริ่มฤดูกาลเพาะ ปลูก โดยเฉพาะคือการท่านนา ซึ่งเป็นอัญญาหารหลักที่สำคัญที่สุดใน การดำเนินชีวิต

ในเวลาต่อมา ได้มีการพิธีเรียกว่า พิธีจุดพระนังคัล

(แรกนาขวัญ) ซึ่งพระมหาณ์ผู้เป็นเจ้าสิทธิส่งเสริมการให้มีอานาจและความสวัสดิ์ดีมั่งคดีต่างๆ เป็นผู้แนะนำประกอบพิธีตามลักษณะเชื่อถือของตน

พิธีจารดพระนังคัลที่มีขึ้นครั้งกรุงศรีอยุธยาเป็นพิธีพระมหาณ์กฐุ์ภูมิเทียบราษฎร กล่าวว่า พระเจ้าแผ่นดินโปรดแต่งตั้งขุนนางผู้ใหญ่ที่ใกล้ชิดให้ทำแทนพระองค์ เรียกว่าพระยาแรกนา ทำหน้าที่ดูหัวน้ำ หัวน้ำ หัวน้ำ หัวน้ำ ในขณะที่พระเจ้าแผ่นดินจะทรงรักษาศิลป์เป็นเวลา 3 วัน

ในสมัยรัตนโกสินทร์ พระราชพิธีจารดพระนังคัล หรือการแรกนา ที่ทำในสมัยรัชกาลที่ 1 ถึงรัชกาลที่ 3 ยังคงเป็นพิธีพระมหาณ์ตามแบบสมัยอยุธยา

ต่อมาในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 ทรงพระราชนิรันดร์โปรดให้เพิ่มเติมพิธีสังฆ เพื่อเป็นสิริมงคลแก่พิช พันธุ์อัญญาหารที่จะนำไปได้ หัวน้ำ ในการแรกนาขวัญ เรียกพระราชพิธีตอนนี้ว่า พระราชพิธีพิชมงคล เมื่อร่วมทั้ง 2 พิธีแล้ว จึงเรียกว่า พระราชพิชมงคลจารดพระนังคัลแรกนาขวัญ เป็นราชประเพณีลับต่อมากโดยจัดเป็น 2 วัน ทั้งนี้ การพระราชพิธีพิชมงคลมีขึ้นที่ห้องصنวนหลวง ส่วนพิธีจารดพระนังคัลกระทำขึ้น ณ ทุ่งสัมปoyer ตำบล Lod ปัญญา ไช

พระราชพิธีจารดพระนังคัลแรกนาขวัญเป็นพิธีสิริมงคล เพื่อบำรุษขวัญแก่เกษตรกร วันที่ประกอบพระราชพิธีนี้จึงมีความสำคัญในราษฎร์ จึงได้วางหลักเกณฑ์ให้ประกอบพิธีขึ้นในวันเดียวกัน แต่ละปี ประกอบด้วยขึ้น-แรม ฤกษ์ยาม ให้ได้วันอันเป็นอุดมฤกษ์ตามตัวราไหรศาสตร์ แต่ต้องอยู่ในระหว่างเดือน 6 หรือเดือนพฤษภาคม เนื่องจากเริ่มจะเข้าฤดูฝน เป็นระยะเวลาเหมาะสมที่เกษตรกร ชาติไร่

ชาวนา จะได้เตรียมท่านา อันเป็นอาชีพหลักของชาวไทยมาแต่สมัยโบราณ

พระราชพิธีพิชมงคลซึ่งมีขึ้นเพื่อเป็นสิริมงคลแก่พันธุ์พิชที่จะนำไปใช้ในการพระราชพิธีจารดพระนังคัล กำหนดให้มีขึ้นก่อนพระบาทพิธีจารดพระนังคัล 1 วัน ในตอนบ่าย มีกระบวนแห่พระพุทธอรุณ มีพระคันธาราราษฎร์ เป็นต้น ออกจากวัดพระศรีรัตนศาสดาราม ไปประดิษฐานยังมณฑลพิชท้องสนามหลวง ซึ่งมีการนำพันธุ์พิชต่างๆ เข้าร่วมในพิธี ในตอนค่ำ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จฯ ไปทรงเมินองค์ประชาน มีการอ่านประกาศถึงความสำคัญที่จะเริ่มพระราชพิธีจารดพระนังคัล ในประกาศนั้น อ้างว่าในสมัยพุทธกาล คราวเกิดฟันแร้ง ด้วยพุทธานุภาพ ทรงบันดาลให้ฝนตก ท่านา ทำไร่ หัวน้ำพิช ผลได้ตามปกติ และกล่าวถึงดำเนินการสร้างพระคันธาราราษฎร์ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับพุทธานุภาพที่ทรงบันดาลให้ฝนตก รวมทั้งการอธิษฐานขอให้พันธุ์อัญญาหารในราชอาณาจักรอุดมสมบูรณ์ ให้ฝนตกด้วยความดุกัด จนประกาศแล้ว พระองค์ 11 รูป สาดมนต์พระบูรณะ ลงตัวนาน เสร็จแล้ว พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชนหาน้ำสังข์ ใบมะตุม ทรงเจิมหน้าเจิมมือพระยาแรกนาและเทพทั้ง 4* และพระราชนหานพระชัม看了一มณฑปปันพาก้า 2 วง แก่พระยาแรกนา เพื่อใช้ส่วนในวันแรกนาเป็นอันเสร็จพิธีในวันนั้น และเข้าวันรุ่งขึ้น มีการเลี้ยงพระ และแท่พระพุทธอรุณประกอบ

* เมื่อพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวโปรดให้เพิ่มการพระราชพิธีพิชมงคล จึงโปรดให้มีนางเทพ 4 คน คือหนานกระเข้าพันธุ์พิชตามหลังพระยาแรกนา

ล้วนพระราชพิธีจารดพระนังคัล เริ่มตั้งแต่ตอนป่ายของวันอาทิตย์พระราชพิธีพิชmontคล มีกระบวนการแห่เทวรูปพระอิศวร พระอุมาภคดี พระนารายณ์ พระพิมเนศวร และพระพลเทพแบกโภค จากพระบรมมหาราชวังไปยังโรงพระราชพิธี บริเวณทุ่งสัมปอย ในเวลาค่ำ มีพระราหமณ์

เข้าวันรุ่งขึ้น มีกระบวนการแห่พระยาแรกนา เมื่อถึงโรงพระราชพิธี พระยาแรกนาจุดธูปเทียนบูชาเทวรูปแล้วตั้งสักขัยฐานจับผ้า 3 ผืน ถ้าจับได้ผ้ากว้าง ทำนายว่าจะน้ำจะน้อย ถ้าได้ผ้าแคบ น้ำจะมาก พระยาแรกนาจับได้ผ้าfinดี ให้บุ่งผ้าfinนั้นทับผ้านุ่งเดิม เสร็จแล้วออกไปแรกนา โดยมีนางเทพทั้ง 4 ท่านกระเช้าทอง กระเช้าเงิน บรรจุพันธุ์ข้าวปลูก เดินตาม พระยาแรกนาໄกด้วย 3 รอบ และไถแปร 3 รอบ ไปรยหัวนพันธุ์ข้าว แล้วได้กลบอิก 3 รอบ เสร็จแล้วปลดพระโคตอก กินเลี้ยงของเลี้ยงท้าย ซึ่งมี 7 อย่าง คือ ข้าวเบลือก ข้าวโพด ถั่ว งา เหล้า น้ำ หอย ถ้าพระโคตอกินของเลี้ยงท้ายชนิดไหน ทำนายว่าของสิ่งนั้นจะบริบูรณ์ เป็นอันว่าเสร็จพระราชพิธี จารดพระนังคัล

พระราชพิธีพิชmontคลจารดพระนังคัลแรกนาขวัญได้ปฏิบัติเป็นราชประเพณีเรื่อยมาจนถึง พ.ศ. 2479 จึงได้เว้นไว้ไป ต่อมา ในปี พ.ศ. 2483 รัฐบาลสั่งให้มีการพระราชพิธีเฉพะพิชmontคล ที่พระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดาราม ต่อมา ในปี พ.ศ. 2503 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พื้นฟูพระราชพิธี จารดพระนังคัลแรกนาขวัญขึ้นอีกเดิมเพื่อรักษาบูรพประเพณีอันเป็น

* ได้แก่ ผ้าลายนาถกว้าง 4, 5 และ 6 ศีบ

ริษวัญของการเกษตรไว้สืบไป พระราชพิธีพิชmontคลจารดพระนังคัลแรกนาขวัญ จึงมีขึ้นใหม่อีกครั้งตั้งแต่ปี พ.ศ. 2503 จนถึงปัจจุบัน โดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้เสด็จพระราชดำเนินมาทรงเป็นประธานงานการพระราชพิธีทุกปี ทรงมีพระราชกราสให้ปรับปุงพระราชพิธีเพื่อความหมายสุภาพสมบูรณ์ด้วย และโปรดให้เปลี่ยนสถานที่ประกอบพระราชพิธีจารดพระนังคัลแรกนาขวัญ จากทุ่งสัมปอย มาเป็นท้องสนามหลวง

พระราชพิธีพิชmontคลจารดพระนังคัลแรกนาขวัญเป็นพิธีเพื่อความเป็นสิริมงคลแก่พิชพันธุ์อัญญาหาร สนับสนุนส่งเสริมชาวไร้ชาวนาในการประกอบอาชีพ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงสนพระราชนดุทัยเป็นอย่างยิ่ง ได้เสด็จฯ มาทรงเป็นประธานอิษฐานขอให้มีพิชพันธุ์อัญญาหารอุดมสมบูรณ์ และได้ทรงปลูกพันธุ์ข้าวทดลองในนาทดลองในบริเวณพระที่มหาวิหาร เมื่อเก็บเกี่ยวแล้ว พระราชทานนำมาเข้าในพระราชพิธี เมล็ดพันธุ์ข้าวพระราชทานนี้ ทรงทรงเกษตรและสหกรณ์ได้แบ่งไปห่วนในจานประกอบพระราชพิธีจารดพระนังคัลแรกนาขวัญส่วนหนึ่ง อิกส่วนหนึ่งบรรจุของส่งไปยังห้องวัดด่างๆ ทั่วราชอาณาจักรสำหรับแจกจ่ายแก่เกษตรกร เพื่อเป็นสิริมงคลตามพระราชประสงค์ที่ทรงส่งเสริมการเกษตร

พระราชพิธีวิสาขบูชา

วันวิสาขบูชา คือวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 6 หรือเดือนพฤษภาคม เป็นวันสำคัญทางพุทธศาสนา เนื่องจากเป็นวันที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้ประสูติ ตรัสรู้พระอนุตรลัมมาสัมโพธิญาณ และ

เด็จบูรินพพาน วันนี้จึงเป็นนักขัดถูกที่พุทธศาสนาทั้งหลายจะได้บูชาพระรัตนตรัย ระลึกถึงคุณพระพุทธองค์ ในประเทศไทย ไม่ว่าหลักฐานแห่งด้วยได้มีการทำพระราชพิธีกันอย่างไร จนกระทั่งสมัยรัตนโกสินทร์ พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย รัชกาลที่ 2 สมเด็จพระสังฆราช (ม.) วัดมหาธาตุ ได้อวัยพระพรให้ทรงทำวิสาขบูชาเป็นการใหญ่ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้มีการบำเพ็ญพระราษฎรคลวิสาขบูชา ณ พระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดาราม โดยบอกบูชาให้พระบรมวงศานุวงศ์และชนชาว จุดโคมเทียน ประดับดอกไม้สดรายรอบศาลาจาระเบียงวัดพระศรีรัตนศาสดาราม ด้วยเป็นพุทธบูชาเป็นเวลา 3 วัน และมีการเวียนเทียนสวดมนต์สราสรรค์ พระพุทธคุณเป็นครั้งแรก และได้ถือเป็นราชประเพณีโดยอนุโถมสืบมาพิธีสำหรับฝ่ายหน้ามีขึ้นในวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 6 สำหรับฝ่ายใน มีขึ้นในวันแรม 1 ค่ำ เดือน 6

พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดให้มีการเห็นปฐมสมโพธิเพิ่มขึ้น ต่อมาถึงรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงเกณฑ์เจ้านายข้าราชการให้ตั้งโต๊ะเครื่องน้ำตามรอบเฉลียงพระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดาราม เป็นที่สนุกสนานครึกครื้น จนเกิดการเล่นเครื่องโต๊ะลายครามกันขึ้น เมื่อการเล่นโต๊ะเครื่องลายครามกร่อยลงไป จึงโปรดให้เจ้านายข้าราชการทำโคมตราตำแหน่งมาแขวนตามศาลาจาระ และระเบียงโดยรอบวัดพระศรีรัตนศาสดาราม

ในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อเชิญพระพุทธบูชาฯ รัตน์ไปประดิษฐานที่พระพุทธรัตนสถานแล้ว จึงโปรดให้พระบรมวงศานุวงศ์และข้าราชการฝ่ายในเดินเวียนเทียนและ

สวดมนต์ที่พระพุทธรัตนสถานแหน จนถึงสิ้นวิสาขบูชาทสมเด็จพระปักเกล้าเจ้าอยู่หัว จึงโปรดให้รวมการวิสาขบูชาทั้งของฝ่ายหน้าและฝ่ายในเข้าด้วยกันมาจนถึงทุกวันนี้

องค์พระราษฎร์ทรงบำเพ็ญพระราษฎรคลวิสาขบูชาฯ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 ทรงมีพระราชนิริยาฯ วันวิสาขบูชาเป็นวันสำคัญของพระพุทธศาสนา และพุทธศักราช (พ.ศ.) ได้เริ่มตั้งแต่วันปรินิพพานแห่งองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เปลี่ยนปี ซึ่งใช้รัตนโกสินทร์ศก (ร.ศ.) เป็นปีพุทธศักราช แต่ให้เริ่มขึ้นปีใหม่ในวันที่ 1 เมษายน และโปรดเกล้าฯ ให้ทำบัตรอวยพระราชนิพัทธานในวันวิสาขบูชาด้วย

พระบาทสมเด็จพระปักเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 7 ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศแต่งหนังสือเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาสำหรับเด็กพิมพ์พระราชนิพัทธานในวันวิสาขบูชา ซึ่งถือปฏิบัติสืบมาจนถึงปัจจุบัน

บรรณานุกรม

- จุฬอมกเหลาเจ้าอยู่หัว. พระบาทสมเด็จพระ. พระราษฎร์สืบสองเดือน เล่ม 1-2. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภาก. 2508
- กรมศิลปากร. ศิลปวัฒนธรรมไทย เล่ม 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิชเนท. 2525
- ปว蹉บุธ ลิเกวัฒน์. พระราษฎร์และประเพณีชาวบ้าน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ปารุสกูลกิจ. 2524
- ป่าวรบปักษ์. สมเด็จเจ้าฟ้ามหาจักร. กิจกรรมพิธีทางศาสนา. โครงการพิธีทางศาสนา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช. 2509
- วรรณกรรมอาเซียน ประเทศไทย เล่ม 2 ปี วรรณกรรมสมัยอยุธยา ฉบับทดลอง. กรุงเทพฯ : บริษัทอมรินทร์พิพิธ์ จำกัด (มหาชน). 2539

“

การรับฟังรายการที่ประเทศไทยจัด
รายการดาวดวงน้อยไม่ค่อยชัดนักคุณลีนขาดา
ทายฯ ส่วนรายการเพื่อนประมงชัดเจนดี

(Somchai Waravuttiyanon, Meizhou City,

Guangdong, China)

หนังสือวิทยุสารญี่ปุ่นมีประโยชน์มาก
ถึงได้ที่ไม่เคยรู้นำมาอ่านก็ได้สาระมีคุณค่า
ป้าอ่านแล้วป้าก็นำไปไว้ที่ห้องอ่านหนังสือของ
ห้องสมุด เพื่อเป็นการเผยแพร่แก่ผู้อื่นต่อไป ที่นี่
มีคนชราและเจ้าหน้าที่ประมาณ 200 กว่าคน ...

(ประยูร อิทธิพงษ์ บ้านพักคนชราบ้านมหาด

อ.นครหลวง จ.พระนครศรีอยุธยา)

”

ล้มภาษณ์

ประชากม ลุนาชัย

ส น ก า ช ล

ผู้วารณกรรม ของ ประชาคม ลุนาชัย

บารากัลดา เอวีกุล

วันนี้ “ผู้วารณกรรม” ก็ได้เชิญนักเขียนท่านหนึ่งที่เรียกได้ว่า เม่นคลินสูกใหม่ ในผู้วารณกรรม ใช้คำว่าคลินสูกใหม่ได้จริงๆ เพราะว่า เคยใช้ชีวิตอยู่กับพวกเมื่อเป็นเวลานานนักเขียนท่านนั้น คือ คุณประชาคม ลุนาชัย ซึ่งนิยายเรื่องหนึ่งของคุณประชาคม คือ เรื่อง “ฟังแสงจันทร์” เป็นเรื่องของชาวตั้งเก สะท้อนชีวิต ได้อย่างเห็นผิสวรา เห็นความรู้สึก เห็นความเป็นถูกผู้ชาย ความเป็นคนเป็นมนุษย์ที่อยู่ในตัวละคร เล่มนี้ เป็นนิยายเรื่องแรกของคุณประชาคมหรือเปล่า

ประชาคม เป็นนิยายเรื่องแรกครับ

คุณประชาคอมสนใจเรื่องการเขียนมานานหรือบ้างครับ

ประชาคอม ก็นานพอสมควร สนใจด้านการเขียน ด้าน การอ่าน ด้านผู้วารณกรรมมาตั้งแต่ช่วงหลัง 6 ตุลาคม 2519 ครับ

นักเขียนส่วนใหญ่เริ่มจากการเป็นนักอ่านมาก่อน คุณประชาคอม

อ่านเรื่องของใครบ้างครับ

ประชากม ช่วงนั้นก็จะอ่านงานเพื่อชีวิตเป็นส่วนใหญ่ งานของนักเขียนรุ่นใหม่ๆ ที่ว่าเป็นนักกราฟิกประชานิชน์ในช่วงนั้น ไม่ว่า จะเป็นคุณวัฒน์ วรรลย่างกุจ, พนม นันพุดกษ์, ชาติ กอบจิตติ รวมทั้งของคุณประภัสสรด้วบ ตอนนั้นนิตยสารวรรณกรรมจากอุบลฯ ยอดมาก ทั้งองค์กรวรรณกรรม โลกหนังสือ ตอนนั้นก็ได้อ่านงานแปลตีๆ จากรัฐเชีย จากอินเดีย จีน ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะเป็นงานเพื่อชีวิต หรือ งานหนังสือจากสังคมนิยม

บุคคลนั้นเป็นช่วงที่เรียกได้ว่าวรรณกรรมเพื่อพูด ถ้าจะจำกันได้ งานแปลที่ตีๆ จะอุบลฯ ยอดมาก และหลายเรื่องก็เป็นงานที่เรียกว่า เป็นอมตะ ตอนนั้นคุณประชากมเริ่มเขียนหนังสือหรือยังครับ

ประชากม ก็พยายามหัดเขียนบทกวี เขียนกลอน แล้วก็ เขียนเรื่องสั้น แต่ก็เขียนเก็บไว้ไม่ได้ส่ง

ก็ถือว่าคุณประชากมไม่ใช่มือใหม่ในวงวรรณกรรม แต่อยู่ใน วงวรรณกรรมนี้มานานแล้วตั้งแต่ 6 ตุลาคม 2519 บุคคลนั้นมีนักเขียน กีตื้นมากมาย หลายๆ คนก็ยังเขียนหนังสือต่อมาจนทุกวันนี้ และ หลายคนก็เลิกเขียน หรือทำอาชีพอื่นไปแล้วนะครับ คุณประชากม มีชื่อจากการเขียนเรื่องเกี่ยวกับประเทศไทย หรือชีวิตเกี่ยวกับประเทศไทย อันนี้ เป็นการสัมผัสด้วยตัวเอง หรือว่าสนใจศึกษา

ประชากม หลังช่วงนั้นมีสภาพชีวิตที่ไม่ค่อยจะดีนัก คือพมเข้ามากรุงเทพฯ ตั้งแต่ปี 2519 และก็เรื่อยๆ ที่จะทำงานในกรุงเทพฯ และก็พยายามที่จะเรียนหนังสือไปด้วย มาตัวคนเดียว ไม่มีเพื่อนไม่มีพู ไม่มีญาติพี่น้องในกรุงเทพฯ บางครั้งมันก็ตกระกำลังมาก ตอนประมาณ

ปี 2523 ทางานในกรุงเทพฯ ไม่ได้คือหาได้แต่ไม่พอใจที่จะทำ บังเอญ มีเพื่อนคนหนึ่งแนะนำให้ไปออกทะเล ก็คิดว่าจะออกประมาณลักษณะเที่ยว หรือสองเที่ยว เที่ยวหนึ่งก็ประมาณเดือนหรือสองเดือนเพื่อจะหาทุน เพื่อจะเรียนหนังสือต่อ แต่ก็กล้ายเป็นว่า 10 ปีต่อมา

10 ปีนะครับ เรียกว่าใช้กินกับทะเลที่เดียว

ประชากม ตอนแรกๆ ก็ออกเรือเล็กๆ ก่อน ก็ออกเรือ วนคูไปลากแควประจำวันตีรีขันธ์ แควเกาะไฟ ต่อมาก็มีคนชวนไปเรือ ใหญ่ ส่วนใหญ่พมกจะปักหลักที่สมุทรสาครหรือมหาชัย ไปเวียดนาม ตอนหลังก็ไปพม่า ไปอินโด네เซีย ไปสิงคโปร์ซึ่งก็จะมีเรือหลายประเภท พื้นawan ลากคู ลากเดียว เรือเบ็ด ไปวนล้อมตีปลาทูน่าหรือที่ เท่าเรียกว่าปลาโไอ แล้วก็มาวนด้าอย่างใน “ฝั่งแสงจันทร์” ก็คือ ตีปลาทูที่ด้อยในลະvacation มหาชัยหรือว่าอ่าวไทย

คงต้องขอความรู้เพิ่มเติมละครับว่า วนลาก วนด้าต่างๆ เป็นอย่างไรบ้าง

ประชากม วนลากเป็นลากคู ก็ลากสองลำ คือทึ่งวน แล้วก็ลากชวนกันไป 2 ลำ เรือก็จะมีหลายขนาด มีทั้งลากใหญ่ ลากเล็ก หรือลากแควเลียบๆ ขายผึ้งก็มี แต่เรือลักษณะนี้ส่วนใหญ่จะอยู่ในอ่าวไทย ถ้าเป็นเรือลากเดียวก็จะมีเรือหลายประเภท ลากแคระก็จะมี ลากแคระคืออะไรครับ

ประชากม ลากแคระหมายถึง เล็ก จะไปด้างอยู่ในทะเล ประมาณ 5-6-7 คืนบ้าง โดยขึ้นมาอีกหน่อย เช้าก็เรียกเรือสูมอ่อน สูมอ่อนก็จะลากเชือกเหมือนกัน จะไปประมาณ 14-15 คืนจึงจะเข้าฝั่ง ถ้าเป็นเรือลากใหญ่เช้าเรียกเดียวได้หัวน พวกนี้จะลากสูง ส่วนใหญ่

จะอยู่ในอ่าวยไทย อุยในทะเลไทยไม่ได้ เพราะหาปลาได้ไม่คุ้มค่าน้ำมัน จะต้องไปที่พมา ไปที่เวียดนาม สิงคโปร์ อินโดนีเซีย หรือไม่ก็ตัว สัมปทานไปประเทศอินเดีย บังคลาเทศ ถ้าawan คำว่าจะเป็นawan ล้อม ชึ่งส่วนใหญ่จะออกกลางคืน กลางวันจะเข้าฝั่งออกคืนเข้าคืน ถ้าเป็น awan ล้อม ก็จะเป็นเรื่องขนาดใหญ่ส่วนใหญ่ก็จะไปต่างประเทศ จะนิ สัมปทานที่อินโดนีเซีย มาเลเซีย

แล้วที่จับปลาทูในเปี๊ยะกลางทะเล เดียววันี้ยังมีไหมครับ

ประชาคม มีครับ เขาเรียกว่าเรือawan เปี๊ยะ พากนี้จะอยู่ หางชายฝั่งไม่มากนัก จะมีเรือใบหนึ่ง มีเรือเปี๊ยะหนึ่ง จะมีไฟ จะมีกระท่อมอยู่ในนั้น ผู้คนเดย์สมัครเป็นคนเด่าเปี๊ยะ อยู่กลาง ทะเลเดย์ เหมือนอยู่บ้านแต่อยู่คนเดียว เวลา้น้ำขึ้นน้ำลง ก็จะไปขับ awan ขึ้นลงหน่อย

พากเรือต่างๆ นี้ทำด้วยไม้หรือทำด้วยเหล็กครับ

ประชาคม ส่วนใหญ่ประมาณ 95 เปอร์เซ็นต์ทำด้วยไม้ สำหรับเรือไทย

คำหนึ่งลักษก์คุณครับ

ประชาคม ชนาดกลาง ทึ้งได้ก็ นายท้าย พ่อครัว และ คนawan ตัวยกประมาณ 14-15 คน ถ้าเป็นเรือระดับใหญ่ก็ประมาณ 20-25 คน สำหรับawan กลางน้ำครับ แต่สำหรับawan คำจะใช้คนเยอะ awan ล้อม ก็ใช้คนเยอะ ประมาณ 30-40 คน

ออกทะเลครั้งหนึ่งนานไหมครับ

ประชาคม ส่วนใหญ่จะไม่ถึงเดือน ถ้าเป็นเรือใหญ่ร่วมๆ กับประมาณ 25 วัน ก็ไปเวียดนาม ก็ใช้เวลาลากawan ลักษก์ประมาณ 10

กว่าวัน

เดย์เจอบัญหา ถูกล้อมจับหรือถูกปล้นเรือไหมครับ

ประชาคม มันก็มีลักษณะนั้นตอนเดือนเท่านั้นฯ แต่สำหรับผมอาจจะ เป็นโชคดีหนึ่งที่ส่วนมากก็เก็บโคนจะมีก็เรือเที่ยวสุดท้ายของหมู่ที่พม คิดว่าผมจะไม่ออกทะเลอีกแล้ว ประมาณ ปี 2534 ตอนนั้นกลับมา จากเวียดนาม จะมีเรือรบมาเลย์ไอล์ดเข้าจับเพื่อนของเราไปได้ลักษณะ ก่อน ซึ่งเรารักษาไว้ไม่เห็นเรารักษาไว้พันแล้ว แต่เรือเขามีเรือที่มี ระดับความเร็วมาก พอกเขาจอดเที่ยงก็เอาปลาไปไม่กี่ตัวแล้วก็จดซื้อ พากเรา ซึ่งดูนำหัวดเสียมากเข้าจะใช้เป็นยิงเรือจ่องทุกคนเลย ใน ก็คุดเขาก็ปล่อย

10 บีเดิมที่คุณประชาคมใช้ชีวิตอยู่ในทะเล และก็พาน ประสบการณ์อย่างมากมายในชีวิต ลิงเหล่านี้เป็นส่วนที่นำมาเรียน ให้ในนิยายหรือเปล่าครับ

ประชาคม คือมีเยอะมากครับ ทะเลจะมีเรื่องราวให้เรา ให้พนอยู่ทุกวันฯ ให้เราได้พบในการเดินทางแต่ละครั้ง นอกจากนั้นก็ ยังมีเรื่องราวของชาวทะเลที่เล่าต่อ สิบๆ ยอดกันมาทั้งเพื่อนชาว ประมงเอง และเพื่อนที่อยู่ชายฝั่ง คนแก่คนเด่าที่ได้ออกเรือไปแล้ว จนก็ได้คุยกับคนเหล่านี้ ได้รับฟังของเขามาจึงมีเรื่องราวเยอะมาก ส่วนที่เป็นเรื่องลับ นวนิยายก็อาจมาส่วนหนึ่งเพื่อจะมารับใช้เนื้อหาที่ เราต้องการสืบถึงคนอ่าน

เวลาที่ออกทะเลนานๆ ทำอะไรกันบ้างนอกจากการจับปลา

ประชาคม พmomok เรือหลายประเภท แต่ละประเภทจะ ไม่เหมือนกัน ถ้าเป็นawan ลากเล็กๆ ที่ออกไป 6-7 คืน ก็จะลาก เข้า

เรียกกลอย ก็ประมาณครั้งหนึ่งหรือต้องครั้งหนึ่งเรียกว่าล้อยหนึ่ง ก็จะถูกอ่วน ต้องวนวันละ 4 ครั้ง ห่างกันประมาณวันละ 6 ชั่วโมง ถ้าไม่มีปัญหาอะไรก็จะถูกในช่วงระยะเวลาเพียงเท่านี้ ต้องปลาก็ไม่เยอะนะครับ จะมีกุ้งทรายนิดหน่อยในเวลากลางคืนจะใช้เวลาทำงานมากนอกจาก นอนพักผ่อนก็จะมีอ่านหนังสือ พิงเหลงสำหรับคนที่มีวิทยานะครับถ้ามีนักพนันเข้ามาจะตั้งวงไฟกัน ถ้าเป็นเรือใหญ่ไปทะเลฯ รับอย่างไปเรียดนามนี้ งานค่อนข้างหนักครับ ถูกอ่วนจะบอยขึ้น ถ้ามีเวลาว่างก็จะคล้ายๆ กันแหลกครับ ถ้าเป็นอวนล้อมอย่างไปอินโดนีจะมีตั้งนักพนันมีทั้งนักการค้า นักการค้าที่จะเอาของลงไปขาย อีกพวกหนึ่ง ก็จะเป็นพราวนเบ็ด พวนนี้ดีกๆ ก็จะอยู่รอบล้ำ ตกเบ็ดกัน ตกปลา ซึ่งส่วนนี้ก็จะมาขายกันเอง

ที่จริงก็แบลก ตือ ไปลากอวนแล้วยังตกปลาอีก หรือว่าคนละส่วนกัน รายได้คนละส่วนกันหรือครับ

ประชากม คนละส่วน อวนล้อมจะเป็นเรือที่ไม่มีงานให้ทำทุกวัน ได้ก่อจะม่องดูจูโซ่มาเก็จหาปลา ถ้าหาไม่เจอ ก็ไม่ได้วางอวน คนงานที่อยู่ในเรือก็จะไม่ได้ทำอะไรเลยก็จะมีเวลาว่าง ถ้าได้ก่อเลิกหาปลา หยุดสมอทั้งเข้าก็มีเวลาที่จะหารายได้ส่วนตัวคือวางแผนเบ็ด ส่วนใหญ่ได้ก่อจะหาที่ทางทางให้พร้อม ตือ หาที่ใกล้ๆ ทิ่นที่ๆ จะมีปลาชุกชุม เพื่อให้ลูกน้องได้ตกเบ็ดกัน

ก็อ้วว่าเป็นรายได้เสริม คุณประชากมเป็นคนจังหวัดไหนครับ

ประชากม ยะลา ครับ

ในเรือประมงนี้มีพื้น้องภาคอีสาน酵ะไหมครับ

ประชากม เ酵ะครับ จะมี เหนือ อีสาน กลาง ใต้ ครบ

หมุด ส่วนใหญ่จะหนักไปทางอีสาน แล้วก็จะมีมอญ มีกะเหรี่ยง มีพม่า ส่วนหนึ่งที่แทรกเข้ามา เป็นงานที่หนัก 夙ปก และค่าตอบแทนไม่ดี งานประมงเป็นงานที่อยู่นอกระบบ คุณจะทำเป็นเวลา ก็เป็นตามที่ พ่อคุณลากอกรือคุณถูกเลิกจ้าง ก็จะไม่มีอะไรทดแทนให้คุณเลย

แล้วมันมีเสน่ห์ตรงไหน คุณประชากมก็งอยู่ได้ถึง 10 ปี

ประชากม เสน่ห์ของทะเลมีแน่ แต่เสน่ห์การใช้ชีวิตก็มี แต่ส่วนใหญ่ก็คือ pem มีข้อจำกัดของpmอยู่ มันเป็นภาวะจำยอมของpm อย่างหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งก็คือ pmต้องการจะหาทุนลักษณะเพื่อจะมามีชีวิตการเขียนหนังสือ การเขียนหนังสือนี้ก็เป็นความฝันของpmซึ่งติดตามpmไปตลอด

หลังจากที่หยุดงานประมง แล้ว เริ่มเขียนหนังสือเลยหรือว่า ทำอย่างอื่นก่อน

ประชากม pm ขึ้นจากเรือประมงตอนนั้น pm มีเงินติด การะเป่ายู 2 พันกว่าบาท ก็กลับกรุงเทพฯ ครับ จากมหาชัยเข้ากรุงเทพฯ ก็มาทำงานก่อน ทำงานซึ่งก็ได้เขียนหนังสือเด็กๆ น้อยๆ ซึ่งก็พอจะมีเวลาว่าง เขียนกลอนไปลงนิตยสารบ้าง พยายามเขียนเรื่องสั้นแต่ก็ยังไม่ได้ส่ง จากปี 2534 ล่วงมา จนถึงปี 2535-2536 ก็มีอยู่ช่วงหนึ่ง pm ได้ไปเป็นนายน้าหมูบ้าน เฟ้าหวานเข้าส์ pm ก็ใช้เวลาส่วนนี้นั่งเขียนหนังสือไปด้วย มีเก้าอี้ตัวหนึ่ง ก็อาสมุดและปากกาไว้วางเขียนกับหัวเข่า

เท่าที่pmสังเกตคุณประชากมเป็นคนที่สังเกตชีวิต สังเกต ความเคลื่อนไหวที่ผ่านเข้ามาในชีวิต ในประสบการณ์ pmยังชอบค้าบ่าที่คุณประชากมเขียนในหนังสือลงเรื่องสั้นล่าสุด “นาฏกรรมแห่ง

ชีวิต” ถึงการที่อยู่ในห้องเช้าหลับแห่ง เอียนดิงส์เพาเวอร์ล้อม ตุภาพ ของห้อง สภาพของชีวิตที่อยู่ในนั้น บางค่าที่อยู่ในนั้น เช่น “ขณะที่นั่ง อยู่กับพิมพ์ดี ผมได้กลิ่นหอมของดอกไม้สวรรค์จากสวนอักฤษ” อัน นี้ด้วยความเชื่อถูกต้อง ถ่านแล้วใช้เลย คือว่าโลกส่วนตัวของเราเอง เวลาที่เราเอียนหนังสือ และมีความชื่นชม มีความชื่นบาน มีความ เปิกบานใจในงานที่เราทำ อาจจะเหมือนกับดอกไม้ที่คุณประชาชน เอียนไว้จริงๆ นั่นคือ ข้อนมาดึงงานเขียนขึ้นแรกของคุณคือบทกวี ชื่อ “ลายฟัน” ซึ่งตีพิมพ์ในสตูดิโอ ยังจำรายละเอียดได้ใหม่ครับ

ประชาชน ก็ลืมๆ แต่จำเนื้อหาได้ร่วมได้ จำต้องคำนวณให้ เป็นบทกวีเป็นกลอนเปล่า เป็นงานเขียนขึ้นแรกที่กล้าส่ง ช่วงนั้นสตูดิโอ สารก็จะมีคอลัมน์วัยสาวหุ่น ตอนนั้นผมยังเรียนหนังสืออยู่ที่วัด ราชภูมิวรวิหาร กรุงเทพฯ ก็ส่งไปได้ลงตีพิมพ์

มาถึงเรื่องล้วนเรื่องแรก คือ “บทสุดท้ายแห่งดำเนินคนยก” ซึ่งตีพิมพ์ในหนังสือหุ่นสาว เมื่อปี 2525 เรื่องนี้พอจะจำเรื่องย่อๆ หรือเดาโครงเรื่องได้ใหม่ครับ

ประชาชน ก็จำไม่ได้หมด แต่จำเนื้อหาได้ เป็นสภาพชีวิต ตอนนั้น ก็คือ ผมทำงานอยู่ในงานพลาสติกที่บางปะกอก ก็เขียนตอน เป็นหลังเลิกงานแล้ว ก็พยายามคัดลายมือเติมที่ส่งไป

ปี 2539 เรื่องล้วนเล่มแรกของคุณประชาชน คือ “สูกแก่ สำรอง”ได้รับการตีพิมพ์ ในปีเดียวกันนั้น “โศกนาฏกรรม” ได้รับ รางวัลเรื่องล้วน “ช้อกระเกด” ยอดเยี่ยมจากสำนักช่างวรรณกรรม เรื่องล้วน ชื่อ “ตอบไม้” ได้รับรางวัลชมเชยจากสมาคมภาษาและหนังสือ ปี 2540 นิยายที่ได้รับการกล่าวชื่ออย่างมาก ก็คือ “ผั้งแสงจันทร์”

ได้รับการตีพิมพ์และเป็น 1 ใน 2 หรือ คือชิงในรางวัลชีไรต์ ประจำปีนั้น “สูกแก่ สำรอง” ได้รับรางวัลตีเด่นจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนา หนังสือแห่งชาติ “ภาพเกียรติยศ” ได้รับรางวัลชมเชยจากสมาคมภาษา และหนังสือ ปี 2541 “ผั้งแสงจันทร์” ได้รับรางวัลนวนิยายตีเด่นจาก คณะกรรมการพัฒนาหนังสือแห่งชาติ และรวมเรื่องล้วน เล่มที่ 2 “ด้วลดารตุกสมัย” ได้รับการตีพิมพ์

20 ปีในวงวรรณกรรมนี้ รู้สึกว่าตัวเองก้าวถึงขั้นไหนแล้วครับ พอยังหืออยัง

ประชาชน 20 ปี มันจะเป็นช่วงๆ อยู่ ช่วงแรกก็สมัย 2523 - 2536 นี่ก็จะเป็นการท่องเที่ยวเก็บเกี่ยวจากการใช้ชีวิต จากการอ่าน จากการฝึกมองคนอื่น จะมาทำงานจริงๆ จังก์ประมาณ ปลายปี 2536 ซึ่งก็ผ่านมาไม่กี่ปี

ถ้ามันดันหนึ่งถึงความรู้สึกส่วนตัวที่มีผลงานเข้าชิงชีไรต์ ถึง 2 เรื่องตัวยกันนี้ ดีใจไหม

ประชาชน เป็นสิ่งที่ผมไม่ค่อยคาดหวังเท่าไหร่ เมื่อก่อน ผันอย่างเป็นนักเขียนชีวิตผันก็ได้ติดตามมาตลอด ได้มาเขียน หนังสือจริงๆ โดยไม่ต้องทำอาชีพอย่างอื่น ไม่ต้องลำบากในการใช้ชีวิตอีกต่อไป ผมก็ว่าเป็นรางวัลที่พอเพียงแล้ว

คุณประชาชนเขียนหนังสือด้วย ปากกา พิมพ์ดี หรือว่าอะไร ครับ

ประชาชน เมื่อก่อนก็จะใช้ปากกา แต่ตอนหลังใช้พิมพ์ดี ตลอด

เรื่องล้วนเรื่องหนึ่งใช้เวลานานเท่าไหร่

ประชากม ด้วยร่วมทุกด้าน ทั้งอารมณ์ ความรู้สึก และเป็นช่วงเวลาที่เราเขียนได้ก็จะไม่นาน ประมาณสัปดาห์เศษๆ ต้นฉบับร่างสุดท้ายก็เสร็จ

จากการที่คุณประชากมสนใจอ่านหนังสือเกี่ยวกับแนวเพื่อชีวิต กับชีวิตจริงที่ผ่านมา เคยลังเกตใหม่ครับว่า มันมีความแตกต่างกันอยู่ระหว่างอุดมคติกับความเป็นจริงในชีวิตของคนเรา

ประชากม มันก็แตกต่างครับ อุดมคตินางครึ้งก็ต้านเดียว เกินไป แต่ในชีวิตจริงนี้เราก็จะเห็นข้อเท็จจริงที่แตกตัวออกไป เห็นข้อจำกัดของคน เห็นข้อจำกัดของสังคม เห็นหลักลิ่งหลายอย่างรอบด้าน แต่ถ้าหากอุดมคติถ้าลงไปสัมผัสริงๆ เขาอาจจะมีอุดมคติแบบหนึ่ง แต่อุดมคตินอกจากก็จะไปอีกทางหนึ่งเหมือนกัน

ในช่วงนักเขียนที่มาจากการ 6 ตุลาคม ที่คุณประชากมอ่านมา จนถึงปัจจุบันนี้ คุณประชากมขอบหรือฟังใจให้เป็นพิเศษบ้างไหมครับ

ประชากม จะเป็นงานชิ้นๆ เฉพาะชิ้น เฉพาะเรื่อง เฉพาะเล่ม จะไม่ขอบเข้าห้องหมด ก็มีนักเขียนต่างประเทศที่แปลมา เป็นไทย บางเล่มก็ชอบอย่าง “คนซีเลีย” ของกวาร์ดีโอ ภาร์ยาจาร์ย พอชอบ แต่พอไปอ่าน “ร้อยทิว” พอชอบน้อย อย่างงานของกอร์กี กอร์ ก็จะเขียนเรื่องสั้นได้ดีมาก แต่ไปอ่านนิยายบางเรื่อง เช่น “ฟอร์มา คนขวางโลก” หรือแม้แต่เรื่อง “แม่” พอไม่ชอบเท่าเรื่องสั้น

คุณประชากมเข้ามาสู่วงการเขียนหรือวงการหนังสืออย่างไรครับ

ประชากม ตอนแรกก็เขียนเรื่องสั้นครับ พอจะเขียนเรื่องสั้นตลอดเลย ต้นปี 2537 พอตัดสินใจลาออกจากงาน เพราะว่ามีแรงกระตุนให้เขียนหนังสือมาก ไม่มีอะไรอุดรังเราไหวแล้ว อย่าง

เขียนหนังสือมากจะจะอีกอย่างไรก็ขอให้เราได้เขียนหนังสือเตอะ ก็เขียน ช่วงนั้นจะมีเรื่องสั้นลงปอยมาก จะส่งไปลงในนิตยสารทุกเล่ม และจะตั้งหน้าตั้งตาเขียนเรื่องสั้นอย่างเดียว พอจะขออ่อนกลับไปใน ช่วงที่ผมใช้ชีวิตร้อนเร็วเนื่องจากอยู่ พอจะมีสมุดเขียนไว้ตลอดซึ่งผมก็ เขียนเรื่องสั้นไว้หลายเรื่องมาก และมันก็หายไปไม่ได้ส่งไปลงที่ไหนเลย หายไปทุกเล่มทุกอย่างที่เก็บไว้ บางช่วงชีวิตผมจะเหลือสภาพที่ไม่มี อะไรติดตัวแม้แต่กระเบื้า และก็มาถึงช่วงเวลาที่เรามีโอกาสได้เขียนก็ จะตั้งหน้าตั้งตาเขียน เรื่องสั้นที่หายไปก็ยังอยู่ในใจอยู่ในชีวิตอยู่ใน เส้นเลือดเราก็มาทำใหม่ได้ มันจะมีงานเขียนไว้จนเรียกว่าวนิตยสาร ในเมืองไทยไม่พอให้ส่ง และมันต้องส่ง ถึงแม้หนังสือที่เข้าประกวดกัน พอจะส่งไปลองดู เพราะว่าผมทำงานคนเดียวไม่มีเลียงสะท้อนกลับเลย ก็อย่างจะฟังความเห็นของคนอื่น ตอนหลังก็มีล้านักพิมพ์บ้างที่จะขอตัด ต้นฉบับ จะขอไปพิมพ์ก็มีอยู่ 2-3 แห่ง ในที่สุดผมก็เลือกล้านักพิมพ์ เล็กๆ อย่างพีเรอิงเดช จันทร์คีรี

ผลงานที่ออกใบปนได้รับการต้อนรับที่น่าพอใจให้ใหม่ครับ

ประชากม ด้วยดีงั้นวนคนอ่านก็ยังถือว่าน้อยอยู่ แต่ หนังสือ 3 เล่มแรกก็ถือว่าดีพอสมควรในแบบที่ได้รับการยอมรับใน ระดับหนึ่ง และเป็นหนังสืออ่านออกเวลาของสถาบันระดับอุดมศึกษา หลายแห่ง

เคลื่อนเสียดายใหม่ครับว่า ถ้าหากไม่ออกทะเล ช่วง 10 ปีที่ ผ่านไปเราไม่สามารถเขียนหนังสือเรารอจะไปไกลกว่านี้แล้วก็ได้

ประชากม ก็เคยคิด เมื่อก่อนเคยเขียนเรื่องสั้นดีๆ หลาย เรื่อง แต่ไม่มีโอกาสได้ส่ง ข้อจำกัดส่วนหนึ่งก็คืออยู่ในเรื่องไม่มีเวลาที่

จะไปขัดเกลาลายมือมาให้ผู้อ่านได้อ่านสบายๆ ก็เลยเก็บไว้ อิ่งเก็บไว้ ยังมาและก็ไม่มีโอกาสได้ส่ง ตอนนั้นจะน้อยใจมาก ถ้าเรามีโอกาส เห็นมือนคนอื่น ได้นั่งทำงานในที่สะอาดๆ ในห้องเย็นสบายๆ ป่านี้ก็คงจะมีงานเขียนรวมเล่มไปหลายเล่มแล้ว และคงได้รับการยอมรับไปแล้ว แต่มาคิดอีกทีก็อาจเป็น เพราะว่า มันยังไม่ถึงเวลาของเราว่า เราต้องศึกษา ต้องเรียนรู้มากยิ่งกว่านี้ ช่วงที่ใช้ชีวิตไม่ใช่การเรียนรู้ แต่เป็นการเพชญูหน้ากับปัญหา เพชญูหน้าด้วยความทุกข์ยากก็ด้วยสภาพชีวิตที่เป็นจริง เราไม่ได้มองเพื่อนๆ พากันไว้จะเป็นตัวละคร เรื่องสั้น ในนิยายของเราเลย แต่เราเป็นส่วนหนึ่งร่วมกับเขาจริงๆ

พมคิดว่า 10 ปีที่ฟานมาคุณประชามได้มารอย่างคุ้มค่าที่เดียว คุณประชามยังมีความคิดที่จะเขียนนิยายต่อไปอีกใหม่ครับ

ประชาม มีในใจเยอะมากหลายเรื่อง ก็คิดเอาไว้ จะเป็นคนที่คิดอะไรอยู่ตลอดเวลา ไปไหนก็จะคิด เห็นอะไรที่กระทบใจ มันก็จะแต่งเป็นเรื่องเป็นราว อย่างเรื่องเกี่ยวกับชีวิตในกรุงเทพฯ ซึ่งพมใช้ชีวิตอยู่ในกรุงเทพฯ หลายปี และทำงานตามโรงงานย้อมฯ และก็ทำงานตามร้านอาหาร ตามร้านข้าวต้ม ตามโรงเรม ตามโรงน้ำชา ตามโรงน้ำแข็ง ก็มีหลายแห่ง ส่วนนี้พมยังเอามาเขียนน้อยมาก และในเรื่องทะเลเมืองกัน ส่วนใหญ่เกี่ยวกับชีวิตตั้งแต่เรือแต่ละประเภท ซึ่งพมก็ยังเขียนได้ไม่ครบเลย ก็คิดเอาไว้อยู่ แต่บางครั้งมันก็จบในใจไปแล้ว แต่แรงกระดับยังสั่งมาไม่ถึงจังหวัดอกมาไม่ได้

การเขียนนวนิยายนี่จนทั้งเรื่องหรือว่าจบเป็นตอนๆ

ประชาม ส่วนใหญ่พมจะเขียนจนทั้งเรื่อง เขียนเป็นตอนก็คงจะยาก เพราะตัวเองไม่เก่ง ถ้าเขียนเป็นตอน หรือเขียน

หลายๆ เรื่องเหมือนมืออาชีพเขาก็คงจะเหลือให้นางเอกเรื่องหนึ่งไป แต่ผลงานกับพระเอกอีกเรื่องหนึ่ง

ในนานนิยายเรื่อง “ผั่งแสงจันทร์” ไม่ทราบว่ามีตัวตนคุณประชามอยู่ในนั้นด้วยหรือเปล่าครับ

ประชาม หลายคนเข้าใจว่าผมอยู่ในนั้น ส่วนใหญ่ด้วยช้าไปที่คุยกับเพื่อน และนักเขียนด้วยกันที่มาอ่านหนังสือเล่นนี้ บางคนก็คิดว่าผมมีพฤติกรรมที่เฉพาะ ตามลักษณะของตัวละคร จริงๆ ไม่ใช่ครับ เป็นตัวละครที่ผมสร้างขึ้นมาครับ

เจตนาرمณในการนำเสนอเรื่องนี้เพื่ออะไรครับ และจะบอกอะไรกับผู้อ่านบ้างครับ

ประชาม ตือ ลิ่งที่อยากระบอกก็มีอยู่ โครงเรื่องใหญ่ๆ จะสะท้อนชีวิตของคนในระดับนี้ที่ต้องสู้ชีวิต ของคนที่มีชีวิตอยู่ในเมืองชายฝั่งจะเป็นอย่างนี้ และก็ชีวิตคนเรือ ก็มักจะเป็นอย่างนี้ ซึ่งผมพบเห็นมาโดยตลอด

เป็นภาพรวมใช้ใหม่ครับ

ประชาม เป็นภาพรวมครับ และส่วนหนึ่ง ก็คือ มุษย์ทุกคนมีความหวัง ความหวังของคนในสังคมคนในเมืองก็อาจจะเป็นอย่างหนึ่ง ความหวังของคนทะเลของคนที่ทะเลเรือนก็อาจจะเป็นอีกอย่างหนึ่ง มันอาจจะเป็นความหวังที่อาจจะมองเห็นอยู่เล็กๆ แต่ไม่มีทางที่จะไปถึงได้

ก็เหมือนกับชายผั่ง ซึ่งมองจากทะเลเข้ามา ก็จะเห็นแสงไฟที่ชายฝั่ง พุดถึงความหวังนี้ ไม่ทราบว่าเคยลืมหวัง หรือห้อแท้กับความหวังใหม่

ประชาม ในช่วงชีวิตที่เรารู้สึกว่าหนักมากและเราแบกมันไม่ไหวแล้ว จะมีหลายๆ ช่วง ช่วงที่เรารอ已久ได้อะไรลักษณ์ปัจจุบันนี้ มันทำท่าจะได้แล้วก็ต้องมีอันพลิกกลับไปอีกด้านหนึ่ง มันเหมือนกับว่าเราเป็นมาจากกันเหวมาถึงปากเหวแล้ว และเราเก็บโน้นดัวขึ้นไปแต่กลับพลัดตกลงไปอีก พอจะเปรียบในลักษณะนี้ เพราะชีวิตการเดินทางของพ่อแม่จะเป็นอย่างนี้อยู่หลายครั้ง ห้อนึงก็คือ เมื่อชีวิตมันหนักขนาดนี้ เราเก็บล่อยมันไปเถอะ อะไรที่มันจะทับลงมาบนตัวเราก็ปล่อยมันไป จะท้อมาก จะไม่สนใจแล้ว เมื่อก่อนไปทะเล เรายังไปอย่างมีสติ เราจะมองทุกคนแล้วลังเล แต่ตอนหลังจะเป็นหนึ่งเดียวกับมันไปเลย เมื่อเราถูกสถาปัตย์มีชีวิตอย่างนี้ ก็ต้องก้มหน้ายอมรับชะตากรรม เราเป็นคนทะเล เราเป็นคนงานธรรมชาติที่สักปักก็จะไปกินเหล้าเยาทันเพื่อนฝูง จะกลมกลืนเข้ากับเพื่อนฝูงได้ดีมากช่วงนี้

ไม่มีความแบกลงแยก

ประชาม ไม่มีความแบกลงแยก และก็จะไม่หวังอะไรเลย ทุกสิ่งที่เราเคยหวังนี่มันเป็นฝันที่ไม่อาจไปถึง แต่ก็จะเป็นอยู่ในช่วงระยะเวลาไม่นานนัก เราจะคิดใหม่ดังสติใหม่ ทุกสิ่งทุกอย่างที่ผ่านมาทับถมลงมา นั่นก็คือมันต้องการพิสูจน์เราต่างหาก ซึ่งเราจะอ่อนแอบไม่ได้อุปสรรค มันมีอยู่จริง แต่ถ้าเราร่อนแย้งกับอุปสรรค เพราะอุปสรรคเป็นศัตรุ ศัตรุจะสมความมุ่งมาดปราบนาของมัน ทุกสิ่งทุกอย่างที่เราประสบ ที่เราเผชิญ ไม่ว่าจะเป็นอุปสรรค ชีวิต หรือความล้มเหลว อะไรต่างๆ มันล้วนแล้วแต่ต้องการทดสอบพลังของเราทั้งนั้น เมื่อคิดได้อย่างนึงก็เข้มแข็งขึ้นมาอีกรั้งหนึ่ง

มีจุดหมายให้ครับ มองเห็นให้ครับว่ามีอยู่ตรงไหน

ประชาม จุดหมาย ถ้าเป็นจุดหมายแห่งความมีชีวิตรสึ่งจุดหมายแห่งเกียรติยศ พอว่ามันไม่ใช่ ไม่มีทรัพย์ เรื่องของสภาพสังคม สภาพชีวิต สภาพสังคมที่เราไม่พอใจ สภาพวิถีชีวิตคนเราที่ผ่านไปในทางเลวร้าย พอว่านักเขียนงานวรรณกรรมก็ต้องมาเขียนในส่วนนี้ គานอ่านจากทุนนิยม គานอ่านจามายาภาพในสังคม วรรณกรรมต้องให้ความกระช่าง มันให้กระช่างได้แท้จริงแค่ไหนนี่ก็ไม่ใช่จุดหมายอีกเหมือนกัน เพียงแต่เมื่อคนอ่านวรรณกรรม พอว่าอ่านจากของวรรณกรรม มีอยู่จริงและก็สร้างคนได้จริง ที่พอเป็นอยู่ทุกวันนี้ก็เป็นศักยภาพของวรรณกรรมที่พอได้อ่านมา เมื่อมาเขียนอ่านก็อ่านจากวรรณกรรมที่เราพื้นก็คงจะสร้างคนให้เป็นอื่น ให้ดีงามขึ้นมาได้ นี่คือจุดหมายจริง ๆ

แต่ลักษณะงานของคุณประชามนี่ ไม่ใช่แสดงอาการกราดเกรี้ยวต่อสิ่งที่เกิดขึ้น แสดงความรู้สึกที่เข้าอกเข้าใจมากกว่า คือ เรามีคำเรียกคนหนุ่มที่มักจะโทรศัพท์สังคม ว่า Angry Young Man คือไม่ชอบใจอะไรลักษณ์ปัจจุบัน จะขัดอกขัดใจไปหมด คุณประชามนี่รู้สึกว่าอาจจะไม่ถูกใจอะไรบางอย่าง แต่ไม่ได้กราดเกรี้ยวกับมัน แต่ไม่ใหญ่สังคมเป็นสิ่งที่ไม่ดี ใช้ใหม่ครับ

ประชาม สังคมถูกสร้างขึ้นด้วยมือของทุกคน สร้างขึ้นด้วยมือของระบบ บางครั้งสังคมไทยทุกวันนี้มันจะไม่ได้สร้างด้วยมือของคนไทยอีกแล้ว จะมีมือของส่วนต่างๆ ที่มีอำนาจเหนือสังคมไทย แต่เราจะต่อสู้อย่างไร พอว่าถ้ามนุษย์ยังคงเหลือความดีงามอีกสังคมก็ต้องยังมีความหวังอยู่ตลอด

คุณประชามเชื่อมั่นว่า ความดีงามยังมีอยู่และจะนำสังคมไปได้

ประชากม นั่นขอให้เรารอยาหลงผิด เมื่อก่อนย้อนไปสัก
หลายๆ ปีนี่ ผมจะได้ยินคำหนึ่งก็คือ ถ้าเป็นคนโง่ก็คือคนโง่ ถ้า
เป็นคนซื่อ ก็คือคนซื่อ แต่ทุกวันนี้สภาพการณ์รู้สึกว่ามันจะเปลี่ยนไป
ให้โง่ได้ตี โง่ได้แน่นอนจะเก่งมาก ใครที่ซื่อ ใครที่ไม่มีพุทธธรรม
พลิกแพลงที่จะเอาชนะคนอื่นกล้ายเป็นคนโง่ไป นี่ค่านิยมเราเปลี่ยนไป
วิธีคิดเราเปลี่ยนไป

อันนี้นักเขียนจะมีส่วนช่วยได้ไหม

ประชากม งานนี้มีส่วนช่วยเสมอ งานวรรณกรรมมีส่วน
ช่วยเสมอ เพียงเรามองผ่านเปลือกของมายาไปสู่แกนที่แท้ การอ่าน
ก็ทำให้เราคิดได้ คิดเป็น วิเคราะห์ได้ ใช้เหตุผลเป็นนิติจะเป็นสิ่งที่ช่วย
เราได้

ที่นี่มาถึงปัญหาภินทางก็ได้ มีคนพูดเสมอว่า คนไทยอ่าน
หนังสือน้อย เมื่อไม่อ่านหนังสือเข้าจะรับรู้คุณค่าของวรรณกรรมได้
อย่างไร

ประชากม เป็นปัญหาเรื้อรังมานาน ประชากมเพิ่มขึ้น
ยอดจำนวนหนังสือยังคงที่ ถือว่าเป็นกรรมอย่างหนึ่งของประเทศไทย
เราต้องยอมรับตรงนี้ คือมันเป็นความจริงที่เจ็บปวด เราไม่มีการปลูก
ฟังการอ่านมาตั้งแต่เด็ก แạmบางช่วงเวลาสรูบາลผู้มีอ่านอาจจะปิดกัน
การอ่าน มันมีความหวังเสมอครับ แม้แต่แสงเสียง กายในอุโมงค์นี้ก็
ยังเป็นความหวังได้ คนอ่านที่มีจำนวนน้อยก็ยังพอให้ความหวังได้
แม้แต่ส่วนใหญ่จะผิดพิศทางเป็นเหมือนโฆษณาไปแล้ว เรา ก็ยังหัน
กับคนที่ยังอ่านอยู่

nau พูดถึงวิธีการนำเสนอ คุณประชากมคิดใหม่ว่า ถ้างานที่

ชึ้นอาจจำไม่ชวนอ่าน หากได้รับการปรับในบางจุด หรือเปลี่ยนวิธี
การนำเสนอใหม่ จะทำให้เข้าถึงคนอ่านมากขึ้น

ประชากม ก็ได้รับ มันอยู่ที่ความพอใจของนักเขียนที่จะ⁴
สร้างกลวิธีหรือรูปแบบที่นำเสนอออกมา ผมก็ยังคิดอยู่เหมือนกัน แต่
ผมจะไม่คิดเหมือนใคร ใจจะมาเขียนแบบไม่ได้ ก็เคยอ่านบทความของ
นักเขียนบางท่านบอกว่า ต้องเขียนให้ยาก ยากเท่าไหร่ก็ยิ่งจะท้าทาย
ให้คนเล่มเก่งทังปัญญาเท่านั้น

แต่เราต้องศึกษาสังคมไทยด้วย ศึกษาคนอ่าน บางครั้งงาน
หากาฯ ที่นักเขียนไปคิดเดียวโดยไม่ทอดสะพานไปถึงคนอ่าน คนอ่าน
ของเราก็จะเหลือบ่าย อย่างกวนิพันธ์นี่ ผมเคยพูดเล่นๆ กันเพื่อน ถ้า
ไปด้านเดียวของว่าลังการยก การเป็นสัญลักษณ์ เป็นตัวความอะไร
ค้างๆ นีมันยากเหลือเกิน ซึ่งนี่มันใกล้จะสัญพันธ์ แต่ยังมีชุมชน
อยู่รักษา ถ้าก็ติดอย่างนี้ก็อาจจะไปก่อนซึ่งก็ได้ มันอยู่ที่นักเขียน
ถ้าหากเขียนเก่งจริง นักเขียนทำได้ ทำได้คือทำงานมีมิติ มีมิติคือ
ความยากแห่งอยู่ในความง่าย เด็กๆ ไปอ่านก็รู้เรื่อง ผู้หลักผู้ใหญ่ที่
อ่านเบอะๆ นี่พอไปอ่านก็จะเห็นมิติอย่างหนึ่ง เป็นมิติที่เลื่อมระดับกันอยู่
มันมีงานหลายงานที่มีเสน่ห์ ง่ายๆ ที่คนอ่านกันทั่วโลก อย่างงานของ
พากยาน คริสเดียน แอนเดอร์สันเรื่อง “นางเงือก” “ไมซิดไฟ” หรือ
“ร่องเท้าลีแดง” นี่ เป็นงานง่ายๆ ให้เด็กอ่าน แต่ผู้ใหญ่ไปอ่านก็จะได้
อึกอ่ายหนึ่ง

จากการ “วงวรรณกรรม” ดำเนินรายการโดย ประภัสสร เสวีกุล
ออกอากาศทางวิทยุสาธารณะ วันพุธที่ 16 และ 23 กุมภาพันธ์ 2543

“

... พมรู้สึกขึ้นชอบรายการที่จัดอยู่มาก เพราะว่า พม เป็นเกษตรกรชาวไทยภูเขา ซึ่ง พม ไม่ค่อยรู้หนังสือไทย พมใช้เวลาทั้งเดือนนาน 4-5 เดือน พมจึงเรียนเข้ามาอ้างทางรายการ ...

(ภาษาพื้นเมือง พหุภาษา ต.บ่อ อ.เวียงแก่น จ.เชียงราย)

ดีฉันติดตามฟังรายการกินทัวไทย เป็นประจำ เพื่อนำวิธีการทำมาประกอบอาหาร จำหน่ายให้ลูกค้าด้วย ...

(พศนีย์ บุญเจริญ ต.สวนดอก อ.เมือง จ.ลำปาง)

”

เรื่องของปรมาณู

นักประชัญญา 2 ท่าน คือ ลิวคิปปุส แห่งมิเลตุส และเดโมโครัสแห่งอันเดา ได้ลงความเห็นว่าสารใดๆ ก็ตาม จะต้องมีขนาดจำกัด คือ ไม่สามารถตัดแบ่งให้เล็กลงๆ อย่างไม่มีที่ลิ้นสุดได้ นั่นคือ จะต้อง มีจุดหนึ่งซึ่งไม่อาจตัดแบ่งสารนั้นได้อีก ลิงซึ่งมีขนาดเล็กที่สุดที่ไม่ อาจแบ่งแยกต่อไปได้อีกนั้น ภาษากรีกเรียกว่า atoms

ในปี พ.ศ. 2346 นักเคมีชาวอังกฤษชื่อ จอห์น ด็อกตัน จึง ให้วิถีพื้นที่อยู่ดังกล่าวขึ้นใหม่ โดยใช้ในการอธิบายว่า การที่สารเคมี สามารถทำปฏิกิริยาทางเคมีได้ต่างๆ กันนั้น แท้จริงเกิดเนื่องจาก สารนั้นประกอบด้วยอนุภาคเล็กๆ ที่เป็นอิสระ กล่าวคือ ธาตุชนิด ต่างๆ ก็จะมีอนุภาคอิสระเล็กๆ ที่มีคุณลักษณะเฉพาะตัวอย่าง เทียบกันรวมกันและสารประกอบต่างๆ นั้น เกิดมาจากการอนุภาคขนาด เล็กๆ ของธาตุต่างๆ มาจับตัวอยู่รวมกันในสัดส่วนต่างกันนั้นเอง

ตลอดต้นได้ตั้งชื่อนุภาคเล็กๆ ที่เข้าคิดว่ามีอยู่นั้นว่า atoms

ต่อมา นักวิทยาศาสตร์ในยุคหลังได้พบว่า อะตอมมีไข่หิน ส่วนที่แบ่งแยกมิได้อีกต่อไป เพราะภายในอะตอมประกอบด้วย นิวเคลียสและอิเล็กตรอนโดยที่ในนิวเคลียสเองก็ยังมีอนุภาคอีก 2 ชนิดรวมอยู่ด้วยกันอีกด้วย ซึ่งอาจใช้กลวิธีทำให้เกิดปฏิกิริยาใน นิวเคลียสจนกระแทกอะตอมเกิดการแตกแยกต่อไปได้อีกด้วย

ปรมาณคืออะไร

ปรมาณ หรือ อะตอม (atom) คือ ชิ้นส่วนที่เล็กที่สุดของ สารที่ยังคงคุณสมบัติของธาตุอยู่ได้ อะตอมประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนแกนกลางที่เรียกวานิวเคลียส ซึ่งเป็นส่วนที่มีมวลสารและ อยู่ตรงใจกลางของอะตอม และส่วนรอบ คือ อะนาบริเวณที่ อนุภาคอิเล็กตรอนหมุนวนรอบนิวเคลียสอีกทีหนึ่ง

นิวเคลียสและนิวเคลียร์ มีความเกี่ยวพันกันอย่างไร

นิวเคลียร์ (nuclear) เป็นคำคุณศัพท์ที่ใช้ขยายคำนามทางฯ โดยมีความหมายว่า “เกี่ยวกับนิวเคลียส” ตัวอย่างเช่น

- ~ พลังงานนิวเคลียร์ คือ พลังงานที่มีต้นกำเนิดมาจากการเปลี่ยนแปลงในนิวเคลียสของอะตอมของธาตุ
- ~ ระเบิดนิวเคลียร์ หมายถึง วัตถุระเบิดซึ่งมาจากการพลังงานนิวเคลียร์ และ
- ~ โรงไฟฟ้านิวเคลียร์ หมายถึง โรงไฟฟ้าที่ใช้ต้นกำเนิด พลังงานจากปฏิกิริยานิวเคลียร์

ขนาดของอะตอม (the size of atoms)

นิวเคลียสของอะตอมของธาตุต่าง ๆ มีรัศมีประมาณ 10-13 เซนติเมตร คิดเป็นพื้นที่ผิวทึ่งไม่เกิน 10-14 ตารางเซนติเมตร แต่ ขนาดของอะตอมใหญ่กว่าเพราะวัดเที่ยบจากวงโคจรของอิเล็กตรอนที่ อยู่ล้อมรอบโดยพบว่าอะตอมปกติจะมีเส้นผ่าศูนย์กลาง 10-8 เซนติเมตรเท่านั้น และเพื่อที่จะมองให้เห็นภาพของขนาดของอะตอม ได้ชัดเจนขึ้น ขอให้นึกถึงขนาดของเกลือพงะເຊີຍ 1 ແກສິດ ແກສິດ ຂອງເກລືອນ້ນ ประกอบด้วยอะตอมจำนวนมาก ซึ่งถ้าหากว่าอะตอมແຕດอะตอมถูกขยายขนาดให้เท่ากับເກລືອພັງ 1 ແກສິດ ເມືດເກລືອເກລືດ ນັ້ນກີຈະມີຮັບມືຂາດ 10 ກິໂລເມືດທີ່ເດືອນ

ไอโซโทปคืออะไร

ไอโซโทป (isotope) และไอโซโทปรังสี (radioisotope)

อะตอมของธาตุใดๆ มีค่าเลขเชิงอะตอมเท่ากัน (เป็นธาตุเดียวกัน) แต่อาจมีมวลเชิงอะตอมต่างกันได้ (มีน้ำหนักของอะตอมต่างกัน) นั่นคือ นิวเคลียสใดๆ ที่มีจำนวนโปรตอนเท่ากัน แต่มี จำนวนนิวตรอนต่างกัน จะเรียกอะตอมเหล่านั้นว่าเป็น ไอโซโทป เช่น $^{12}_{6}$ C $^{13}_{6}$ C $^{14}_{6}$ C ต่างก็เป็นไอโซโทปของธาตุคาร์บอน ทว่าเลขด้านล่างชี้อย่างอักษร C แสดงค่าจำนวนโปรตอนในนิวเคลียส หรือมวลเชิงอะตอมของธาตุนั้นๆ โดยปกติไอโซโทปต่างๆ ของธาตุเดียวกันจะมีคุณสมบัติทางเคมีเหมือนๆ กัน แต่มีคุณสมบัติทางรังสี แตกต่างกัน กล่าวคือ ไอโซโทปที่มีระดับพลังงานในนิวเคลียสมาก ก็จะไปจะมีสภาพไม่อยู่ด้วย จะมีการแพร่งสีออกมาน ไอโซโทปประเภทนี้

เรียกว่า ไอโซโทปรังสี ในขณะที่ไอโซโทปส่วนใหญ่อยู่ในสภาพคงตัว ไม่มีการแผ่รังสี

รังสี กัมมันตรังสี และกัมมันตภาพรังสี

กัมมันตภาพรังสี (radioactivity)

เป็นปรากฏการณ์การสลายตัวที่เกิดขึ้นเองของนิวเคลียสของอะตอมที่ไม่เสถียร ตามปกติแล้วการที่อะตอมสลายตัวมักมีการแผ่รังสีติดตามมาด้วย เช่น รังสีแอลฟ่า บีตา และแกมมา เป็นต้น โดยทั่วไปมักเรียกสั้นๆ ว่า “กัมมันตภาพ” หรือ “ความแรงรังสี” (activity) กัมมันตภาพหรือความแรงรังสีนี้มีหน่วยวัดเป็นเบคเคอเรล (Becquerel) โดยที่ 1 เบคเคอเรล เท่ากับ การสลายตัวของสารรังสี 1 อัตโนม ในหนึ่งวินาที (1 disintegration / second) ผู้ด้านพนประยุกต์การณ์กัมมันตภาพรังสี คือ อองรี เบคเคอเรล ชาวฝรั่งเศส ซึ่งได้ศึกษาเมื่อ ปี พ.ศ. 2439

กัมมันตรังสี (radioactive)

เป็นคำศูนคัพท์เพื่อย้ายคำนาม หมายถึง “เกี่ยวข้องกับการแผ่รังสี” ตัวอย่างเช่น

~ สารกัมมันตรังสี (radioactive substance) หมายถึง วัสดุที่สามารถแผ่รังสีได้ด้วยตนเอง

~ ภากกัมมันตรังสี (radioactive waste) หมายถึง ขยะหรือ ของเสียที่เจือปนด้วยสารกัมมันตรังสี เป็นต้น

รังสี (radiation)

หมายถึง พลังงานที่แผ่กระจายจากต้นกำเนิดออกไปในอากาศ หรือตัวกลางใดๆ ในรูปของคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า เช่น รังสีความร้อน รังสีเอกซ์ รังสีแกมมาฯ รวมไปถึงกระแสอนุภาคที่มีความเร็วสูงด้วย อาทิเช่น รังสีแอลฟ่า รังสีบีตา และรังสีนิวตรอน อาจจำแนกรังสีดังกล่าวตามคุณสมบัติทางกายภาพได้ 2 กลุ่มคือ

- รังสีที่ไม่ก่อไอโอน (non - ionizing radiation) ซึ่งได้แก่รังสีคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า เช่น ความร้อน แสง เสียง คลื่นวิทยุ อัลตราไวโอเลต และไมโครเวฟ และ

- รังสีที่ก่อให้เกิดไอโอน (ionizing radiation) ซึ่งได้แก่ รังสีเอกซ์ รังสีแกมมา รังสีแอลฟ่า รังสีบีตาและรังสีนิวตรอน รังสีในกลุ่มนี้มีผู้เรียกอีกชื่อหนึ่งว่า รังสีปรมาณู (atomic radiation)

รังสีแอลฟ่า

หมายถึง กระแสของอนุภาคแอลฟ่าที่แผ่ออกมาจากนิวเคลียส ได้ 2 รูปแบบ คือ รังสีบีตา และรังสีนิวตรอน รังสีบีตา คือ อนุภาคที่มีอนุจักรด้วยโปรตอน 2 อนุภาค กึ่งหนึ่งของธาตุอิเลียม ซึ่งประกอบด้วยโปรตอน 2 อนุภาค และนิวตรอน 2 อนุภาค และมีประจุไฟฟ้า + 2 หน่วย

รังสีบีตา

หมายถึง กระแสของอนุภาคอิเล็กตรอนที่แผ่ออกมาจากนิวเคลียส ได้ 2 รูปแบบ คือ รังสีบีตา และรังสีนิวตรอน แต่

สามารถทำลุหะลงได้ดีกว่า ตามปกติในนิวเคลียสไม่มีอิเล็กตรอนแต่เมื่อเกิดการแตกตัวของนิวตรอน จะเกิดเป็นอนุภาคโปรตอนและอิเล็กตรอน ซึ่งอิเล็กตรอนนี้เองที่เรียกว่าอนุภาคบีต้า

รังสี gamma

เป็นคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีความยาวคลื่นสั้นมาก มีจุดกำเนิดจากนิวเคลียส มีอำนาจทำให้เกิดการแตกตัวน้อยมาก แต่มีความสามารถทำลุหะลง

รังสีเอกซ์

เป็นคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีความยาวคลื่นสั้นมากเช่นกัน ถูกคุณสมบัติเช่นเดียวกับรังสีแกมมา แต่ไม่ได้มาจากนิวเคลียสแต่มีจุดกำเนิดจากชั้นของอิเล็กตรอนของอะตอมได ๆ เช่น เกิดจากการยิงอิเล็กตรอนที่มีความเร็วสูง ไปถูกเป้าที่ทำด้วยโลหะดังเช่นที่เกิดในเครื่องเอกซ์เรย์ เป็นต้น

รังสีนิวตรอน

เกิดขึ้นในเครื่องเร่งอนุภาคนิวตรอน หรือในเครื่องปฏิกรณ์ปรมาณู โดยในเครื่องดังกล่าวจะผลิตอนุภาคนิวตรอนได้อย่างมาก many และนิวตรอนที่เกิดเหล่านั้นมีปริมาณมาก และเคลื่อนที่ด้วยความเร็วสูงมากด้วย

พลังงานปรมาณู พลังงานนิวเคลียร์ และพลังงานนิวเคลียร์

พลังงานนิวเคลียร์ พลังงานปรมาณู (nuclear energy / atomic energy)

เป็นคำที่มีความหมายเดียวกันคือ พลังงานไม่ว่าลักษณะใดซึ่งเกิดจากการปลดปล่อยออกมานៅมีการแยก รวมหรือแปลงนิวเคลียสของอะตอม ซึ่งพลังงานเหล่านี้อาจเป็นพลังงานความร้อน และพลังงานรังสี อันมีผลโดยตรงจากการที่มวลสารเปลี่ยนสภาพเป็นพลังงานความร้อนและพลังงานรังสี อันมีผลโดยตรงจากการที่มวลสารเปลี่ยนสภาพเป็นพลังงานตามทฤษฎีสัมพันธภาพแห่งสรรพและพลังงาน ($E = mc^2$) ของไอน์สไตน์ และในความหมายภาษาไทย พลังงานปรมาณูยังหมายความรวมถึงพลังงานจากรังสีเอกซ์ด้วย

พลังงานนิวเคลียร์ มาจากปฏิกิริยานิวเคลียร์และการสลายตัวทางรังสี ดังนี้

1. ปฏิกิริยานิวเคลียร์พิสัยน์ (nuclear fission reaction) คือ การแตกตัวของนิวเคลียส หมายถึง การที่นิวเคลียสของธาตุหนักบางธาตุที่เป็นเชื้อเพลิง เช่น ยูเรเนียม พลูโตเนียม ถูกชนด้วยนิวตรอนแล้วแตกตัวออกเป็นสองส่วน เป็นนิวเคลียสของธาตุเบาที่มีขนาดเท่ากัน เรียกว่า ผลผลิตจากพิสัยน์ (Fission product) พร้อมกับมีอนุภาครังสีและพลังงานจำนวนมหาศาล ถูกปลดปล่อยออกมายัง

2. ปฏิกิริยานิวเคลียร์พิวชัน (nuclear fusion reaction) คือการหลอมตัวของนิวเคลียสของอะตอมธาตุเบาๆ เช่น ไฮโดรเจน

ซึ่งมีผลต่อภัยคุกคามที่สำคัญที่สุดคือ ภัยคุกคามทางการเมือง ภัยคุกคามทางเศรษฐกิจ ภัยคุกคามทางสังคม ภัยคุกคามทางวัฒนธรรม และภัยคุกคามทางเทคโนโลยี ภัยคุกคามทางการเมือง เป็นภัยคุกคามที่สำคัญที่สุด ภัยคุกคามทางเศรษฐกิจ เป็นภัยคุกคามที่สำคัญที่สอง ภัยคุกคามทางสังคม เป็นภัยคุกคามที่สำคัญที่สาม ภัยคุกคามทางวัฒนธรรม เป็นภัยคุกคามที่สำคัญที่สี่ และภัยคุกคามทางเทคโนโลยี เป็นภัยคุกคามที่สำคัญที่ห้า

3. ปฏิกิริยาการกระตุนด้วยอนุภาครังสี (activation reaction) คือ ปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นกรณีที่อนุภาครังสี เข้า นิวตรอน หรือ โปรตอน วิงเข้าชนนิวเคลียสของอะตอมของธาตุใดๆ ซึ่งยังผลให้ นิวเคลียสนั้นเปลี่ยนแปลงสภาพไปได้ และเกิดพลังงานในรูปของรังสี หรือพลังงานความร้อนเล็กน้อยออกมานะ

4. การ蜕变ตัวของสารกัมมันตรังสี (radioactive decay) ได้แก่สารรังสีหรือสารกัมมันตรังสีที่มีองค์ประกอบส่วนหนึ่งที่มี อลักษณะเป็นไอโซโทป ที่มีโครงสร้างประมาณไม่คงตัว จะ蜕变ตัวโดย การปลดปล่อยพลังงานส่วนเกินออกมานิรูปแบบของรังสีเอกซ์ บีตา แกมมา หรือรังสีเอกซ์ รูปแบบใดรูปแบบหนึ่งมากกว่าหนึ่งรูปแบบ พร้อมๆ กัน

พลังนิวเคลียร์ (nuclear power)

เป็นศัพท์คำหนึ่งที่มีความหมายลับสนเรระโดยทั่วไปมักจะใช้ ประปนกับคำว่า “พลังงานนิวเคลียร์” โดยคิดว่าเป็นคำที่มีความหมาย แน่นกันได้ แต่ในทางวิศวกรรมนิวเคลียร์นั้น ควรจะเลือกใช้คำที่

แยกความหมายกัน กล่าวคือ เราควรจะใช้คำว่า พลังงานนิวเคลียร์ เมื่อกล่าวถึงรูปแบบหรือวิธีการเปลี่ยนพลังงานจากรูปหนึ่งไปสู่อีกรูปหนึ่ง เช่น โรงไฟฟ้าพลังนิวเคลียร์ (หรือโรงไฟฟ้านิวเคลียร์) ย่อมหมายถึง โรงงานที่ใช้เปลี่ยนรูปพลังงานนิวเคลียร์มาเป็นกำลังไฟฟ้า หรือเรื่อ ขับเคลื่อนด้วยพลังนิวเคลียร์ (หรือเรื่อเดินสมุทรนิวเคลียร์) ย่อม หมายถึงเรือที่ขับเคลื่อนโดยการเปลี่ยนรูปพลังงานนิวเคลียร์มาเป็น พลังงานกล เป็นต้น

ประโยชน์ของพลังงานประมาณ

1. กิจการอุตสาหกรรม

การใช้วัสดุกัมมันตรังสีและเทคนิคทางรังสีในทางอุตสาหกรรมซึ่งเรียกว่า “เทคนิคเชิงนิวเคลียร์” เป็นการนำเอาพลังงาน นิวเคลียร์มาใช้ประโยชน์ในทางสันติ สำหรับประเทศไทยได้มีการใช้ กันอย่างแพร่หลายในกิจการต่างๆ ดังนี้

- ใช้วัตถุระดับของไฮโล สารเคมีต่างๆ ในกระบวนการผลิตใน โรงงานเลียน似สังเคราะห์ด้วยรังสีแกมมา
- ใช้ตรวจสอบระดับเศษไม้ในหม้อนึ่ง ภายใต้ความดันสูงใน การผลิตไม้อัดแผ่นเรียบด้วยรังสีแกมมา
- วัดความหนาแน่นของน้ำปูนกับเลียน似หิน ในกระบวนการ ผลิตกระเบื้องกระดาษ
- วัดความหนาแน่นในการตัดตัดในทะเล เพื่อคำนวณหา แร่ที่ตุดฝ่าน

- ~ วัดและควบคุมความหนาแน่นของน้ำไฮคลอนที่จะใช้ในการซึ่งเจาะอุโมงค์ส่งน้ำได้ดิน
- ~ ควบคุมขบวนการผลิตผลภัณฑ์เครื่องแก้ว
- ~ วัดหาปริมาณสารตะกั่ว หรือธาตุทำมะลันในผลภัณฑ์น้ำมันบีโตรเลียม
- ~ ใช้ในการสำรวจหาแหล่งน้ำมันดิน ความชื้นได้ดิน ฯลฯ ด้วยรังสีนิวตรอน
- ~ การวิเคราะห์แร่ธาตุด้วยเทคนิคเชิงนิวเคลียร์ สำหรับการสำรวจทรัพยากรในประเทศ (neutron activation and x-ray fluorescence analysis) ฯลฯ

2. ด้านการแพทย์และอนามัย

เวชศาสตร์นิวเคลียร์ (Nuclear Medicine) คือ การนำเอาสารรังสีหรือรังสีมาใช้ในการตรวจการรักษา และด้านการค้นคว้าศึกษาการทำงานของระบบอวัยวะในร่างกาย เพื่อช่วยในการตรวจวิเคราะห์หรือรักษาโรค บรรเทาความทุกข์ทรมานของผู้ป่วยและรับประยุทธ์การรักษาอยู่ในโรงพยาบาล

- ด้วยย่างบางส่วนของการใช้รังสีหรือรังสีด้านการแพทย์ เช่น
- ~ การรักษาโรคมะเร็งด้วยโคบอลต์ - 60
 - ~ เม็ดทองคำ - 198 ในการรักษามะเร็งผิวนัง
 - ~ ลวดแทนทาลัม - 182 ในการรักษามะเร็งปากมดลูก
 - ~ ไอโอดีน - 131 ใช้ตรวจ วินิจฉัยและรักษาโรคคอพอก และในรูป labelled compound ใช้ตรวจวิเคราะห์การทำงานของไต

ระบบโลหิต

- ~ เทคนิคเขียวม - 99 m ตรวจต้อขับร้อยต์ ตรวจทางเดินน้ำดี ไฟ ท่อน้ำเหลือง
- ~ แทลเลียม - 201 ตรวจสภาพหัวใจเมื่อทำงานเต็มที่ ตรวจสภาพการไหลของโลหิตเลี้ยงหัวใจ และตรวจสภาพกล้ามเนื้อหัวใจ
- ~ การรักษาโรคมะเร็งในระดับต้นของร่างกาย เช่น ลูกดาด้วยรังสีโปรตอน ฯลฯ
- ~ การรักษาโรคมะเร็งและเนื้องอกในส่วนลึกของร่างกายด้วยรังสีนิวตรอน

3. ด้านการเกษตร ชีววิทยาและอาหาร

ประเทศไทยมีการเกษตรเป็นอาชีพหลักของประชากร โครงการใช้นิวเคลียร์เทคโนโลยี เพื่อการส่งเสริมกิจกรรมเกษตร เป็นด้านว่าการเพิ่มผลผลิตและเพิ่มคุณภาพของผลผลิต ซึ่งกำลังแพร่ขยายออกไปสู่ชนบทเพิ่มมากขึ้น

- ~ การใช้เทคนิคด้านนิวเคลียร์วิเคราะห์ดิน เพื่อการจำแนกพื้นที่เพาะปลูก ทำให้ทราบว่าพื้นที่ที่ศึกษาเหมาะสมต่อการเพาะปลูกพืชชนิดใด ควรเพิ่มปุ๋ยชนิดใดลงไป
- ~ เทคนิคการสะกดรอยด้วยรังสี ใช้ศึกษาเกี่ยวกับการดูดซึมของแร่ธาตุ และปุ๋ยโดยต้นไม้และพืชเศรษฐกิจต่างๆ เพื่อการปรับปรุงการใช้ปุ๋ยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- ~ การฉายรังสีแกมมาเพื่อฆ่าแมลงและใช้ในเมล็ดพืชชึงเก็บให้ในยังคง และภัยหลังจากบรรจุในภาชนะเพื่อการลงอุกจ้าหน่าย

- การใช้รังสีเพื่อกำจัดแมลงศัตรูพืชบางชนิดโดยวิธีท่าให้ด้วยผู้เป็นหมัน

- การถอนเนื้อสัตว์ พิชพัก และผลไม้ โดยการฉายรังสีเพื่อเก็บไว้ไดนานยิ่งขึ้น เป็นประโยชน์ในการขนส่งทางไกลและการเก็บอาหารไว้บาร์โคคนอกฤดูกาล

- การใช้เทคนิครังสีเพื่อการขยายพันธุ์สัตว์เลี้ยงและการเพิ่มอาหารนม อาหารเนื้อในโคและกระนือ

- การนำเทคนิคทางรังสีด้านอุทกวิทยา ในการเสาะหาแหล่งน้ำสำหรับการเกษตร

รังสีโคมอลต์-60

โรงงานฉายรังสีก็ติ โรงพยาบาลที่ใช้รังสีรักษาโรคก็ติ ล้วนใช้โคมอลต์-60 ซึ่งมีต้นกำเนิดมาจากแร่โคมอลต์ซึ่งมีอยู่ตามธรรมชาติ เมื่อนำมาฟานกระบวนการทางทางนิวเคลียร์ ก็จะกลายเป็นสารกัมมันตรังสีโคมอลต์-60 ถ้าพูดในทางกลับกันก็คือ โคมอลต์-60 ไม่ใช่กากกัมมันตรังสีและไม่ได้สกัดมาจากกากกัมมันตรังสีหรือผลิตภัณฑ์ของปฏิกิริยาลูกโซในเชื้อเพลิงโรงไฟฟานิวเคลียร์

ถ้าโคมอลต์-60 สลายตัวโดยปล่อยรังสีออกมากหมดแล้ว มันก็จะกลายเป็นธาตุนิเกิล ไม่มี kak กัมมันตรังสีแต่อย่างใด ปกติแล้ว โคมอลต์-60 ไม่มีโอกาสสร้างไฟลเพระมันมีลักษณะเป็นแท่งโลหะ ไม่ได้อยู่ในสภาพของก้าชหรือของเหลว แท่งโลหะนี้ถูกห่อหุ้มด้วยเยอร์โคลนีเมียมอัลลอยแล้วบรรจุลงในระบบอุกเทล์กอกล้าไร้สนิม

การใช้สารรังสีในประเทศไทย

จากสถิติซึ่งสำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติได้รวบรวมไว้ เมื่อปี 2540 นั้น มีอยู่ทั้งสิ้น 116 ราย เป็นเครื่องปฏิกรณ์ปรมาณูวิจัย 1 เครื่อง ห้องปฏิบัติการผลิตไอโซโทป 1 ห้อง เครื่องเร่งอนุภาคนิวตรอน 2 เครื่อง เครื่องฉายรังสีแกรมมาเพื่อการวิจัย 3 เครื่อง เครื่องฉายรังสีแกรมมาเพื่อการอุตสาหกรรม 2 เครื่อง อุปกรณ์ฉายรังสีการแพทย์ 20 เครื่อง การถ่ายภาพทางรังสีในอุตสาหกรรม 12 แห่ง โรงงานที่ใช้สารรังสีในระบบควบคุมการผลิต 40 โรง ห้องปฏิบัติการวิจัย 30 โรง โรงงานผลิตนาฬิกา 2 โรง โรงงานแยกแร่ 2 โรง โรงงานจัดการกากกัมมันตรังสี 1 โรง

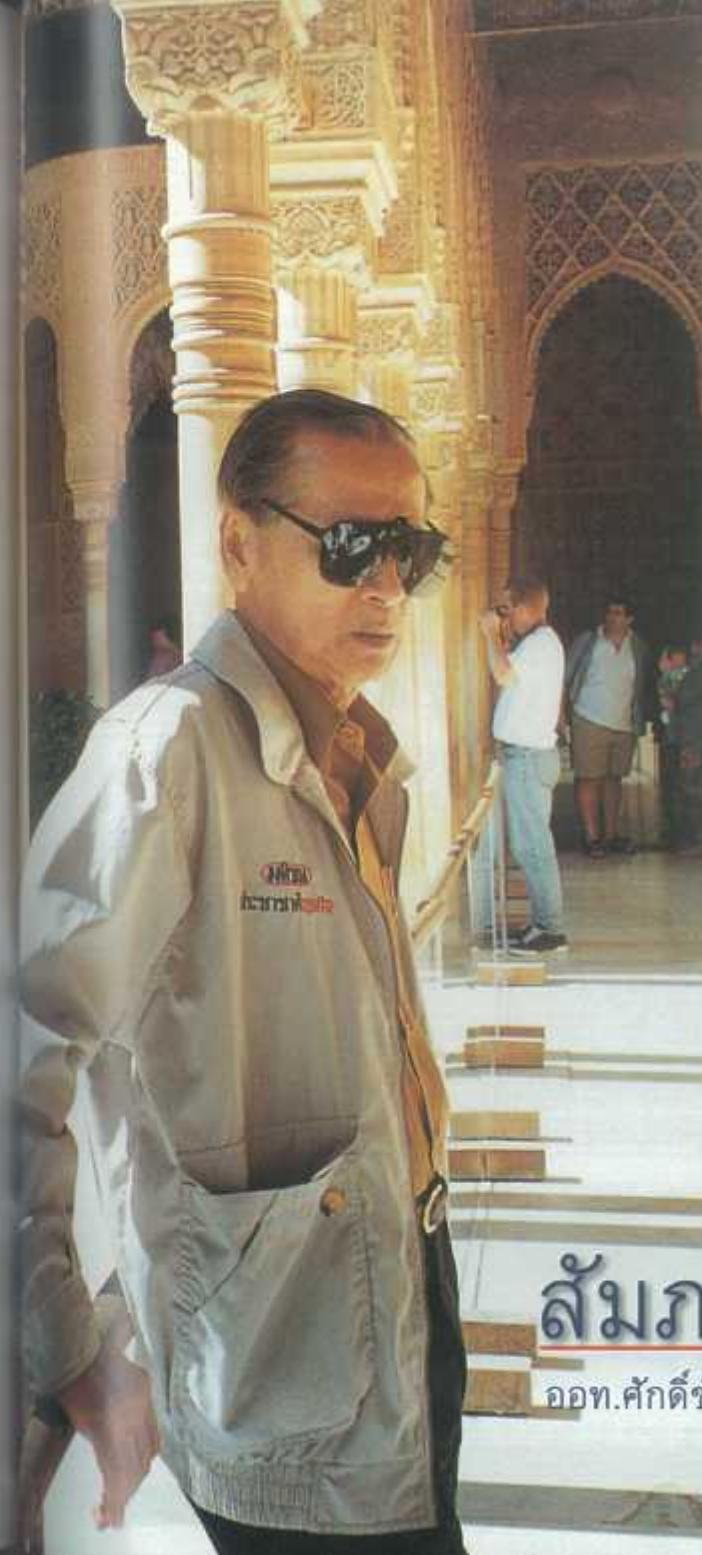
การบำบัดกากกัมมันตรังสี

ผู้ใช้สารรังสีจะต้องขออนุญาตมิไว้ในครอบครองและขออนุญาตใช้และต้องรับผิดชอบการจัดการกากกัมมันตรังสีที่เกิดขึ้น การบำบัดกากกัมมันตรังสีนั้นมีหลายวิธี ถ้าหากกักกัมมันตรังสีเป็นของแข็งก็ทำได้โดยบีบอัดให้มีปริมาตรเล็กลงและเผาทำลายในส่วนที่สูญไหมได้ทั้งสิ้นไปถ้าเป็นของเหลวก็อาจจะต้มกลันหรือทำให้ตกตะกอนทางเคมีเป็นต้น

เมื่อผ่านการบำบัดแล้วก็นำกากกัมมันตรังสีนี้มาแปรสภาพ โดยผสมแล้วตึงให้แน่นกับเนื้อสารที่มีความคงทนต่อสภาพการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เช่น ปูนซีเมนต์ ยางมะตอย พลาสติก เนื้อเซรามิก แล้วให้เป็นรูปทรงต่างๆ ตามลักษณะและขนาดภายนะที่จะบรรจุ เพื่อที่จะได้มีความคงทนต่อแรงกด/อัด ไม่ติดไฟ ไม่ละลายในน้ำ ไม่เสื่อม

คุณสมบัติเรือ

จากนั้นก็เข้าสู่กระบวนการเก็บรักษาไว้ช้าคราวเพื่อทดสอบให้คลายความร้อนลงแล้วนำไปจัดการยังที่ทึ่งกาออย่างถาวรสู่ไป โดยนำใบผึ้งตันต์ โดยมากหากก้มมันตรังสีเหล่านี้จะมีระดับรังสีต่ำจนถึงปานกลาง หากแยกห่างจากสิ่งแวดล้อมของมนุษย์มันก็จะสลายตัวหมดสภาพไปในเวลาประมาณ 200-300 ปี

ส้มภาษณ์

ออท.ศักดิ์ชัย บำรุงพงศ์

รวมเรื่องจากเอกสารเผยแพร่ ส้านักงานพัฒนาปริมาณูเพื่อสันติ

สมกาน

ล้มภายน์

อธ.ศักดิ์ชัย บำรุงพงศ์

เงาดีต เอกสารราชทูตศักดิ์ชัย บำรุงพงศ์

พิมพุ จันทร์วิวัฒน์

สวัสดิครับท่านผู้ฟัง วันนี้วันที่ 14 เมษายน เป็นวันหยุดราชการ
แต่รายการรอบบ้านเรา ของสถานีวิทยุสาธารณะฯ กระทรวงการต่าง
ประเทศ ก็ยังมีรายการที่น่ารู้มาเสนอท่านเป็นประจำ

วันนี้เป็นวันสำคัญวันหนึ่งของกระทรวงการต่างประเทศ
 เพราะเป็นวันที่ครบรอบการสถาปนากระทรวงการต่างประเทศ เมื่อ 125
 ปีมาแล้ว

ผมได้ถือโอกาสนี้เรียนเชิญผู้ให้สัมภาษณ์มาพูดคุยในรายการ
 นี้ โดยหวังว่าจะเป็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชนที่สนใจเรื่องของ
 กระทรวงการต่างประเทศในสมัยก่อน

บุคคลที่ผมเชิญมาในวันนี้ท่านผู้ฟังหลายๆ คนคงจะรู้จักกันดี
 อุ๊ยแล้วในเวลาก่อนของนักอ่านและเวลาของนักเขียน แต่หลายคนอาจ

ยังไม่ทราบว่าท่านเป็นข้าราชการกระทรวงการต่างประเทศ เคยเป็นถึงเอกอัครราชทูตไทย คือ ท่านเอกอัครราชทูตศักดิ์ชัย บำรุงพงศ์

ในฐานะนักเขียนอาชีวะ ท่านเป็นนักเขียนระดับศิลปินแห่งชาติ ซึ่งมีนามปากกาว่า เสนีย์ เสาพงศ์ ท่านผู้พึงที่เป็นนักอ่านคงจะจำกันสือตีฯ หลายเล่มที่เกิดขึ้นในช่วงแห่งการจุดประกายความคิดด้านประชาธิปไตยในประเทศไทยเรา ก็คือเรื่องปีศาจ และเรื่องความรักของวัลยา ซึ่งชนะของคนแพ้ และอีกเล่มหนึ่งที่นำประเทศไทยมาคือเรื่องคนดีศรีอยุธยาซึ่งเป็นการถ่ายทอดชีวิตของชาวนาในสมัยกรุงอยุธยาได้อย่างน่าชม สรัสศิริบันทึกครับ

ออท.ศักดิ์ชัย สรัสศิริบันทึกครับ

ผมได้ทราบว่าท่านหอดหางานด้านหนังสือพิมพ์มาก่อน และได้เข้ารับราชการในกระทรวงการต่างประเทศ ในช่วงที่อยู่บุนไดยกพลขึ้นบกที่ประเทศไทยแล้ว คงในราบรากษณปี 2485 ตอนเริ่มรับราชการอยู่ที่กรมกองอะไรครับ

ออท. ศักดิ์ชัย เริ่มแรกผมไม่ได้เป็นข้าราชการครุภูป เมื่อถูกจ้างกินเงินเดือนพิเศษซึ่งไม่ถือว่าเป็นข้าราชการ ไม่ถือว่าเป็นข้าราชการ ก็เป็นถูกจ้างอยู่ในแผนกนักเรียน ตอนหลังผมก็ได้ขึ้นมาอยู่สำนักเลขานุการรัฐมนตรีทำงานเป็นเหมือนหน้าท้องท่านรัฐมนตรีต่างประเทศ คือคุณดิเรก ชัยนาม ตอนหลังคุณดิเรกไปเป็นเอกอัครราชทูต คุณหดวงวิจิตรวาทการ มาเป็นรัฐมนตรีต่างประเทศต่อ จนถึงที่สำนักเลขานุการ มาตลอด ตั้งแต่สมัยนั้นรัฐลึกจะเป็นสมัยคุณหดวงวิจิตรวาทการ เป็นเลขานุการ และคุณธรรมการบัญชา ก็เคยเป็นเลขานุการรัฐมนตรีมาก่อน ตอนหลังท่านก็เป็นรัฐมนตรีต่างประเทศและก็มีอีกท่านหนึ่งคือคุณสุจิรา

ศรีอุปถักรชัย

ตอนนั้นที่ทำการของกระทรวงการต่างประเทศยังอยู่ที่วังราษฎร์

ออท.ศักดิ์ชัย ครับ อยู่ที่วังราษฎร์ เฉพาะวังราษฎร์มีแท้ๆ ตึกในสวนราษฎร์นั้น มาสร้างขึ้นทีหลัง รวมทั้งตึกข้างๆ ที่อยู่ขึ้นมา เมื่อก่อนนั้นเป็นตึกขั้นเดียวเป็นกองพัสดุ ต่อมาได้รื้อตึกนั้นไปสร้างเป็นตึกสองชั้นที่ขานานกันฝั่งตรงข้ามกระทรวงกลาโหม ตอนหลังสองครั้งก็เป็นที่ของกรมสหประชาธิ ข้างล่างก็คูเมืองจะเป็นกรมพิธีการทูต สาเหตุที่มีการขยายตัวมา เพราะหลังสองครั้งงานของกระทรวงฯ เพิ่มมากขึ้น ในระหว่างสองครามผมคิดว่าข้าราชการที่ประจำในกระทรวงฯ มีประมาณ 300 กว่าคน ที่อยู่ในต่างประเทศราว 150-200 คน ค่อนข้างจะเล็ก ในระหว่างสองครั้งก็ไม่ได้มีการสอบข้าราชการใหม่ พอมาสอบขึ้นตระในครั้งที่เข้าเปิดใหม่เป็นครั้งแรก หลังจากสองครามลงบแล้ว

ท่านบรรจุขึ้นตระที่กรม obsłาร์ครับ หรือว่าอยู่อยู่ที่สำนักเลขานุการรัฐมนตรี

ออท.ศักดิ์ชัย ผมเข้าอยู่กรมองค์การระหว่างประเทศก่อน เดิมเรียกว่ากรมสหประชาธิ แล้วทีหลังมาเป็นกรมองค์การระหว่างประเทศ

ตอนนั้นในการสหประชาธิ มีข้าราชการประมาณกี่คนครับ

ออท.ศักดิ์ชัย ตอนนั้นแบ่งออกเป็นสำนักงานเลขานุการกรม มีกองการประชุมระหว่างประเทศ กองการเมือง กองการลังคม กองหนึ่งก็มีหัวหน้ากองคนหนึ่ง และก็มีหัวหน้าแผนก 2 คน 3 คนเป็นอย่างมาก

แต่ละแผนกที่มีขั้นต้องประจําแผนกอีก 2-3 คน และเปลี่ยนอีก 2-3 คน ออกไปประจำการในต่างประเทศครั้งแรกที่ประเทศอะไรครับ ออท.ศักดิ์ชัย ผมไปประจำอยู่สหภาพโซเวียต ที่มอสโกร เป็นข้าราชการชุดแรกที่ไปเปิดสถานทูต เราไม่มีความสัมพันธ์ทางการทูตกับรัสเซีย จนกระทั่งหลังสงคราม ตอนนั้นก็มีความพยายามที่จะเปิดสถานทูตแล้ว แต่ในสภาพสังคมารมณ์เฉพาะยาม จะเปิดแต่ก็ไม่แล้วเสร็จ ผมกับข้าราชการอีก 3-4 คนเป็นรุ่นแรกที่เข้าไปประจำอยู่เป็นสถานทูต ถือว่าเป็นชุดบุกเบิกครับ

ห่านทูตครับ ในตอนนั้นมีคดีระหว่างไทยและรัสเซีย

ออท.ศักดิ์ชัย ยังไม่ต่อยมีมากนัก เพราะว่าหลังจากที่รัสเซียเปลี่ยนการปกครองเป็นสหภาพโซเวียตแล้ว คล้ายๆ กับว่าประเทศไทยอื่นๆ เข้าด้วยกันแล้ว แต่ว่าเมื่อภายหลังสังคมารมณ์สหภาพโซเวียตอยู่ในฝ่ายที่ชนะสังคมารมณ์ เกียรติยศเกียรติภูมิของสหภาพโซเวียตที่มีความสำคัญมาก

เมื่อผมไปสหภาพโซเวียตมีสถานทูตต่างๆ มาเปิดกันขึ้นใหม่ เป็นการใหญ่ จนไม่มีที่จะให้เปิดทำการสถานทูต สถานทูตไทยเราเอง ก็ยังไม่มีที่ เมื่อเขายังไม่สามารถหาที่อยู่ให้เราได้ ก็ไปอยู่โรงแรมแห่งหนึ่ง ชื่อโรงแรมแกรนด์ไฮเดล เป็นโรงแรมเก่า โรงแรมใหม่ๆ เช่น โรงแรมมอสโกร ก็มีสถานทูตอื่นๆ เข้าอยู่ โรงแรมแกรนด์ไฮเดลนี้ เมื่อสถานทูตไทยเราไปเปิดก็เช่าห้องในโรงแรมนั้นเป็นที่ทำการตัวยังแล้วก็มีข้าราชการมาอาศัยอยู่ด้วย ต่อมาที่มีสถานทูตอาร์เจนตินาไปอยู่แห่งเดียวกันและมีสถานทูตอื่นๆ อีกอยู่ขั้นเดียวกันก็มีคนลงทะเบียนกัน มี รวมทั้งสถานทูตเวเนซูเอลาร่วมกัน แห่งนี้ไปเลย

ตอนนั้นเรามีข้าราชการที่สถานทูตไทยที่มอสโกรก็คืนครับ

ออท. ศักดิ์ชัย ก็มีคุณหลวงอรรถกิตติกำจัดเป็นเอกอัครราชทูต และก็มีเลขาธุการตรี คุณเลิร์น ครีกลิพันธุ์ มีข้าราชการอีกขั้นต่ำกว่าเลขาธุการตรี แต่ว่ารายขึ้นเป็นเลขาธุการตรีเพื่อให้ได้สิทธิทางการทูตอีก แล้วก็มีผม คุณสีสวัสดิ์ บันยะสินธุ์ คุณเดช ดาลสะกัญ คุณสุภา ศิริมานนท์ รวมทั้งหมดก็ 5-6 คน

ผมเข้าใจว่าตอนหลังสังคมารมณ์เป็นอยู่ในประเทศรัสเซีย หรือสหภาพโซเวียตในขณะนั้น ความสะดวกสบายต่างๆ คงจะยังไม่ค่อยมี ห่านทูตพอจะเล่าให้เราฟังได้ใหม่ครับ

ออท. ศักดิ์ชัย สถานทูตเปิดรู้สึกว่าจะเป็นช่วงหลังสังคมารมณ์สูงแล้วว่าหรือสองปี กว่าพิธีการต่างๆ จะเรียบร้อย และสถาปนาความสัมพันธ์กันได้ พอดีไปถึงได้เห็นความต้องหากากแคน กางคืน กีฬาเมดaille ที่มา อาหารการกินอะไรต่างๆ ก็มีการปันส่วน เราไปเปิดสถานทูตเป็นครั้งแรกเขาก็ยังให้บัตรปันส่วนอาหาร ซึ่งต้องไปกินที่โรงแรมแห่งหนึ่ง แล้วก็มีอาหารที่เขาทำหนาเดเมนูไว้เลย มีอยู่ 3 อย่าง คือ มีชูป มีปลา หรือสลัดนิดหน่อย

หมายความว่า การที่จะไปซื้ออาหารที่ตลาดแล้วกับบ้านทำกินเองคงเป็นไปไม่ได้ ต้องมีบัตรบันส่วนที่ว่าນี่ แล้วก็ไปทานอาหารตามที่เขาทำหนดไว้

ออท. ศักดิ์ชัย ก็เป็นเรื่องจำเป็น...แล้วความเป็นอยู่ต่างๆ ก็จะแตกต่างจากที่อื่นๆ ไปหมด สมมติว่าในประเทศอื่นๆ เราไม่มีที่อยู่จะไปอยู่ไฮเดลไหนก็ได้ แต่ที่นั่นเขายังเลือกให้เลยว่าคุณจะต้องอยู่ที่นี่ ต้าไม่ชอบใจจะหัวใจเป่าไปอยู่ไฮเดลอื่นไม่ได้

เวลาเจ็บป่วยล่าครัว

ออท.ศักดิ์ชัย ตอนเจ็บป่วยก็จะต้องคือว่าการรักษาพยาบาลของเข้าพร้อมๆ แต่เราเป็นคนต่างประเทศไปเข้าคิดสตางค์บังแต่ก็ต้องซื้อสตางค์ ตอนหลังก็มีท่านทูตจีด เศรษฐบุตร ท่านไปเจ็บก็ได้รับการดูแลอย่างดี

ท่านทูตอยู่ที่มอลล์โกทั้งหมดประมาณกี่ปีครับ

ออท.ศักดิ์ชัย ประมาณ 3 ปีกว่าๆ แล้วก็ย้ายกลับมาที่กรุงเทพในราวปี 2494 หรือ 2495

ซึ่งช่วงนั้นก็คงเป็นช่วงที่การเมือง เมืองไทยกำลังเข้มข้น และเป็นช่วงที่เริ่มการเขียนหนังสือด้วยหรือเปล่า

ออท.ศักดิ์ชัย เริ่มเขียนตั้งแต่ก่อนไปแล้ว...เมื่อก่อนนี้เขามีคำสั่งจากสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าข้าราชการจะเขียนหนังสือต้องขออนุญาต ต้องรับอนุญาตจากเจ้ากระทรวงก่อน พอเข้ามาในกรุงเทพได้ทันที พมกเริ่มเขียนเรื่องแรกเป็นเรื่องยาว เป็นเรื่องที่ใช้จดในต่างประเทศ ซึ่งเรื่อง ชัยชนะของคนไทย พอขออนุญาตก่อน ตอนนั้นคุณหลวงวิจิตรฯ ท่านเป็นรัฐมนตรี เพราะว่าท่านก็เป็นนักเขียนอยู่ชั้นนำ พอเขียนคอดลัมนิสต์เขียนนานวันนี้ไม่ได้เขียนการเมือง ก็ได้รับอนุญาต อันนี้ก็คุ้มค่าลดลง ไม่มีคำสั่งเป็นอย่างอื่นพมกถือว่าได้รับอนุญาตแล้ว ก็ยังมีผลบังคับใช้ได้ตลอดไป

ท่านทูตย้ายกลับมารับราชการในกรุงเทพฯ กรมอะไรครับ

ออท.ศักดิ์ชัย พออยู่กรุงสนธิสัญญาและกฎหมาย จากนั้นก็ไปประเทศไทยเจนตินา

ตอนนั้นไม่ทราบว่าท่านพลเอกชาติชายอยู่ที่นั้นด้วยหรือ

ปลาครัว

ออท.ศักดิ์ชัย พอไปตอนนั้นสถานทูตเพิ่งเปิดอีกเหมือนกัน ตอนนั้นคุณเขมชาติ บุญรัตน์พันธ์ ซึ่งเคยเป็นรัฐมนตรีช่วยราชการกระทรวงการต่างประเทศไปเป็นทูต และเขานุการเอกก็คือท่านรัฐมนตรีอุปติษฐ์ ปาริยางกูร และพมกเป็นรองจากท่านรัฐมนตรีอุปติษฐ์ฯ และก็มีสมัยนักคนหนึ่ง

การเปิดสถานทูตที่อาร์เจนตินาคงง่ายกว่าที่โซเวียตมาก

ออท.ศักดิ์ชัย ง่ายกว่าครัว แต่ตอนนั้นพมรู้สึกเหมือนกันว่า การบริหารงานของเรามีค่ายพร้อม พอไปเปิดสถานทูตทั้งสองแห่ง คนที่จะไปต้องเป็นคนคิดเองว่าที่ต้องการจะมีอะไรบ้าง หนังสือราชการแบบต่างๆ รวมทั้งทะเบียนรายภูมิและทะเบียนอะไรก็ต้องมีให้หมด อันนี้เราต้องคิดเองและต้องขอร่างการ แม้กระทั่งสมุดรหัส แต่บังเอิญ พมกมีเพื่อนอยู่ในกรุงเทพฯ ส่งไปให้ และเคยเห็นเขาทำวิทยุโทรเลขเข้ารหัส ถ้าไม่เคยเข้าไปทำก็คงเหมือนกัน ไม่รู้เรื่องว่าจะทำยังไง

เดียวคุณรุ่นใหม่คงจะไม่รู้จักการถอดรหัสด้วยสมุดแล้วนะครับ พมกเองก็มีโอกาสได้ทำรหัสรุ่นเก่า ก็ยังพอจะเห็นภาพที่ท่านทูตพูด และคิดว่าสมัยก่อนยังไม่มีฝ่ายราชการในต่างประเทศ ข้าราชการรุ่นเก่า จึงต้องอาศัยความสามารถเฉพาะตัวเป็นอย่างยิ่ง การเดินทางไปอาร์เจนตินาสมัยก่อนใช้เวลาเกินวัน

ออท.ศักดิ์ชัย เมื่อก่อนตอนที่พมไปการบินพลเรือนยังไม่ก้าวหน้ามากนัก เครื่องบินก็ยังไม่ทันสมัย อย่างพมไปรัลเชียต้องด้างคืนตลอด ไม่แน่ใจว่าไปด้างคืนที่กัลกัตตาหรือเปล่า หรืออาจจะเป็นการจี และไปอีกที่บินกลางวันและไปหยุดด้างกลางคืนที่โคโล จึง

จะไปถึงถอนตอน แล้วพักอยู่ 3-4 วัน และไปสต็อกไฮลิมเข้าเชดซิงก์ เข้าเลนินกลาดเข้ามอสโก

ท่านทูตอยู่อาร์เจนตินาก็ปี และความเป็นอยู่ของชาราชกุรา ไทยที่เมริกาได้เป็นอย่างไรครับ

ออท.ศักดิ์ชัย พมอยู่ 4 ปีก่อนครับ จะพูดไปก็ไม่ค่อยลำบาก นัก อย่างผมแต่งงานไปแล้วไปถึงกีบมีบุตรที่นั่น จ้างคนมาช่วยดูแล ท่าความสะอาดบ้านก็ได้ราคาไม่แพงค่อนข้างสะดวกกว่าอยู่ใน ประเทศที่รู้เรื่องและได้เงินมากกว่าแต่ไปทำแรงงานมาช่วยงานบ้าน ไม่ค่อยได้ ถึงกระนั้นก็ตามเขาก็จะเบี้ยนให้แก่คนที่มาช่วยงานเรา อาทิตย์หนึ่งจะต้องหยอดงานฟรี 1 วัน ตามระเบี้ยนของเข้า เราเองก็ ต้องทำงานบ้านวันที่เด็กหยุด

เมื่อก่อน 50 ปีมาแล้ว ในอาร์เจนตินา งานดูแลคุ้มครอง คนไทยมีหรือไม่ครับ

ออท.ศักดิ์ชัย ไม่มีเลยครับ และถ้าพูดไปแล้วงานการเมือง ด่วนพิเศษก็ไม่ค่อยมี พมไปอยู่ไม่กี่อาทิตย์มีการปฏิวัติโคนธูรูบาลเปรอน ลึ่งพากนี้พากเราที่ไม่เคยรู้จักไม่เคยเห็น ก็ได้เห็นกันในวันปฏิวัติ วันนั้น ถนนว่างบ้มน้ำมันมีรถจอดอยเดินน้ำมนต์ไปหมด แสดงว่าคน พื้นเมืองเข้ารักภัย แต่เราไม่รู้ เพราะเราฟังภาษาสเปนไม่รู้เรื่อง แต่ เรื่องพากนี้เราก็ต้องส่งโทรเลขแจ้งกระทรวงฯ ว่ามีอะไรเกิดขึ้น ตอน ค่าต้องไปส่งที่ Western Union เป็นบริษัทวิทยุของเมริกา เข้าไปใน ซอยและตรงข้ามซอยก็เป็นหน่วยกลั่นอายของเปรอนที่เข้าไปตั้งไว้สูม กันอยู่เต็ม พoSงโทรเลขเสริจก็กลับมา ข้างตึกสำนักงานโทรเลขเก็บ จะพังไป เพราะเขายิงปืนใหญ่ แต่เรากรอดอกมาได้ หากเมิน

ประเทศที่อยู่ใกล้ถ้าเพื่อเรารู้ว่าจะมีรัฐประหารหรือการเปลี่ยนแปลง เราส่งรายงานมากระหรงก็ได้ประโยชน์ แต่ที่นี่เราอยู่ห่างไกลก็ไม่ได้ ให้ประโยชน์เท่าไร แต่ขณะนั้นเราต้องการเพื่อน ต้องการคนรู้จักเราเพื่อ ความสนใจสนใจทางการเมืองหรือความร่วมมือในองค์การสหประชาชาติ เพื่อประโยชน์ของประเทศ

ท่านทูตอยู่ 4 ปี พอกะนี้ก็ออกใหม่ครับว่าเขามีการทำ รัฐประหารกี่ครั้ง

ออท.ศักดิ์ชัย หลายครั้งที่เดียวครับ และครั้งหลังก็หลังสุด ล่าเรื่จไปแล้ว เขาที่ยังมีการทำรัฐประหารกันเองอีก ฝ่ายที่ต่อต้าน เปรอนไปแล้วก็ยังมีการฟัดฟันกันเอง หัวหน้ามุนดาเองก็ถูกคนของ เขายึดอำนาจ เปลี่ยนอาคันใหม่เข้ามาคือพลเรืออารัมบูล แล้วตอน หลังก็มีการเลือกตั้งประธานาธิบดีฟรอนตี้ ได้รับการเลือกตั้งตาม ระบบประชาธิปไตย ฟรอนตี้เคยมาเมืองไทยเป็นแขกของประเทศไทย และฟรอนตี้ก็ถูกฝ่ายทหารโค่นอีก

ก็สรุปว่ามีความวุ่นวายทางการเมืองมากที่เดียว พอกำหนด กลับมาแล้วผลเอกสารชาติชายท่านไปที่หลังใช้ใหม่ครับ

ออท.ศักดิ์ชัย อยู่ด้วยกันครับ หลังจากคุณเขมชาติเป็นทูต อยู่ได้หน่อยก็กลับ แล้วคุณชาติชายก็ไป ตอนไปนั้นเป็นอุปทูตก่อน เพราะว่าสถานการณ์การเมืองภายในต้องการให้ท่านไปโดยเร็ว ตอน หลังก็ได้เลื่อนให้เป็นอัครราชทูต แล้วก็เลื่อนเป็นเอกอัครราชทูต พม อยู่กับท่านทูตชาติชาย 3 ปี ก็คุ้นเคยกันดี ท่านก็เป็นคนสนุกสนาน การสมาคมดี มีเพื่อนฝูงแบบ

หลังจากอาร์เจนตินาแล้วท่านทูตก็กลับเข้ากระหรงฯ คราวนี้

มาอย่างไรครับ

อธ.ศักดิ์ชัย ครรภานีกกลั้มมาอยู่กรรมของคุณการระหว่างประเทศ อีก เป็นหัวหน้ากองการประชุมระหว่างประเทศ สมัยนั้นเขามาไม่เรียกผู้ อ่านรายการ แต่เขาเรียกหัวหน้ากอง ซึ่งหัวหน้ากองเป็นขั้นเอก ก็กลับ เข้ามารับราชการอีก 4 ปี จากนั้นก็ไปที่นิวเตลลี ประเทศไทยอินเดีย ประมาณปี 2500 นิด ๆ ตอนนั้นท่านเนห์รูเป็นนายกรัฐมนตรี มีอาจารย์สุกิจ นิมนานเหมินทร์ เป็นทูต พวกอยู่จนกระทั้งท่านเนห์รูห่อสัญกรรม ชาว อินเดียรักท่านมากไปในงานท่านแน่นไปหมด การเปลี่ยนแปลงใน อินเดียก็ไม่มีอะไร มีแต่การเลือกตั้งใหม่

ตอนนั้นในอินเดียคงมีคนไทยอยู่มากที่เดียวใช่ไหมครับ และมีปัญหาเรื่องดราม่าของคนไทยบ้างไหมครับ

อธ.ศักดิ์ชัย กมีนักเรียนไทย มีพระ ก็มากเหมือนกัน บางครั้งกมีนักเรียนติ กัน กับนักเรียนต่างชาติหรือนักเรียนอินเดียเอง

ในขณะนี้เรื่องงานการค้าชายในอินเดียคงมีแล้วใช่ไหมครับ

อธ.ศักดิ์ชัย กมีบัง แต่ส่วนใหญ่จะอยู่ที่สถานกงสุล
กัลกัตตา ผู้คนเข้าออกทางนั้นมากกว่า เพราะเป็นด่านที่ใกล้เมืองไทย
พวกระไปก็ไปเข้าพาราณสี ก็มักจะเข้าทางกัลกัตตา ซึ่งเราก็ต้อง^{ช่วยดูแลเวลาที่ท่านมีปัญหา และการค้าขายทางกัลกัตตา ก็มีมากครับ}
^{สมัยนั้นที่บริการฝ่ายการพาณิชย์มีหรือยัง}

อธ.ศักดิ์ชัย ไม่มีครับ จะมีอยู่ตอนหลังสองครั้งเรื่องใหม่ตอนเปิดสถานทูต ก็จะมีผู้แทนกระทรวงการพาณิชย์ที่ทำงานเกี่ยว กับการค้าชายแดนไปที่กัลกัตตา สมัยนั้นจะยังไม่มีที่ปรึกษาฝ่ายการ พาณิชย์ เพิ่งมามีเมื่อสักประมาณ 20 ปีมาแล้ว

ท่านทุตไปอยู่อินเดียมีโอกาสได้ไปทัวประเทศไทยครับ

อธ. ศักดิ์ชัย ใบพื้น แต่ผมไปพุทธศาสนาบ่อยหน่อย เพราะมีคณานุกรกรรมทางศาสนา และมีวัดไทยอยู่ที่นั่น บางแห่งพระคพวกก่อนไป อย่างเช่นเมียร์สวายและมีที่ที่พักผ่อน เพราะอินเดียจะร้อนหน้าร้อนคนจะมักจะขึ้นไปทางเชิงหล้า และทางแคชเมียร์กัน แต่ทางกระหงเรามาให้ไป เพราะมีปัญหาความขัดแย้งกันอยู่ ถ้าเราไปก็เป็นฝ่ายอินเดีย ปากีสถานก็จะไม่ชอบ ซึ่งตอนนั้นกระหงก็มีคำสั่งออกมาเลยว่าไม่ให้ไป

จากอินเดียกีกลับเข้ามาอยู่ในกระทรงการต่างประเทศ ที่กรรม
ภัณฑ์ครับ

อธ. ศักดิ์ชัย พมอยู่กรรมการเมืองพากหนึ่ง แล้วก็ไปอสเตรียที่นั่นทำงานสนุก มีงานแบบทวิภาคีและมีงานเกี่ยวกับพหุภาคี คือมีงานองค์การพลังงานปرمाणูระหว่างประเทศ มีภูมิใจ มีองค์กรอุดสาหกรรมระหว่างประเทศ ซึ่งอาจจะไม่มีปัญหาเรื่องรุนแรง ที่สำคัญคือได้ฝึกฝน ได้มีการเข้าประชุมได้รู้ปัญหาต่างแม้แต่เรื่องทางเทคนิค ซึ่งเวลาที่คนหนึ่งไม่อยู่เราเก็บต้องทำงานแทน ตอนนั้น ก็มีการแก้ไขปัญหากฎหมาย ธรรมนูญของการปرمाणูระหว่างประเทศซึ่งส่วนใหญ่ต้องใช้ความร่วมกันมาก ซึ่งเราเก็บได้พอสมควร

นี่คงเป็นลักษณะของกระทำการต่างประเทศดังแต่สมัยนั้นแล้ว คือพวกเราระต้องทำงานทุลายๆ อย่าง รู้หลายเรื่องแม้จะไม่รู้เล็กแต่ต้องรู้พอที่จะทำงานให้ประเทศชาติได้ ในสมัยนั้นทราบมารว่า ข้าราชการที่ไปประจำการในยุโรปจะต้องประทัยดกันมากเพรำมีค่าใช้จ่ายสูง

ออท. ศักดิ์ชัย ใช้ครับ ส่วนมากแล้วเวลาที่เราได้ไปอยู่ท่างนั้นเมื่อมีโอกาสเราก็อยากรจะไปเที่ยวที่ไหนที่นี่บ้าง ถ้าหากโสดไม่มีภาระค่าใช้จ่ายมากก็พอจะไปเที่ยวได้ ส่วนคนที่มีบุตรก็ต้องประหายด้วยกันส่วนใหญ่ก็จะไปไม่ได้ ส่วนใหญ่ที่จะไปก็ต้องมีเพื่อนฝูงเราซึ่งจะไปกันจากออกสเตเดียมแล้วไปไหนต่อครับ

ออท. ศักดิ์ชัย จากออกสเตเดียมก็ไปเป็นที่ปรึกษาที่ลอนดอนเลย สมัยก่อนไม่มีตำแหน่งมากเหมือนอย่างปัจจุบัน ก็มีเช่นนุการเอก เลขานุการโทและวกที่ปรึกษา จากที่ปรึกษาก็เป็นทูตเลย ไม่มีอัครราชทูต ไม่มีอัครราชทูตที่ปรึกษา อญลอนดอน 3 ปีกว่าเกือบ 4 ปี จากลอนดอนผมก็ไปเป็นเอกอัครราชทูตที่แอดสติดสอบนาฯ เอกอิโอยิ่ง เมื่อผมเข้ามารับราชการในกระทรวงการต่างประเทศ ได้ปิดสถานทูต แอดสติดสอบนาฯไปแล้ว

ทำไม่ตอนนั้นเรารidge มีสถานทูตครับ มีความสัมพันธ์พิเศษอะไร

ออท. ศักดิ์ชัย ตอนนั้นเราต้องการเพื่อนอิกเหมือนกัน เพื่อนๆ อาชีวภาพตอนนั้นเรายังไม่มีเลย เรา ridge ไปเปิดที่เอกอิโอยิ่งเป็นครั้งแรก และเอกอิโอยิ่งก็มีระบบพรมทางหกัตร์ และหกัตรีที่โอลเซเลสซึ่กิ้ง เดย์มาเป็นราชอาคันตุกะของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ก็เลยเลือกเป็นประเทศแรกที่เปิด ก่อนประเทศเศนาฯ นอกจากอิบีด กัษติรีที่โอลเซเลสซึ่กิ้งที่เคารพนับถือในอาชีวภาพมาก ท่านมีอิทธิพลมาก ท่านพยาบาลต่อสู้และต่อต้านกับอิตาลี เป็นเอกลักษณ์ของการต่อสู้ของอาชีวภาพเป็นชาติแรก องค์การเอกภาพอาชีวภาพก็อยู่ที่นั้น ซึ่งตรงนั้นเป็นจุดที่เหมาะสมที่สุด เวลาเข้ามาประชุมกันเขาก็เชิญเอกอัครราชทูตและก็ผู้แทนประเทศไทยต่างๆ ไปร่วมด้วย

ในเอกอิโอยิ่งสมัยก่อน สำนักใหญ่ครับ

ออท. ศักดิ์ชัย สำนักครับ เป็นประเทศที่มีความล้าหลังและมีโรคภัยไข้เจ็บมาก บางแห่งต้องกินยาแอนติมาเลลียทุกวันเหมือนกินกาแฟทุกเช้า อาการเย็นลงมากทั้งปี แต่อาการบางหน่อย แรกๆ ที่ไปหายใจไม่ค่อยออก เพราะอากาศบาง ความจริงแล้วอากาศไม่พอจึงทำให้เราหายใจไม่ออก ก็คล้ายๆ กันที่เปรู ทางแคว้นนั้นก็อากาศเบาและที่เบาที่สุดก็ที่ลาปacha เป็นเมืองหลวงของโบลิเวียที่อยู่สูงที่สุด

ข้าราชการของเราที่อยู่ในต่างประเทศก็ต้องปรับตัวอย่างมากที่เดินทางคนสุขภาพไม่ดีจะลำบากมาก ตอนท่านอยู่แอดสติดสอบนาฯ มีข้าราชการกี่คนครับ

ออท. ศักดิ์ชัย มี 3 คน คือ เอกอัครราชทูตคนหนึ่ง เลขานุการโทคนหนึ่ง และเลขานุการตระกิคุณ ในสมัยนั้นยังไม่มีคำว่าเจ้าหน้าที่สายสนับสนุน พวกราชทูต้องทำงานคลังเองและก็ต้องพิมพ์กันเอง เรื่องอาหารการกินที่นั้นก็ค่อนข้างลำบากมาก คนละสภาพกันเลย ตอนนั้นไม่มีของไทยเลย แม้จะหาชนมปังกินก็ยังไม่มี มั่ต์ชั่นมาปังที่ผสมข้าวโพด เวลาเจ็บป่วยก็ลำบากมากครับ เวลาเจ็บป่วยก็ต้องไปโรงพยาบาลฟรีซึ่งเขาก็มีหมอกัวร์สเชียมาช่วย

ผมเคยได้ยินว่าข้าราชการรุ่นเก่าบางคนเสียชีวิตด้วยไข้มาเลเรียก็มี

ออท. ศักดิ์ชัย ที่เอกอิโอยิ่งก่อนผมก็มีท่านทูตจำเนียร เกียรตินาด ท่านอยู่กระทรวงท่านแข็งแรงมาก ท่านเล่นปิงปองและแบดมินตันก็มาก ไม่มีอาการอะไรเลยว่าท่านไม่สบาย ท่านไปอยู่ที่นั้นได้สองปีท่านก็เสียด้วยโรคหัวใจ อาจจะเป็นเพราะอากาศเบาหรือ

อะไรไม่ทราบ

ครั้งแรกที่ผมออกประจำการครั้งแรก ผมไปอยู่ที่อิรัก ท่านที่บริษัทฯ ยื้มเจริญ ท่านเป็นโรคหัวใจอยู่แล้วไปเจอก่อการที่นั่น ก็ไป stroke ที่นั่นแล้วกลับมาเสียชีวิตที่ประเทศไทย เป็นข้อเท็จจริง งานของพวกเราราชวักระทรวงการต่างประเทศ มีทั้งความดีงามและมีความสุขคละเคล้ากันไป ท่านทูตศักดิ์ซึ่งนี้ยังมีอิกโพสต์ที่พำนัชให้ครับ ไปพำนัชช่วงนั้นประมาณปีเท่าไหร่ครับ

ออท. ศักดิ์ชัย ตือพมกลับจากเอธิโอเปีย มาพักกรุงเทพหลายวัน เพราะอยู่ใกล้กันกับพม่า ผมก็มีโอกาสได้เข้าเฝ้าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ก่อนที่ผมจะกลับจากเอธิโอเปียผมก็ไปลาประธานอินบีดี เอธิโอเปียเข้ากีฬาความเคราะพมาราบบังคมทูลพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวด้วย ผมก็นำข้อความนี้กราบบังคมทูลท่าน เมื่อพมกลับมาแล้วไม่นานเท่าไรก็มีการปฏิรูปในเอธิโอเปีย ประธานอินบีดีก็หลุดไปมีนายทหารยศพันโทขึ้นมาแทน

ที่พม่าในช่วงนั้นมีงานหลักอะไรบ้างครับ

ออท. ศักดิ์ชัย มีมากครับ เพราะใกล้ชิดกัน เมื่อประมาณปี 2518 พมเกย์ยิน เมื่อปี 2521 ตอนนั้นก็ได้ต้อนรับคณฑ์ท่านนายกรัฐมนตรีเกรียงศักดิ์ ท่านไปเยี่ยมพม่า ซึ่งตอนนั้นปีอุษาประมง ล้านนา้น้ำก็มีแล้ว คุกอินเสงไม่เคยว่างนักโถงชาวไทยที่เป็นกลางสืบเรื่องประมงก็ประมาณ 2-300 คนข้าราชการสถานทูตก็ต้องไปค่อยๆ แล

จากรายการรอบบ้านเรา ดำเนินรายการโดย พิษณุ จันทร์วิทัย
ออกอากาศทางสถานีวิทยุกระจายเสียง เมื่อวันที่ 14 เมษายน 2543

ประเพณีเดือนมีนาฯ ของโรمانเนีย

เมษายนฯ ที่นั่นของ
ออท. ณ กรุงบูดาเปสต์

ในทวีปยุโรป มีหลากหลาย อาการศักดิ์เป็นเรื่องที่ทำให้เกิดประเพณีขึ้นมา ในประเทศไทยมีประเพณีที่เกี่ยวข้องกับเทพและศาสนาคริสต์ประเพณีหนึ่ง เรียกว่า ประเพณีมาร์ติซอร์ อันแปลว่า ของขวัญ

ในวันที่ 1 มีนาคม เป็นวันต้นฤดูใบไม้ผลิ หลังจากฤดูหนาวแห้งแล้งและยาวนาน แสงแดดเดือนมีนาคมนำความอบอุ่นมาสู่โลก ชีวิตของดอกไม้และต้นไม้นานาพันธุ์ มีนาคมเป็นเดือนที่รู้จักกันในภาษาโรمانเนียนว่า Martie หรือ Gemanar Mart หรือ Martisor ช่วง 9 วันแรกของเดือนมีนาคม เป็นวันที่เรียกว่าเป็นวันหญิงชาว หรือในภาษาอังกฤษว่า Hag Days ฟังแล้วดูหน่อยแยกเหมือนคนแก่ๆ พิกัดที่เรียกอย่างนี้ เพราะเดือนมีนาคม อากาศแปรปรวน พิธีนี้ คือ

การให้คนเลือกวันได้วันนึงในช่วง 1-9 มีนาคม เพื่อเลี้ยงไทยโชค ชะตา กับลักษณะอากาศ ถ้าเลือกวันไหนแล้วอากาศดี ปีนั้นก็จะ ประสบความสำเร็จ มีความสุขตลอดปี ทำการงานใดก็ได้รับผลดี นอกจากนี้ เดือนมีนาคมยังเป็นเดือนเลี้ยงไทยสำหรับเกษตรกรรมด้วย เพราะromaเนียเป็นประเพศเกษตรกรรม ชีวิตจึงขึ้นอยู่กับดินฟ้าอากาศ เสี่ยมาก ในวันที่ 1 มีนาคม เกษตรกรที่เลี้ยงแกะจะไปพยินก้อนหิน มาจากไวน์และหากพบว่าแมลงอยู่ข้างใต้ การเลี้ยงแกะก็จะสมบูรณ์ ได้เงินมาก ส่วนวันที่ 2 มีนาคม เป็นวันเลี้ยงไทยเหมือนพิธี แรงงานชาวบุญของเรา ถ้าวันนั้นอากาศไม่ดี ผลผลิตก็จะไม่ดีไปตลอดปี นับเป็นวิชีชลดาดของผู้คิดประเพณี เพราะฟังดูแล้วเหมือนการพูดเรื่อง อากาศไว้กับการเกษตร เป็นการฉลองความร่าเริงของการผลัดตุ๊ จากหน้าหนาวไปเป็นฤดูใบไม้ผลิอันแสนอบอุ่น วันอื่นๆ ที่ต่อมาจาก วันแม่แท่หรือหฤทัยงชวนั้น เรียกวันว่า วันอก ก็คิดง่ายๆ วันอกจาก ดอกไม้ดอกไร้แล้ว อากาศอุ่นๆ แบบนี้ย่อมต้องมีนกโนกบินกันด้วย แปดวันหลังจากนั้น ก็จะเรียกชื่อนกต่างๆ คือ วันแรกเป็นวันนก Thrush วันที่สองเป็นวันของ Blackbird นก Skylark ออยู่ วันที่สาม นก Cooco วันที่ 4 นก Swallow นก Snow และนก Stork ออยู่วันที่ 5,6,7 ตาม ลำดับ ส่วนวันที่ 8 เรียกวันว่าเป็นวันแกะ เพราะเป็นวันแรกที่เริ่ม ฆ่าแกะ

พิธีของชาวดาเชียนในromaเนียมีนานานักหนาคู่กับฤดูที่ เปลี่ยนแปลงของเดือนมีนา เหมือนหฤทัยแก่ที่อารมณ์แปรปรวน บาง วันอุ่น บางวันฝนตก บางวันทิมะลง ฝืเข้าฝืออก เอาแนวไม่ค่อยได้ ความน่ารักของพิธีนี้คือการที่มีการให้ของขวัญกัน หนึ่งในบรรดาอยด

อิทที่ขายกันเกลื่อนถนนก็คือ เชิมกลัดสารพันชนิด หลากหลายแบบ ของจากเมืองไทยเราก็มีวางขายอยู่ด้วย สัญลักษณ์ที่สำคัญคือ ขาด เชือกสีแดงกับขาว บางบ้านในแถบชนบทนิยมให้เหรียบญเงินหรือทอง เพื่อเป็นเครื่องกลางปกปองผู้นั้นจากโรคภัยและเป็นเครื่องหมายแห่ง ความโชคดี เหมือนลายลิลุจ์ในศาสนาพุทธ ทุกคนจะซื้อเชิมกลัดนี้ ให้กันและติดไว้ 9-12 วัน หลังจากนั้นจะนำตัวนั้นไปพูกไว้กับต้นไม้ เชือกันว่าต้นไม้จะช่วยปกป้องผู้ที่นำตัวไปพูกให้แข็งแรงตลอดปี ใน บางท้องถิ่นก็ติดไว้บนกวางวันนั้น ด้วยมีความเชื่อว่าเด็กผู้หญิงจะมีผ้า สวยงามตลอดปี

ชาวromaเนียเล่าให้ฟังว่า ต้นกำเนิดของพิธีนี้มีมา ก่อนยุค คริสต์เตียน ด้วยลีลาวแทนความพิสุทธิ์ ความไว้ดียงสา แสงแห่งฤทธิ์ใน ไม้ผลและ การเริ่มชีวิตใหม่ ด้วยแดงคือความโชคดี ธรรมชาติที่เจริญ งอกงาม ความแข็งแกร่งของธรรมชาติที่กำลังจะเริ่มขึ้น ในชนบทที่ ห่างไกล ปีใหม่เริ่มขึ้นในเดือนมีนาคม เพื่อเริ่มปีเกษตรกรรม เข้าย้าย กันว่าพิธีนี้มีเฉพาะในบล็อกเรียและโรมาเนีย ในบล็อกเรียเรียกเชิม กลัดนี้ว่า martenistsa ในสมัยก่อนไม่มีตัวแดงและขาว ใช้ใบโคลฟ ที่มี 4 กลีบ ไม้กาดภาวดีปล่องไฟ รูปหมู เลข 13 เต่าทอง รูปเกือกม้า และดอก snowdrops ติดแทน สมัยก่อน Moldavia และตะวันตก เลี้ยงหนีของหวานชิลเวเนีย นิยมให้กันเฉพาะเด็กชายและผู้ชายเท่านั้น เดี่ยวนี้ให้เด็กหญิงและหญิงสาวด้วย

ในประวัตศาสตร์ กล่าวกันว่า วันที่เก้ามีนาคม เป็นวันที่ผู้ที่ นับถือ ออโอดอกซ์รำลึกถึงการที่ผู้จงรักภักดีต่อพระเยซูคริสต์ในนิยาย ออโอดอกซ์ 40 คน แสดงความศรัทธาต่อพระเป็นเจ้าในปี 320

หลังจากที่พระเยซูเสียชีวิต คนเหล่านี้ล้วนมากจากจังหวัดคัปปาโดเกีย ภูมิภาคเอเชียไมเนอร์ที่ล้วนเคยอยู่ในกองทัพเดียวกัน ที่แคร์วันอาร์มาเนีย (ประเทศอาร์มาเนียปัจจุบัน) พากษาล้วนเคยรับใช้พระเป็นเจ้า ต่อสู้กับผู้ที่ไม่นับถือศาสนาคริสต์ แต่โชคดีเมื่อตนไม่เข้าข้าง เมื่อผู้นำทัพคืออากริโคล่าที่ไม่นับถือคริสต์ทราบว่าคนในทัพ 40 คน แข็งข้อไม่ยอมนับถือพระเจ้าของโรมันจึงจับขังคุก แต่ไม่เป็นผล สาวก 40 คนนั้น ก็สาดอ้อนวอนพระเจ้าในคุกและยังคงนับถือพระเยซูอยู่เช่นเดิม เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงกษัตริย์เป็นลิชิอุส ก็มีบัญชาทำโทษให้ 40 คนนี้ แก้ผ้าแขวนหัวเรียนกลางถูกหน้า จนทำให้คนหนึ่งเปลี่ยนใจ แต่ทันทีที่ ย้ายม้อไปแขวนหัวอุณ ก็เสียชีวิตทันที (คงเป็นพระเปลี่ยนอุดมภูมิเร้าเกินไปด้วยผู้เชียน) พากที่เหลือ 39 คน ก็ยังสาดอ้อนวอนต่อไป โดยมีผู้เข้ามาร่วมนับถือศาสนาด้วย คือ ผู้คุณนักโภช ชื่อ Aglays หลังจากนั้นไม่นาน เมื่อกษัตริย์โรมันเห็นว่า Yang ไม่มีใครเปลี่ยนใจ ก็จับ 40 คนนี้ ขึ้นมา หักข้อต่อแขนและขา เพาทั้งเป็น ทั้งอังค์ลงน้ำ แต่มีบางคนนับถือยังคงเก็บอังค์ของพากษาไว้บูชา

นั้นเป็นเรื่องราวที่เจริญในประวัติศาสตร์ศาสนาอิหรือคริสต์ เป็นที่มาสำคัญของข้อมูลเรื่องที่ชาวโรมานียึดบันประทานกันในวันที่ 9 มีนาคม ซึ่งเป็นช่วงต่อระหว่างถูกหน้ากับถูกตรึง วันหยุดนี้คือถ่ายรัน ตรุษจีน ที่มีการทำทามทำงาน ปลูกใต้เฉพาะกระเทียม ผักกาดและหัวหอมใหญ่

ในทางด้านศาสนาคริสต์ วันที่ 9 มีนาคมของทุกปีเป็นวันทำนายอากาศเชื่อกันว่า ถ้าฝนตกในวันนั้น หน้าร้อนจะได้ผลผลิตมาก แต่ถ้าฟ้าผ่าก่อนหน้านั้นลักษณะ 2-3 วัน ผลผลิตจะไม่ดี ฝนในวันนั้นมี

มนต์วิเศษ บางคนเก็บไว้เป็นเหมือนหัว曼ต์ รักษาตาเจ็บและแก้ปวดศีรษะ นอกจากนี้มีการผสมน้ำกระเทียม เกลือ และน้ำส้มสายชูก่อนพระอาทิตย์ขึ้น เพื่อป้องกันว่าวาจากุและแมลงที่ ทำการเก็บการตัดความสะอาดบ้าน เพาขยะกลางด้านบ้าน ให้เด็กๆ กระโดดข้ามเพื่อให้มีสุขภาพดีตลอดปี เพาพร้อมเชิดเท้า รวมคืนทั่วบริเวณบ้านคอกปศุสัตว์ป้องกันงูและสัตว์ร้าย ถ้ายังคงมีทิมะเหลือที่ไม่ละลายอยู่บนดิน ปีนั้นจะเป็นปีที่ดี มีการโยรือขี้เด้าไว้รอบบ้านเพื่อไม่ให้ถูเข้ามาในบ้าน เป็นวันที่ส่วนใหญ่ต้องพ้าจะเปิด มีการต้มไวน์แดง 40-44 แก้ว (การต้มน้ำมาจากศาสนาโรมัน) หลังจากวันนั้น มีการได้หัวน ปลูกพืชและทำความสะอาดด้วยผึ้ง

วันนี้ยังเป็นวันรำเล็กถึงคนตายและเพื่อนำมาซึ่งผลผลิตที่ดีไม่ให้แมลงเกาะกินพืช แม่บ้านจะทำขนม Mucenici (อ่านว่ามุชเชนิช) จากเพื่อนบ้าน ญาติมิตร และจุดเทียน 40 เกลม รำเล็กถึงสาวก 40 คนนั้น ขันมน้ำหัวดาคล้ายบัวลอย แต่เป็นบัวลอยเย็น เป็นรูปเลขแปด แจกกันในหมู่เพื่อนฝูงญาติมิตร แบ่งน้ำหมายใช้แทนกายของคน หรือของผึ้งเรียกว่า มุชเชนิช หรือมาเซนิชหรือตามภาษาดาเชียว่า มุชุนอาโภส แปดตรงตัวได้ว่า ลงใบกับไฟ แปลได้ว่า ขอ消除กับความเครียดโก เพื่อรำเล็กถึงสาวก 40 คนนั้นเอง ขันมรูปเลข 8 นี้มีรสหวานหอมใส่มาตรฐานกับน้ำผึ้งวอลนัท ผงอบเชย เปลือกมะนาว เปลือกส้ม ผสมเหล้ารัมนิดหน่อย สืออกน้ำดาลๆ มีรสเหล้ารัม อร่อยดี หรือบางคนก็ทำเป็นขนมปังรูปเลข 8 โรยหน้าด้วยน้ำผึ้งกับวอลนัท บางคนก็ถือโอกาสจุดลงวันนี้เป็นวันเซนต์ของตัวเอง เนื่องจากชื่อของตนไม่ตรงกับชื่อของเซนต์องค์ใดองค์หนึ่งในปฏิทิน

ที่น่าประทับใจคือ หลังจาก 9 วัน ในเดือนมีนาคมแล้ว มีการให้ดอกไม้แก่เด็กผู้หญิงและหญิงสาว ดอกไม้ที่นี่ก็หลากหลาย สีสดใส ขายโดยอิบซีกระปรงนานสีสดพอ กับเด็กผู้หญิงและหญิงสาว ดอกไม้มีตั้งแต่กุหลาบสีงามก้านยาวกลีบหนา ไอริส พรีเซีย เบบีร่า แดฟฟอดิล ดอกกีโอลีเซล ที่เป็นดอกไม้ห้องถินคล้ายๆ ดอกพุด ดอกแซมป์ลากลิน หอมเย็นมีหลากระสีคือ เหลือง ม่วง ชมพูและขาว ที่นี่ยังมีดอกทิวลิป สารพัดสี ร้านขายดอกไม้ก็มีอยู่ทุกหัวถนน ชวนให้เชื้อยิ่งนัก

ลิ้งลี้ลับและมหัศจรรย์

น. เดียงพิบูลย์

หล่ายท่านได้ถามข้าพเจ้าว่า “วิญญาณ” หรือลิ้งศักดิ์สิทธิ์และปักษีหาริย์มีจริงไหม ทั้งที่ข้าพเจ้าเคยตอบมามาก่อนแล้ว แต่ก็ยังมีบุคคลที่สนใจให้พิจารณาไม่ได้กามมาก ข้าพเจ้าก็ตอบลับๆ อย่างที่เคยตอบมาแล้วว่า ท่านเชื่อว่ามีจริงข้าพเจ้าก็ว่ามีจริง หากท่านไม่เชื่อว่ามีจริง ข้าพเจ้าก็ว่าไม่จริง ลิ้งที่จะเชื่อหรือไม่เชื่อยุที่ตัวท่านไม่ได้อยู่ที่ข้าพเจ้า

พระพุทธเจ้าท่านยกย่องผู้มีปัญญาว่าเป็นผู้ประเสริฐเลิศกว่าลิงอื่น ท่านสอนให้ใช้ปัญญาพิจารณาหาเหตุผลด้วยตนเอง อย่าเชื่อสิ่งใดเพียงแต่เชาบอกรเล่า หรือลิ้งที่ปัญญาตายได้เคยปฏิบัติตามแต่โบราณติดต่อกันมา ก็ต้องให้เราใช้สติปัญญาความสามารถน้ำมาพิจารณาด้วยตนเองให้รู้แจ้งความจริงก่อน เมื่อแน่ใจแล้วจึงเชื่อ ท่านไม่ให้เชื่อตามเชาบอกรอย่างงมงาย เชื่อตามปัญญาตายเชื่อตามกันมา แม้หลัก

ธรรมคำสั่งสอนของพระองค์ท่านก็ให้พิจารณาหาเหตุผลเสียก่อนค่อยเชื่อ

ศาสนาพุทธเป็นศาสนามีเสรี ท่านให้ใช้สติปัญญาของตนเอง ฉะนั้นพิจารณาดูแล้วควรจะปฏิบัติเข้าหลักของท่านว่า ตนของเป็นที่ พึงของตน เรื่องเชือหรือไม่เชือก็อยู่ที่ตัวเองไม่ได้อยู่ที่ผู้อื่น

ข้าพเจ้าได้รับคำตักเตือนจากท่านผู้ใหญ่ ท่านผู้เชือแต่หลักทาง วิทยาศาสตร์ ไม่เชืออะไรที่ไม่มีเหตุผลง่ายๆ ที่ซัดกับหลักวิทยาศาสตร์ หล่ายท่านแสดงความหวังดีต่อข้าพเจ้า ท่านเหล่านี้ต่างก็เชือเรื่อง “กฎแห่งกรรม” และนิยมสนใจกันมาก เมื่อมีเรื่องวิญญาณเรื่องปาฏิหาริย์ หรือเรื่องศักดิ์สิทธิ์และลึกลับเกี่ยวกับฝีปาก ที่ข้าพเจ้าเชียนขึ้น ท่านก็ เกิดเป็นห่วงໃยแทน เพราเรื่องเหล่านี้พิสูจน์ไม่ได้ จะทำให้ผู้อ่าน เสื่อมความนิยม ในเรื่องวิญญาณฝีปากศักดิ์สิทธิ์ท่านคิดว่าพิสูจน์ยาก

ข้าพเจ้ากราบขอบคุณที่ท่านห่วงและหวังดี เพรา้มีความ สนใจติดตามหนังสือของข้าพเจ้าตลอดมา และทุกท่านก็หวังดีตัก เตือนต่อข้าพเจ้านับว่าเป็นพระคุณสูงยิ่ง ข้าพเจ้าไม่สามารถจะลืมคุณ ค่าความหวังดีของท่านได้ จึงเรียนกับท่านที่เครารพว่า ข้าพเจ้าไม่มี ความรู้ในเรื่องเหล่านี้ แต่การเชียนขึ้นก็อาศัยเหตุที่เกิดขึ้นแล้วและ ประสบการณ์เป็นหลักและถือว่าความจริงเป็นของไม่ตาย หากทุกท่าน ได้ประสบการณ์แล้วไม่กล้าเชียนกล้าเล่ากล่าวคนไม่เชือจะหัวงมงาย เหตุการณ์มหัศจรรย์ที่ควรรู้ก็จะเกิดขึ้นแล้วก็สูญลึกลับไปโดยไม่ผู้บันทึก เชียนเล่าต่อมาก็ไม่เสียดาย เพราปัจจุบันนี้ยังมีคนสนใจไม่น้อย ต่อ ไปอนาคตคงจะมีผู้คนค้นหาความจริงมาพิสูจน์ก็จะได้เรื่องที่เป็น ประโยชน์ต่อไป อาศัยที่ข้าพเจ้าได้ประสบการณ์และหมู่เพื่อนฝูงและ ท่านที่ครรภารได้บันทึกลงมาให้และข้าพเจ้า ไม่ใช่คนงมงาย

จึงได้พยายามพิจารณา ก่อนจะเชียนก็ได้ชี้แจงอยู่ในตัวเรื่อง สำหรับผู้ ตามมาจำนวนไม่น้อย ข้าพเจ้ายังไม่มีเวลาตอบ ก็จะขอตอบรวมกันใน ที่นี้ให้ทราบ ฉะนั้นการเชือว่าจริงหรือไม่จริงอยู่ที่ตัวท่าน เรื่อง วิญญาณและลึกลับกินหารและลึกลับศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ขอให้ท่าน ใช้สติ ปัญญาที่มีมาหาเหตุผลความจริงท่านตัดสินເօງเพราลึกลับฯ นี้ หาข้อพิสูจน์ยาก ข้าพเจ้าไม่สนับสนุนให้ท่านเชือ ขอให้ท่านพิจารณาดูด้วยตัวเอง ดังเรื่องที่ข้าพเจ้าได้รับมาจากผู้เชือถือได้

เข้าวันหนึ่งข้าพเจ้าได้รับโทรศัพท์จาก คุณเชือ แนวบุญเนยรา บอกว่า “พมอยากขอร้องให้คุณช่วยแนะนำให้พมรู้จักท่านผู้นั้นทางในเก่ง สามารถจะรู้ถึงลิ่งลิกลับให้พมลักษณ์ท่าน” ข้าพเจ้าถามว่า “มีเรื่อง อะไรเกิดขึ้นหรือ จึงต้องการหาผู้มีความรู้ในเรื่องนี้” คุณเชือพูดอย่าง ตื่นเต้นว่า “มีเชิร์บ เมื่อคืนนี้ตอนตี 2 พมหลับอย่างสบาย เหมือนมี เสียงมากระซิบที่หูบอกว่าตื่นเต็ด ไฟจะใหม่เครื่องทำความเย็น เมื่อพมได้อินไฟจะใหม่ก็ตกลิ้ง รีบถูกขึ้นมาปิดสวิตช์ไฟแล้ว จึงเห็น ควันและกลิ่นใหม่ออกรจากเครื่องทำความเย็น พมนึกว่าคงมีลึกลับดี ลิ่งลิกลับในมาเตือน มาช่วยทำให้พมพ้นจากอัคคีภัยไปได้ มันเป็นเรื่อง แบลกซิ่งพมได้ประสบกับตัวพมเอง” ข้าพเจ้าพูดไปว่า “เอ เครื่องทำความเย็นมีพิวส์ เวลาไฟร้อนมันก็คงตัดสวิตช์ในตัวเอง เป็น อัตโนมัติอยู่แล้วนี่” เสียงคุณเชือพูดมาว่า “มันใหม่ทางพัดลมมาก่อน พิวส์ยังไม่ทันขาดพมรับกอดออก หากไม่ได้ยินเสียงกระซิบบ้านพมเกิด ใหม่แน่ และทั้งเครื่องทำความเย็นอาจเกิดระเบิดขึ้นได้ อันตราย มากมายติดตามมา พมจึงอยากรู้ว่ามีลึกลับอะไรที่ช่วยพมไว้” และ พูดต่อไปว่า “พมจะไปเที่ยวต่างประเทศลักพักหนึ่ง ออกรเดินทางใน 2

วันนี้และคิดว่าจะรับกลับมาทันงานประชุมเพลิงศพแม่ของคุณ"

ข้าพเจ้าบอกว่า "งานศพแม่ผมไม่จำเป็น เรื่องเล็กน้อยอย่า
เป็นห่วงเลย โปรดเที่ยวให้สนุกทำจิตใจให้สนายเกิด งานศพแม่ผม
ถือว่าเป็นเรื่องไม่สำคัญอย่างวัสดุ การไปเที่ยวรอบโลกนั้นเมื่อไหร่จะ
ได้ไปสักครั้ง ไปเที่ยวปล่อยอารมณ์ให้สนุกสนานอย่างก่อกรุนใจในเรื่อง
เล็กๆ เลย มีฉันนั้นพูดก็ไม่สนใจ เพราะทำให้ผู้อื่นมีความห่วงกังวล
ในเรื่องธรรมดามาไม่สำคัญ"

ต่อจากนั้นก็ทราบข่าวว่า คุณเชื้อภักดุณนิตาภิเดินทางไป
เที่ยวทางยุโรปและเมริกาแต่ก็กลับมาพร้อมกับในวันงานศพแม่ข้าพเจ้า
และได้อุตสาห์มาในงานและเวลาประชุมเพลิง

คืนหนึ่ง ข้าพเจ้ากำลังนั่งเขียนหนังสืออยู่ในห้อง โทรศัพท์ดังขึ้น
เมื่อรับขึ้นฟังก็ทราบว่า คุณประจิที ภารุณยวานิช อยากจะเล่าเรื่อง
อภินิหารความดีให้ฟังว่า

"ยืนวันนี้ผมได้ไปงานพระราชทานเพลิงศพท่านผู้หนึ่งที่วัด
เทพศิรินทราราช ได้พบเพื่อนเก่าเป็นข้าราชการ ท่านได้เล่าเหตุการณ์
ที่เกิดขึ้นกับตัวท่านเอง แม้จะไม่ใช่เรื่องใหม่แต่เป็นเรื่องน่าคิดน่าเขียน
มาก"

ข้าพเจ้าถามว่า "เป็นเรื่องอย่างไรครับจะเล่าหรือบันทึกมาให้ฟัง"

เลียงคุณประจิทีตอบมาทางโทรศัพท์ว่า "ผมได้รับเรื่องมาสุดท้าย
ร้อนๆ เย็นวันนี้ พออย่างจะถ่ายทอดให้คุณ ท. ทางโทรศัพท์ดีกว่า
ถ้าเขียนอาจลืมจำได้ไม่หมดก็จะเสียเนื้อเรื่องไป"

ข้าพเจ้าบอกว่า "ตกลงครับ ขอบคุณ โปรดเริ่มเล่ามาได้เลยครับ"
ต่อจากนั้นคุณประจิทีก็ได้บรรยายถ่ายทอดมาให้ข้าพเจ้าดังได้

เรียบเรียงข้อว่า

ข้าราชการเก่า (ท่านชื่อร้องอย่าเอยชื่อ) เล่าว่า ครั้งหนึ่งนาน
มาแล้ว ผมได้ย้ายไปรับราชการทั่วเมืองใกล้ทางชายแดนซึ่งเป็น
ดินแดนใหม่สำหรับผม ซึ่งผมยังใหม่ต่อห้องถิน ตัวบ้านต่างๆ ในเมืองต่อ
ถนนหนทาง เพราะเพิ่งเหยียบย่างเข้าไปในจังหวัดนี้เป็นครั้งแรกในชีวิต

วันหนึ่งผมได้ขับรถออกไปนอกเมือง ในชนบทอำเภอบ้านหนอง
ห่างไกลมาก เมื่อขับรถออกไปไกลเพื่อตัดธารชานบทและอาชีพ
กีฬอด้วยหินขาวบ้านกำลังจับปลาในคูอยู่ห่างถนนกลุ่มนี้ ชุด
กันเป็นท่านบวตด้านหลังปลา เห็นหลายคนวิ่งไล่ตะครุบปลาซ่อน
ตัวใหญ่โดยทันไปมา ชาวบ้านเหล่านั้นไม่สามารถจับ ตัวมันใหญ่โดย
ต่างกีวิ่งไล่ล้อมเพื่อจับปลาซ่อนตัวเดียว แต่ปลาดันนั้นว่องไว้โดยเร็ว
และดีดตัวสูงข้ามหัวชาวบ้านที่ล้อมไว้ออกมาได้ ผมจึงหยุดรถข้าง
ถนนออกมายืนดู ทันใดนั้น ปลาซ่อนกีกระโดดขึ้นมาบนถนน และ
กระเฉอกกระสนมจากมุขข้างหน้าแทบทะย่อง

พวกราษฎรบ้านเหล่านี้ก็ตะครุบตัวได้อย่างง่าย ไม่ติดตัวโดย
หนีต่อไป ผมก็เกิดมีความสงสารขึ้นมา นึกในใจว่าปลาซ่อนตัวนี้แปลง
ประพฤติหนีขึ้นมาที่ผมยืนอยู่ คล้ายจะขอร้องให้ช่วยชีวิตมันไว้ ไม่
หนีต่อไป ผมก็เกิดเมตตาจิตสัจจะกับพวกราษฎรบ้านเหล่านี้ว่า
ผมขอช่วยปลาซ่อนตัวนี้เดี๋จจะไปปล่อยอาบุญ เมื่อถกลงชือขายกันแล้ว
ผมก็จ่ายเงินตามราคาที่ค่อนข้างจะแพงกว่าธรรมดា แล้วผมก็ให้นำ
ปลาซ่อนตัวนั้นไปใส่ในรถ คล้ายว่าปลาจะรู้ตัวว่ามีคนช่วยให้พ้นภัยแล้ว
มันก็ทยุดไม่ตื้นไม่โടดต่อไป อยู่นึงในรถ ระหว่างที่กำลังตกลงใจชื้อ
ปลาซ่อนน้ำไปปล่อยก็มองเห็นมีรถแล่นมาข้างหลังแล้ววิ่งผ่านขึ้นไป

ข้างหน้า เป็นร่องน้ำตัดเทียบกับของพม ครุ่เดียวที่ลับสายตาไป

เมื่อพมข้อปลาแล้วก็ต้องใช้ความคิดว่า จะเอาไปปล่อยที่ไหนที่จะปลอดภัย ควรเป็นหนองน้ำลึกให้ญูหรือคลองหรือแม่น้ำ ซึ่งชาวบ้านไม่สามารถจะติดตามไปจับมาอีก พมขับรถพลา ตาก็จ้องทั้งซ้ายและขวา เพื่อหาญู คลอง หนองน้ำ

พมขับรถซ้าย ส่ายตาเพื่อหาที่ปล่อยปลา ได้เห็นบึงใหญ่ ห่างข้างทางไปประมาณ 100 เมตร กีบหุดรถข้างถนน ครัวนี้จะทำอย่างไรดี จับปลาซ่อนตัวนี้เดินลงข้างทางโดยปลาไม่ตื้นไม่โตก ปลาขนาดสองกำมือกันบัวใหญ่ไม่ใช่เล่น และปลาซ่อนเป็นปลาที่แข็งแรง ทำอย่างไรจึงไม่ให้มันตื้นหลุดมือไป ก่อนจะเดินทางไปถึงบึงน้ำ ห่างจากถนน หากปลาตัวนี้เป็นตัวผู้ก็คิดว่าเป็นบุปผาตัวหนึ่งที่ใหญ่โต เท่าที่พมเคยเห็นมา

ทันใดนั้น พมก็คิดได้วาหลังรถมีผ้าขาวม้าอยู่ผืนหนึ่งเอามาไว้สำหรับเชื้อรถยังตัวพร้อมไม่ขาดไม่เปียบ คิดว่า เอาผ้าขาวม้าหุ้มห่อตัวปลา แทนสิ่งปลารักจะดีนี้ได้ เมื่อมันเราจับด้วยมือคงไปไม่ทันถึงไหนคงจะอลาเวด ดีนหลุดมือ เพราะตัวปลา มันลื่น ทั้งได้เห็นทุกอีดอนปลาตัวนี้ อลาเวดเวลาชาวบ้านต้องรีบไล่จับ

เมื่อก่อนที่พมจะได้จัดการจับปลาหุ้มห่อผ้าขาวม้า พมได้พูดว่า เราได้ช่วยชีวิตเจ้าไว้จะนำไปปล่อยลงน้ำ เจ้าอย่าดีนอลาเวดนะ พุดแล้วก็เอาผ้าขาวม้าห่อแล้วก็เดินออกจากรถลงไปข้างล่าง เดินบูกตามคันนา ปลาตัวนั้นเหมือนจะรู้ภัยคน ไม่ตื้นสะบัดกระโดดเหมือนกากับชาวบ้านเหล่านั้น มันนึงให้พมใช้สองมือประคองเดินไป หรือมันอาจดีนจนเห็นอย่อนมาก่อนก็เป็นได้ เมื่อมาถึงบึงกีมของคุณน้าISMีบัว

ข้างบึงและต้นสาหร่ายและต้นไม้น้ำขึ้นทั่วไป แล้วพมก็หาที่น้ำลึก พมก็แก้ห่อผ้าขาวม้าแล้วเอ้าปลาปล่อยลงน้ำ พมยืนมองคุณรุ่นนึง เห็นมันพุดขึ้นแล้วคำลงเหมือนจะแสดงความขอบใจที่ได้รอดชีวิตมาได้ มันคงดีใจมากที่กลับมาอยู่ในน้ำตามเดิม พมยืนมองคุณรุ่นนึง ในใจนั้นเกิดปฏิชั้นมาที่ได้ช่วยปลาซ่อนตัวนี้ให้มีชีวิตยืนยาวอยู่ต่อไป พมยืนมองอยู่คุณรุ่นนึงเห็นปลาบันนั้นพุดขึ้นพุดลงหลายหนน เหมือนจะแสดงความขอบใจที่ได้ช่วยชีวิตไว้แล้ว กีดหมายลงใบในกันบึง พมยืนมองคุณรุ่นนึงเมื่อไม่เห็นปลาซ่อนตัวนั้นโผลขึ้นมาอีก พมก็เดินกลับมาขึ้นรถเพื่อขับรถต่อไปให้ถึงอำเภอที่อยู่บ้านตามที่พมตั้งใจไว้ เป็นทางที่พมไม่เคยผ่านมาก่อน

เมื่อขับรถไปได้พักหนึ่ง มองคุณข้างหน้าเห็นคนมุงคุกกลุ่มหนึ่ง แต่ไก่เมื่อรอดพมเข้าไปใกล้ กีมองเห็นเป็นสะพานไม้ ข้ามคลองกว้าง พอสมควร พมจึงจอดรถข้างทางแล้วก็เดินมองคุกและสะโพกคุ้งล่างเห็นรถบันดันหนึ่งตกลงไปอยู่ข้างล่างในหัวย ตอนหัวยยับญี่ปุ่น พมก็นึกสงสัยทำไม่รถบันนี้ไม่เอ้าหัวลงกลับเอ้าหัวไปกระแทกกับสะพานตอหมอ เมื่อพมเห็นรถบันนั้นทำให้พมตื่นเต้นตกใจมาก เพราะจำได้ว่ารถบันนี้วิ่งออกหน้าพมตอนพมกำลังขึ้นปลาซ่อนกับชาวบ้าน พมรีบตามชาวบ้านที่เห็นเหตุการณ์ เพราะอย่างรู้ว่าคนในรถ มีบาดเจ็บสาหัส ตายบ้างหรือเปล่าชาวบ้านที่พมถามรู้สึกว่าจะเป็นผู้มีอายุสูงในหมู่คนเหล่านั้นบอกว่า “ในรถมี 3 คน แต่บาดเจ็บสาหัสทุกคน หัวแตกแขนหักไปตามกัน” พมถามต่อไปว่า “คนเหล่านี้เป็นใคร มีคนรู้จักใหม่จากไหน” ชายสูงอายุผู้หนึ่งตอบว่า “พวกชาวบ้านไม่มีใครรู้จักมาก่อน หรือก็รับ เพียงแต่เคยเห็นว่าพวknี้เคยมาเที่ยวบึงกนเสนอ แต่วันนักเข้าชุม รถที่อกกีมั่นกเขากูยิงอยู่เป็นพวงและมีเป็นแฟดอยู่ในรถ”

พมดามว่า “แล้วคนเจ็บไปไหนหมด ใครช่วย เทืนแต่ร้อยเดือด หยด” ชายผู้นั้นตอบว่า พอสะพานหักรถกลงกีบอดีมีรถสวนมาเข้า เมืองจอดซลตอยู่ริมฝั่งสะพาน เมื่อเห็นรถคงท้ายลงไปต่างกีบก็ใจ รับพาภันลงจากรถได้สะพานไม้มีที่หัวลงไปช่วยคนเจ็บอกมาพร้อมทั้ง ชาวบ้านช่วยกันอุ้มแล้วเห็นว่าจะเป็นคนรู้จักกันมาก่อน เทืนเรียกชื่อ เชย่าตัว เพราะต่างกีบลับหมุดสติไปตามกัน

เมื่อสะพานไม้มีพังไปแล้วจะข้ามไปไม่ได้ รถคันนั้นกีบรถกลับ หลังหังนำอาคนป่วยใส่รถรีบขึ้นไป คงจะไปที่อนามัยอำเภอเชียงอยู่ไม่ ไกลจากที่นี่ ชายผู้นั้นพูดแล้วกีบตอนใจว่า “รถโดยสารเขากีบเชยิงกัน น้ำหนักมากกว่านี้ยังไม่หัก จำเพาะมาหักเอกสารคันนี้” พมจึงบอกว่า “สะพานไม่นี้สร้างมานานแล้วและไม่ค่อยมีคนดูแล จึงเกิดอุบัติเหตุ เช่นนี้ขึ้น สะพานมันจะพังอยู่แล้วกีบอดีรถคันนี้มารับเคราะห์หก่อน” พมพูดแล้วกีบผู้ป่วยและชาวบ้านที่ได้สนใจหัวใจหดหู่ เคราะห์พมบังตีที่ รถคันนั้นรับเคราะห์แทนพม หากพมไม่หดรถขอเชื้อปลาชาวบ้าน เคราะห์กรรมอันนี้คงจะเกิดขึ้นแก่พมแน่ เมื่อพมฝ่านบึงที่ฟมปล่อย ปลาซ่อน พมกีบลักษณะอ่อนอยู่ภายใน แล้วกีบดร้ำพิงไม่ได้ร้าว เจ้าซ่อน เอี่ยไม่แต่ข้าจะช่วยชีวิตเจ้าแต่ฝ่ายเดียว แต่เจ้ากีบยังได้ช่วยชีวิต ข้าเป็นการตอบแทนด้วย ข้าจะไม่ลืมเรื่องนี้ไปตลอดชาติ

การสร้างกรรมดีเพียงแต่เล็กน้อย ซึ่งมองเห็นว่าไม่เป็นสิ่งสัก สักคัญอะไร แต่บางครั้งก็ได้รับผลตอบแทนอย่างสูงค่าซึ่งเปรียบเทียบ กันไม่ได้ หากทางโลกก็จะพูดว่าเหตุบังเอิญแต่เมื่อพูดถึงหลักธรรม แล้วไม่มีคำว่าบังเอิญ มีแต่ผลของกรรมดีและกรรมชั่ว ที่จะตามสนอง

ตามกฎแห่งกรรม เหตุการณ์เช่นนี้ย่อมจะเกิดขึ้นได้เสมอ สำหรับผู้ สร้างกรรมดี ซึ่งตรงข้ามกับผู้สร้างกรรมชั่ว ย่อมจะได้รับผลเช่นเดียว กันแต่ตรงกันข้าม

จาก “กฎแห่งกรรม” ของ ท. เพียงพิบูลย์

“

..... ดีลันได้ติดตามข่าวสารของทางสถานีมาประมาณปีหนึ่ง ข่าวสารทุกอย่างให้ความรู้มากโดยเฉพาะเรื่องการต่างประเทศ....

(งานนิตย์ เลขวัฒน์ประดิษฐ์ ต.ทะเลชุมศร อ.เมือง จ.เลย)

..... ท่านผู้อำนวยการครับ เป็นที่ประจักษ์แก่สายตาประชาชนโดยทั่วไปแล้วว่า รายการของทางสถานีวิทยุสร้างรุ่มย์ เป็นที่รู้จักของคนทั่วไปทั้งภายในและต่างประเทศแล้ว เดิมโถมาเป็นลำดับนำภาคภูมิใจแทนคนดูผู้จัดทำทุกๆ รายการ.....

(บุญพิชัย ชูภะสี โรงเรียนวัดป่าໄไฟ อ.แก่งคอย จ.พระนคร)

”

ข้าวแช่รามัญ

ไว้ เอมทรัพย์

การทำข้าวแช่เป็นประเพณีที่ชาวรามัญนิยมทำกันในวันสงกรานต์ เนื่องจากข้าวแช่เป็นส่วนหนึ่งซึ่งทำในวันสงกรานต์ จะนั่งจิ้งขอกล่าวความหมายของวันสงกรานต์เสียก่อนลักษณะน้อย

คำว่า “สงกรานต์” ตามพจนานุกรมแปลว่าการย้ายที่ เคลื่อนที่คือพระอาทิตย์ย่างขึ้นสู่ราศีใหม่ เมื่อวันเริ่มต้นปีใหม่ วันสงกรานต์ เป็นประเพณีที่สนุกสนานของชาวไทยมาแต่ดั้งเดิม เป็นพิธีที่มีมานานแล้ว ตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัย ตามปกติก็ตกลอยรากว่าฯ วันที่ 10 เมษายน ถึงวันที่ 18 เมษายน แต่ส่วนมากแล้วมักตกอยู่ในระหว่างวันที่ 13-14 และ 15 เมษายนทุกๆ ปี เมื่อถึงวันนี้ ประชาชนจะทำพิธีแสดงความยินดีที่ได้มีชีวิตย่างขึ้นปีใหม่ จะมีการทำบุญตักบาตรและมีการเล่นต่างๆ โดยมีวิธีการสนุกสนานแตกต่างกันไปตามท้องถิ่น สำหรับการทำบุญ

ทักษิณในวันสงกรานต์ ชาวรามัญนิยมทำข้าวเชือป่าทำบุญที่วัด โดยนำไปถวายพระทั้ง 3 วัน แล้วนำไปให้ผู้ใหญ่ด้วย ชาวรามัญถือว่าปีหนึ่ง ควรจะได้กระทำกิจสิ่งหนึ่งเพื่อทดสอบพระคุณบรรดาท่านผู้มีพระคุณ ทั้งหลาย เช่น ปู ปลา ยา พ่อ แม่ ตลอดจนผู้ที่ควรพนับถือ ห้องจะได้ขอพรจากท่านด้วย ข้าวเชือเป็นอาหารที่ประกอบไปด้วยของเป็นฯ เหมาะสำหรับเทศกาลสงกรานต์ซึ่งเป็นฤดูร้อน

ก่อนถึงวันสงกรานต์ บ้านที่จะทำข้าวเชือจะจัดเตรียมอาหาร สำหรับรับประทานกับข้าวเชือก่อนล่วงหน้า เป็นต้นว่า จิกเนื้อเค็ม หันหัวผักกาดเต้ม ตับปลาแห้ง ทำไข่เต้ม พอรุ่งขี้นจะเป็นวันสงกรานต์ แต่ละบ้านจะเตรียมทำบ้านสงกรานต์ หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “ศาลาเพียงตา” โดยใช้ผ้าขาวทุ่มและข้อสำคัญจะต้องมีตอกไม้ชนิดหนึ่งมีสีเหลืองซึ่งเรียกว่า “ตอกคุณ” หรือ “ตอกสงกรานต์” ประดับไว้ด้วย แล้วก็ตั้งตกแต่งให้สวยงาม เพราะเชื่อว่าในวันสงกรานต์ นางสงกรานต์จะลงมาประจაอยู่เพื่อคุ้มครองให้ครอบครัวของตนอยู่เย็นเป็น สุขตลอดปีใหม่ที่ปีงามถึง ในการทำข้าวเชือต่างก็ตื่นกันแต่เช้ามืด เพื่อจัดเตรียมประกอบอาหารที่ได้เตรียมไว้แล้ว เช่น พัดเนื้อเค็ม พัดผักกาดเต้ม พัดปลาเต้ม พัดกระเทียมดอง ของสำหรับรับประทานกับ ข้าวเชือเป็นจำพวกของแห้งๆ หังนั้น ซึ่งเป็นอาหารที่ทำได้ง่าย ไม่ยุ่งยากอะไรนัก เนื่องจากการหุงข้าวมีการปฏิบัติที่เคร่งครัดอยู่บ้าง คือ ข้าวที่จะนำมาหุงนั้นจะต้องใช้ข้าวสารที่เป็นตัวอย่างชนิดที่หนึ่ง การหุงข้าวจะต้องหุงให้พันชาดคาน้ำ ก่อนหุงจะต้องเก็บกากข้าวให้สะอาด และจะต้องนำข้าวสารไปชาน้ำให้สะอาดถึงเจ็ดครั้งจนหมดความ เห็นิยของข้าว เสร็จแล้วก็ใส่ภาชนะใช้ผ้าขาวคลุมไว้ น้ำที่จะใส่ข้าว

แข็งต้องใส่สะอาด อบด้วยเทียนบน บรรจุไว้ในหม้อน้ำที่ทำด้วยดินเผา เวลารับประทานจึงตักໄสในข้าว ทำให้มีกลิ่นหอมเย็นชานรับประทาน เมื่อทำข้าวเชือเสร็จเรียบร้อยแล้ว ก็จะต้องจัดข้าวเชือ พร้อมทั้งน้ำและ กับข้าวทุกอย่างที่ทำไว้ ใส่ถาดแล้วนำไปเช่นที่บ้านสงกรานต์ซึ่งตกแต่ง เตรียมไว้นั้น พร้อมทั้งจุดธูปเทียนสว่างไสว ต่อจากนี้ต่างก็จัดเตรียม ข้าวเชือเพื่อนำไปถวายพระตามวัดบ้าง และแจกไปตามเพื่อนบ้าน ใกล้เดียงบ้าง และเชือเชิงผู้ที่มิได้จัดทำข้าวเชือร่วมรับประทานที่ บ้านบ้าง ในวันนี้ต่างก็แต่งตัวกันอย่างสวยงาม หนุ่มๆ สาวๆ จะนำ ข้าวเชือไปถวายพระตามวัดต่างๆ ที่ตนเลื่อมใสศรัทธา หรือตามวัดที่มี ญาติพี่น้องของตนบวชอยู่ นอกจากนั้นก็นำไปให้แก่ผู้มีอาุโศและ บุคคลที่เคารพนับถือ ซึ่งเรียกกันว่า “ส่งข้าวเชือ” ชาวรามัญถือ ว่าเป็นการแสดงความกตัญญูรุ่คุณ เพื่อเชื่อมความสามัคคีระหว่างกัน ให้ยั่งยืนนานและเป็นสิริมงคลแก่ตน จะประกอบกิจการได้ก็จะได้รับ ความสำเร็จและความเจริญรุ่งเรืองต่อไป

เรื่องการทำข้าวเชือที่เล่ามาข้างต้นนี้ เนื่องจากชาวรามัญใน จังหวัดปทุมธานีถือปฏิบัติกันอยู่ทั่วไป แต่อาจจะแตกต่างกันออกไป ตามท้องถิ่นบ้าง แต่ถึงกระนั้นก็เข้าใจว่ารูปแบบและความมุ่งหมาย ก็คงเป็นอย่างเดียวกัน การทำข้าวเชือในหมู่ของชาวรามัญยังคงถือเป็น ประเพณีสืบทอดมาจนทุกวันนี้

จาก วารสารวัฒนธรรมไทย เมษายน 2506

.... พอเป็นแฟนสตานิวทบุสร้าบูรณะ
ตั้งแต่ถือบุสิงคโปร์ ตอนนี้ก็ลับมาอยู่บ้านกีฟังเป็น
ประจำทุกวัน ชัดเจนดีไม่มีเสียงรบกวน มีสาระมี
ประโยชน์ต่อผู้ฟังมากๆ

(ສາທິປະໄຕ ສරີສັງຄຣາມ ຖ.ບ້າວເທິງ ອ.ນໍພອງ ຈ.ອອນແກ່ນ)

.... ผมได้ติดตามพัฒนาชีวิทยาเชิงเสริมฯ ตั้งแต่ก่อนปี 2510 ซึ่งที่มีสังคมรามเวียดนาม และได้พัฒนาอย่างต่อเนื่องเรื่อยมาจนปัจจุบัน เนื่องจากผมเคยสนใจอย่างเป็นนักการศึกษา ผมเป็นแพนวิทยุนี้มานานแล้ว พัฒนาหลายรายการทั้งภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาลาว

(กิตติ เทพนิรนาม) ต.หอรัตนไชย อ.พระบันครศรีอยุธยา

๗. พระบรมราชโองการ

99

พิสูจน์ร้อยเป็ดวงการ

ມັດວ ຈາກສົ່ງ

 ก่อนส่งครรภ์โอลิมปิกรังที่สอง ราชนาวีสหราชอาณาจักร ไม่มีทักษะเรือที่เป็นคนด้า เข้าใจว่าไม่ใช่เป็นการเหยียดผิวหรืออะไรทำนั้นทรรศกครั้งหนึ่งเป็นเพราะนิโกรว่ายาน้ำไม่ค่อยเป็นมากกว่า ไม่เชื่อลงลังเกตดูชีวิตเห็นแซมเปี้ยนว่ายน้ำตัวด้า มั่งมั่บ

💡 ฝรั่งเศสนั้นก็มีได้น้อยหน้าฝรั่งเผ่าอีนๆ ในเรื่องเชิงค์ เว้นไว้แค่ในบามลงคราม ซึ่งควรจะต้องบันยะบันยังกันไว้มั่ง มีฉะนั้นจะไม่มีเรี่ยวแรงสู้กับชาติก็ ดังในลงครามโลกครั้งที่หนึ่ง กองทัพฝรั่งเศสประกาศห้ามการมีรักร่วมเพศในเหล่าทหาร มันผู้ใดกระทำการที่เป็นໄโไมเชิงกล่าว มีโทษสถานหนักถูกเดียว นั่นคือถูกยิงเป้า ยกเว้นสำหรับนายทหารจะได้รับเกียรติให้ออกศึกเป็นหนสุดท้ายในสนามรบ

ด้วยเงื่อนไขว่า จะต้องพยายาม

 อเล็กซานเดอร์มหาราช ทรงมีบัญชาให้ททหารทุกคนในกองทัพโภนหนวดเครราให้เกลี้ยงเกลา และห้ามไว้ผมยาวโดยเด็ดขาด เหตุผลนั้นมีอยู่ง่ายๆ คือ เครราและผมยาวนั้นเป็นจุดอ่อนในการต่อสู้ศึก โดยหมู่มิตรที่คิดร้ายอาจจดจำว่าເອາເຄຣາຫົວໝາມໄວແລ້ວຕັດຄອຍຢ່າງສນາຍສນາຍ โดยเฉพาะທຫາຈິນສັນຍາ ໂກລົດຄຣອງ ແລະ ອຸກນັງດັບໃຫ້ດັກເປີຍນັ້ນ ວັນກັບໂຄຣກົດລາກຫາງເປີຍເປັນທີສູນກສນາໄປທຸກຄັ້ງ

 นายพลจอร์จ คัสเตอร์ ผู้ซึ่มาร่วมกับอินเดียนแดงจนลือลั่นในสมัยโน้น จัดว่าเป็นนายพลที่อายุน้อยที่สุดของสหรัฐ ด้วยวิธีกรรมที่หัวหาญหาใครเทียบ คัสเตอร์ ได้เป็นนายพลตั้งแต่อายุแค่ 23 อีกด้วย ลองนับนึงคุณสมบุติว่าได้เลื่อนยศปีละขั้นนับย้อนหลังไปແລ້ວเข้าเป็นร้อยตรีเมื่ออายุเท่าไหร่อย่าง

 จอมจักรพรรดิเจ็งกิสข่าน หรือนามเดิมว่าเตมูยินนัน นับเป็นจักรพรรดิจอมโพดติดอันดับคนหนึ่งของโลก ถึงจะมีชัยในการรบท้าได้ปรานีเหล่าเชลยไม่ ทหารเจ็งกิสข่านทุกคนจะได้รับมอบหมายให้เป็นเพชรฆาตหลังพิชิตศึกทุกครั้ง โดยเชลยจะถูกการตัดตอนให้มาร่วมกันอยู่นอกกำแพงเมือง จากนั้น ทหารมองໂກลงพร้อมด้วยขวนศึกเล่มโต ก็จะลงมือบันคอกเชลย ทหารแต่ละคนจะแข่งขันกันทำสถิติสูงสุดในการนี้ อีกทั้งต้อง ควรจะทำได้ห้าสิบหัว เพื่อมิให้น้อยหน้าผู้อื่น

สถิติการม่าจะต้องมีหลักฐานเอาไปให้ผู้บังคับบัญชาตรวจสอบนั้นคือต้องตัดใบพูดข้างหนึ่งของศพเก็บใส่ถุงรวมไว้ เคยทำสถิติประหารมนุษย์ถึง 1,748,000 คน ภายในเวลาหนึ่งชั่วโมง ที่เมือง NISHOPUR ใน ค.ศ.1221

 ทหารญี่ปุ่นนั้นใครๆ ก็กลัวในความเด็ดขาดเหี้ยมห่าอยู่ รวมทั้งชามูโรคุริบินั้นก็ไม่例外สຍອງ แต่มีทหารพระเจ้าจักรพรรดิ์หมุนหนึ่งชีวิມีชามูโรในเมือง แล้วก็งานเบาๆ อีกจากสำหรับทหารหมุนหนึ่ง มีหน้าที่ในยามศึกอย่างเดียว คือคอยนับศพเข้าศึกภายหลังการรบ

 ทหารบางคนก็ชอบพระคุณมากกว่าพระเดช ในขณะที่นายทหารส่วนใหญ่จะมีการลงโทษรุนแรงสำหรับลูกน้องที่ฝิดวินัยหรือฝ่าฝืนคำสั่ง แต่ท่านนายพลจอห์น เบอร์กอยเน แห่งกองทัพญี่ปุ่นที่สหรัฐใช้วิธีการลงโทษลงกันข้าม แทนที่จะใช้วิธีโบยหรือเอาตัวไปขังคุกมีดท่านนายพลกลับลั่งสอนเพียงให้กลับเสือด้านในไว้ช้างนอก ทหารได้บังคับบัญชาของท่านนายพลเช่นนั้นและรักใครร้ายของตนคนนี้ยังนักจนถึงตอบแทนพระคุณด้วยการปฏิบัติตามคำสั่งอย่างเคร่งครัด จนสถิติทหารผิดวินัยของกองพลนี้ต่ำที่สุดในเหล่าทหารสหรัฐทั้งกองทัพโครงการลงเอกสารนี้ไปใช้บังคับไม่ผิดกฎหมายแต่ประการใด

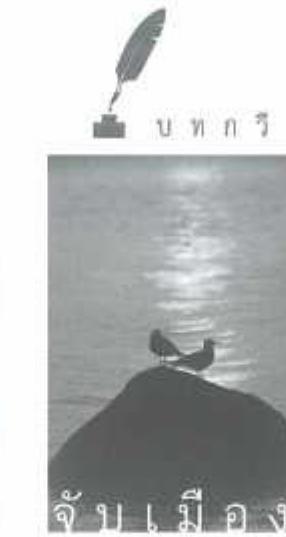
 เท็นบูจิลั่มในวงการกำลังภายในใช้พัดฟ้าดันกันดาบอย่างน่าดูจริงๆ แล้วญี่ปุ่นก็มีศิลปะการต่อสู้โดยใช้พัดเป็นอาวุธเหมือนกัน

เรียกว่าวิชา เทเช็นจุดสุ (TESSENJUTSU)

สังคมกู้ชาติประการศตคนเองเป็นอิสรารของสหรัฐนั้น ทุกคนมีส่วนร่วมในการยุทธศรีนี้ไม่เว้นแม้แต่ผู้พิการ สภาพองเกรลได้จัดตั้งกองร้อยขึ้นเป็นกองพิเศษจำนวน 8 กอง มีทหารกองละ 120 นาย แต่ละกองจะมีคนง่ายเปลี่ยนเสียชา ตามอัตรากำลัง แข็งหาดหรือไม่ก็เป็นอัมพาต บุ่มบันทึกไม่ได้บอกไว้ว่า ทหารแปดกองร้อยนี้ได้รับมอบหมายให้ไปสู้ภัยครั้งใหญ่ แต่เหลืออดมาบ้างรึเปล่า

ปลายศตวรรษที่ 14 กองทัพมองโกเลียได้การนำของจักรพรรดิติเมอร์ (TIMUR) ได้บุกโจมตีป้อมทหารของเชินต์จอทัน ที่สไมร์นา ในกรณีสัมพันธมิตรของเชินต์จอทันได้ส่งกองทัพเรือมาช่วยเหลือหลายลำด้วยกัน จักรพรรดิติเมอร์เห็นท่าจะไม่ได้การ จึงบัญชาให้ตั้งเครื่องยิงแบบหนังสะตึกขนาดใหญ่ แต่แทนที่จะเอาก้อนหินยิงอย่างที่เคยทำแล้วฯ มา หนนี้จอมจักรพรรดิกลับสั่งให้เอาหัวจากศพทหารซึ่กันราจูเป็นลูกกระสุนแทน โดยไม่ต้องแบบ ไม่คาดคิดอย่างนี้ กองทัพเรือที่มาช่วยจึงเปิดแน่น หนีไม่ไปเหลียวหลัง ทิ้งให้ทหารในป้อมเผชิญชะตากรรมไปตามลำพัง ได้ผลยิ่งกว่าใช้ปืนใหญ่กระสุนเหล็กจะอีก

จาก “พิสูจน์เรื่องแปดดวงการ” โดย อุตระ จากรุ้วนน

ฉบับ

มีวัน

ไทยศต กลมกลอม

จาก

“เดิมสะท้อน”

2541

แคดวันจันกดอก ระลอกน้ำ
ชายจ้าแวงเดียวบัดเดียวหาย
กลางทุกชั้นรุกทันทุนทุราบ
ปลาดายลดอยวนจนลับตา

เจ็บวนจนจำอย่างล้าลึก
คิดนึกปลดใจควรตามหา
เกลียวแน่นแอนสูญนานมา
อ่อนล้าอ่อนไหวใกล้หมดแรง

กำเม็ดหัวมัดอันหยัดกด้า
บีดราดีทางอันกล้าแกร่ง
แม้น้ำสายนี้ไม่มีแรง
เดียงแสลงหยาดสายรายทันทับ

ระดับกับเมืองที่มีตนอต
โอบกอดให้รื้นตื้นขับ
ทำลายสายโซ่ให้ย่อขับ
ไม่กลับไม่เดยไม่เคยแฟ

๖๖

..... ดีฉันก็ยังคงรับฟัง-ติดตามรายการ ตลอดมา โดยเฉพาะจะฟังมากในช่วงเช้า ก็ได้นำมาเล่าให้คนอุทิศตนารถวิชา คนในโรงเรียนทราบว่า เป็นรายการที่ดีน่าติดตาม เพราะมีสาระครบครัน จริงๆ คลื่นชัดเจน ไม่มีเสียงอะไรรบกวนเลย จะมีบ้างเป็นบางวัน แต่ก็น้อยมาก ดีฉันก็คงจะติดตามฟังและเป็นสมาชิกตลอดไป รู้สึกชื่นชม ในความสามารถของทุกๆ ด้านของคณานะผู้จัดทำรายการ.....

(สุกสรรพ พุกนุชมี โรงเรียนอนุบาลลดพุรี อ.ลดพุรี)

๙๙

๖๖

..... ดีฉันขอรบกวนคุณกนกเกศช่วยส่ง สูตรไก่ต้มน้ำปลาและน้ำจิ้มมาให้ดีฉันด้วย ดีฉันขายไก่ย่างมาตั้ง 5-6 ปี แต่เดียวันนี้คุณขายกันมาก จึงอยากจะเปลี่ยนมาขายไก่ต้มน้ำปลาบ้าง.....

(ย่าเพ็ชร เล็กฤทธิ์สมบูรณ์ บ้านน้ำร้อน ก.อ.ภูเพ็ชร อ.น่าน)

..... หนังสือวิทยุสร้างร่มทุกเล่มที่ผม ขอมาได้อ่านหมดแล้ว ให้หิ้งความรู้ ความเข้าใจ เนื้อหาสาระดีจริงๆ ผมเขียนจดหมายมาบ้าง รายการของคุณเพื่อเป็นกำลังใจในการจัดรายการ ตลอดไป อย่างสั้นๆ เลยว่าไม่มีคืนสนใจ มีมาก ครับแต่เขามาไม่อยากเขียนจดหมายเข้ามาเท่านั้น เองเพราะเก่งใจ.....

(เลื่อน ต่อทุน ต.ค่อนสาร อ.ค่อนสาร อ.ชัยภูมิ)

๙๙

ณ วันที่ 5 พฤษภาคม 2493 พรบนาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ได้ทรงบรมราชโองการ และทรงมีพระปฐมน้อมราชนองการ ณ พระที่นั่งไพศาลทักษิณ พระบรมมหาราชวัง ต่อที่ประชุมมหาสมานคมว่า “เราจะครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม” ฉะนั้นปี 2543 พระปฐมน้อมราชนองการสดิตย์สถาพรมา 50 ปี และประโยชน์สุขดังๆ ที่มหาชนชาวสยามได้รับอยู่ตระหนึกวันนี้ ล้วนบังเกิดจากการครองแผ่นดินโดยธรรมของพระบนาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวโดยแท้

วันที่ 28 เมษายน 2543 ก็เป็นมหามงคลสมัย ครบ 50 พรรษาพระราชนิธิอภิเบกสมรสแห่งพระบนาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวกับสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทั้งสองพระองค์ทรงเสด็จพระราชดำเนินเดียงคู่กันทั่วทุกตารางนิ้ว ของประเทศไทยเพื่อบำบัดทุกข์ยากเดือดร้อนของเหล่าอาณาประชาราษฎรโดยมิได้คำนึงถึงความเหนื่อยยากของพระองค์ และทรงเป็นทั้งมีงและวัญของประชาชนชาวไทย ตลอดเวลา 50 ปีที่ผ่านมา

วันที่ 14 เมษายน 2418 พระบนาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงสถาปนากระหรงการต่างประเทศขึ้น เพื่อศูนย์แลกเปลี่ยนการค้าการติดต่อกับต่างประเทศในยุคที่ประเทศสยามก้าวสู่ความเปลี่ยนแปลงและเชื่อมต่อกับภายนครจากภายนอก นับถึงปีนี้ กระหรงการต่างประเทศ มีอายุครบ 125 ปี และมีการกิจเพิ่มพูนขึ้นตามสถานการณ์ของโลกปัจจุบัน แต่ข้าราชการกระหรงการต่างประเทศทุกคนยังสำนึกรักในพระมหากรุณาธิคุณที่ทรงมีต่อบ้านเมืองยามวิกฤต และดำเนินตามรอยพระยุคลบาทเพื่อร่วมแก้ไขวิกฤตการณ์ที่ประเทศชาติกำลังเผชิญอยู่

หนังสือวิทยุสารภูมิปัญญา เล่มที่ 7 ประจำเดือนเมษายน - มิถุนายน 2543 อยู่ในช่วงเวลาแห่งความหวังและล้าคัญดังกล่าว ผนึกใจเชิญชวนผู้อ่านทุกท่านน้อมรำลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณของพระบนาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระบนาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ซึ่งทรงคุณบุกรือต่อพสกนิกรและแผ่นดินไทยอย่างหาที่สุดมิได้

ประภัสสร เสวิกุล
บรรณาธิการ

... ทำไม่เพื่อน ๆ ไม่สามารถรับฟังคลื่น
รายการเพื่อนประมงได้ ทั้งๆ ที่หนูกิใช้
ช้าต์เบาท์รับฟัง ถ้ารับฟังได้ชัดเจนและรับฟัง
กันได้酵ะ ๆ คนไทย (แม่บ้านในย่องกง) คงจะ
หายเหงา กันได้บ้าง เพราะได้รับฟังช่าวสารทาง
บ้านเมืองของเรารอยู่ทุกคืน และไม่ต้องเปลี่ยน
เงินไปซื้อหนังสือพิมพ์มาอ่าน และอ่านแล้ว
บางครั้งก็เสียความรู้สึก เพราะไม่คุ้มเงินที่เสียไป
ขอให้คุณอาภิ庇ตศักดิ์เป็นสือ ที่ให้ความถูกต้อง
และยุติธรรมให้มากที่สุดและตลอดไป

(Sopa Rakwicha, Kowloon, Hong Kong)

”

ทวารศมาล

ทวาราทศมาส

สุวรรณ พ่องผลพูน

ทวาราทศมาสเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับพระราชนີ 12 ເດືອນ ພຣະຣາຊພິບທີ່ໄດ້ຮັບການປົງບັດລົບທອດມາຈຸດຶງທຸກວັນນີ້ ສ່ວນທີ່ນີ້ມີ ທັສກຽນວ່າມີການປົງບັດກັນແຕ່ຄວັງກຽງຄວູອຍຸຍາ ອາຈະຈະແຕກຕ່າງໄປ ທາກທີ່ເຫັນປົງບັດກັນແຕ່ຄວັງກອນ ທີ່ອາຈະຈະອູນໃນຮູບແບບ ທີ່ອີມຄວາມ ມຸ່ງໝາຍທີ່ແຕກຕ່າງອອກໄປ ນາງພຣະຣາຊພິບທີ່ເກີດຂຶ້ນໃໝ່ໃນສມັບ ຮັບໂກສິນທີ່

ພຣະຣາຊພິບທີ່ລົບສອງເດືອນນີ້ມີມາຈາກ 2 ແຫ່ງຄື່ອ ຈາກສາສນາ ພຣາໜ່ານ ແລະ ສາສນາພູກຂໍ ເດີມທີ່ພຣະມາກຊ້ຕຣີຢີແລະປະປາຊານໄຫຍ ນັບດີອສາສນາພຣາໜ່ານ ປະເພດນີ້ທີ່ອີມຄວາມໃດໆ ທີ່ຄືວ່າປົງບັດ ແລ້ວຈະເປັນລືຮົມງຄລ ທີ່ອີມເປັນການດີຕ່ອປະເທດຫ້າຕີ ກີ່ວັນມາປົງບັດ ດີງແມ່ວາໃນສມັບດອມາ ພຣະມາກຊ້ຕຣີຢີແລະປະປາຊານຈະທັນມາ ບອນກັນນັບດີອພຣະພູກສາສນາແລ້ວກີ່ຕາມ ປະເພດນີ້ຕ່າງໆ ທີ່ເຫັນປົງບັດ

กันมา หากไม่ชัดกับหลักพระพุทธศาสนา ปฏิบัติแล้วไม่เกิดโทษ และไม่สืบเนื่องค่าใช้จ่าย ก็ยังคงได้รับการปฏิบัติสืบทอดต่อ กันมา โดยเพิ่มเติมการท่านบุญทำกุศล ไม่ว่าจะในเรื่องของการให้ทาน การถือศีล หรือการบำเพ็ญภาวนา เป็นเหตุผลสำคัญ และลดเหตุผลในเรื่องของ การบูชาเช่นสรวงพระผู้เป็นเจ้าในศาสนามหาหมู่ลงเป็นเหตุผลรอง

ทั้งนี้ การเล่าเรื่องราวของพระราชนิธิลับสองเดือนนี้ จะยังถือคติการนับเดือนของคนไทยโบราณ ซึ่งนับเดือน 5 หรือเดือนเมษายน เป็นต้นวัน

พระราชพิธีเดือน 5

พระราชพิธีบวงสรวงพระสยามเทวาธิราช

พระราชพิธีนี้เป็นพระราชพิธีใหม่ที่เกิดขึ้นในสมัยรัตนโกสินทร์ มูลเหตุนั้นก็เนื่องมาจากว่า ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 ประเทศเพื่อนบ้านต่างๆ ของเรามา ไม่ว่าจะเป็น พม่า 猛烈 ญวนฯ ฯ ต่างก็ตกเป็นเมืองขึ้นของประเทศตะวันตก มีแต่สยามเท่านั้นที่รอดพ้นมาได้ จากเหตุนี้ ทำให้ทรงมีพระราชดำริว่า มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์หรือเทวดาองค์ใดองค์หนึ่งค่อยพิทักษ์อยู่ จึงทรงมีพระราชประสงค์จะสักการะบูชาเทวดาองค์นั้น และทรงคำนึงถึง ประเพณีนิยมในทางพุทธศาสนา ซึ่งนิยมว่าถ้าจะสักการะบูชาจะลิกถึงพระคุณในองค์สมเด็จพระลัมมาสัมพุทธเจ้า ก็มักจะสักการะพุทธมนูป แล้วน้อมจิตระลึกถึงพระพุทธคุณ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระองค์เจ้าประดิษฐ์วรวรการ พระราชนัดดาในพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ซึ่งขณะนั้นดำรงพระยศเป็นหม่อมเจ้า รับราชการ

ในการช่างสิบหมู่ บันหล่อรูปสมมุติเทพองค์นั้นด้วยทองคำ มีลักษณะเป็นเทวรูปยืนสูง 8 นิ้ว ทรงเครื่องดั้น พระหัตถ์ขวาทรงพระธรรมรัตน์ พระหัตถ์ซ้ายยกเสมอพระอุรัสในปางประทាមพร ทรงด้วยพระนามว่า “พระสยามเทวาธิราช” และโปรดเกล้าฯ ให้อัญเชิญไปประดิษฐาน ณ พระที่นั่งทรงธรรม

พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงสักการะบูชาพระสยามเทวาธิราชและถวายเครื่องสังเวยเป็นประจำทุกวัน และเมื่อถึงวันขึ้น 1 ค่ำ เดือน 5 ซึ่งเป็นวันขึ้นปีใหม่ทางจันทรคติของไทย เราเรียกว่า “วันตรุษจีน” จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้มีพระราชพิธีสังเวยเทวดา สมโภชเครื่อง เลี้ยงโต๊ะปีใหม่ ในตอนเช้า ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้มีการพระราชนกุศลสัตบปกรณ์พระบรมอัญชงบุราพหัตตري์ เวลาค่ำ โปรดเกล้าฯ ให้อัญเชิญพระสยามเทวาธิราชออกไปตั้งที่บุษนกุชเดิจพระที่นั่งดุลิตมหาปราสาท เพื่อประกอบพิธีสังเวย

ต่อมา การพระราชทานเลี้ยงและการสังเวยพระสยามเทวาธิราชในวันขึ้น 1 ค่ำ เดือน 5 มีผู้มาเฝ้าฯ ในงานน้อย จึงโปรดเกล้าฯ ให้มีการสังเวยพระสยามเทวาธิราช ณ พระที่นั่งทรงธรรม (บริเวณที่เป็นสวนศิวารัถในปัจจุบัน) เพียงอย่างเดียว มีเครื่องสังเวย ละคร หลังสมโภช

ในสมัยพระบาทสมเด็จพระอุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดให้รื้อทุ่มพระที่นั่งพุทธมนูปเทียร รวมทั้งพระที่นั่งทรงธรรมด้วย จึงทรงพระ

กรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เชิญพระสยามเทวาธิราชไปประดิษฐาน ณ พะที่นั่งไพรกาลทักษิณ จนถึงปัจจุบัน ส่วนเครื่องสังเวยที่เคยถวายทุกวัน ก็ให้ถวายเฉพาะวันอังคารและวันเสาร์ พระราชนิพิธบัฟสรวงพระสยามเทวาธิราชได้เป็นราชประเพณีสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน ถึงแม้ว่าจะได้เลิกพระราชพิธีสัมพัจฉนิธิแล้วก็ตาม เมื่อถึงวันขึ้น 1 ค่ำ เดือน ๖ เจ้าหน้าที่สำนักพระราชวังจะเชิญพระสยามเทวาธิราช เทวรูปพระสุรัสวดี หรือพระพราหมณ์ พระอิศวร พระอุมา พระนารายณ์ทรงครุฑ จากพระวิมานมาประดิษฐานที่โต๊ะสังเวยหน้าพระวิมาน และเชิญเทวรูปพระอิศวරองค์ให้ถอย เจริญมุก្តรูปพระภูมิเจ้าที่ กับเจริญมุก្តรูปเจ้ากรุงพาลีจากหอแก้วพระภูมิมาประดิษฐานที่โต๊ะร่วมสังเวย

อนึ่ง พระราชพิธีสังเวยพระสยามเทวาธิราชนี้ หากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวไม่เสด็จพระราชนั่น จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระบรมวงศานุวงศ์เสด็จแทนพระองค์

พระราชพิธีอันน้ำพระพิพัฒน์สัตยา

พระราชพิธีอันน้ำพระพิพัฒน์สัตยา หรือพระราชพิธีศรีลังปานกาล เป็นพระราชพิธีให้ถอยสำหรับแผ่นดินมีมาแต่ครั้งกรุงเก่า มีคากล่าวว่าเป็นพิธีดับยุคเชิญของบ้านเมือง กារหนดให้มีขึ้นปีละ 2 ครั้ง คือในวันขึ้น 3 ค่ำ เดือน 5 และวันแรม 13 ค่ำ เดือน 10

พระราชพิธีดังกล่าว รวมทั้งพิธีทางพุทธศาสนาและศาสนาพราหมณ์ หากจะจัดตั้งการพระราชพิธีนี้เพียงสังเขปก็จะได้ว่า ทำน้ำพระพุทธมนต์ ทำน้ำพระพุทธมนต์ให้เป็นน้ำพระพิพัฒน์สัตยา สำนักตน และดื่มน้ำพระพิพัฒน์สัตยา

น้ำพระพิพัฒน์สัตยา เป็นน้ำที่ชำระพระแสง เกี่ยวกับเรื่องนี้พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระราชาท่านพระบรมราชเชิญว่า คงเริ่มตัววิชัยตติยหรือกษัตริย์ คือทหาร ซึ่งเป็นผู้ถืออาวุธ หรือหานเลี้ยงชีพด้วยคมอาวุธ เหล่าขัตติยมรรคและหงวนแห่งอาวุธไม่ยอมให้ห่างกาย เมื่อจะสาบานก็ใช้อาวุธซึ่งอยู่ใกล้ตัว หันง่ายกว่าสิงค์ ลังน้ำให้ดีมควบคู่ไปกับคำสาบาน

ในสมัยกรุงศรีอยุธยา กារหนดให้ข้าราชการถือน้ำที่วัดพระศรีสุรเซชญ์ ต้อมาย้ายไปที่วัดพระมงคลคลับพิตร เมื่อถือน้ำแล้ว ให้น้ำคอกไม้ถูกปีกน้ำเข้าไปถวายบังคมพระเชษฐบูบัด (พระรูปสมเด็จพระรามอธิบดีที่ 1 หรือสมเด็จพระเจ้าอยู่หงston ผู้ทรงสถาปนากรุงศรีอยุธยา) เสริจแล้ว ให้เข้าไปถวายบังคมพระบรมหากษัตริย์พร้อมกัน

ในกรุงรัตนโกสินทร์ ข้าราชการถือน้ำพระพิพัฒน์สัตยาที่วัดพระศรีรัตนศาสดาราม แล้วนำถูกปีกน้ำเข้าไปถวายบังคมพระบรมอธิในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก โปรดให้ถวายบังคมพระอัฐิสมเด็จพระชนกนาดในพระองค์ แทนสมเด็จพระเจ้าอยู่หงston ในรัชกาลต่อมา ก็ถวายบังคมพระบรมอัฐิพระมหากษัตริย์ที่เสด็จสวรรคตไปแล้ว เสริจแล้วจึงพาภันไปถวายบังคมพระเจ้าแผ่นดิน

สำหรับพระราชพิธีในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เริ่มจากในวันแรก เมื่อเสด็จออกแล้ว อาลักษณ์อ่านคำประกาศสรรเสริญคุณพระพุทธมหาณีรัตนปฏิมากร สุดทึ่พระมหากรุณาธิคุณพระบรมหากษัตริย์ทั้ง 5 รัชกาล ตอนท้ายเป็นคำตักเตือนข้าราชการ และอธิษฐานขอพรเทวดา เมื่อจบประกาศแล้ว พระองมร

เจริญพระพุทธมนต์ เสร็จแล้ว พระมหาณอ่านดุษฎีคำนั้นที่เป็นคำสั่งเสริญพระพุทธมหามณีรัตนปฏิมาการ สดุดีพระเกียรติและขออิชฐาน จบแล้ว ราชบันพิดทำอิชฐานน้ำพระพิพัฒน์สัตยาต่อไปเป็นอันเสร็จ การพระราชพิธีวันแรก

วันรุ่งขึ้น ในตอนเช้า เมื่อเดี๋ยวๆ ก็ออก พระมหาราชาครู ผู้อาน โองการแห่งน้ำ* เชิญพระขันหยกซึ่งมีรูปพระนารายณ์ทรงอนุตต雍ู กลางขัน เชิญพระแสงศร** ประนมมือ อ่านบทสรรเสริญพระนารายณ์ แล้วชูพระแสงศร 3 ครั้ง ทั้ง 3 องค์ เมื่ออ่านจบแล้ว อาลักษณ์อ่านคำสาบานแห่งน้ำ เสร็จแล้ว พระมหาราชาครูเชิญพระแสงอื่น ๆ เห็น พระแสงชรค์ชัยศรี พระแสงดาวคำบดาย พระแสงดาวเวียด ฯลฯ ชุมน้ำในหม้อเงินทั้ง 12 หม้อ และขันสำคัญ 2 ขัน ในขณะที่พระมหาราชาครูแหงน้ำ พระสังฆเจริญพุทธมนต์สัจจคาดา มีการประโคน แตรสั่งชี แลดดุริยางค์ จนเสร็จพิธี แล้วพระมหาราชาครูจึงแบ่งน้ำที่ชุมพระแสงศรลงในพระถ้วยไม้ราเครื่องดัน เจือกับน้ำพระราชน้ำ พราหมณ์ เพื่อทูนเกล้าฯ ถวายให้พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว แล้วจึงเทน้ำในพระขันหยกที่ชุมพระแสงศรลงในหม้อเงินและขันสำคัญ

อนึ่ง เมื่օอาลักษณ์อ่านคำสาบานจบข้าราชการจึงอ่านคำสาบาน

- * พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชนิรภัยว่า เป็นไสยาสต์ที่ไม่ได้เกิดขึ้นในสมัยสุเมติพระราชนิรบดีที่ 1 แต่อาจจะเปลี่ยนตัวลงมาจากพระเศศที่นี้มีไสยาสต์
- ** มีเรื่องว่า พระมหาพ ประดับวรา แหะอัตโนมัติ พระแสงศรทั้ง 3 นี้ ครั้งหนึ่งในหลวงรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

น้ำชำระพระแสงนี้ แต่เดิม พระมหากรุณาธิรัตน์ไม่ได้เสวย แต่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวโปรดเกล้าฯ ให้เชิญขึ้นทูนเกล้าฯ ถวายเพื่อเสวยก่อน แล้วจึงเจกน้ำชำระพระแสงถวายพระบรมวงศานุวงศ์และให้ข้าราชการดื่ม

ในวัชกาลพระบาทสมเด็จพระปักเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดให้รวมพระราชพิธีศรุทุกสิ่งกราณต์และตั้งองค์นั้นไว้ในพระราชพิธีดีอน้ำพระพิพัฒน์สัตยาด้วย

พระราชพิธีศรีสัจจปานกາล หรือพระราชพิธีดีอน้ำพระพิพัฒน์สัตยา ได้ถูกยกเลิกไปภายหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองในวัชกาลปัจจุบัน ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งการพระราชพิธีนี้ขึ้นอีกเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ 24 และ 25 มีนาคม 2512 แต่ผู้ที่ดีอน้ำพระพิพัฒน์สัตยาในพระราชพิธีครั้งนี้ เฉพาะผู้ที่เป็นสมาชิกราชอิ势ิยากรณ์อันมีศักดิ์รามาธิบดีเท่านั้น และเรียกการพระราชพิธีนี้ว่า “พระราชพิธีพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันมีศักดิ์รามาธิบดี” ซึ่งเป็นวงการพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันมีศักดิ์รามาธิบดี กับพระราชพิธีดีอน้ำพระพิพัฒน์สัตยาเข้าด้วยกัน

พระราชพิธีเช่นทวีศุสาน

หากใช้ภาษาปัจจุบัน คือการแสดงแสนยา弩ภาพทางการทหารนั่นเอง

ในกฎหมายพิยรบาล ที่สมเด็จพระบรมไตรโลกนาดโปรดให้ตราขึ้น ระบุว่ามีขึ้นในวันขึ้น 5 ค่ำ เดือน 5 โดยมีวัดดุประสังค์เพื่อเป็นシリมงคลแก่ราชพاهหนະ ได้แก่ ช้างและม้า เพื่อตรัสรีบมไฟร์พลให้พร้อม

และเพื่อให้เป็นที่เกรงขามแก่บรรดาข้าศึกศัตรู ในช่วงเวลาที่ประกอบพระราชพิธีดังกล่าว และพระราชพิธีทอดเชือก ตามเชือก ซึ่งจะกล่าวถึงต่อไป เป็นช่วงเวลาที่บรรดาท้าวพระยา ข้าราชการผู้ใหญ่ทั้งในกรุง และตามหัวเมืองต่างๆ รวมทั้งเจ้าประเทศราช เดินทางเข้ามาเพื่อพระเจ้าแผ่นดิน เพื่อถวายดอกไม้เงินดอกไม้ทอง และเครื่องราชบรรณาการ จึงเป็นโอกาสเหมาะสมที่จะแสดงแสนยา弩ภาพทางทหาร และเพื่อให้บรรดาผู้มาเพื่อทั้งหลายมีใจส่วนมิภักดีต่อพระเจ้าแผ่นดิน

พระราชพิธีคืนทรัพย์สنان ถูกยกเลิกไปในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์บ้านเมืองที่ปลอดจากศึกสงคราม นอกจากนี้ ยังเป็นพระเหตุผลทางด้านเศรษฐกิจ เนื่องจากบรรดาขุนนางจะต้องเก็บที่ไฟร์พลมาเข้าร่วมพระราชพิธี ต้องสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูและจัดเตรียมเสื้อผ้าให้ จึงพากันเปื่อยหน่าย พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระราชดำริที่จะฟื้นฟูขึ้นใหม่แต่ไม่ได้รับความสนับสนุนจากขุนนางชั้นผู้ใหญ่ในสมัยนั้น

พระราชพิธีทอดเชือก ตามเชือก

เป็นพระราชพิธีโบราณของพระมหาณพฤฒิบาก คือพระมหาณพ มีหน้าที่ทำพิธีเกี่ยวกับช้าง และบัดสเนียดจัญไร โดยมีความมุ่งหมายให้เกิดสิริมงคลแก่ช้างซึ่งเป็นพาหนะและเป็นกำลังของแผ่นดิน ตลอดจนบำบัดเส้นยดจัญไรในผู้ที่เกี่ยวข้องกับการช้างทั้งปวง มีขั้นปัจจ 2 ครั้งคือ

วันแรม 3 ค่ำ เดือน 5 ตอนค่ำ ประกอบพระราชพิธีทอดเชือก และ

เข้าวันรุ่งขึ้น มีพิธีตามเชือก

วันรุ่งขึ้น 4 ค่ำ เดือน 11 ตอนค่ำ ประกอบพระราชพิธีทอดเชือก และเข้าวันรุ่งขึ้น มีพิธีตามเชือก

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระราชบัญญัติ ว่าการทอดเชือก คือการจันเชือกนาสสำหรับคล้องช้างที่เป็นชาติ ออย แมกออกเป็น 2 ส่วน ดังກันไว้ ส่วนการตามเชือก คือการจัดเชือกนาสที่กางไว้รันนั้นพับลงวางเป็นชาติ หากพุดภาษาสามัญ การทอดเชือกคือการคลี่เชือก ส่วนการตามเชือก คือการขาดเชือกนั้นเอง

พระราชพิธีทอดเชือก ตามเชือก นี้ ในสมัยรัตนโกสินทร์ มีขั้นที่หอเชือก (บริเวณสนามหลวง) ภายในรัชพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช จึงมีการตั้งแท่นประดิษฐานรูปพระอิศวร พระนารายณ และพระพิฆเนศvar แห่งตั้งกลต สังข์ เปญจครรภ (เต้าน้ำสำหรับใส่น้ำเทพมนต์) และแท่นวางเชือกนาสปิดทอง 3 แท่น วางเชือกนาสปิดเงิน 1 แท่น หน้าแท่นวางเชือกนาสหั้ง 4 ตั้งเครื่องกระยานขาว และมีแท่นวางเครื่องช้างหนัก ขอ เชือกรำพัดชา หน้าแท่นนี้ตั้งเครื่องนายศรีวนเวียนเทียน

พระราชพิธีทอดเชือก ตามเชือก คล้ายกับพิธีไหว้ครูในครุฑศรา ในปัจจุบัน มีการสมมุติให้เจ้ากรรม หรือปลัดกรรม กรมช้าง คนใดคนหนึ่งซึ่งรำพัดชาได้อย่างชำนาญ เป็นพระนารายณ เมื่อแปลงพระพักตร์เป็นช้าง ลงมาสอนวิชาชีวกรรมให้แก่คน 4 คน เมื่อไปปราบช้างเอกสารนี้ มาแล้ว ร่ายรำทำพัดชา ว่ากันว่าการทำพัดชนี้ ถือว่าผู้ใดได้เห็นแล้วจะหมดเส้นยดจัญไร สมเด็จพระนารายณ์มหาราช และสมเด็จพระพุทธศาสนา ในสมัยกรุงศรีอยุธยา เวลาเสด็จขึ้นพระพุทธศาสนาจะทรงรำพัดชาเหนือกระพองช้างตัน ถวายพระพุทธศาสนาทุกครั้ง

พระราชพิธีส่งงานต์

ส่งงานต์เป็นงานนักขัตฤกษ์เนื่องในโอกาสเข้าศักการชัยใหม่ ตามประเพณีที่ถือการกำหนดนับตามปฏิทินแบบสุริยคติ คำว่า “ส่งงานต์” หมายถึง การย้ายที่ หรือเคลื่อนที่ การที่พระอาทิตย์ปางเข้าสู่ราศีใหม่ ปีใหม่ พิธีเข้าบิใหม

คำว่าส่งงานต์ ที่ใช้กันในความหมายว่านักขัตฤกษ์เนื่องในโอกาสเข้าศักการชัยใหม่ เป็นวันตามขนบนิยมแต่ก่อนมาใช้ “มหาส่งงานต์” ซึ่งกำหนดให้มีขึ้น 3 วัน คือวันที่ 13 -15 เมษายน วันที่ 13 เป็นวันมหาส่งงานต์ วันที่ 14 เป็นวันเนา และวันที่ 15 เป็นวันเดลิงศก*

ประเพณีส่งงานต์ที่จะกล่าวถึงนี้ เป็นประเพณีส่งงานต์ของหลวง ซึ่งจัดเป็นการพระราชพิธี เรียกว่า การพระราชกุศลส่งงานต์ ซึ่งเป็นทั้งการพระราชพิธีส่วนพระองค์พระมหาภัตtriy และการพระราชพิธีเพื่อความเป็นสิริมงคลสำหรับพระนคร การพระราชกุศลส่งงานต์ในสมัยโบราณ มีหลักฐานเก่าที่สุดในกฎหมายเตียรบาล ที่สมเด็จพระบรมไตรโลกนาถโปรดให้ตราขึ้น ได้กล่าวถึงการพระราชพิธีที่จัดขึ้นในเดือน 5 ส่าหรับพระนครสมัยนั้น คือการพระราชพิธีเพดี ศกรดเจตราวอกสนใจ การพระราชพิธีเพดีศกรคือพิธีการเนื่องด้วยการตัดหรือขาดจากปีเก่า ขึ้นสู่ปีใหม่ เปลี่ยนศกใหม่ เปลี่ยนศักการชัยใหม่ ซึ่งในการพระราชพิธีนี้มีพิธีรัดแจต ตีอรต้นน้ำอยู่ด้วย

การพระราชกุศลส่งงานต์ ในตอนปลายสมัยกรุงศรีอยุธยา เรียกว่า “พระราชพิธีเดลิงศก” ตามจดหมายเหตุคำให้การของชา

* ข้างเพิ่มเติมจากหนังสือวิทยานุรักษ์ เล่ม 2

กรุงเก่า กล่าวว่า พระเจ้าแผ่นดินจะเสด็จสรงน้ำพระพุทธอปภิมการครีสต์ราษฎร์ เทวรูปพระพิมเสนศาร และโปรดเกล้าฯ ให้นิมนต์พระสงฆ์พระราชทานณะ มาสรงน้ำและรับพระราชทานบิณฑบาตและจตุปัจจัยไทยทานในพระราชวัง 3 วัน ทรงก่อพระเจดีย์รายที่วัดพระศรีสระ เพชรัญ และมีการฉลองพระเจดีย์ราย ให้ตั้งโรงทานเลี้ยงพระและราษฎร มีอาหารดาว-หวาน น้ำกิน น้ำอาบ และยารักษาโรคพระราชทานทั้ง 3 วัน

ส่วนการพระราชกุศลส่งงานต์ในสมัยรัตนโกสินทร์ จะเริ่มจากวันสุกติบ คือ วันก่อนวันส่งงานต์ ซึ่งเรียกวันจาย เจ้าพนักงานจะนิมนต์พระสงฆ์มาสวัสดพระบิตรเพื่อเสกน้ำที่จะสรงมุรธาภิเษก* ในวันเดลิงศก ซึ่งพิธีนี้มีขึ้นที่พระที่นั่งดุลิตาภิรมย์ พระสงฆ์จะสาดมนต์ 3 วัน คือวันจาย วันมหาส่งงานต์ และวันเนา

และในวันจายนี้เอง จะมีการสาดมนต์ฉลองพระ(เจดีย์)รายบารดาศักดิ์** การก่อพระเจดีย์รายและการฉลองพระรายบารดาศักดิ์ซึ่งก่อขึ้นนี้ เป็นประเพณีที่ทางราชการและชาวบ้านทั่วไปก็อิทธิพลนิยมที่ต้องทำในเทศกาลส่งงานต์ตลอดมา มีได้ขาดเนื่องจากมีคตินิยมมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาฯ จะได้รายใช้ในการก่อสร้างและได้มีรายถมพื้นลานวัด

ในวันมหาส่งงานต์ ตอนเช้า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินไปทรงบำเพ็ญพระราชกุศล เจ้าพนักงานถวาย

- ๑. ให้น้ำจากกระเบษ กระแก้ว กระคงคา และกระยามนา ในจังหวัดสุพรรณบุรี
- ๒. ตามปกติ จะมีการก่อพระรายหลวง ที่เรียกว่า พระมหาธาตุ หนึ่งองค์ ในพระบรมมหาราชวัง ด้วยพระทรายบริเวณศักดิ์มีกระก่อขึ้นในวัดต่างๆ ที่พระมหาภัตtriyทรงสถาปนา หรือปฏิสังขรณ์ แต่ยังไม่เสร็จเรียบร้อย

กัตตาการ พระสังฆรับพระราชทานฉัน ในวันนี้ ยังมีการ จัดข้าวบิณฑ์ สำหรับพระทรายหลวง และสำหรับพระทรายบริวารของพระบรมวงศานุวงศ์และของข้าราชการ อนึ่ง ในตอนเย็น ยังคงมีการสวดมนต์ พระปริตรเสกน้ำที่จะใช้สรงมุธภักดีกดต่อไป

ในวันเนา พระสังฆมานฉันเข้าในพระบรมหาราชวังตาม ธรรมเนียม ทรงถวายไตรพัด เมื่อพระสังฆรับพระราชทานไตรแสู่ จึงออกไปสรงน้ำ ณ สถานที่ที่เจ้าพนักงานจัดไว้ พระภิกษุแต่ละองค์ นุ่งสูง ทั่มอังสะของเดิม สรงน้ำเสร็จแล้ว จึงเปลี่ยนผ้า ครองไดร จีวรใหม่ที่ได้รับพระราชทาน แล้วกลับไปรับพระราชทานกัตตาการฉัน ข้าวแซในห้องพระโโรง

ในวันสุดท้ายเทศกาลส่งกรานต์ซึ่งเป็นวันเดลิงศก เวลาเข้าเสด็จ พระราชดำเนินออกทรงนาตร แล้วเสด็จมาถ่ายหอพระอธิ ทรงสรงน้ำ พระบรมอธิช่องสมเด็จพระบูรพาทากษัตริยาธิราชเจ้า พระอธิช่อง สมเด็จพระบรมราชนูรพกاري และสมเด็จพระอัครมหาเสลี่ยในพระเจ้า แผ่นดินองค์ก่อนฯ ตลอดจนพระอธิช่องเจ้านายชั้นสูง จากนั้น จึงเสด็จ ออกทรงประเคนกัตตาการ พระสังฆรับพระราชทานฉันเข้า แล้วจึง สดับปกรณ์ ทั้งนี้ เครื่องไทยทานที่ใช้ในการสดับปกรณ์ในวันเดลิงศกนี้ ใช้ผ้าคู่ คือผ้าขาวเนื้อบางขนาดผ้านุ่ง และผ้าขาวเนื้อบางขนาดผ้าห่ม อย่างละผืน เป็นผ้าสำหรับคฤหัสด์ทั่วไปใช้นุ่งห่ม คงจะเป็นไปตาม คตินิยมที่มีการให้ผ้านุ่งผ้าห่มรดน้ำสางกรานต์ ซึ่งให้กันทั่วไปในหมู่ชน

เสร็จจากพิธีส่งน้ำ พิธีสรงน้ำมุธภักดี โดยพระบรม สมเด็จพระเจ้าอยู่หงส์เครื่องพระกระยาสนาน เจ้ากรมภูมามาดา จะเปิดสหสธาราดวยน้ำมุธภักดีเป็นสายๆ ลงมา จากนั้น

พระมหาราชครู พراحมณ์ และเจ้าพนักงานผู้ใหญ่จะถวายน้ำเทพมนต์ แล้วจึงเสด็จขึ้นเปลื้องพระภูษา แล้วทรงพระภูษาสักตามวัน ทรงทัด ไม้ไม้ที่เป็นพระศิริต้องด้วยสีวันพระชนมพรรษาเดิม

ในวันเดลิงศกนี้ ในวังกาลพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้า ออยู่หัว มีธรรมเนียมใหม่เกิดขึ้น คือมีการเสด็จออกสรงน้ำพระพุทธ มหามนต์รัตนปฏิมาการที่วัดพระศรีรัตนศาสดาราม และเสด็จพระราชดำเนินทรงสดับปกรณ์พระอธิชูเจ้านายที่หอพระนาค ต่อมานิรชสมัย พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว มีการเสด็จพระราชดำเนิน ไปนมัสการพระพุทธปฏิมาการสำคัญเพิ่มอีกหลายแห่ง เช่น ที่หอพระนาค พระวิหารยอด และดันนีโครอ เป็นต้น การเสด็จพระราชดำเนินในกรณีนี้ได้เป็นธรรมเนียมถือปฏิบัติในการพระราชกุศลส่งกรานต์ในวังกาล ต่อมา

การพระราชกุศลส่งกรานต์ในวังกาลปัจจุบัน ได้มีการปรับปรุง และเปลี่ยนแปลงกำหนดการไปตามสภาพการที่สมควรและเหมาะสม ยังเป็นไปตามพระราชดำริและพระราชวินิจฉัย

พระราชพิธีเดือน 6

พระราชพิธีพิชมมงคล - จราดรัตนังคัลแรกนาขวัญ

ในสังคมเกษตร การแรกนา ถือเป็นหน้าที่ของผู้เป็นใหญ่ใน แผ่นดินมาแต่ครั้งโบราณ เพื่อบำรุงขวัญและเตือนให้เริ่มต้นการเพาะปลูก โดยเฉพาะคือการทำนา ซึ่งเป็นอัญญาหารหลักที่สำคัญที่สุดใน การดำรงชีวิต

ในเวลาต่อมา ได้มีการพิธีเรียกว่า พิธีจราดรัตนังคัล

(แรกนาขวัญ) ซึ่งพระมหาณผู้เป็นเจ้าลัทธิสิงเสวิมการให้มีอ่านจากและความสวัสดิ์มั่งคดต่างๆ เป็นผู้แนะนำประกอบพิธีตามลัทธิความเชื่อถือของตน

พิธีจารดพระนังคัลที่มีขึ้นครั้งกรุงศรีอยุธยาเป็นพิธีพระมหาณภูมิเดียรบาล กล่าวว่า พระเจ้าแผ่นดินโปรดแต่งตั้งขุนนางผู้ใหญ่ที่ใกล้ชิดให้ทำแทนพระองค์ เรียกว่าพระยาแรกนา ทำหน้าที่ໄห หัวนรัญพิช ในขณะที่พระเจ้าแผ่นดินจะทรงรักษาศีลเป็นเวลา 3 วัน

ในสมัยรัตนโกสินทร์ พระราชนิธิจารดพระนังคัล หรือการแรกนา ที่ทำในสมัยรัชกาลที่ 1 ถึงรัชกาลที่ 3 ยังคงเป็นพิธีพระมหาณตามแบบสมัยอยุธยา

ต่อมา ในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 ทรงพระราชนิธิจารดให้เพิ่มเติมพิธีสิ่งชั้น เพื่อเป็นลิริมคคลแก่พิธีพันธุ์อัญญาหารที่จะนำไปໄห หัวนร ในการแรกนาขวัญ เรียกพระราชนิธิตอนนี้ว่า พระราชนิธิพิชมังคล เมื่อร่วมทั้ง 2 พิธีแล้ว จึงเรียกว่า พระราชนิธิพิชมังคลจารดพระนังคัลแรกนาขวัญ เป็นราชประเพณีสืบต่อกันโดยจัดเป็น 2 วัน ทั้งนี้ การพระราชนิธิพิชมังคลมีขั้นที่ต้องสำนัมหลวง ส่วนพิธีจารดพระนังคัลกระทำขึ้น ณ ทุ่งสัมปอย ด้านลพบุรี ไห

พระราชนิธิจารดพระนังคัลแรกนาขวัญเป็นพิธีลิริมคคล เพื่อบำรุงชวัญแก่เกษตรกร วันที่ประกอบพระราชนิธินี้จึงมีความสำคัญในรามาจารย์ จึงได้วางหลักเกณฑ์ให้ประกอบพิธีขึ้นในวันเดียวกัน แต่ละปี ประกอบด้วยขั้น-แรม ฤกษ์ยาม ให้ได้วันอันเป็นอุดมฤกษ์ตามตำราโทรศัสดร แต่ต้องอยู่ในระหว่างเดือน 6 หรือเดือนพฤษภาคม เนื่องจากเริ่มจะเข้าฤกษ์ฟัน เป็นระยะเวลาเหมาะสมที่เกษตรกร ชาไห

ชาวนา จะได้เตรียมทำนา อันเป็นอาชีพหลักของชาวไทยมาแต่สมัยโบราณ

พระราชนิธิพิชมังคลซึ่งมีขึ้นเพื่อเป็นลิริมคคลแก่พันธุ์พิชที่จะนำไปใช้ในการพระราชนิธิจารดพระนังคัล กำหนดให้มีขึ้นก่อนพระราชนิธิจารดพระนังคัล 1 วัน ในตอนบ่าย มีกระบวนการแห่พระพุทธชูปี พระคันธาราราษฎร์ เป็นต้น ออกจากวัดพระศรีรัตนศาสดาราม ไปประดิษฐานยังมณฑพิชท้องสำนัมหลวง ซึ่งมีการนำพันธุ์พิชต่างๆ เข้าร่วมในพิธี ในตอนค่ำ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จฯ ไปทรงเป็นองค์ประธาน มีการอ่านประกาศถึงความสำคัญที่จะเริ่มพระราชนิธิจารดพระนังคัล ในประกาศนั้น อ้างว่าในสมัยพุทธกาล คราวเกิดฟันแร้ง ด้วยพุทธานุภาพ ทรงบันดาลให้ฟันตก ทำนา ทำไร่ หัวนรัญพิช ผลได้ตามปกติ และกล่าวถึงดำเนินการสร้างพระคันธาราราษฎร์ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับพุทธานุภาพที่ทรงบันดาลให้ฟันตก รวมทั้งการอธิษฐานขอให้พิชพันธุ์อัญญาหารในราชอาณาจักรอุดมสมบูรณ์ ให้ฟันตกต่องามดูกากล จบประกาศแล้ว พระลงชั้น 11 รูป ลวดมนต์พระปริตรลับส่องดำเนิน เสร็จแล้ว พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชนิธิน้ำสังชั้น ใบมะตูม ทรงเจมหน้าเงินมือพระยาแรกนาและเทพทั้ง 4* และพระราชนิธินะรำงค์มณฑปนพเก้า 2 วง แก่พระยาแรกนา เพื่อใช้ส่วนในวันแรกนาเป็นอันเสร็จพิธีในวันนี้ และเช้าวันรุ่งขึ้น มีการเลี้ยงพระ และแห่พระพุทธชูปีกลับ

* เมื่อพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวโปรดให้เพิ่มการพระราชนิธิพิชมังคล จึงโปรดให้มีนางค์ 4 คน ครอบหมกพระเข้าพันธุ์พิชความหลังพระยาแรกนา

ส่วนพระราชนิรดพระนังคัล เริ่มตั้งแต่ตอนปายของวันสวัสดิ์
มนต์พระราชนิรดพิชมงคล มีกระบวนการแห่เทวรูปพระอิศวร์ พระอุมาคราตี
พระนารายณ์ พระพิฆเนศวร และพระพลดเทพแบกโภค จากพระบรม
มหาราชวังไปยังโรงพระราชพิธี บริเวณทุ่งสัมปoyer ในเวลาค่ำ มีพิธี
พราหมณ์

เข้าวันรุ่งขึ้น มีกระบวนการแห่พระยาแรกนา เมื่อถึงโรงพระราชพิธี
พระยาแรกนาจุดธูปเทียนบูชาเทวรูปแล้วตั้งสัตยาอิษฐานั่งผ้า 3 ผืน
ถ้าจับได้ผ้ากว้าง ทำนายว่า nave จะน้อย ถ้าได้ผ้าแคบ น้ำจะมาก พระยา
แรกนาจับได้ผ้าผืนใด ให้บุ่งผ้าผืนนั้นหับผ้านุ่งเดิม เสร็จแล้วออกไป
แรกนา โดยมีนางเทพีทั้ง 4 หาบกระเช้าหอง กระเช้าเงิน บรรจุพันธุ์
ข้าวปลูก เดินตาม พระยาแรกนาได้ด้วย 3 รอบ และໄດແປຣ 3 รอบ
ไปร่ายห่วนพันธุ์ข้าว แล้วໄດລົບອຶກ 3 รอบ เสร็จแล้วปลดพระโค廓อก
กินเลี้ยงของเสียงไทย ซึ่งมี 7 อ่าย គือ ข้าวເປີລືອກ ข้าวໂພດ ถ้า งาน
เหล้า น้ำ หญ้า ถ้าพระโค廓กินของเสียงไทยชนิดไหน ทำนายว่าของสิ่ง
นั้นจะบริบูรณ์ เป็นอันว่าเสร็จพระราชพิธี จratพระนังคัล

พระราชพิธีพิชมงคลจratพระนังคัลแรกนาวัญได้ปฏิบัติเมื่อ
ราชประเพณีเริ่มมาจนถึง พ.ศ. 2479 จึงได้เริ่มนิยมไป ต่อมา ในปี พ.ศ.
2483 วัชรนารถสั่งให้มีการพระราชพิธีเฉพะพิชมงคล ที่พระอุโบสถวัด
พระศรีรัตนศาสดาราม ต่อมา ในปี พ.ศ. 2503 พระบาทสมเด็จ
พระเจ้าอยู่หัว จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ฟื้นฟูพระราชพิธี
จratพระนังคัลแรกนาวัญขึ้นอย่างเดิมเพื่อรักษาบูรพประเพณีอันเป็น

* ได้แก่ ผ้าลายขناดกว้าง 4, 5 และ 6 ศีบ

ภัยช่วยของการเกษตรไว้สิบไป พระราชพิธีพิชมงคลจratพระนังคัล
แรกนาวัญ จึงมีขึ้นใหม่อีกรั้งตั้งแต่ปี พ.ศ. 2503 จนถึงปัจจุบัน
โดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้เสด็จพระราชดำเนินมาทรงเป็น
ประธานการพระราชพิธีทุกปี ทรงมีพระราชกราสให้บัวบูรพะ
รุษพิธีเพื่อความหมายสมตามบูชาสมัยด้วย และโปรดให้เปลี่ยน
สถานที่ประกอบพระราชพิธีจratพระนังคัลแรกนาวัญ จากทุ่งสัมปoyer
มาเป็นท้องสนามหลวง

พระราชพิธีพิชมงคลจratพระนังคัลแรกนาวัญเป็นพิธีเพื่อ^๑
ความเป็นสิริมงคลแก่พืชพันธุ์อัญญาหาร สนับสนุนส่งเสริมชาวไร่
ชาวนาในการประกอบอาชีพ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงสนับสนุน
พระราชหฤทัยเป็นอย่างยิ่ง ได้เสด็จฯ มาทรงเป็นประธานอิษฐานขอ^๒
ให้มีพิธีพันธุ์อัญญาหารอุดมสมบูรณ์ และได้ทรงปลูกพันธุ์ข้าวทดลอง
ในนาทดลองในบริเวณพระดำเนินกิจตลาดไหสุวรรณ เมื่อเก็บเกี่ยวแล้ว
พระราชทานนำมาเข้าในพระราชพิธี เมล็ดพันธุ์ข้าวพระราชทานนี้
ทรงห่วงเกษตรและสหกรณ์ได้แบ่งไปห่วนในล้านประกอบพระราช
พิธีจratพระนังคัลแรกนาวัญส่วนหนึ่ง อิกส่วนหนึ่งบรรจุลงในป้าย
หังหวดต่างๆ ทั่วราชอาณาจักรสำหรับแจกจ่ายแก่เกษตรกร เพื่อเป็น^๓
สิริมงคลตามพระราชประสงค์ที่ทรงส่งเสริมการเกษตร

พระราชพิธีวิสาขบูชา

วันวิสาขบูชา คือวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 6 หรือเดือนพฤษภาคม
เป็นวันสำคัญทางพุทธศาสนา เนื่องจากเป็นวันที่องค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้า ได้ประสูติ ตรัสรู้พระอนุตรสัมมาลัมโพธิญาณ และ

เส็ตฯ ปรินพพาน วันนี้จึงเป็นนักขัตฤกษ์ที่พุทธศาสนาหันหลังจะได้บูชาพระรัตนตรัย ระลึกถึงคุณพระพุทธองค์ ในประเทศไทย ไม่มีหลักฐานแน่ชัดว่าได้มีการทำพิธีรักษากันอย่างไร จนกระทั่งสมัยรัตนโกสินทร์ พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย รัชกาลที่ 2 สมเด็จพระสังฆราช (มี) วัดมหาธาตุ ได้ด้วยพระพรให้ทรงทำวิสาขบูชาเป็นการใหญ่ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้มีการทำเพื่อพระราชกุศลวิสาขบูชา ณ พระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดาราม โดยบอกบัญให้พระบรมวงศานุวงศ์และขุนนาง อุดโคมเทียน ประดับดอกไม้สดรายรอบศาลาารามเบียงวัดพระศรีรัตนศาสดาราม ด้วยเป็นพุทธบูชาเป็นเวลา 3 วัน และมีการเวียนเทียนสวัตมน์สรวงเสรีย พุทธคุณเป็นครั้งแรก และได้ถือเป็นราชประเพณีโดยอนุโถมลีบนา พิธีสำหรับฝ่ายหน้ามีขึ้นในวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 6 สำหรับฝ่ายใน มีขึ้นในวันแรม 1 ค่ำ เดือน 6

พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดให้มีการทำเป็นปฐมสมโพธิเพิ่มขึ้น ต่อมาถึงรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงเกณฑ์เจ้านายข้าราชการให้ตั้งโต๊ะเครื่องน้ำชาตามรอบเฉลียงพระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดาราม เป็นที่ลับุกสานครึกรึ่น จนเกิดการเล่นเครื่องโต๊ะลายครามกันขึ้น เมื่อการเล่นโต๊ะเครื่องลายคราม ก่ออย่างไป จึงโปรดให้เจ้านายข้าราชการทำโคมตราด้าแห่งมาแขวนตามศาลาราย และราชเบียงโดยรอบวัดพระศรีรัตนศาสดาราม

ในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อเชิญพระพุทธบูชาบูต้นไปประดิษฐานที่พระพุทธรัตนสถานแล้ว จึงโปรดให้พระบรมวงศานุวงศ์และข้าราชการฝ่ายในเดินเวียนเทียนและ

สาวตมนต์ที่พระพุทธรัตนสถานแทน จนถึงปัจจุบันรวมทั้งพระบาทสมเด็จพระปูกเกล้าเจ้าอยู่หัว จึงโปรดให้รวมการวิสาขบูชาทั้งของฝ่ายหน้าและฝ่ายในเข้าด้วยกันมานั้นถึงทุกวันนี้

อนึ่ง พระราชนิธิทรงบำเพ็ญพระราชกุศลวิสาขบูชาฯ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 ทรงมีพระราชนิธิว่า วันวิสาขบูชาเป็นวันสำคัญของพระพุทธศาสนา และพุทธศักราช (พ.ศ.) ได้เริ่มตั้งแต่วันปรินพพานแห่งองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เปลี่ยนปี ซึ่งใช้รัตนโกสินทร์ศก (ร.ศ.) เป็นปีพุทธศักราช แต่ให้เริ่มขึ้นปีใหม่ในวันที่ 1 เมษายน และโปรดเกล้าฯ ให้ทำบัตรอวยพระราชนิธิทานในวันวิสาขบูชาด้วย

พระบาทสมเด็จพระปูกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 7 ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศแต่งหนังสือเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาสำหรับเด็กพิมพ์พระราชทานในวันวิสาขบูชา ซึ่งถือปฏิบัติสืบมาจนถึงปัจจุบัน

บรรณานุกรม

- จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว. พระบาทสมเด็จพระ พระราชนิธิสิบสองเดือน เล่ม 1-2. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภาก. 2506
- กานนศิลปกร. ศิลปวัฒนธรรมไทย เล่ม 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิชเนศ. 2525
- ประยุทธ ลิทธิพันธ์. พระราชนิธิสิบสองและประเพณีชาวบ้าน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์บำรุงบุคลกิจ. 2524
- บำรุงปะกอร. สมเด็จเจ้าฟ้ามหาจักร กรมพระยา. โคลงพระราชนิธิทวาราคมส. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช. 2509
- วรรณกรรมอาเซียน ประเทศไทย เล่ม 2 ปี วรรณกรรมสมัยอยุธยา ฉบับดอดความ. กรุงเทพฯ : บริษัทอมรินทร์พิริยัติพัฒน์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน). 2539

“

การรับฟังรายการที่ประเทศไทยจัด
รายการดาวดวงน้อยไม่ค่อยชัดนักคลื่นชาติฯ
หายๆ ส่วนรายการเพื่อนประมงชัดเจนดี

(Somchai Waravuttiyanon, Meizhou City,

Guangdong, China)

หนังสือวิทยุสารฉบับมีประจำปีมาก
สิ่งใดที่ไม่เคยรู้นำมาอ่านก็ได้สาระมีคุณค่า
ป้าอ่านแล้วป้าก็นำไปไว้ที่ห้องอ่านหนังสือของ
ห้องสมุด เพื่อเป็นการเผยแพร่แก่ผู้อื่นต่อไป ที่นี่
มีคนชราและเจ้าหน้าที่ประมาณ 200 กว่าคน ...

(ประยูร ลิกขิพพาย์ บ้านพักคนชราบ้านทึ่ด

อ.นครหลวง จ.พระนครศรีอยุธยา)

”

ลั่นภาษาญี่

ประชาคม ลุนาซัย

ສັນກາຜົດ

ຝ່ງວຽກ ຂອງ ປະຊາຄມ ລຸນາຊ້ຍ

ປະກສອງ ເລວິຖຸ

ວັນນີ້ “ວຽກ” ກີ່ໄດ້ເຂົ້ານັກເຂົ້ານັ້ນທຳນັ້ນທີ່ເຮັດໄດ້ວ່າ
ມີນັດລືບໃຫມ່ ໃນວຽກ ໃຊ້ຄໍາວັດລືບໃຫມ່ໄດ້ຈິງໆ ເພວະວ່າ
ເຫັນໃຫ້ວິວດອຍໆກັບທະເລເມີນເວລານານັກເຂົ້ານັ້ນນັ້ນ ສຶກ ຜຸນປະຊາຄມ
ລຸນາຊ້ຍ ອົງນີ້ຍາຍເຮືອງທຳນັ້ນຂອງ ຜຸນປະຊາຄມ ສຶກ ເຮືອງ “ຝ່ັງແລ້ງຈັນທີ່”
ມີເຮືອງຂອງຫາວັດແກ ສະຫອນວິວິດ ໄດ້ອປ່າງເທິນສີສຽງ ເທິນຄວາມຮູ້ສຶກ
ເທິນຄວາມເປັນລູກຜູ້ຂາຍ ຄວາມເປັນຄົນເປັນມຸນຍົກໃໝ່ໃນດ້ວຍຕົກ ເລັ່ນນີ້
ມີອົງນີ້ຍາຍເຮືອງແຮກຂອງ ຜຸນປະຊາຄມ ຢີ່ອເປົ່າ

ປະຊາຄມ ເປັນນີ້ຍາຍເຮືອງແຮກຄົນ

ຜຸນປະຊາຄມ ສົນໃຈເຮືອງການເຂົ້ານັ້ນທີ່ໄດ້ຍັງຄົນ

ປະຊາຄມ ກິນານພອສມຄວາ ສົນໃຈດ້ານການເຂົ້ານັ້ນ ດ້ານ
ການຢ່ານ ດ້ານວຽກ ມາດັ່ງແຕ່ຫົວໜ້າ 6 ຕຸລາຄົມ 2519 ຄົນ
ນັກເຂົ້ານັ້ນສົນໃຫຍ່ເຮັດຈາກການເປັນນັກອ່ານມາກ່ອນ ຜຸນປະຊາຄມ

อ่านเรื่องของไตรบังคับ

ประชากม ช่วงนั้นก็จะอ่านงานเพื่อชีวิตเป็นส่วนใหญ่ งานของนักเขียนรุ่นใหม่ๆ ที่ว่าเป็นนักกราฟิกชีวิตในช่วงนั้น ไม่ว่า จะเป็นคุณวัฒน์ วรารถยางยูล, พนม นันพฤกษ์, ชาติ กอบจิตติ รวมทั้งของคุณประภัสสรตัวอย่าง ตอนนั้นนิพัทธ์สาววรรณกรรมจะออกมาก่อนมาก ห้องค์กรวรรณกรรม โลกหนังสือ ตอนนั้นก็ได้อ่านงานแปลติดๆ จากรัฐเชีย จากอินเดีย จีน ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะเป็นงานเพื่อชีวิต หรือ งานหนังสือจากสังคมนิยม

บุคนั้นเป็นช่วงที่เรียกได้ว่าวรรณกรรมเพื่อฟัง ถ้าจะจำกันได้ งานแปลที่ดีๆ จะออกมาก่อนมาก แต่หลายเรื่องก็เป็นงานที่เรียกว่า เป็นอมตะ ตอนนั้นคุณประชากมเริ่มเขียนหนังสือหรือยังครับ

ประชากม ก็พยายามหัดเขียนบทกวี เขียนกลอน แล้วก็ เขียนเรื่องสั้น แต่ก็เขียนเก็บไว้ไม่ได้ส่ง

ก็ถือว่าคุณประชากมไม่ใช่มือใหม่ในวงวรรณกรรม แต่อยู่ใน วงวรรณกรรมนี้มานานแล้วตั้งแต่ 6 ตุลาคม 2519 บุคนั้นมีนักเขียนเกิดขึ้นมาเกามาก หลายๆ คนก็ยังเขียนหนังสือต่อมาจนทุกวันนี้ และ หลายคนก็เลิกเขียน หรือทำอาชีพอื่นไปแล้วนะครับ คุณประชากม มีชื่อจากการเขียนเรื่องเกี่ยวกับทะเบียน หรือชีวิตเกี่ยวกับทะเบียน อันนี้ เป็นการสัมภาษณ์จากตัวเอง หรือว่าสนใจศึกษามา

ประชากม หลังช่วงนั้นก็มีสภาพชีวิตที่ไม่ค่อยจะดีนัก คือพมเข้ามายังกรุงเทพฯ ตั้งแต่ปี 2519 และก็เรื่องที่จะทำงานในกรุงเทพฯ และก็พยายามที่จะเรียนหนังสือไปด้วย มาตัวคนเดียว ไม่มีเพื่อนไม่มีผู้ ไม่มีญาติพี่น้องในกรุงเทพฯ บางครั้งมันก็ตกระกำลำบาก ตอนประมาณ

ปี 2523 ทางานในกรุงเทพฯ ไม่ได้ คือหาได้แต่ไม่พอใจที่จะทำ บังเอิญ มีเพื่อนคนหนึ่งแนะนำให้ไปออกทะเล ก็คิดว่าจะออกประมาณสักเที่ยว หรือสองเที่ยว เที่ยวหนึ่งก็ประมาณเดือนหรือสองเดือนเพื่อจะหาทุน เพื่อจะเรียนหนังสือต่อ แต่ก็กลับเป็นว่า 10 ปีต่อมา

10 ปีนั้นรับ เรียกว่าใช้กินกับทะเบียน

ประชากม ตอนแรกๆ ก็ออกเรือเล็กๆ ก่อน ก็ออกเรือ วนคู่ไปลากแควประจำวันคึชันธ์ แควเกาะໄฟ่ ต่อมาก็มีคนชวนไปเรือ ใหญ่ ส่วนใหญ่จะปักหลักที่สมุทรสาครหรืออมมาชัย ไปเวียดนาม พอนหลังก็ไปพม่า ไปอินโด네ีย ไปลงคอร์ซีก็จะมีเรือหด้ายประเทก ทั้งawan ลากคู่ ลากเดียว เรือเบ็ด ไปอวนล้อมตีปลาทูน่าหรือที่ เรียกว่าปลาโว แล้วก็มาอวนด้าอย่างใน “ฝั่งแสงจันทร์” ก็คือ ตีปลาทูที่ตือญูในละแวกกรอบๆ มหาชัยหรือว่าอ่าวไทย

คงต้องขอความรู้เพิ่มเติมละครับว่า อวนลาก อวนด้าต่างๆ เมื่อย่างไรบ้าง

ประชากม อวนลากเป็นลากคู่ ก็ลากสองลำ คือทึ่งอวน แล้วก็ลากขานานกันไป 2 ลำ เรือก็จะมีหด้ายขนาด มีทั้งลากใหญ่ ลากเล็ก หรือลากแควเดี่ยบๆ ขายฝั่งกัน แต่เรือลักษณะนี้ส่วนใหญ่จะอยู่ในอ่าวไทย ด้านเป็นเรือลากเดียวก็จะมีเรือหด้ายประเทก ลากแคระก็จะมี

ลากแคระคืออะไรครับ

ประชากม ลากแคระหมายถึง เล็ก จะไปด้างอยู่ในทะเล ประมาณ 5-6-7 คืนบ้าง โดยที่มีกีกหน่อย เช้าก็เรียกเรือสุมอ่อน คุณอ่อนก็จะลากเชือกเหมือนกัน จะไปประมาณ 14-15 คืนจึงจะเข้าฝั่ง ถ้าเป็นเรือลากใหญ่ เช้าเรียกเดียวได้หัวน พากนี้จะลากสดิง ส่วนใหญ่

จะอยู่ในอ่าวไทย อยู่ในทะเลไทยไม่ได้ เพราะหาปลาได้ไม่คุ้มค่าน้ำมัน จะต้องไปที่พม่า ไปที่เวียดนาม ลิงค์ปอร์ อินโดนีเซีย หรือไม่ก็ตัว สัมปทานไปประเทศอินเดีย บังคลาเทศ ถ้า Owen ดำก็จะเป็นอวนล้อม ซึ่งส่วนใหญ่จะออกกลางคืน กลางวันจะเข้าฝั่งออกคืนเข้าคืน ถ้าเป็น อวนล้อมก็จะเป็นเรื่องขนาดใหญ่ส่วนใหญ่ก็จะไปต่างประเทศ จะนี่ สัมปทานที่อินโดนีเซีย มาเลเซีย

แล้วที่จับปลาทูในปี๘กกลางทะเล เดียวนี้ยังมีไหมครับ

ประชาชน มีครับ เขาเรียกว่าเรืออวนปี๘ พากนี้จะอยู่ ห่างชายฝั่งไม่มากนัก จะมีเรืออยู่ลำหนึ่ง มีเรือปี๘ลำหนึ่ง จะมีไฟ จะมีกระหอมอยู่ในนั้น ผู้เดยลมัครเป็นคนเฝ้าปี๘ อยู่กลาง ทะเลเลย เหมือนอยู่บ้านแต่อยู่คนเดียว เวลา้นี้ขึ้นมาลงก็จะไปชั่ว อวนขึ้นลงหน่อย

พากเรือต่างๆ นี้ทำด้วยไม้หรือทำด้วยเหล็กครับ

ประชาชน ส่วนใหญ่ประมาณ 95 เปอร์เซ็นต์ทำด้วยไม้ สำหรับเรือไทย

ลำหนึ่งลักษณะครับ

ประชาชน ขนาดกลาง ทั้งไดกง นายท้าย พ่อครัว และ คนอวนด้วยก็ประมาณ 14-15 คน ถ้าเป็นเรือระดับใหญ่ก็ประมาณ 20-25 คน สำหรับอวนกลางน้ำครับ แต่สำหรับอวนต่าจะใช้คนเยอะ อวนล้อมก็ใช้คนเยอะ ประมาณ 30-40 คน

ออกทะเลครั้งหนึ่งนานไหมครับ

ประชาชน ส่วนใหญ่จะไม่ถึงเดือน ถ้าเป็นเรือใหญ่จริง ก็ประมาณ 25 วัน ก็ไปเวียดนาม ก็ใช้เวลาจากอวนลักษณะประมาณ 10

กร่าว่น

เคยเจอบัญหา ถูกกล้อนขึ้นหรือถูกปล้นเรือใหม่ครับ

ประชาชน มันก็มีลำหนึ่งโคนนี้โคนนั้น เด็กสำหรับผมอาจจะ เป็นโคนนิดหนึ่งที่ส่วนมากก็เก็บโน่นจะมีก็เรือเที่ยวสุดท้ายของพมที่พม คิดว่าผมจะไม่ออกทะเลอีกแล้ว ประมาณ ปี 2534 ตอนนั้นกลับมา จากเวียดนาม จะมีเรือรบมาเลย์ไอล์กัดเขาจับเพื่อนของเราไปได้ลำหนึ่ง ก่อน ซึ่งเราก็วิงหนี ไม่เห็นเรากันนิกว่าพ้นแล้ว แต่เรือเขาเป็นเรือที่มี ระดับความเร็วมาก พ้อเข้าจอดเทียบกับเสาปะล่าไปไม่กี่ตัวแล้วก็จดชื่อ พากเรา ซึ่งดูนาหวานเสียมากเข้าจะใช้ปืนยิงเรือจ้องทุกคนเลย ใน ที่สุดเขาก็ปล่อย

10 ปีเดิมที่คุณประชาชนใช้ชีวิตอยู่ในทะเล และก็ผ่าน ประสบการณ์อย่างมากมายในชีวิต ลิงเหล่านี้เป็นส่วนที่นำมาซึ่ง ให้ประโยชน์หรือเปล่าครับ

ประชาชน คือมีประโยชน์ครับ ทะเลจะมีเรื่องราวให้เรา ได้พบอยู่ทุกวันๆ ให้เราได้พบในการเดินทางแต่ละครั้ง นอกจากนั้นก็ ยังมีเรื่องราวของชาวทะเลที่เล่าต่อ สืบทอดกันมาทั้งเพื่อนชา ประมงเอง และเพื่อนที่อยู่ชายฝั่ง คนแก่คนผู้มาก็ได้ออกเรือไปแล้ว แม้ก็ได้คลุกคลีกับคนเหล่านี้ ได้รับฟังของเขามาก็เรื่องราวยօรมาก ส่วนที่เป็นเรื่องสั้น นานินัยาก็สามารถส่วนหนึ่งเพื่อจะมาปรับใช้เนื้อหาที่ เราต้องการสืบถึงคนอื่น

เวลาที่ออกทะเลนานๆ ทำอะไรกันบ้างนอกจากการจับปลา

ประชาชน พอออกเรือหลายประเภท แต่ละประเภทจะ ไม่เหมือนกัน ถ้าเป็นอวนกลางเล็กๆ ที่ออกไป 6-7 ดีน ก็จะลาก เข้า

เรียกกลอย กีประمامณครั้งหนึ่งหรือติอวนครั้งหนึ่งเรียกว่าล้อยหนึ่ง กีจะกู้อวน ติอวนวันละ 4 ศรั้ง ห่างกันประมาณวันละ 6 ชั่วโมง ซึ่งไม่มีปัญหาอะไรกีจะกู้ในช่วงระยะเวลาเพียงเท่านี้ คือบกลางกีไม่เยอะนะครับ จะมีกุ้งทรายนิดหน่อยในเวลากลางคืนจะใช้เวลาทำงานมากนอกจาก นอนพักผ่อนกีจะมีอ่านหนังสือ พิงเพลงล้าหัวรับคนที่มีวิทยุ บางครั้งถ้ามีนักพนันเขากีจะตั้งวงไฟกัน ถ้าเป็นเรือใหญ่ไปหลายๆ วัน อย่างไปเวียดนามนี่ งานค่อนข้างหนักครับ กู้อวนจะน้อยขึ้น ถ้ามีเวลาว่างก็จะคล้ายๆ กันเหละครับ ถ้าเป็นวันล้อมอย่างไปอินโดนีจะมีทั้งนักพนันมีทั้งนักการค้า นักการค้านี่กีจะเอาของลงไปขาย อีกพวกหนึ่ง กีจะเป็นพราวนเบ็ด พวนนี้ดีๆ กีจะอยู่ร้อนลำ ตกเบ็ดกัน ตกปลา ซึ่ง ส่วนนี้กีจะมาขายกันเอง

ที่ริงกีแบลอก คือ ไปลากอวนแล้วยังตกปลาอีก หรือว่าคนละ ส่วนกัน รายได้คนละส่วนกันหรือครับ

ประชาม คนละส่วน อวนล้อมจะเป็นเรือที่ไม่มีงานให้ทำทุกวัน ได้ก่อจะมองดูขอใจน้ำกีจะหาปลา ถ้าหาไม่เจอกีไม่ได้วางอวน คนงานที่อยู่ในเรือกีจะไม่ได้ทำอะไรเลยกีจะมีเวลาว่าง ถ้าได้ก่อเลิกทาง ปลายอดสมอทั้งเขากีจะเวลาที่จะหารายได้ส่วนตัวคือวางแผนเบ็ด ส่วนใหญ่ได้ก่อจะหาที่ทางหงาให้พร้อม คือ หาที่ใกล้ๆ ทินที่ๆ จะมีปลาชากุน เพื่อให้ลูกน้องได้ตกเบ็ดกัน

กีอ้วว่าเป็นรายได้เสริม คุณประชามเป็นคนจังหวัดไหนครับ

ประชาม ยโสธร ครับ

ในเรือประมงนี่มีพื้นอังภาคอีสานยะอะไรมีครับ

ประชาม เ酵ะครับ จะมี เหนือ อีสาน กลาง ใต้ taraf

หมุด ส่วนใหญ่จะหนักไปทางอีสาน แล้วกีจะมีมอยุ มีกะหรี่ง มีหม่าล ส่วนหนึ่งที่แทรกเข้ามา เป็นงานที่หนัก สดปรก และค่าตอบแทนไม่ดี งานประมงเป็นงานที่อยู่นอกรอบนุ คุณจะทำเป็นเวลา กีปีกีตามที่ พอดุนถ้าอกหรือคุณถูกเลิกจ้างกีจะไม่มีอะไรทดแทนให้คุณเลย

แล้วมันมีเส่นห์ตรงไหน คุณประชามถึงอยู่ได้ถึง 10 ปี

ประชาม เสน่ห์ของทะเลมีແມ แต่เสน่ห์การใช้ชีวิตกีมี แต่ส่วนใหญ่กีต้องมีข้อจำกัดของพออยู่ มันเป็นภาวะจำยอมของพออย่างหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งกีต้อง พอต้องการจะหาทุนลักษก้อนเพื่อจะมีชีวิตรการเขียนหนังสือ การเขียนหนังสือนี่กีเป็นความพื้นของพอซึ่งติดตามพอไปตลอด

หลังจากที่หยุดงานประมง และ เริ่มเขียนหนังสือเผยแพร่หรือว่า ทำอย่างอื่นก่อน

ประชาม พอขึ้นจากเรือประมงตอนนั้น พอมีเงินติดกระเบื้องอยู่ 2 พันกว่าบาท กีกลับกรุงเทพฯ ครับ จากมหาชัยเข้ากรุงเทพฯ กีมาทำงานก่อน ทำงานซึ่งกีได้เขียนหนังสือเล็กๆ น้อยๆ ซึ่งกีพอจะมีเวลาว่าง เขียนกลอนไปลงนิตยสารบ้าง พยายามเขียนเรื่องสั้นแต่กียังไม่ได้ส่ง จากปี 2534 ล่วงมา จนถึงปี 2535-2536 กีมีอยู่ช่วงหนึ่ง พอได้ไปเป็นยามเฝ้าหมูบ้าน เฟ้าหวานนี้เข้าส์ พอกีใช้เวลาส่วนนี้นั่งเขียนหนังสือไปด้วย มีเก้าอี้ตัวหนึ่ง กีเอาสมุดและปากกาไว้วางเขียนกับหัวเข่า

เท่าที่พอสังเกตคุณประชามเป็นคนที่ลังเกตชีวิต ลังเกต ความเคลื่อนไหวที่ผ่านเข้ามาในชีวิต ในประสบการณ์ พอยังชอบคำนำที่คุณประชามเขียนในหนังสือลงเรื่องสั้นถ่ำสุด “นาฏกรรมแห่ง

ชีวิต” ถึงการที่อยู่ในห้องเช่าหด้ายแห่ง เชิญถึงสภาพแวดล้อม สภาพของห้อง สภาพของชีวิตที่อยู่ในนั้น บางคำที่อยู่ในนั้น เช่น “ขณะที่นั่งอยู่กับพิมพ์ดี ผมได้กลิ่นหอมของดอกไม้สวรรค์จากสวนอักษร” อันนี้ถ้าเป็นนักเขียนด้วยกัน อ่านแล้วใช่เลย คือว่าโลกส่วนตัวของเราร่องเวลาที่เราเขียนหนังสือ และมีความซึ้งชม มีความซึ้งนาน มีความ เปิกนานใจในงานที่เราทำ อาจจะเหมือนกับดอกไม้ที่คุณประชาชน เชิญไว้จริงๆ นะครับ ย้อนมาถึงงานเขียนชื่นแรกของคุณคือบทกวี ชื่อ “สายฟัน” ซึ่งตีพิมพ์ในสตรีสาร ยังจำรายละเอียดได้ไหมครับ

ประชากม ก็ลืมฯ แต่จำเนื้อหาโดยรวมได้ จำกัดอย่างใดไม่ได้ เป็นบทกวีเป็นกลอนเปล่า เป็นงานเขียนชื่นแรกที่กล้าส่ง ช่วงนั้นสตรีสารก็จะมีคลอลัมน์วัยสาวหนุ่ม ตอนนั้นผมยังเรียนหนังสืออยู่ที่วัดราชภูมิวรวิหาร กรุงเทพฯ ก็ส่งไปได้ลงตีพิมพ์

มาถึงเรื่องสั้นเรื่องแรก คือ “บทสุดท้ายแห่งด้านนวนิยาย” ซึ่งตีพิมพ์ในหนังสือหุ่มสาว เมื่อปี 2525 เรื่องนี้พอจะจำเรื่องย่อๆ หรือเค้าโครงเรื่องได้ไหมครับ

ประชากม ก็จำไม่ได้หมด แต่จำเนื้อหาได้ เป็นสภาพชีวิต ตอนนั้น ก็คือ ผมท่องงานอยู่ในงานพลาสติกที่บางปะกอก ก็เขียนตอนเย็นหลังเลิกงานแล้ว ก็พยายามคัดลายมือเติมที่ส่งไป

ปี 2539 เรื่องสั้นเล่มแรกของคุณประชาชน คือ “ถูกแก้ สำรอง” ได้รับการตีพิมพ์ ในปีเดียวกันนั้น “โภกนาฏกรรม” ได้รับ รางวัลเรื่องสั้น “ช่องการ rage” ยอดเยี่ยมจากสำนักช่างวรรณกรรม เรื่องสั้น ชื่อ “ตอบไม้” ได้รับรางวัลชมเชยจากสมาคมภาษาและหนังสือ ปี 2540 นิยายที่ได้รับการกล่าวขวัญอย่างมาก ก็คือ “ฟังแสงจันทร์”

ได้รับการตีพิมพ์และเมิน 1 ใน 2 หรือ ถูกซึ้งในรางวัลชีไรต์ ประจำปีนั้น “ถูกแก้สำรอง” ได้รับรางวัลเด่นจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาหนังสือแห่งชาติ “ภาพเกียรติยศ” ได้รับรางวัลชมเชยจากสมาคมภาษาและหนังสือ ปี 2541 “ฟังแสงจันทร์” ได้รับรางวัลนวนิยายดีเด่นจากคณะกรรมการพัฒนาหนังสือแห่งชาติ และรวมเรื่องสั้น เลมที่ 2 “ตัวละครตอกสมัย” ได้รับการตีพิมพ์

20 ปีในวงวรรณกรรมนี้ รู้สึกว่าตัวเองก้าวถึงขั้นไหนแล้วครับ พอดีหรือยัง

ประชากม 20 ปี มันจะเป็นช่วงๆ อยู่ ช่วงแรกก็สมัย 2523 - 2536 นี่ก็จะเป็นการท่องเที่ยวเก็บเกี่ยวจากการใช้ชีวิต จากการอ่านจากการฝึกมองคนอื่น จนมาท่องงานจริงๆ จังก์ประมาณปลายปี 2536 ซึ่งก็ผ่านมาไม่กี่ปี

ตามนิดหนึ่งถึงความรู้สึกส่วนตัวที่มีผลงานเข้าชิงชีไรต์ ถึง 2 เรื่องตัวยกันนี้ ติ่งใหม่

ประชากม เป็นสิ่งที่ผมไม่ค่อยคาดหวังเท่าไหร่ เมื่อก่อน ฝันอย่างเป็นนักเขียนชื่นความฝันก็ได้ติดตามมาตลอด ได้มาเขียนหนังสือจริงๆ โดยไม่ต้องทำอาชีพอย่างอื่น ไม่ต้องล้าบากในการใช้ชีวิตอีกต่อไป ผมก็ว่าเป็นรางวัลที่พอเพียงแล้ว

คุณประชาชนเขียนหนังสือด้วย ปากกา พิมพ์ดี หรือว่าอะไรครับ

ประชากม เมื่อก่อนก็จะใช้ปากกา แต่ตอนหลังใช้พิมพ์ดี ตลอด

เรื่องสั้นเรื่องหนึ่งใช้เวลานานเท่าไหร่

ประชากม ถ้าพร้อมทุกด้าน ทั้งอารมณ์ ความรู้สึก และเป็นช่วงเวลาที่เราเขียนได้ก็จะไม่นาน ประมาณลับป้าห์เศาะฯ ต้นฉบับร่างสุดท้ายก็เสร็จ

จากการที่คุณประชากมสนใจอ่านหนังสือเกี่ยวกับแนวเพื่อชีวิต กับชีวิตจริงที่ผ่านมา เคยสังเกตไหมครับว่า มันมีความแตกต่างกันอยู่ระหว่างอุดมคติกับความเป็นจริงในชีวิตของคนเรา

ประชากม มันก็แตกต่างครับ อุดมคติบางครั้งก็ด้านเดียว กินไป แต่ในชีวิตจริงนี่เราก็จะเห็นข้อเท็จจริงที่แตกตัวออกไป เห็นข้อจำกัดของคน เห็นข้อจำกัดของสังคม เห็นหลายสิ่งหลายอย่างรอบด้าน แต่ถ้าหากอุดมคติถ้าลงไปสัมผัสริบงฯ เขาอาจจะมีอุดมคติแบบหนึ่ง แต่อุดมคตินอกจากคติจะไปอีกทางหนึ่งเหมือนกัน

ในช่วงนักเขียนที่มาจาก 6 ตุลาคม ที่คุณประชากมอ่านมา จนถึงปัจจุบันนี้ คุณประชากมขอบหรือฝังใจให้เป็นพิเศษบ้างไหมครับ

ประชากม จะเป็นงานชิ้นๆ เฉพาะชิ้น เฉพาะเรื่อง เฉพาะเล่ม จะไม่ขอบเช้าทั้งหมด ก็มีนักเขียนต่างประเทศที่แปลมา เป็นไทย บางเล่มก็ชอบอย่าง “คนขี้เลือ” ของภานุ ภัญญาจารย์ ผมก็ชอบ แต่พอไปอ่าน “ร้อยทิว” ผมก็ชอบน้อย อย่างงานของอร์กี้ ГОРКИ ที่จะเขียนเรื่องสั้นได้ดีมาก แต่ไปอ่านนิยายบางเรื่อง เช่น “ฟอร์มา คนขวางโลก” หรือแม้แต่เรื่อง “แม” ผมก็ไม่ชอบเท่าเรื่องสั้น

คุณประชากมเข้ามาสู่วงการเขียนหรือวงการหนังสืออย่างไรครับ

ประชากม ตอนแรกก็เขียนเรื่องสั้นครับ ผมจะเขียนเรื่องสั้นตลอดเลย ต้นปี 2537 พมตัดสินใจลาออกจากงาน เพราะว่ามีแรงกระตุนให้เขียนหนังสือมาก ไม่มีอะไรอุดรังเราไหวแล้ว อยาก

เรียนหนังสือมากจะดีจะอีมอย่างไรก็ขอให้เราได้เขียนหนังสือเทอะ ก็เขียน ช่วงนั้นจะมีเรื่องสั้นลงปอยมาก จะส่งไปลงในนิตยสารทุกเล่ม และจะตั้งหน้าตั้งตาเขียนเรื่องสั้นอย่างเต็มฯ พมจะขออ้อนกลับไปใน ขณะที่พมใช้ชีวิตร่อนเรപเนื่องร้อย พมจะมีสมุดเขียนไว้ตลอดซึ่งพมก็ เขียนเรื่องสั้นไว้หลายเรื่องมาก และมันก็หายไปไม่ได้ส่งไปลงที่ไหนเลย หายไปทุกสิ่งทุกอย่างที่เก็บไว้ บางช่วงชีวิตผมจะเหลือสภาพที่ไม่มี อะไรติดตัวแม้แต่กระเป่า และก็มาถึงช่วงเวลาที่เรามีโอกาสได้เขียนก็ จะตั้งหน้าตั้งตาเขียน เรื่องสั้นที่หายไปก็ยังอยู่ในใจอยู่ในชีวิตอยู่ใน เล่นเลือดเราก็มาทำใหม่ได้ มันจะมีงานเขียนไว้จนเรียกว่านิตยสาร ในเมืองไทยไม่พอให้ส่ง และมันต้องส่ง ถึงแม้หนังสือที่เข้าประกวดกัน พมก็ส่งไปลองดู เพราะว่าผมทำงานคนเดียวไม่มีเลียงสะท้อนกลับเลย ก็อย่างจะฟังความเห็นของคนอื่น ตอนหลังก็มีสำนักพิมพ์บ้างที่จะขอ ต้นฉบับ จะขอไปพิมพ์ก็มีอยู่ 2-3 แห่ง ในที่สุดผมก็เลือกสำนักพิมพ์ เล็กๆ อย่างที่เรื่องเดช จันทร์คีรี

ผลงานที่ออกใบอนุญาตให้รับการต้อนรับที่น่าพอใจมาก

ประชากม ถ้าพูดถึงจำนวนคนอ่านก็ยังถือว่าน้อยอยู่ แต่ หนังสือ 3 เล่มแรกก็ถือว่าได้พอกสมควรในแห่งที่ได้รับการยอมรับใน ระดับหนึ่ง และเป็นหนังสืออ่านนอกเวลาของสถาบันระดับอุดมศึกษา หลายแห่ง

เคยนึกเสียดายให้มากว่า ถ้าหากไม่ออกทะเบล ช่วง 10 ปีที่ ผ่านไปเรามาเขียนหนังสือเรารاحจะไม่กล่าวว่านี้แล้วก็ได้

ประชากม ก็เคยคิด เมื่อก่อนเคยเขียนเรื่องสั้นดีๆ หลาย เรื่อง แต่ไม่มีโอกาสได้ส่ง ข้อจำกัดส่วนหนึ่งก็คืออยู่ในเรื่องไม่มีเวลาที่

จะไปขัดเกลาลายมือมาให้ผู้อ่านได้อ่านสนับนยาฯ ก็เลยเก็บไว้ อิงเก็บไว้ อิงมาและก็ไม่มีโอกาสได้ส่ง ตอนนั้นจะน้อยใจมาก ถ้าเรามีโอกาส เห็นมือนคนอื่น ได้นั่งทำงานในที่สะอาดๆ ในห้องเย็นสนับนยาฯ ป่านนี้ก็คงจะมีงานเขียนรวมเล่มไปหลายเล่มแล้ว และคงได้วันการยอมรับไปแล้ว แต่มาคิดอีกทีก็อาจเป็น เพราะว่า มันยังไม่ถึงเวลาของเรา เราก็ต้องศึกษา ต้องเรียนรู้มากยิ่งกว่านี้ ช่วงที่ใช้ชีวิตไม่ใช้การเรียนรู้ แต่เป็นการเพชรัญหน้ากับปัญหา เพชรัญหน้าด้วยความทุกข์ยากก็ด้วยสภาพชีวิตที่เป็นจริง เราไม่ได้มองเพื่อนๆ พากนี้ไว้จะเป็นตัวละคร เรื่องลั้น ในนิยายของเราเลย แต่เราเป็นส่วนหนึ่งร่วมกับเขาจริงๆ

พมคิดว่า 10 ปีที่ผ่านมาคุณประชาชนได้มาอย่างคุ้มค่าที่เดียว คุณประชาชนยังมีความคิดที่จะเขียนนิยายต่อไปอีกใหม่ครับ

ประชาชน มีในใจ酵ะมากหลายเรื่อง ก็คิดเอาไว้ จะเป็นคนที่คิดอะไรมืออยู่ตลอดเวลา ไปไหนก็จะคิด เห็นอะไรที่กระทบใจ มันก็จะแต่งเป็นเรื่องเป็นราว อย่างเรื่องเกี่ยวกับชีวิตในกรุงเทพฯ ซึ่งพมใช้ชีวิตอยู่ในกรุงเทพฯ หลายปี และทำงานตามโรงงานย้อมฯ และก็ทำงานตามร้านอาหาร ตามร้านข้าวต้ม ตามโรงเรเม ตามโรงน้ำชา ตามโรงน้ำแข็ง ก็มีหลายแห่ง ส่วนนี้พมยังเข้ามาเขียนน้อยมาก และในเรื่องทะเลขเหมือนกัน ส่วนใหญ่เกี่ยวกับชีวิตตั้งแต่เรือแต่ละประเภท ซึ่งพมก็ยังเขียนได้ไม่ครบเลย ก็คิดเอาไว้อยู่ แต่บางครั้งมันก็จบในใจไปแล้ว แต่แรงกระตุนยังส่งมาไม่ถึงจังหวอกมาไม่ได้

การเขียนนวนิยายนี่จบทั้งเรื่องหรือว่าจบเป็นตอนๆ

ประชาชน ส่วนใหญ่พมจะเขียนจบทั้งเรื่อง เขียนเป็นตอนก็คงจะยาก เพราะตัวเองไม่เก่ง ถ้าเขียนเป็นตอน หรือเขียน

หลายๆ เรื่องเหมือนมืออาชีพเขาก็คงจะเหลือให้นางเอกเรื่องหนึ่งไป แต่งานกับพระเอกอิกเรื่องหนึ่ง

ในนวนิยายเรื่อง “ผั้งแสลงจันทร์” ไม่ทราบว่ามีตัวตนคุณ ประชาชนอยู่ในนั้นด้วยหรือเปล่าครับ

ประชาชน หลายคนเข้าใจว่าผมอยู่ในนั้น ส่วนใหญ่ด้วย ช้าไปที่คุยกับเพื่อน และนักเขียนด้วยกันที่มาอ่านหนังสือเล่มนี้ บาง คนก็คิดว่าผมมีพฤติกรรมที่เฉพาะ ตามลักษณะของตัวละคร จริงๆ ไม่ใช่ครับ เป็นตัวละครที่ผมสร้างขึ้นครับ

เจตนาของผมในการนำเสนอเรื่องนี้เพื่ออะไรครับ และจะบอก อะไรกับผู้อ่านบ้างครับ

ประชาชน คือ ลิ่งที่อยากจะบอกมืออยู่ โครงเรื่องใหญ่ๆ จะสะท้อนชีวิตของคนในระดับนี้ที่ต่อสู้ชีวิต ของคนที่มีชีวิตอยู่ ในเมืองชายฝั่งจะเป็นอย่างนี้ และก็ชีวิตคนเรือ ก็มักจะเป็นอย่างนี้ ซึ่งพมพบเห็นมาโดยตลอด

เป็นภาพรวมใช้ใหม่ครับ

ประชาชน เป็นภาพรวมครับ และส่วนหนึ่ง ก็คือ มุขย์ ทุกคนมีความหวัง ความหวังของคนในสังคมคนในเมืองก็อาจจะเป็น อย่างหนึ่ง ความหวังของคนทะเลขของคนที่จะเห็นว่าจะเป็นอีก อย่างหนึ่ง มันอาจจะเป็นความหวังที่อาจจะมองเห็นอยู่เล็กๆ แต่ไม่มีทางที่จะไปถึงได้

ก็เหมือนกับชายฝั่ง ซึ่งมองจากทะเลขเข้ามา ก็จะเห็นแสงไฟที่ชายฝั่ง ผุดถึงความหวังนี้ ไม่ทราบว่าเคยลื้นหวัง หรือห้อแท้กับความหวังใหม่

ประชากม ในช่วงชีวิตที่เรารู้สึกว่าหนักมากและเราแบกมันไม่ไหวแล้ว จะมีหลายๆ ช่วง ช่วงที่เรารอ已久ได้อะไรสักอย่างหนึ่ง มันทำท่าจะได้แล้วก็ต้องมีอันพลิกกลับไปอีกด้านหนึ่ง มันเหมือนกับว่าเราเป็นมาจากการทุกทางเดียว แล้วเรา ก็โหนตัวขึ้นไปแต่กลับพลัดตกลงไปอีก พอจะเปรียบในลักษณะนี้ เพราะชีวิตการเดินทางของผู้คนจะเป็นอย่างนี้อยู่ทุกครั้ง ห้อนีก็คือ เมื่อชีวิตมันหนักขนาดนี้ เรา ก็ปล่อยมันไปเถอะ อะไรที่มันจะทับลงมานั่นตัวเรา ก็ปล่อยมันไป จะท่อนมาก จะไม่สนใจแล้ว เมื่อก่อนไปทะเล เราจะไปอย่างมีสติ เราจะมองทุกคนแล้วลังเกด แต่ตอนหลังจะเป็นหนึ่งเดียว กับมันไปเลย เมื่อเรารู้สึกไปมีชีวิตอย่างนี้ ก็ต้องก้มหน้ายอมรับชะตากรรม เราเป็นคนทะเล เราเป็นคนงานธุรกิจที่สักปักก็จะไปกินเหล้าเยอกันเพื่อนฝูง จะกลมกลืนเข้ากับเพื่อนฝูงได้มากช่วงนี้

ไม่มีความแปลงแยก

ประชากม ไม่มีความแปลงแยก และก็จะไม่หวังอะไรเลย ทุกสิ่งที่เราเคยหวังนี้มันเป็นฝันที่ไม่อาจไปถึง แต่ก็จะเป็นอยู่ในช่วงระยะเวลาไม่นานนัก เรา ก็จะคิดใหม่ ทุกสิ่งทุกอย่างที่ผ่านมาทั้งหมดลงมานั่นก็คือมันต้องการพิสูจน์เราต่างหาก ซึ่งเราจะอ่อนแอกันได้อุบัติรุณมีอยู่จริง แต่ถ้าเรารอ่อนแอกันอุบัติรุณ เพราจะอุบัติรุณ เป็นศtru ศtru ก็จะสมความมุ่งมาดปรารถนาของมัน ทุกสิ่งทุกอย่างที่เราประสบ ที่เราเผชิญ ไม่ว่าจะเป็นอุบัติรุณ ชีวิต หรือความล้มเหลว อะไรต่างๆ มันล้วนแล้วแต่ต้องการทดสอบพลังของเราทั้งนั้น เมื่อคิดได้อย่างนี้ก็เข้มแข็งขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง

มีจุดหมายให้ครับ มองเห็นให้ครับว่ามีช่องอยู่ตรงไหน

ประชากม จุดหมาย ถ้าเป็นจุดหมายแห่งความมีชื่อเสียง จุดหมายแห่งเกียรติยศ พอว่ามันไม่ใช่ ไม่มีหรอก เรามองสภาพสังคม สภาพของชีวิต สภาพสังคมที่เรามาเพ้อใจ สภาพวิถีชีวิตคนเราที่ผ่านไปในทางเลวร้าย พอว่า낙เขียนงานวรรณกรรมก็ต้องมาเขียนในส่วนนี้ គคนอ่านจากทุนนิยม គคนอ่านจามายภาพในสังคม วรรณกรรม ต้องให้ความกระจ่าง มันให้กระจ่างได้แท้จริงแค่ไหนนี่ก็ไม่ใช่จุดหมาย อีกเหมือนกัน เพียงแต่มีคนอ่านวรรณกรรม พอว่าอ่านของวรรณกรรม มีอยู่จริงและก็สร้างคนได้จริง ที่พอมีเป็นอยู่ทุกวันนี้ก็เป็นศักยภาพของ วรรณกรรมที่พอมได้อ่านมา เมื่อมาเขียนอ่านก็อ่านเจริญกรรมที่เรา เรียนก็คงจะสร้างคนให้เป็นอื่น ให้ดีงามขึ้นมาได้ นี่คือจุดหมายจริง ๆ

แต่ลักษณะงานของคุณประชากมนี้ ไม่ใช่แสดงอาการกราดเกรี้ยวต่อสิ่งที่เกิดขึ้น แสดงความรู้สึกที่เข้าอกเข้าใจมากกว่า คือ เรา มีคำเรียกคนทุนที่มักจะโทรศัพท์สังคม ว่า Angry Young Man คือไม่ชอบใจอะไรสักอย่าง จะขัดอกขัดใจไปหมด คุณประชากมนี่รู้สึกว่าอาจจะไม่ถูกใจอะไรมากอย่าง แต่ไม่ได้กราดเกรี้ยวกับมัน แต่ไม่ให้ช่วยสังคมเป็นสิ่งที่ไม่ดี ใช้ใหม่ครับ

ประชากม สังคมกู๊กสร้างขึ้นด้วยมือของทุกคน สร้างขึ้นด้วยมือของระบบ บางครั้งสังคมไทยทุกวันนี้มันจะไม่ได้สร้างด้วยมือของคนไทยอีกแล้ว จะมีมือของส่วนต่างๆ ที่มีอำนาจเหนือสังคมไทย แต่เราจะต้องสู้ปางไร พอว่าถ้ามนุษย์ยังหลงเหลือความดีงามอีก สังคมก็ต้องยังมีความหวังอยู่ตลอด

คุณประชากมเชื่อมั่นว่า ความดีงามยังมีอยู่และจะนำสังคมไปได้

ประชากม นั่นขอให้เรารอย่าหลงพิค เมื่อก่อนย้อนไปสัก
หลายๆ ปีนี่ พวกจะได้ยินคำหนึ่งก็คือ ถ้าเป็นคนโง่ก็คือคนโง่ ถ้า
เป็นคนซื้อก็คือคนซื้อ แต่ทุกวันนี้สภาพการณ์รู้สึกว่ามันจะเปลี่ยนไป
โครงโง่ได้ โง่ได้แนบเนียนจะเก่งมาก ใครที่ซื้อ ใครที่ไม่มีพฤติกรรม
พลิกแพลงที่จะเอาชนะคนอื่นกล้ายเป็นคนโง่ไป นี่ค่านิยมเราเปลี่ยนไป
ให้คิดเราเปลี่ยนไป

อันนี้นักเขียนจะมีส่วนช่วยได้ไหม

ประชากม งานนี้มีส่วนช่วยเสมอ งานวรรณกรรมมีส่วน
ช่วยเสมอ เพียงเรามองผ่านเปลือกของมายาไปสู่แก่นที่แท้ การอ่าน
ก็ทำให้เราคิดได้ คิดเป็น วิเคราะห์ได้ ใช้เหตุผลเป็นนี้คือจะเป็นสิ่งที่ช่วย
เราได้

ที่นี่มาถึงปัญหาภัยทางกีด้วย มีคนพูดเสมอว่า คนไทยอ่าน
หนังสือน้อย เมื่อไม่อ่านหนังสือเข้าจะรับรู้ดูถูกด้วยความกรรมาห์ให้
อย่างไร

ประชากม เป็นปัญหาเรื่องมานาน ประชากรเพิ่มขึ้น
ยอดจำนวนหนังสือยังคงที่ ถือว่าเป็นกรรมอย่างหนึ่งของประเทศไทย
เราต้องยอมรับตรงนี้ คือมันเป็นความจริงที่เจ็บปวด เราไม่มีการบูรณา
ฝังการอ่านมาตั้งแต่ต้น แต่บ้างเวลาเรารู้นาลผู้มีอำนาจจะบิดกัน
การอ่าน มันมีความหวังเสมอครับ แม้แต่แสงเล็กๆ ภายในอุโมงค์นี้ก็
ยังเป็นความหวังได้ คนอ่านที่มีจำนวนน้อยก็ยังพอให้ความหวังได้
แม้แต่ส่วนใหญ่จะผิดทิศทางเป็นเหมือนโฆษณาไปแล้ว เรายังหวัง
กับคนที่ยังอ่านอยู่

nanopublic ถึงวิธีการนำเสนอ คุณประชากมคิดใหม่ว่า ถ้างานศึกษา

ซึ่งอาจจะไม่ชัวร์อ่าน หากได้รับการปรับในบางจุด หรือเปลี่ยนวิธี
การนำเสนอใหม่ จะทำให้เข้าถึงคนอ่านมากขึ้น

ประชากม ก็ได้รับ มันอยู่ที่ความพอใจของนักเขียนที่จะ
สร้างกลิ่นหรือรูปแบบที่นำเสนอออกมานะ ก็ยังคิดอยู่เหมือนกัน แต่
พวกจะไม่คิดเหมือนโคร ใจจะมาชี้นำฟมไม่ได้ ก็เคยอ่านบทความของ
นักเขียนนางท่านบอกว่า ต้องเขียนให้ยาก ยากเท่าไหรก็ยิ่งจะท้าทาย
ให้คนเล่นเกมส์ทางปัญญาเท่านั้น

แต่เราต้องศึกษาสังคมไทยด้วย ศึกษาคนอ่าน บางครั้งงาน
หากาฯ ที่นักเขียนไปคุนเดียวโดยไม่ทดสอบใด้เป็นคนอ่าน คนอ่าน
ของเราก็จะเหลือบันอย อย่างกวนิพันธ์นี่ ผมเคยพูดเล่นๆ กับเพื่อน ถ้า
ไปด้านเดียวบวกกับอ่านการยก การเป็นสัญลักษณ์ เป็นตัวมาระไร
ต่างๆ นี่มันยากเหลือเกิน ซึ่งนี่มันใกล้จะสูญพันธ์ แต่ยังมีชุมชน
อนุรักษ์ซัง ถ้าเกิดคิดอย่างนี้ก็อาจจะไปก่อนซังกีด้ มันอยู่ที่นักเขียน
ถ้าหากเขียนเก่งจริง นักเขียนทำได้ ทำได้คือทำงานมีมิติ มีมิติคือ
พยายามหากแห่งอยู่ในความง่าย เด็กๆ ไปอ่านก็รู้เรื่อง ผู้หลักผู้ใหญ่ที่
อ่านยากๆ นี่ พอยไปอ่านก็จะเห็นมิติอย่างหนึ่ง เป็นมิติที่เลื่อมระดับกันอยู่
มันมีงานหลายงานที่มีเสน่ห์ ง่ายๆ ที่คนอ่านกันทั่วโลก อย่างงานของ
พวงษ์ยาน คริสเดียน แอนเดอร์สันเรื่อง “นางเงือก” “ไม้ขีดไฟ” หรือ
“รองเท้าสีแดง” นี่ เป็นงานง่ายๆ ให้เด็กอ่าน แต่ผู้ใหญ่ไปอ่านก็จะได้
อึกอ่ายอย่างหนึ่ง

จากรายการ “วงศ์วรรณกรรม” ดำเนินรายการโดย ประภัสสร เสวกุล
ออกอากาศทางวิทยุสำราญรัมย์ วันพุธที่ 16 และ 23 กุมภาพันธ์ 2543

“

.... ผสมรู้สึกชื่นชอบรายการที่จัดอยู่มาก เพราะว่าผมเป็นเกษตรกรชาวไทยกูเรชา ซึ่งผมไม่ค่อยรู้หนังสือไทย ผมใช้เวลาหัดเขียนนาน 4-5 เดือน ผมจึงเขียนเข้ามาบ้างทางรายการ....

(ภาษาเขียว พุทธวิ ต.บอ อ.เมือง จ.เชียงราย)

”

.... ดีฉันติดตามฟังรายการกินทัวไทย เป็นประจำ เพื่อนำวิธีการทำมาประกอบอาหาร จำหน่ายให้ลูกค้าด้วย....

(ท่านนี้ย บุญเจริญ ต.สวนดอก อ.เมือง จ.ลำปาง)

เรื่องของปรมาณู

นักประชัญ 2 ท่าน คือ ลิตติปปุส แห่งมิเลตุส และเดโมครุสแห่งอับเดา ได้ลงความเห็นว่าสารใดๆ ก็ตาม จะต้องมีขนาดจำกัด คือ ไม่สามารถตัดแบ่งให้เล็กลงๆ อย่างไม่มีที่ลิ้นสุดได้ นั่นคือ จะต้องมีจุดหนึ่งซึ่งไม่อาจตัดแบ่งสารนั้นได้ออก ถึงซึ่งมีขนาดเล็กที่สุดที่ไม่อาจแบ่งแยกต่อไปได้อีกนั้น ภาษากรีกเรียกว่า atoms

ในปี พ.ศ. 2346 นักเคมีชาวอังกฤษชื่อ จอห์น ดอลตัน จึงให้วิถีพื้นที่ทุกภูมิดังกล่าวขึ้นใหม่ โดยใช้ในการอธิบายว่า การที่สารเคมีสามารถทำปฏิกิริยาทางเคมีได้ต่างๆ กันนั้น แท้จริงเกิดเนื่องจากสารนั้นประกอบด้วยอนุภาคเล็กๆ ที่เป็นอิสระ กล่าวคือ ธาตุชนิดต่างๆ ก็จะมีอนุภาคอิสระเล็กๆ ที่มีคุณลักษณะเฉพาะตัวอย่างเดียวกันรวมกันและสารประกอบต่างๆ นั้น เกิดมาจากการอนุภาคขนาดเล็กๆ ของธาตุต่างๆ มาจับตัวอยู่รวมกันในสัดส่วนต่างกันนั้นเอง

ตลอดต้นได้ตั้งชื่ออนุภาคเล็กๆ ที่เข้าคิดว่ามีอยู่นั้นว่า atoms

ต่อมา นักวิทยาศาสตร์ในยุคหลังได้พบว่า อะตอมมีไข่ขัน ส่วนที่แบ่งแยกมิได้อีกต่อไป เพราะภายในอะตอมประกอบด้วย นิวเคลียสและอิเล็กตรอนโดยที่ในนิวเคลียสเองก็ยังมีอนุภาคอีก 2 ชนิดรวมอยู่ด้วยกันอีกด้วย ซึ่งอาจใช้กลวิธีทำให้เกิดปฏิกิริยาใน นิวเคลียสจนกระหั่งอะตอมเกิดการแตกแยกต่อไปได้อีกด้วย

ปรมาณุคืออะไร

ปรมาณุ หรือ อะตอม (atom) คือ ชิ้นส่วนที่เล็กที่สุดของ สารที่ยังคงคุณสมบัติของธาตุอยู่ได้ อะตอมประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนแกนกลางที่เรียกว่านิวเคลียส ซึ่งเป็นส่วนที่มีมวลสารและ อยู่ตรงใจกลางของอะตอม และส่วนรอบ คือ อะนาบริเวณที่ อนุภาคอิเล็กตรอนหมุนวนรอบนิวเคลียสอีกทีหนึ่ง

นิวเคลียสและนิวเคลียร์ มีความเกี่ยวพันกันอย่างไร

นิวเคลียร์ (nuclear) เป็นคำคุณศัพท์ที่ใช้ขยายคำนามต่างๆ โดยมีความหมายว่า “เกี่ยวกับนิวเคลียส” ตัวอย่างเช่น

- ~ พลังงานนิวเคลียร์ คือ พลังงานที่มีต้นกำเนิดมาจากการเปลี่ยนแปลงในนิวเคลียสของอะตอมของธาตุ

- ~ ระเบิดนิวเคลียร์ หมายถึง วัตถุระเบิดซึ่งมาจากพลังงานนิวเคลียร์ และ

- ~ โรงไฟฟ้านิวเคลียร์ หมายถึง โรงไฟฟ้าที่ใช้ต้นกำเนิด พลังงานจากปฏิกิริยานิวเคลียร์

ขนาดของอะตอม (the size of atoms)

นิวเคลียสของอะตอมของธาตุต่างๆ มีรัศมีประมาณ 10-13 เซนติเมตร คิดเป็นพื้นที่พิวิคิ่งไม่เกิน 10-14 ตารางเซนติเมตร แต่ ขนาดของอะตอมใหญ่กว่าเพรเวดเทียนจากโคลร์ของอิเล็กตรอนที่อยู่ล้อมรอบโดยพบว่าอะตอมปกติจะมีเส้นผ่าศูนย์กลาง 10-8 เซนติเมตรเท่านั้น และเพื่อที่จะมองให้เห็นภาพของขนาดของอะตอม ได้ขัดเจนขึ้น ขอให้นึกถึงขนาดของเกลือผงละเอียด 1 เกล็ด เกล็ด ของเกลือนั้น ประกอบด้วยอะตอมจำนวนมาก ซึ่งถ้าหากว่าอะตอมแต่ละอะตอมมีถูกขยายขนาดให้เท่ากับเกลือผง 1 เกล็ด เม็ดเกลือเกล็ด นั้นก็จะมีรัศมีขนาด 10 กิโลเมตรทีเดียว

ไอโซโทปคืออะไร

ไอโซโทป (isotope) และไอโซโทปรังสี (radioisotope)

อะตอมของธาตุใดๆ มีค่าเลขเชิงอะตอมเท่ากัน (เป็นธาตุเดียวกัน) แต่อาจมีมวลเชิงอะตอมต่างกันได้ (มีน้ำหนักของอะตอมต่างกัน) นั่นคือ นิวเคลียสใดๆ ที่มีจำนวนprototonเท่ากัน แต่มี จำนวนนิวตรอนต่างกัน จะเรียกอะตอมเหล่านั้นว่าเป็น ไอโซโทป เช่น $^{12}_{6}\text{C}$ $^{13}_{6}\text{C}$ $^{14}_{6}\text{C}$ ต่างกันเป็นไอโซโทปของชาตุかるบอน ที่เวลาเดียวกันล่างชั้นของอัตโนมัติ C แสดงค่าจำนวนprototonในนิวเคลียส หรือมวลเชิงอะตอมของธาตุนั้นๆ โดยปกติไอโซโทปต่างๆ ของธาตุเดียวกันจะมีคุณสมบัติทางเคมีเหมือนๆ กัน แต่มีคุณสมบัติทางรังสี แตกต่างกัน กล่าวคือ ไอโซโทปที่มีระดับพลังงานในนิวเคลียสมาก ก็จะไปจีสก้าฟไม่อยู่ด้วย จะมีการแพร่งสิออกมา ไอโซโทปประเภทนี้

เรียกว่า ไอโซโทปรังสี ในขณะที่ไอโซโทปส่วนใหญ่อยู่ในสภาพคงตัว
ไม่มีการแพร่งรังสี

รังสี กัมมันตรังสี และกัมมันตภาพรังสี

กัมมันตภาพรังสี (radioactivity)

เป็นปรากฏการณ์การสลายตัวที่เกิดขึ้นเองของนิวเคลียสของอะตอมที่ไม่เสถียร ตามปกติแล้วการที่อะตอมสลายตัวมักมีการแพร่งรังสีติดตามมาด้วย เช่น รังสีเอกซ์ รังสีแกมมาฯลฯ และรวมไปถึงกระบวนการอุบัติเหตุที่มีความเร็วสูงด้วย ออาที่เช่น รังสีแอลฟ่า รังสีบีต้า และรังสีนิวตรอน อาจจำแนกรังสีดังกล่าวตามคุณสมบัติทางกายภาพได้ 2 กลุ่มคือ

รังสี (radiation)

หมายถึง พลังงานที่แผ่กระจายจากต้นกำเนิดออกไปในอากาศหรือตัวกลางใดๆ ในรูปของคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า เช่น รังสีความร้อนรังสีเอกซ์ รังสีแกมมาฯลฯ และรวมไปถึงกระบวนการอุบัติเหตุที่มีความเร็วสูงด้วย ออาที่เช่น รังสีแอลฟ่า รังสีบีต้า และรังสีนิวตรอน อาจจำแนกรังสีดังกล่าวตามคุณสมบัติทางกายภาพได้ 2 กลุ่มคือ

- รังสีที่ไม่ก่อให้อ่อน (non - ionizing radiation) ซึ่งได้แก่รังสีคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า เช่น ความร้อน แสง เสียง คลื่นวิทยุ อัลตราไวโอเลต และไมโครเวฟ และ

- รังสีที่ก่อให้เกิดไออกอน (ionizing radiation) ซึ่งได้แก่รังสีเอกซ์ รังสีแกมมา รังสีแอลฟ่า รังสีบีต้าและรังสีนิวตรอน รังสีในกลุ่มนี้มีผู้เรียกอีกชื่อหนึ่งว่า รังสีประมาณุ (atomic radiation)

รังสีแอลฟ่า

หมายถึง กระแสของอนุภาคแอลฟ่าที่เพื่อออกมานิวเคลียสใดๆ มีอำนาจก่อให้เกิดการแตกตัวได้ดี แต่มีความสามารถในการทะลุทะลวงผ่านวัสดุน้อยมาก อนุภาคแอลฟ่า 1 อนุภาค ก็คือ นิวเคลียสของธาตุอิเลียม ซึ่งประกอบด้วยโปรตอน 2 อนุภาค และนิวตรอน 2 อนุภาค และมีประจุไฟฟ้า + 2 หน่วย

รังสีบีต้า

หมายถึง กระแสของอนุภาคอิเล็กตรอนที่เพื่อออกมานิวเคลียสใดๆ มีอำนาจก่อให้เกิดการแตกตัวน้อยกว่ารังสีแอลฟ่า แต่

กัมมันตรังสี (radioactive)

เป็นคำคุณศัพท์เพื่อย้ายคำนาม หมายถึง “เกี่ยวข้องกับการแพร่งรังสี” ด้วยปัจจัย เช่น

- สารกัมมันตรังสี (radioactive substance) หมายถึงวัสดุที่สามารถแพร่งรังสีได้ด้วยตนเอง

- การกัมมันตรังสี (radioactive waste) หมายถึง ขยะหรือของเสียที่เจือปนด้วยสารกัมมันตรังสี เป็นต้น

สามารถทำให้ลุหะลงได้ดีกว่า ตามปกติในนิวเคลียสไม่มีอิเล็กตรอนแต่เมื่อเกิดการแตกตัวของนิวตรอน จะเกิดเป็นอนุภาคโปรตอนและอิเล็กตรอน ซึ่งอิเล็กตรอนนี้เองที่เรียกว่าอนุภาคบิตา

รังสีแคมมา

เป็นคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีความยาวคลื่นสั้นมาก มีจุดกำเนิดจากนิวเคลียส มีอำนาจทำให้เกิดการแตกตัวน้อยมาก แต่มีความสามารถทำให้ลุหะลง

รังสีเอกซ์

เป็นคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีความยาวคลื่นสั้นมากเช่นกัน มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับรังสีแคมมา แต่ไม่ได้มาจากนิวเคลียสแต่มีจุดกำเนิดจากชั้นของอิเล็กตรอนของอะตอมได ๆ เช่น เกิดจากการยิงอิเล็กตรอนที่มีความเร็วสูง ไปถูกเป้าที่ทำด้วยโลหะดังเช่นที่เกิดในเครื่องเอกซ์เรย์ เป็นต้น

รังสีนิวตรอน

เกิดขึ้นในเครื่องเร่งอนุภาคนิวตรอน หรือในเครื่องปฏิกรณ์ปรมาณู โดยในเครื่องดังกล่าวจะผลิตอนุภาคนิวตรอนได้อย่างมาก many และนิวตรอนที่เกิดเหล่านั้นมีปริมาณมาก และเคลื่อนที่ด้วยความเร็วสูงมากด้วย

พลังงานปรมาณู พลังงานนิวเคลียร์ และพลังงานนิวเคลียร์

พลังงานนิวเคลียร์ พลังงานปรมาณู (nuclear energy / atomic energy)

เป็นคำที่มีความหมายเดียวกันคือ พลังงานไม่ว่าลักษณะใดซึ่งเกิดจากการปลดปล่อยออกมาเมื่อมีการแยก รวมหรือแปลงนิวเคลียสของอะตอม ซึ่งพลังงานเหล่านี้อาจเป็นพลังงานความร้อน และพลังงานรังสี อันมีผลโดยตรงจากการที่มวลสารเปลี่ยนสภาพเป็นพลังงานความร้อนและพลังงานรังสี อันมีผลโดยตรงจากการที่มวลสารเปลี่ยนสภาพเป็นพลังงานตามทฤษฎีสัมพันธภาพแห่งสารและพลังงาน ($E = mc^2$) ของไอน์สไตน์ และในความหมายภาษาไทย พลังงานปรมาณูยังหมายความรวมถึงพลังงานจากรังสีเอกซ์ด้วย

พลังงานนิวเคลียร์ มาจากปฏิกิริยานิวเคลียร์และการสลายตัวทางรังสี ดังนี้

1. ปฏิกิริยานิวเคลียร์ฟission (nuclear fission reaction) คือ การแตกตัวของนิวเคลียส หมายถึง การที่นิวเคลียสของธาตุหนักบางธาตุที่เป็นเชือเพลิง เช่น ยูเรเนียม พลูโทเนียม ถูกชนด้วยนิวตรอนแล้วแตกตัวออกเป็นสองเสียง เป็นนิวเคลียสของธาตุเบาที่มีขนาดเท่ากัน เรียกว่า ผลผลิตจากฟิสชัน (Fission product) พร้อมกับมีอนุภาครังสีและพลังงานจำนวนมหาศาล ถูกปลดปล่อยออกมายัง

2. ปฏิกิริยานิวเคลียร์ฟิวชัน (nuclear fusion reaction) คือการหลอมตัวของนิวเคลียสของอะตอมธาตุเบาๆ เช่น ไฮโดรเจน

อีเดียม รวมตัวกันกล้ายเป็นนิวเคลียสของธาตุที่หนักขึ้น พร้อมกันนั้น ก็มีอนุภาครังสีและพลังงานมหาศาลออกมายด้วย การที่จะทำให้เกิดกระบวนการพิวชันได้ จะต้องใช้ความร้อนสูงมากเป็นล้านองศาเซลเซียส ปฏิกิริยาพิวชัน คือ ปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นในดวงอาทิตย์และดาวฤกษ์ ทั้งหลายซึ่งทำให้มีพลังงานมหาศาลกระจายออกมามากสู่หัวใจกาลนั้นเอง

3. ปฏิกิริยาการกระตุนด้วยอนุภาครังสี (activation reaction) คือ ปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นกรณีที่อนุภาครังสี เช่น นิวตรอน หรือ โปรตอน วิ่งเข้าชนนิวเคลียสของอะตอมของธาตุใดๆ ซึ่งยังผลให้นิวเคลียสนั้นเปลี่ยนแปลงสภาพไปได้ และเกิดพลังงานในรูปของรังสี หรือพลังงานความร้อนเล็กน้อยออกมานะ

4. การสลายตัวของสารกัมมันตรังสี (radioactive decay) ได้แก่สารรังสีหรือสารกัมมันตรังสีที่มีองค์ประกอบส่วนหนึ่งที่มีลักษณะเป็นไอโซโทป ที่มีโครงสร้างประมาณไม่คงตัว จะสลายตัวโดยการปลดปล่อยพลังงานส่วนเกินออกมานิรูปแบบของรังสีเอกฟ้า บีตา แกมมา หรือรังสีเอกซ์ รูปแบบใดรูปแบบหนึ่งมากกว่าหนึ่งรูปแบบพร้อมๆ กัน

พลังนิวเคลียร์ (nuclear power)

เป็นศพท์คำหนึ่งที่มีความหมายลับสนพระโดยทั่วไปมากจะใช้ไปปะปนกับคำว่า “พลังงานนิวเคลียร์” โดยคิดว่าเป็นคำที่มีความหมายแน่นกันได้ แต่ในทางวิศวกรรมนิวเคลียร์นั้น ควรจะเลือกใช้คำที่

แยกความหมายกัน กล่าวคือ เราควรจะใช้คำว่า พลังงานนิวเคลียร์ เมื่อกล่าวถึงรูปแบบหรือวิธีการเปลี่ยนพลังงานจากรูปหนึ่งไปสู่อีกรูปหนึ่ง เช่น โรงไฟฟ้าพลังนิวเคลียร์ (หรือโรงไฟฟ้านิวเคลียร์) ย่อมหมายถึง โรงงานที่ใช้เปลี่ยนรูปพลังงานนิวเคลียร์มาเป็นกำลังไฟฟ้า หรือเรื่อ ขับเคลื่อนด้วยพลังนิวเคลียร์ (หรือเรื่อเดินสมุทรนิวเคลียร์) ย่อมหมายถึงเรือที่ขับเคลื่อนโดยการเปลี่ยนรูปพลังงานนิวเคลียร์มาเป็นพลังงานกล เป็นต้น

ประโยชน์ของพลังงานประมาณ

1. กิจการอุตสาหกรรม

การใช้วัสดุกัมมันตรังสีและเทคโนโลยีทางรังสีในทางอุตสาหกรรมซึ่งเรียกว่า “เทคโนโลยีเชิงนิวเคลียร์” เป็นการนำเอาพลังงานนิวเคลียร์มาใช้ประโยชน์ในทางสันติ สำหรับประเทศไทยได้มีการใช้กันอย่างแพร่หลายในกิจการต่างๆ ดังนี้

- ใช้วัสดุดับชันของเหลว สารเคมีต่างๆ ในขบวนการผลิตในโรงงานเส้นใยสังเคราะห์ด้วยรังสีแกมมา
- ใช้ตรวจสอบระดับเศษไม้ในหม้อนึ่ง ภายใต้ความดันสูงในการผลิตไม้อัดแผ่นเรียบด้วยรังสีแกมมา
- วัดความหนาแน่นของน้ำปูนกับเส้นใยหิน ในขบวนการผลิตกระเบื้องกระดาษ
- วัดความหนาแน่นในการตัดลินแร่ในทะเล เพื่อคำนวณหาระดับดูดผ่าน

- วัดและควบคุมความหนาแน่นของน้ำโคลนที่จะใช้ในการขุดเจาะอุโมงค์สูงน้ำได้ดี
- ควบคุมขั้นตอนการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องแก้ว
- วัดหาปริมาณสารตะกั่ว หรือธาตุกำมะถันในผลิตภัณฑ์น้ำมันบีโตรเลียม
- ใช้ในการสำรวจหาแหล่งน้ำมันดิน ความชื้นได้ดี ฯลฯ ด้วยรังสีนิวตรอน
- การวิเคราะห์แร่ธาตุด้วยเทคนิคเชิงนิวเคลียร์ สำหรับการสำรวจทรัพยากรในประเทศ (neutron activation and x-ray fluorescence analysis) ฯลฯ

2. ด้านการแพทย์และอนามัย

เวชศาสตร์นิวเคลียร์ (Nuclear Medicine) คือ การนำเอารังสีหรือรังสีมาใช้ในการตรวจการรักษา และด้านการค้นคว้าศึกษาการทำงานของระบบอวัยวะในร่างกาย เพื่อช่วยในการตรวจวิเคราะห์หรือรักษาโรค บรรเทาความทุกข์ทรมานของผู้ป่วยและร่นระยะเวลาการรักษาอยู่ในโรงพยาบาล

ตัวอย่างบางส่วนของการใช้รังสีหรือรังสีด้านการแพทย์ เช่น

- การรักษาโรคมะเร็งด้วยโคบอลต์ - 60
- เม็ดทองคำ - 198 ในการรักษามะเร็งผิวนัง
- ลวดแทนทาลัม - 182 ในการรักษามะเร็งปากมดลูก
- ไอโอดีน - 131 ใช้ตรวจ วินิจฉัยและรักษาโรคคอพอก และในรูป labelled compound ใช้ตรวจวิเคราะห์การทำงานของไต

ระบบโลหิต

- เทคนิคเชย์ม - 99 m ตรวจต้ออี้เบรอยด์ ตรวจทางเดินน้ำดี ไต ห้องน้ำเหลือง
- แทลเลี่ยม - 201 ตรวจสภาพหัวใจเมื่อทำงานเต็มที่ ตรวจสภาพการไหลของโลหิตเลี้ยงหัวใจ และตรวจสภาพกล้ามเนื้อหัวใจ
- การรักษาโรคมะเร็งในระดับต้นของร่างกาย เช่น ลูกตาด้วยรังสีโปรตอน ฯลฯ
- การรักษาโรคมะเร็งและเนื้องอกในส่วนลึกของร่างกายด้วยรังสีนิวตรอน

3. ด้านการเกษตร ชีววิทยาและอาหาร

ประเทศไทยมีการเกษตรเป็นอาชีพหลักของประชากร โครงการใช้นิวเคลียร์เทคโนโลยี เพื่อการส่งเสริมกิจกรรมเกษตร เป็นต้นว่าการเพิ่มผลผลิตและเพิ่มคุณภาพของผลผลิต ซึ่งกำลังแพร่ขยายออกไปสู่ชนบทเพิ่มมากขึ้น

- การใช้เทคนิคโนนิวเคลียร์วิเคราะห์ดิน เพื่อการจำแนกพื้นที่เพาะปลูก ทำให้ทราบว่าพื้นที่ที่ศึกษาเหมาะสมต่อการเพาะปลูกพืช ชนิดใด ควรเพิ่มปุ๋ยชนิดใดลงไป

- เทคนิคการสะกดรอยด้วยรังสี ใช้ศึกษาเกี่ยวกับการดูดซึมของแร่ธาตุ และปุ๋ยโดยต้นไม้และพืชเศรษฐกิจต่างๆ เพื่อการปรับปรุงการใช้ปุ๋ยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

- การฉายรังสีแกมมาเพื่อฆ่าแมลงและใช้ในเมล็ดพืชซึ่งเก็บไว้ในถุงฉาบ และภายหลังจากบรรจุในภาชนะเพื่อการส่งออกจำหน่าย

- การใช้รังสีเพื่อกำจัดแมลงศัตรูพืชบางชนิดโดยวิธีทำให้ตัวผู้เป็นหมัน

- การถอนเนื้อสัตว์ พิชผัก และผลไม้ โดยการฉายรังสีเพื่อเก็บไว้ได้นานยิ่งขึ้น เป็นประโยชน์ในการขนส่งทางไกลและการเก็บอาหารไว้บริโภคในฤดูหนาว

- การใช้เทคนิคทางรังสีเพื่อกำจัดพันธุ์สัตว์เลี้ยงและการเพิ่มอาหารนม อาหารเนื้อในโคและกระนือ

- การนำเทคนิคทางรังสีด้านอุทกวิทยา ในการเสาะหาแหล่งน้ำสำหรับการเกษตร

รังสีโคมอลต์-60

โรงงานฉายรังสีก็ติ โรงงานบำบัดที่ใช้รังสีรักษาโรคก็ติ ล้วนใช้โคมอลต์-60 ซึ่งมีต้นกำเนิดมาจากแร่โคมอลต์ซึ่งมีอยู่ตามธรรมชาติ เมื่อนำมาผ่านกระบวนการทางนิวเคลียร์ ก็จะกลายเป็นสารกัมมันตรังสีโคมอลต์-60 ถ้าพูดในทางกลับกันก็คือ โคมอลต์-60 ไม่ใช่กากกัมมันตรังสีและไม่ได้สกัดมาจากกากกัมมันตรังสีหรือผลิตภัณฑ์ของปฏิกิริยาลูกโซ่ในเชื้อเพลิงโรงไฟฟ้านิวเคลียร์

ถ้าโคมอลต์-60 สามารถดับไฟบล้อยางสือกามาหมดแล้ว มันก็จะกลายเป็นธาตุนิเกิล ไม่มีกากกัมมันตรังสีแต่อย่างใด ปกติแล้ว โคมอลต์-60 ไม่มีโอกาสสร้างไฟลเพราะมันมีลักษณะเป็นแท่งโลหะ ไม่ได้อยู่ในสภาพของก๊าซหรือของเหลว แท่งโลหะนี้ถูกห่อหุ้มด้วยเจอร์โคเนียมอัลลอยแล้วบรรจุลงในระบบออกเหล็กกล้าไว้สนิม

การใช้สารรังสีในประเทศไทย

จากสถิติซึ่งสำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติได้รวบรวมไว้ เมื่อปี 2540 นั้น มีอยู่ทั้งสิ้น 116 ราย เป็นเครื่องปฏิกรณ์ปรมาณูวิจัย 1 เครื่อง ห้องปฏิบัติการผลิตไอโซโทป 1 ห้อง เครื่องเร่งอนุภาคนิวตรอน 2 เครื่อง เครื่องฉายรังสีแกรมมาเพื่อการวิจัย 3 เครื่อง เครื่องฉายรังสีแกรมมาเพื่อการอุดสาหกรรม 2 เครื่อง อุปกรณ์ฉายรังสีการแพทย์ 20 เครื่อง การถ่ายภาพทางรังสีในอุดสาหกรรม 12 แห่ง โรงงานที่ใช้สารรังสีในระบบควบคุมการผลิต 40 โรง ห้องปฏิบัติการวิจัย 30 โรง โรงงานผลิตนาฬิกา 2 โรง โรงงานแยกแร่ 2 โรง โรงงานจัดการกากกัมมันตรังสี 1 โรง

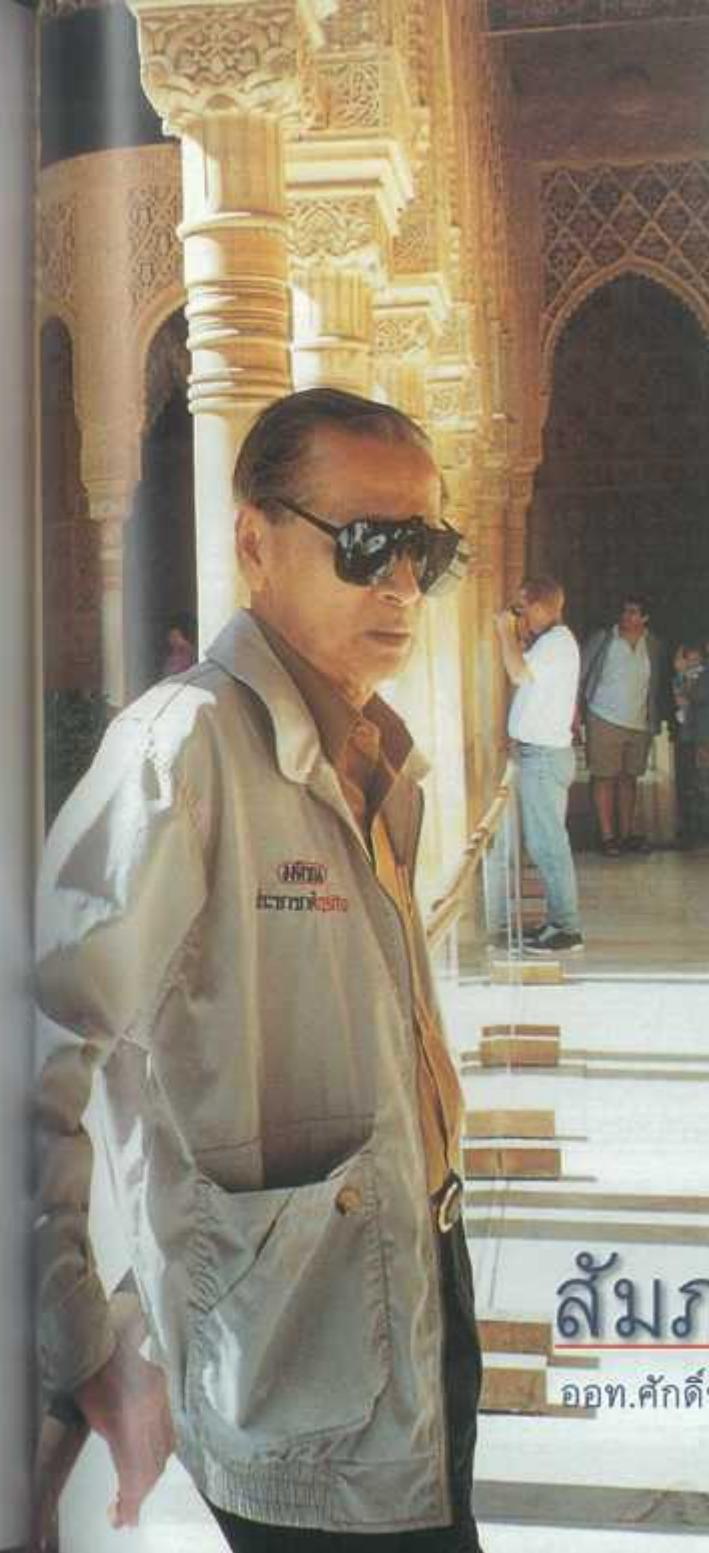
การบำบัดกากกัมมันตรังสี

ผู้ใช้สารรังสีจะต้องขออนุญาตมิไว้ในครอบครองและขออนุญาตใช้และต้องรับผิดชอบการจัดการกากกัมมันตรังสีที่เกิดขึ้น การบำบัดกากกัมมันตรังสีนี้มีหลายวิธี ถ้าหากกากกัมมันตรังสีเป็นของแข็งก็ทำได้โดยบีบอัดให้มีปริมาตรเล็กลงและเพาทำลายในส่วนที่ถูกใหม่ได้ทั้งล้วนไปถ้าเป็นของเหลวก็อาจจะต้มก่อนหรือทำให้ติดตะกรอนทางเดมีเป็นต้น

เมื่อผ่านการบำบัดแล้วก็นำกากกัมมันตรังสีนี้มาแปรสภาพ โดยผสมแล้วตรึงให้แน่นกับเนื้อสารที่มีความคงทนต่อสภาพการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เช่น ปูนซีเมนต์ ยางมะตอย พลาสติก เนื้อแก้ว เนื้อเชรามิก แล้วให้เป็นรูปทรงต่างๆ ตามลักษณะและขนาดภาระที่จะบรรจุ เพื่อที่จะได้มีความคงทนต่อแรงกด/อัด ไม่ติดไฟ ไม่ละลายในน้ำ ไม่เสื่อม

คุณสมบัติเรียว

จากนั้นก็เข้าสู่กระบวนการเก็บรักษาไว้ชั่วคราวเพื่อทดสอบเวลาให้คลายความร้อนลงแล้วนำไปจัดการยังที่ทึ้งกากรปางสาธารต่อไป โดยนำไปผังดินตื้น โดยมากหากก้มมันครั้งสีเหล่านี้จะมีระดับรังสีต่ำจนถึงปานกลาง หากแยกห่างจากผิวแลดล้อมของมนุษย์มันก็จะผลิตตัวหมดสภาพไปในเวลาประมาณ 200-300 ปี

ล้มภาชนะ

ออท.ศักดิ์ชัย บำรุงพงศ์

รวบรวมจากเอกสารเผยแพร่ สำนักงานพัฒนาปวมภูมิเพื่อสันติ

สมภาษณ์

เงาอดีต เอกสารราชทูตศักดิ์ชัย บำรุงพงศ์

พิมพุ จันทร์วิถี

จัตุรัสติดครับท่านผู้ฟัง วันนี้วันที่ 14 เมษายน เป็นวันหยุดราชการ แต่รายการรอบบ้านเรา ของสถานีวิทยุสาธารณะฯ กระทรวงการต่างประเทศ ก็ยังมีรายการที่น่ารู้มาเสนอท่านเป็นประจำ

วันนี้เป็นวันสำคัญวันหนึ่งของกระทรวงการต่างประเทศ เพราะเป็นวันที่ครบรอบการสถาปนากระทรวงการต่างประเทศ เมื่อ 125 ปีมาแล้ว

ผมได้ดีใจโอกาสสีเรียนเชิญผู้ใหญ่ท่านหนึ่งมาพูดคุยในรายการนี้ โดยหวังว่าจะเป็นประโยชน์กับพื่นดองประชาชนที่สนใจเรื่องของกระทรวงการต่างประเทศในสมัยก่อน

บุคคลที่ผมเชิญมาในวันนี้ท่านผู้ฟังหลายๆ คนคงจะรู้จักกันดีอยู่แล้วในแวดวงของนักอ่านและแวดวงของนักเขียน แต่หลายคนอาจ

ล้มภาษณ์

ออท.ศักดิ์ชัย บำรุงพงศ์

ยังไม่ทราบว่าท่านเป็นข้าราชการกระทรวงการต่างประเทศ เดຍเป็น
ดึงเอกสารราชทูตไทย คือ ท่านเอกสารครราชทูตศักดิ์ชัย บำรุงพงศ์
ในฐานะนักเขียนอาวุโส ท่านเป็นนักเขียนระดับศิลปินแห่งชาติ

ซึ่งมีนามปากกาว่า เสนีย์ เสาร์พงศ์ ท่านผู้พึงที่เป็นนักอ่านคงจะจ่า
หนังสือดีๆ หลายเล่มที่เกิดขึ้นในช่วงแห่งการอุดประกายความคิดด้าน
ประชาธิปไตยในประเทศไทยเรา ก็คือเรื่องปีศาจ และเรื่องความรัก
ของวัลยา ซึ่งชนะของคนแพ้ และอีกเล่มหนึ่งที่ฝ่าประทับใจมากคือ
เรื่องคนดีศรีอุบอยาซึ่งเป็นการถ่ายทอดชีวิตของชาวนาในสมัยคริ
อยุธยาได้อย่างน่าชม สวัสดิครับท่านทูตครับ

ออท.ศักดิ์ชัย สวัสดิครับ

ผมได้ทราบว่าท่านทูตทำงานด้านหนังสือพิมพ์มาก่อน และได้
เข้ารับราชการในกระทรวงการต่างประเทศ ในช่วงที่ญี่ปุ่นได้ยกพลขึ้น
บกท.ประเทศไทยแล้ว คงในราวประมาณปี 2485 ตอนเริ่มรับราชการ
อยู่ที่กรมกองอะไรครับ

ออท. ศักดิ์ชัย เริ่มแรกผมไม่ได้เป็นข้าราชการครบรูป เป็น
ลูกจ้างกินเงินเดือนพิเศษซึ่งไม่ถือว่าเป็นข้าราชการ ไม่ถือว่าเป็นข้าราชการ
ก็เป็นลูกจ้างอยู่ในแผนกนักเรียน ตอนหลังผมก็ได้ขึ้นมาอยู่สำนัก
เลขานุการรัฐมนตรีทำงานเป็นเมียนหน้าห้องทำนารัฐมนตรีต่างประเทศ
คือคุณดิเรก ชัยนาท ตอนหลังคุณดิเรกไปเป็นเอกอัครราชทูต คุณ
หลวงวิจิตรวาทการ มาเป็นรัฐมนตรีต่างประเทศต่อ พอถึงปีที่ล่า�ก
เดียวฯ มาตัดสิน ตั้งแต่สมัยนั้นรู้สึกจะเป็นสมัยคุณภาพที่มีแพ้ เป็น
เลขานุการ และคุณวรากรบัญชา ก็เคยเป็นเลขานุการรัฐมนตรีมาก่อน
ตอนหลังท่านก็เป็นรัฐมนตรีต่างประเทศและก็มีอีกท่านหนึ่งคือคุณสุจิตร

หรือญพฤกษ์

ตอนนั้นที่ทำการของกระทรวงการต่างประเทศยังอยู่ที่วัง
ราษฎร์บูรณะ

ออท.ศักดิ์ชัย ครับ อยู่ที่วังราษฎร์บูรณะ เฉพาะวังราษฎร์บูรณะ
แท้ๆ ตึกในสวนราษฎร์บูรณะนั้น มาสร้างขึ้นทีหลัง รวมทั้งตึกชั่งๆ ที่
ขายขึ้นมา เมื่อก่อนนั้นเป็นตึกชั้นเดียวเป็นกองพัสดุ ต่อมาก็ได้รื้อตึก
นั้นไปสร้างเป็นตึกสองชั้นที่ขนาดกันฝั่งตรงข้ามกระทรวงกลาโหม
ตอนหลังสองครั้งก็เป็นที่ของกรมสหประชาชาติ ข้างล่างก็คือเหมือนจะ
เป็นกรมพิธีการทูต สาเหตุที่มีการขยายตัวมา เพราะหลังสองครั้งงาน
ของกระทรวงฯ เพิ่มมากขึ้น ในระหว่างสองครามผมคิดว่าข้าราชการที่
ประจำในกระทรวงฯ มีประมาณ 300 กว่าคน ที่อยู่ในต่างประเทศราว
150-200 คน ค่อนข้างจะเล็ก ในระหว่างสองครามก็ไม่ได้มีการสอน
ข้าราชการใหม่ จนมาสอบเข้าศัลย์ในครั้งที่เข้าเปิดใหม่เป็นครั้งแรก
หลังจากสองครามลงบแล้ว

ท่านบรรจุขึ้นศัลย์ที่กรมอะไรครับ หรือว่าอยู่อยู่ที่สำนัก
เลขานุการรัฐมนตรี

ออท.ศักดิ์ชัย พมเข้าอยู่กรมมองค์การระหว่างประเทศก่อน
เดิมเรียกว่ากรมสหประชาชาติ แล้วทีหลังมาเป็นกรมมองค์การระหว่าง
ประเทศ

ตอนนั้นในการกรมสหประชาชาติ มีข้าราชการประมาณกี่คนครับ

ออท.ศักดิ์ชัย ตอนนั้นแบ่งออกเป็นสำนักงานเลขานุการกรม
นิ กองการประชุมระหว่างประเทศ กองการเมือง กองการลังคม กองหนึ่ง
ก็มีหัวหน้ากองคนหนึ่ง และก็มีหัวหน้าแผนก 2 คน 3 คนเป็นอย่างมาก

แต่ละแผนกที่มีชั้นตระรัฐฯ ประจำแผนกอีก 2-3 คน และประเมินอีก 2-3 คน
ออกไปประจำการในต่างประเทศครั้งแรกที่ประเทศอะไรครับ

ออท.ศักดิ์ชัย ผมไปประจำอยู่สหภาพโซเวียต ที่มอสโก เป็นครั้งแรก เป็นข้าราชการชุดแรกที่ไปเปิดสถานทูต เราไม่มีความสัมพันธ์ทางการทูตกับรัสเซีย จนกระทั่งหลังสงคราม ตอนนั้นก็มีความพยายามที่จะเปิดสถานทูตแล้ว แต่ในสภาพสังคมรามเราพยายามจะเปิดแต่ก็ไม่แล้วเสร็จ ผมกับข้าราชการอีก 3-4 คนเป็นรุ่นแรกที่เข้าไปประจำก่อนเป็นสถานทูต ถือว่าเป็นชุดบุกเบิกครับ

ทำงานครับ ในตอนนั้นมีคนละทุกตามภาระหรือยังครับ

ออท.ศักดิ์ชัย ยังไม่ค่อยมีมากนัก เพราะว่าหลังจากที่รัสเซียเปลี่ยนการปกครองเป็นสหภาพโซเวียตแล้ว คล้ายๆ กับว่าประเทศไทยอีนๆ เข้าด้วยกันแล้ว แต่ว่าเมื่อภายหลังสังคมรวมแล้ว สหภาพโซเวียตอยู่ในฝ่ายที่ชนะสงคราม เกียรติยศเกียรติภูมิของสหภาพโซเวียตก็มีความสำคัญมาก

เมื่อพมไปสหภาพโซเวียตมีสถานทูตต่างๆ มาเปิดกันขึ้นใหม่เป็นการใหญ่ จนไม่มีที่จะให้เปิดทำการสถานทูต สถานทูตไทยเราเองก็ยังไม่มีที่ เมื่อเขายังไม่สามารถหาที่อยู่ให้เราได้ ก็ไปอยู่ในโรงแรมแห่งหนึ่งชื่อโรงแรมแกรนด์ไฮเดล เป็นโรงแรมเก่า โรงแรมใหม่ๆ เช่น โรงแรมมอสโกร ก็มีสถานทูตอีนๆ เข้าอยู่ โรงแรมแกรนด์ไฮเดลนี้ เมื่อสถานทูตไทยเราไปเปิดก็เช่าห้องในโรงแรมนั้นเป็นที่ทำการด้วยแล้วก็มีข้าราชการมาอาศัยอยู่ด้วย ต่อมาเกิดมีสถานทูตอาร์เจนตินาไปอยู่แห่งเดียวกันและมีสถานทูตอีนๆ อีกอยู่ชั้นเดียวกันก็มีคนละชั้นก็มี รวมทั้งสถานทูตเวเนซูเอลาด้วย แน่นไปเลย

ตอนนั้นเรามีข้าราชการการที่สถานทูตไทยที่มอสโกรก็ค้นครับ

ออท. ศักดิ์ชัย ก็มีคุณทดลองกิตติกรรมเป็นเอกสารด้วยทูต และก็มีเลขาธุการตรี คุณเสริม ศรีกฤตพันธุ์ มีข้าราชการอีกชั้นต่ำกว่าเลขาธุการตรี แต่ว่ารายกันเป็นเลขาธุการตรีเพื่อให้ได้สิทธิทางการทูตอีก แล้วก็มีพม คุณสีสวัสดิ์ ปันกระสินธุ์ คุณเดชา ตาละกัญ คุณสุกาน ศิริมานนท์ รวมทั้งหมดกี่ 5-6 คน

พมเข้าใจว่าตอนหลังสังคมความเป็นอยู่ในประเทศรัสเซีย หรือสหภาพโซเวียตในขณะนั้น ความสะอาดกับสุขอนามัยต่างๆ คงจะยังไม่ค่อยมี ทำงานพอดีจะเล่าให้เราฟังได้ไหมครับ

ออท. ศักดิ์ชัย สถานทูตเปิดรู้สึกว่าจะเป็นช่วงหลังสังคมสูงแล้วเป็นทรัพย์ส่วนบุคคล กว่าพิธีการต่างๆ จะเรียนร้อย และสถาปนาความสัมพันธ์กันได้ พอก่อนถึงได้เห็นความอุดอย่างมากแต่ก่อนถึงจะมีมิดๆ ทิมๆ อาหารการกินอะไรต่างๆ ก็มีการปันส่วน เราไปเปิดสถานทูตเป็นครั้งแรกเขาก็ยังให้บัตรปันส่วนอาหาร ซึ่งต้องไปกินที่โรงแรมแห่งหนึ่ง แล้วก็มีอาหารที่เขาทำหนดเมนูไว้เลย มีอยู่ 3 อย่างคือ มีชุป มีปลา หรือสลัดนิดหน่อย

หมายความว่า การที่จะไปซื้ออาหารที่ตลาดแล้วกลับมาทำกินเองคงเป็นไปไม่ได้ ต้องมีบัตรปันส่วนที่ว่านี้ แล้วก็ไปทานอาหารตามที่เขาทำหนดได้

ออท.ศักดิ์ชัย ก็เป็นเรื่องจำเป็น...แล้วความเป็นอยู่ต่างๆ ก็จะแตกต่างจากที่อีนๆ ไปหมด สมมุติว่าในประเทศอีนๆ เราไม่มีที่อยู่จะไปอยู่ไฮเดลไหนก็ได้ แต่ที่นั่นเขาก็เลือกให้เลยว่าคุณจะต้องอยู่ที่นี่ถ้าไม่ขอบใจจะหัวจะเป้าไปอยู่ไฮเดลอีนไม่ได้

เวลาเจ็บป่วยสั่ครับ

อธ.ศักดิ์ชัย ตอนเจ็บป่วยก็จะต้องคือว่าการรักษาพยาบาลของเข้าฟรีมด แต่ว่าเราเป็นคนต่างประเทศไปเข้าคิดถูกบังคับแต่ก็ค่อนข้างสะดวก ตอนหลังก็มีท่านทูตจีด เศรษฐบุตร ท่านไปเจ็บก็ได้รับการดูแลอย่างดี

ท่านทูตอยู่ที่มอสโกรัฟทั่งหมดประมาณกี่ปีครับ

อธ.ศักดิ์ชัย ประมาณ 3 ปีกว่าๆ แล้วก็ย้ายกลับมาที่กระทรวงในราวปี 2494 หรือ 2495

ซึ่งช่วงนั้นก็คงเป็นช่วงที่การเมือง เมืองไทยกำลังเข้มข้น และเป็นช่วงที่เริ่มการเขียนหนังสือด้วยหรือเปล่า

อธ.ศักดิ์ชัย เริ่มเขียนตั้งแต่ก่อนไปแล้ว...เมื่อก่อนนี้เขามีคำสั่งจากสำนักนายกรา ว่าข้าราชการจะเขียนหนังสือต้องขออนุญาต ต้องรับอนุญาตจากเจ้ากระทรวงก่อน พอเข้ามาในกระทรวงได้หน่อย พมกเริ่มเขียนเรื่องแรกเป็นเรื่องยาว เป็นเรื่องที่ใช้จากในต่างประเทศ ซึ่งชื่นชอบคนแพ้ พมขออนุญาตก่อน ตอนนั้นคุณหลวงวิจิตร ท่านเป็นรัฐมนตรี เพราะว่าท่านก็เป็นนักเขียนอยู่จังช่าย พอเขียนคอดลัมนิสต์เขียนนานนิยายไม่ได้เขียนการเมือง ก็ได้รับอนุญาต อันนี้ก็คุ้มมาตลอด ไม่มีคำสั่งเป็นอย่างอื่นพมก็ได้ว่าได้รับอนุญาตแล้ว ก็ยังมีผลบังคับใช้ได้ตลอดไป

ท่านทูตย้ายกลับมารับราชการในกรุงเทพฯ กรมอะไรครับ

อธ.ศักดิ์ชัย พมอยู่กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย จากนั้นก็ไปประเทศอาร์เจนตินา

ตอนนั้นไม่ทราบว่าท่านพลเอกชาติชายอยู่ที่นั้นด้วยหรือ

เป้าครับ

อธ.ศักดิ์ชัย พมไปตอนนั้นสถานทูตเพิ่งเปิดอีกเหมือนกัน ตอนนั้นคุณเขมชาติ บุญรัตนพันธ์ ซึ่งเคยเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศไปเป็นทูต และเลขาธุการเอกอัครราชทูต รัฐมนตรีอุปติชรู ปาจิริyan ถูร และพมก็เป็นรองจากท่านรัฐมนตรีอุปติชรูฯ และก็มีสมัยนือคนหนึ่ง

การเปิดสถานทูตที่อาร์เจนตินาคงง่ายกว่าที่ใช้เวียดมาก

อธ.ศักดิ์ชัย ง่ายกว่าครับ แต่ตอนนั้นพมรู้สึกเหมือนกันว่า การบริหารงานของเราไม่ค่อยพร้อม พมไปเปิดสถานทูตทั้งสองแห่ง คนที่จะไปต้องเป็นคนคิดเองว่าที่ต้องการจะมีอะไรบ้าง หนังสือราชการแบบต่างๆ รวมทั้งทะเบียนรายภรรยาและทะเบียนอะไรก็ต้องมีให้หมด อันนี้เราต้องคิดเองและต้องขอราชการ แม้กระทั่งสมุดรหัส แต่บังเอิญ พมมีเพื่อนอยู่ในกระทรวงฯ ลงไปให้ และเคยเห็นเขาทำวิทยุโทรเลขเข้ารหัส ด้วยไม่เคยเข้าไปทำก็งมหาภันกัน ไม่รู้เรื่องว่าจะทำยังไง

เดียวเนี่คนรุ่นใหม่คงจะไม่รู้จักการถอดรหัสด้วยสมุดแล้วนะครับ พมเองก็มีโอกาสได้ทำรหัสรุ่นเก่า ก็ยังพอจะเห็นภาพที่ท่านทูตพูด และคิดว่าสมัยก่อนยังไม่มีฝ่ายราชการในต่างประเทศ ข้าราชการรุ่นเก่า จึงต้องอาศัยความสามารถเฉพาะตัวเป็นอย่างยิ่ง การเดินทางไปอาร์เจนตินาสมัยก่อนใช้เวลาเกี๊วัน

อธ.ศักดิ์ชัย เมื่อก่อนตอนที่พมไปการบินพลเรือนยังไม่ก้าวหน้ามากนัก เครื่องบินก็ยังไม่ทันสมัย อย่างพมไปรัสเซียต้องต้องคืนตลอด ไม่แน่ใจว่าไปค้างคืนที่กัลกัตตาหรือเปล่า หรืออาจจะเป็นการจี และไปอิกติบินกลางวันและไปหยุดต้างกลางคืนที่โคโร จึง

จะไปถึงลอนדון แล้วพักอยู่ 3-4 วัน และไปปลดตอกโอลิมเป้าเข้าเชลซีงกิ เข้าเคนินกลาดเข้ามาอสโล

ท่านทูตอยู่อาร์เจนตินา 4 ปี และความเป็นอยู่ของข้าราชการไทยที่เมริกาได้เป็นอย่างไรครับ

ออท.ศักดิ์ชัย พมอยู่ 4 ปีก่อนครับ จะพูดไปก็ไม่ค่อยลำบากนัก อย่างผมแต่งงานไปแล้วไปถึงกีปมีบุตรที่นั่น จังคนมาช่วยดูแล ท่าความสะอาดบ้านก็ได้ราคาไม่แพงค่อนข้างสะดวกกว่าอยู่ในประเทศที่ร่าเรวยและได้เงินมากกว่าแต่ไปหาแรงงานมาช่วยงานบ้านไม่ค่อยได้ ถึงกระนั้นก็ตามเชาก็มีระเบียบให้แก่คนที่มาช่วยงานเรา อาทิตย์หนึ่งจะต้องหยุดงานพรี 1 วัน ตามระเบียบของเข้า เราเองก็ต้องทำงานบ้านวันที่เด็กหยุด

เมื่อเกือบ 50 ปีมาแล้ว ในอาร์เจนตินา งานดูแลห้องนอน คนไทยมีหรือไม่ครับ

ออท.ศักดิ์ชัย ไม่มีเลยครับ และถ้าพูดไปแล้วงานการเมืองตัวพี่เคชก็ไม่ค่อยมี ผมไปอยู่ไม่ก่ออาทิตย์ก็มีการปฏิรูปโคนรัฐบาลเปร้อน สิ่งพวงนี้พากเราที่ไม่เคยรู้จักไม่เคยเห็น ก็ได้เห็นกันในวันปฏิรูป วันนั้น ตนน่วงบั้มนำมันมีรถจอดอยเดินน้ำมันเต็มไปหมด แสดงว่าคนพื้นเมืองเข้ารักัน แต่เราไม่รู้ เพราะเราฟังภาษาสเปนไม่รู้เรื่อง แต่เรื่องพวงนี้เรา ก็ต้องส่งโทรเลขแจ้งกระทรวงฯ ว่ามีอะไรเกิดขึ้น ตอนค่ำต้องไปลงที่ Western Union เป็นบริษัทวิทยุของเมริกา เข้าไปในซอยและตรงข้ามซอยก็เป็นหน่วยกลัต้ายของเปร้อนที่เขาไปตั้งไว้สุมกันอยู่เต็ม พoS โทรเลขเสร็จก็กลับมา ข้างตึกสำนักงานโทรเลขเกือบจะพังไป เพราะเขายิงปืนใหญ่ แต่เรากร๊อตออกมานิด ทางเปริน

ประเทศที่อยู่ใกล้กันเพื่อเรารู้ว่าจะมีรัฐประหารหรือการเปลี่ยนแปลง เรายังรายงานมากระทรวงก็ได้ประโภชัน แต่ที่นี่เรารออยู่ห่างไกลก็ไม่ได้ให้ประโภชันเท่าไร แต่ขณะนั้นเราต้องการเพื่อน ต้องการคนรู้จักเราเพื่อความสนิทสนมทางการเมืองหรือความร่วมมือในองค์การสหประชาชาติ เพื่อประโภชันของประเทศ

ท่านทูตอยู่ 4 ปี พอกจะนิ่งออกใหม่ครับว่าเขามีการทำรัฐประหารกี่ครั้ง

ออท.ศักดิ์ชัย หลายครั้งที่เดียวครับ และครั้งหลังก็หลังสุด สำเร็จไปแล้ว เชาก็ยังมีการทำรัฐประหารกันเองอีก ฝ่ายที่ต่อต้านเปร้อนไปแล้วก็ยังมีการฟัดฟันกันเอง หัวหน้าชุมนาดองก์ถูกคนของเช้ายิดอำนาจ เปลี่ยนอาคันใหม่ชื่นมาตีพอจเรืออาวัณยู แล้วตอนหลังก็มีการเลือกตั้งประธานาธิบดีฟรอนดิชี ได้รับการเลือกตั้งตามระบบอนประชาอิปไตย ฟรอนดิชีเคยมาเมืองไทยเป็นแขกของประเทศและฟรอนดิชีก็ถูกฝ่ายทหารโค่นอีก

กีสรุปว่ามีความรุนแรงทางการเมืองมากที่เดียว พอกท่านทูตกลับมาแล้วผลเอกสารชาติชายท่านไปที่หลังใช้ใหม่ครับ

ออท.ศักดิ์ชัย อยู่ด้วยกันครับ หลังจากคุณเขมชาติเป็นทูตอยู่ได้หน่อยก็กลับ แล้วคุณชาติชายก็ไป ตอนไปนั้นเป็นอุปทูตก่อน เพราะว่าสถานการณ์การเมืองภายในต้องการให้ท่านไปโดยเร็ว ตอนหลังก็ได้เลื่อนให้เป็นอัครราชทูต แล้วก็เลื่อนเป็นเอกอัครราชทูต พมอยู่กับท่านทูตชาติชาย 3 ปี ก็คุ้นเคยกันดี ท่านก็เป็นคนสนุกสนาน การสมาคมดี มีเพื่อนฝูงมาก

หลังจากอาร์เจนตินาแล้วท่านทูตก็กลับเข้ากระทรวงฯ คราวนี้

ماอยู่กรรมอะไรไว้ครับ

ออท.ศักดิ์ชัย ครัวนี้กลับมาอยู่กรรมองค์การระหว่างประเทศ อีก เป็นหัวหน้ากองการประชุมระหว่างประเทศ สมัยนั้นเขามาไม่เรียกผู้อำนวยการ แต่เขาเรียกหัวหน้ากอง ซึ่งหัวหน้ากองเป็นขั้นเอก ก็กลับเข้ามาวันราชการอีก 4 ปี จากนี้ไปที่นิวเดลี ประเทศไทยอินเดีย ประมาณปี 2500 นิด ๆ ตอนนั้นท่านเนห์รูเป็นนายกรัฐมนตรี มีอาจารย์สุกฤษณ์มานะเมหินทร์ เป็นทูต ผมอยู่ในกระทรวงทั่วท่านเนห์รูห่อสัญกรรม ชาวนิยมเดียรักท่านมากไปในงานท่านแหน่งไปหมด การเปลี่ยนแปลงในอินเดียก็ไม่มีอะไร มีแต่การเลือกตั้งใหม่

ตอนนั้นในอินเดียคงมีคนไทยอยู่มากที่เดียวใช้ใหม่ครับ และมีปัญหาเรื่องคุ้มครองคนไทยบ้างใหม่ครับ

ออท.ศักดิ์ชัย ก็มีนักเรียนไทย มีพระ ก็มาเกเหลือนกัน บางครั้งก็มีนักเรียนติ๊กันกับนักเรียนต่างชาติหรือนักเรียนอินเดียเอง

ในขณะนั้นเรื่องงานการค้าชายในอินเดียคงมีแล้วใช้ใหม่ครับ

ออท.ศักดิ์ชัย ก็มีบัง แต่ส่วนใหญ่จะอยู่ที่สถานกงสุล กัลกัตตา ผู้คนเข้าออกทางนั้นมากกว่า เพราะเป็นต่ามที่ใกล้มีืองไทยพากเพียบไปที่ไปเข้าพาราณสี ก็มีก็จะเข้าทางกัลกัตตา ซึ่งเราก็ต้องช่วยดูแลเวลาที่ท่านมีปัญหา และการค้าชายทางกัลกัตตา ก็มีมากครับ สมัยนั้นที่ปรึกษาฝ่ายการพาณิชย์มีทร้อย

ออท.ศักดิ์ชัย ไม่มีครับ จะมีอยู่ตอนหลังสองครั้มเสร็จใหม่ตอนเปิดสถานทูต ก็จะมีผู้แทนกระทรวงการพาณิชย์ที่ทำงานเกี่ยวกับการค้าชายจะไปที่กัลกัตตา สมัยนั้นจะยังไม่มีที่ปรึกษาฝ่ายการพาณิชย์ เพิ่งมามีเมื่อสักประมาณ 20 ปีมานี้เอง

ท่านทูตไปอยู่อินเดียมีโอกาสได้ไปทัว่ประเทศไทยครับ

ออท. ศักดิ์ชัย ไปทัว่ แต่ไม่ไปพุทธศาสนาอย่างหน่อย เพราะมีคณะกรรมการทางศาสนา และมีวัดไทยอยู่ที่นั่น บางแห่งพระคริสต์ ก็สอนไป อย่างเช่นเมียร์สวายและมีที่ที่พักผ่อน เพราะอินเดียจะร้อนหน้าร้อนคนจึงมักจะขึ้นไปทางเชมหล้า และทางแคชเมียร์กัน แต่ทางกระทรวงเราไม่ให้ไป เพราะมีปัญหาความขัดแย้งกันอยู่ ถ้าเราไปก็เป็นฝ่ายอินเดีย ปากีสถานก็จะไม่ชอบ ซึ่งตอนนั้นกระทรวงก็มีคำสั่งออก มาเลยว่าไม่ให้ไป

จากอินเดียก็กลับเข้ามาอยู่ในกระทรวงการต่างประเทศ ที่กรมอะไคร์ครับ

ออท. ศักดิ์ชัย ผมอยู่กรรมการเมืองพักหนึ่ง แล้วก็ไปอสเตรียที่นั่นทำงานสนุก มีงานแบบทวิภาคีและมีงานเกี่ยวกับพุทธภาคี คือมีงานองค์การพลังงานประมาณระหว่างประเทศ มีญี่ปุ่นโอลิมปิก การอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ ซึ่งอาจจะไม่มีปัญหาเรื่องธุรกิจ ที่สำคัญคือได้ฝึกฝน ได้มีการเข้าประเทศได้รู้ปัญหาต่างแม้แต่เรื่องทางเทคนิค ซึ่งเวลาที่คุณหนึ่งไม่อยู่เราก็ต้องทำงานแทน ตอนนั้น ก็มีการแก้ไขปัญหาภูมิศาสตร์ ธรรมนูญของการประมาณระหว่างประเทศซึ่งส่วนใหญ่ต้องใช้ความรู้ทางกฎหมาย ซึ่งเราก็ทำได้ดีพอสมควร

นี่คงเป็นลักษณะของกระทรวงการต่างประเทศตั้งแต่สมัยนั้น แล้ว คือพวกเราราด้องทำงานหลาย ๆ อย่าง รู้ทั้งเรื่องแม้จะไม่รู้ลึก แต่ต้องรู้พอที่จะทำงานให้ประเทศชาติได้ ในสมัยนั้นทราบมาว่า ข้าราชการที่ไปประจำการในยุโรปจะต้องประทัยด้วยกันมาก เพราะมีค่าใช้จ่ายสูง

ออท. ศักดิ์ชัย ใช้ครับ ส่วนมากแล้วเวลาที่เราได้ไปอยู่ทางนั้นเมื่อไก่สางเราก็อยากรจะไปเที่ยวที่โน่นที่นั่นบ้าง ถ้าหากโสดไม่มีภาระค่าใช้จ่ายมากก็พอจะไปเที่ยวได้ ส่วนคนที่มีบุตรก็ต้องประหัดกันส่วนใหญ่ก็จะไม่ได้ ส่วนใหญ่ที่จะไปก็ต้องมีเพื่อนฝูงเรารึ่งจะไปกันจากออกสเตวีแล้วไปไหนต่อครับ

ออท. ศักดิ์ชัย จากออกสเตวีพมกไปเป็นที่ปรึกษาที่ลอนดอนเลย สมัยก่อนไม่มีตำแหน่งมากเหมือนอย่างปัจจุบัน ก็มีเจ้าหน้าที่เอก เลขานุการโทแล้วก็ที่ปรึกษา จากที่ปรึกษาก็เป็นทุกเลย ไม่มีอัครราชทูต ไม่มีอัครราชทูตที่ปรึกษา อญุลอนดอน 3 ปีกว่าเกือบ 4 ปี จากลอนดอนพมกไปเป็นเอกอัครราชทูตที่แอดสติสอบาบานา เอธิโอเปีย เมื่อพมเข้ามารับราชการในกระทรวงการต่างประเทศ ได้ปิดสถานทูต แอดสติสอบาบานาไปแล้ว

ทำไม่ดอนนั้นเรารึ่งมีสถานทูตครับ มีความล้มพ้นธิเบซของไร

ออท. ศักดิ์ชัย ตอนนั้นเราร้องการเพื่อนอิกเหมือนกัน เพื่อนอาฟริกาตอนนั้นเรายังไม่มีเลข เราจึงไปเปิดที่เอธิโอเปียเป็นครั้งแรก และเอธิโอเปียก็มีระบบพรมทางหกตัรร์ และกษัตริย์ใจเดชาลซึ่งก็เคยมาเป็นราชอาคันตุกะของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ก็เลยเลือกเป็นประเทศแรกที่เปิด ก่อนประเทศเคนยา นอกจากอียิปต์ กษัตริย์ใจเดชาลซึ่งเป็นที่เคารพนับถือในอาฟริกามาก ท่านมีอิทธิพลมาก ท่านพยายามต่อสู้และต่อต้านกับอิตาลี เป็นเอกอัครราชทูตของ การต่อสู้ของอาฟริกาเป็นชาติแรก องค์การเอกภาพอาฟริกาก็อยู่ที่นั้น ซึ่งตรงนั้นเป็นจุดที่เหมาะสมที่สุด เวลาเข้ามาประชุมกันเขาก็เชิญเอกอัครราชทูตและก็ผู้แทนประเทศไทยต่างๆ ไปร่วมด้วย

ในเอธิโอเปียสมัยก่อน สำมภาคใหม่ครับ

ออท. ศักดิ์ชัย สำมภาคใหม่ เป็นประเทศที่มีความล้าหลังและมีโรคภัยไข้เจ็บมาก บางแห่งต้องกินยาแอนติมาเลลี่ทุกวันเหมือนกินยาไฟทุกเช้า อาการเย็นลงมากทั้งปี แต่อากาศหนาวน้อย แรกๆ ที่ไปหายใจไม่ค่อยออก เพราะอากาศบาง ความจริงแล้วอากาศไม่พอจึงทำให้เราหายใจไม่ออ ก็คล้ายๆ กับที่เปรู ทางด้านนั้นก็อากาศเบาและที่เบาที่สุดก็ที่ลากาชาด เป็นเมืองหลวงของโบลิเวียที่อยู่สูงที่สุด

ข้าราชการของเราที่อยู่ในต่างประเทศก็ต้องปรับตัวอย่างมาก ที่เดียวบางคนสุขภาพไม่ดีจะสำมภาคมาก ตอนท่านอยู่แอสติสอบาบานา มีข้าราชการกี่คนครับ

ออท. ศักดิ์ชัย มี 3 คน คือ เอกอัครราชทูตคนหนึ่ง เลขานุการโทคนหนึ่ง และเลขานุการตระกิคุณ ในสมัยนั้นยังไม่มีคำว่าเจ้าหน้าที่สายสนับสนุน พวกร้าก็ต้องทำงานคลังเองและก็ต้องพิมพ์กันเอง เรื่องอาหารการกินที่นั้นก็ค่อนข้างสำมภาคมาก คนละสภากันเลย ตอนนั้นไม่มีช่องไทยเลย แม้จะหาชนมปั้งกินก็ยังไม่มี มั่ตชั่นปั้งที่ผสมข้าวโพด เวลาเจ็บป่วยก็สำมภาคมากครับ เวลาเจ็บป่วยก็ต้องไปโรงพยาบาลผู้ร่วมชีวิตร่วมชีวิตร่วมชีวิตด้วย ไม่สามารถรักษาตัวได้

พมเคยได้ยินว่าข้าราชการรุ่นเก่าบางคนเสียชีวิตด้วยไข้มาเลเรียก็มี

ออท. ศักดิ์ชัย ที่เอธิโอเปียก่อนพมกมีท่านทูตจำเนียร เกียรตินาด ท่านอยู่กระทรงท่านแข็งแรงมาก ท่านเล่นปิงปองและแบดมินตันเก่งมาก ไม่มีอาการอะไรเลยว่าท่านไม่สบาย ท่านไปอยู่ที่นั้นได้สองปีท่านก็เสียด้วยโรคหัวใจ อาจจะเป็นเพราะอากาศหนาวหรือ

อะไรไม่ทราบ

ครั้งแรกที่ผมออกประจ้าการครั้งแรก บนใบปอญที่อิรัก ท่านที่
ปรึกษาวิทยา ยื้มเจริญ ท่านเป็นโรคหัวใจอุดลั่วไปจนถึงอาการที่นั่น กีไป
stroke ที่นั่นแล้วกลับมาเสียชีวิตที่ประเทศไทย เป็นข้อเท็จจริง งาน
ของพวกเราราชวักระทรวงการต่างประเทศ มีทั้งความลำบากและมี
ความสุขคละเคล้ากันไป ท่านทูตศักดิ์ซึ่งนี้ยังมีอิกโพสต์ที่พำนี้ให้ครบ
ไปพม่าในช่วงนั้นประมาณปีเท่าไหร่ครับ

ออท. ศักดิ์ชัย คือผู้กลับจากเอธิโอเปีย มาพักกรุงเทพฯหลาย
วัน เพราะอยู่ใกล้กันกับพม่า ลงที่มีโอกาสได้เข้าเฝ้าพระบาทสมเด็จ
พระเจ้าอยู่หัว ก่อนที่จะกลับจากเอธิโอเปียลงกีไปลาประธานอิบิตี
เอธิโอเปียเข้ากีฝ่าความเดารพมารามบังคมทูลพระบาทสมเด็จ
พระเจ้าอยู่หัวด้วย ลงที่มีข้อความนี้กราบบังคมทูลท่าน เมื่อผู้กลับ
มาแล้วไม่นานเท่าไรก็มีการปฏิวัติในเอธิโอเปีย ประธานอิบิตีหลุดไป
มีนาຍทหารยศพันโทขึ้นมาแทน

ที่พม่าในช่วงนั้นมีงานหลักอะไรบ้างครับ

ออท. ศักดิ์ชัย มีมากครับเพราะใกล้ชิดกัน เมื่อประมาณปี
2518 ลงเกย์ยัน เมื่อปี 2521 ตอนนั้นก็ได้ต้อนรับคณะท่าน
นายกรัฐมนตรีเกรียงศักดิ์ ท่านไปเยี่ยมพม่า ซึ่งตอนนั้นปัญหาประมง
ล้านน้ำน้ำก็มีแล้ว คุกอินเสงไม่เคยว่างนักไทยชาวไทยที่เป็นกะลาสี
เรือประมงกีประมาณ 2-300 คนข้าราชการสถานทูตก็ต้องไปค่อยๆ และ

จากรายการร้อนบ้านเรา ดำเนินรายการโดย พิษณุ จันทร์วิทัน
ออกอากาศทางสถานีวิทยุสาธารณะ เมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม 2543

ประเพณีเดือนมีนาฯ ของโรมาเนีย

เมฆุจานา ทับทอง
ออท. ณ กรุงบุคาราเซต

ในวิปุโลป มีหลากหลาย อาหารศักดิ์เป็นเรื่องที่ทำให้เกิด^๑
ประเพณีขึ้นมา ในประเทศโรมาเนียมีประเพณีที่เกี่ยวข้องกับเทพและ
ศาสนาคริสต์ประเพณีหนึ่ง เรียกว่า ประเพณีมาร์ติซอร์ อันแปลว่า
ของขวัญ

ในวันที่ 1 มีนาคม เป็นวันต้นฤดูใบไม้ผลิ หลังจากฤดูอัน
แห้งแล้งและยาวนาน แสงแดดเดือนมีนาคมนำความอบอุ่นมาปลูก
ชีวิตของดอกไม้และต้นไม้นานาพันธุ์ มีนาคมเป็นเดือนที่รู้จักกันใน
ภาษาโรมาเนียนว่า Martie หรือ Gemanar Mart หรือ Martisor ช่วง
9 วันแรกของเดือนมีนาคม เป็นวันที่เรียกว่าเป็นวันหยุดชรา หรือ
ในภาษาอังกฤษว่า Hag Days พังแล้วดูหน่อยแยกเมื่อคนแก่ๆ พิกัด
ที่เรียกอย่างนี้เพราะเดือนมีนาคม อาหารแบบปรุง พิธีนี้ คือ

การให้คุณเลือกวันใดวันหนึ่งในช่วง 1-9 มีนาคม เพื่อเลี้ยงทายโชค ชะตา กับลักษณะอากาศ ถ้าเลือกวันไหนแล้วอากาศดี ปีนั้นก็จะ ประสบความสำเร็จ มีความสุขตลอดปี ทำการงานใดก็ได้รับผลดี นอกจากนี้ เดือนมีนาคมยังเป็นเดือนเลี้ยงทายสำหรับเกษตรกรรมด้วย เพราะโรมานีย์เป็นประเทศเกษตรกรรม ซึ่วิตจึงขึ้นอยู่กับดินพื้นที่ เสียมาก ในวันที่ 1 มีนาคม เกษตรกรที่เลี้ยงแกะจะไปพยินก้อนหิน มาจากไร่นาและหาพบว่าแมลงอยู่ข้างใต้ การเลี้ยงแกะก็จะสมบูรณ์ ได้เงินมาก ส่วนวันที่ 2 มีนาคม เป็นวันเลี้ยงทายเหมือนพิธี แรงงานชาวบุญของเรามาวันนั้นอาหารไม่มีต์ ผลผลิตก็จะไม่ไปลดลงปี นั้นเป็นวิธีจัดการของผู้คิดประเพณี เพราะพังคูแล้วเหมือนการพูกริ่ง อาการไว้กับการเกษตร เป็นการฉลองความร่าเริงของการผลัดถูก จากหน้าหนาวไปเป็นฤดูใบไม้ผลิอันแสนอบอุ่น วันอื่นๆ ที่ต่อมาจาก วันแม่แท่หรือหฤทัยงูชราหน้า เรียกวันว่า วันนก ก็คิดง่ายๆ ว่า วันอกจาก ดอกไม้ดอกไว้แล้ว อากาศอุ่นๆ แบบนี้ย่อมต้องมีนกโนกบินกันด้วย แปดวันหลังจากนั้น ก็จะเรียกชื่อนกต่างๆ คือ วันแรกเป็นวันนก Thrush วันที่สองเป็นวันของ Blackbird นก Skylark อุป วันที่สาม นก Cocco วันที่ 4 นก Swallow นก Snow และนก Stork อุปวันที่ 5,6,7 ตาม ลำดับ ส่วนวันที่ 8 เรียกวันว่าเป็นวันแกะ เพราะเป็นวันแรกที่เริ่ม ฝ่าแกะ

พิธีของชาวดาเชียนในโรมานีย์มีมานานนักหนาคู่กับฤดูที่ เปลี่ยนแปลงของเดือนมีนา เหมือนหฤทัยแก่ที่อารมณ์แปรปรวน บาง วันอุ่น บางวันฝนตก บางวันที่มีแสง ฟ้าเข้าฟ้าออก เอาแนวไม่ค่อยได้ ความน่ารักของพิธีนี้คือการที่มีการให้ของขวัญกัน หนึ่งในบรรดาอยด

อิทธิที่ขายกันเกลื่อนถนนก็คือ เนื้อกลั้ตสารพันชนิด หลากหลายแบบ ของจากเมืองไทยเราก็มีวางขายอยู่ด้วย สัญลักษณ์ที่สำคัญคือ ขด เชือกสีแดงกับขาว บางบ้านในถนนชนบทนิยมให้เหรียญเงินหรือทอง เพื่อเป็นเครื่องถางปกป่องผู้คนจากโรมานีย์และเป็นเครื่องหมายแห่ง ความโชคดี เมื่อมีสายลิขบุญในศาสนานพุทธ ทุกคนจะซื้อเนื้อกลั้ตนี้ ให้กันและติดไว้ 9-12 วัน หลังจากนั้นจะนำตัวนั้นไปพูกริ่งไว้กับต้นไม้ เชือกันไว้ต้นไม้จะช่วยปกป้องผู้ที่นำตัวไปพูกริ่งไว้แข็งแรงตลอดปี ใน บางห้องถูนก็ติดไว้บนกวนกวนนั้น ด้วยมีความเชื่อว่าเด็กผู้หญิงจะมีผ้า สวยขาวตลอดปี

ชาวโรมานีย์เล่าให้ฟังว่า ต้นกำเนิดของพิธีนี้มีมา ก่อนยุค คริสต์เดือน ด้วยลีขาวแทนความพิสุทธิ์ ความไว้เดียงสา แสงแห่งถูกใน ไม้ผลและการเริ่มชีวิตใหม่ ด้วยแต่งศีกความโชคดี ธรรมชาติที่เจริญ งอกงาม ความแข็งแกร่งของธรรมชาติที่กำลังจะเริ่มขึ้น ในช่วงที่ ห่างไกล ปีใหม่เริ่มขึ้นในเดือนมีนาคม เพื่อเริ่มปีเกษตรกรรม เข้ายัง กันว่าพิธีนี้มีเฉพาะในบล็อกเรียและโรมานีย์ ในบล็อกเรียเรียกเช่น กลั้ตนี้ว่า martenitsa ในสมัยก่อนไม่มีตัวแยกและขาว ใช้ใบโคลฟ ที่มี 4 กลีบ ไม้กวาดภาดปล่องไฟ รูปหมู เลข 13 เต่าหงส์ รูปเกือกม้า และดอก snowdrops ติดแทน สมัยก่อน Moldavia และตะวันตก เลี้ยงเหนือของทราบชื่อเวเนีย นิยมให้กันเฉพาะเด็กชายและผู้ชายเท่านั้น เดียวนี้ให้เด็กหญิงและหฤทัยสาวด้วย

ในประวัติศาสตร์ กล่าวกันว่า วันที่เก้ามีนาคม เป็นวันที่ผู้ที่ นับถือ ออโอดอกซ์รำลิกถึงการที่ผู้จงรักภักดีต่อพระเยซูคริสต์ในนิยาย ออโอดอกซ์ 40 คน แสดงความศรัทธาต่อพระเป็นเจ้าในปี 320

หลังจากที่พระเยซูเสียชีวิต คนเหตุจานี้ล้วนมาจากจังหวัดตับปะໄโดยเชียง
ภูมิภาคเฉียงในเนอร์ทที่ล้วนเคยอยู่ในกองทัพเดียวกันที่แคว้นอาร์มาเนีย
(ประเทศอาร์มาเนียปัจจุบัน) พากษาล้วนเคยรับใช้พระเป็นเจ้า ต่อสู้
กับผู้ที่ไม่นับถือศาสนาคริสต์ แต่โชคดูเหมือนไม่เข้าข้าง เมื่อผู้นำที่พ่อ
อากรโคราล่าที่ไม่นับถือคริสต์ทราบว่าคนในหัว 40 คน แข็งข้อมายอม
นับถือพระเจ้าของ罗马นจึงจับชักดู แต่ไม่เป็นผล สาวก 40 คนนั้น
กีดขวางพระเจ้าในคุกและยังคงนับถือพระเยซูอยู่เช่นเดิม เมื่อ
มีการเปลี่ยนแปลงกษัตริย์เป็นลิซิอุส ก็มีบัญชาทำไทยให้ 40 คนนี้
แก้ผ้าแห่น้ำเย็นกลางถูกหน้า จนทำให้คนหนึ่งเปลี่ยนใจ แต่ทันทีที่
ข้าย้อไปแห่น้ำอุ่น ก็เสียชีวิตทันที (คงเป็นพระเปลี่ยนอุดมภูมิเริ่ม
เกินไปด้วย-ผู้เขียน) พากที่เหลือ 39 คน กีดขวางพระเจ้าของหัวไป โดย
มีผู้เข้ามาร่วมนับถือศาสนาด้วย คือ ผู้คุณนักโภช ชื่อ Aglays หลัง
จากนั้นไม่นาน เมื่อกษัตริย์罗马นเห็นว่าyoungไม่มีใครเปลี่ยนใจ ก็จับ 40
คนนี้ ขึ้นมา หักข้อต่อแขนและขา เพาทั้งเป็น ทั้งอังคฤษลงน้ำ แต่มี
บางคนนับถือยังคงเก็บอังคฤษของพวกเข้าไว้บูชา

นั้นเป็นเรื่องราวที่จริงในประวัติศาสตร์ศาสนาอิسلام
เป็นที่มาสำคัญของขนมอร้อยที่ชาโรมานียรับประทานกันในวันที่ 9
มีนาคม ซึ่งเป็นช่วงต่อระหว่างถูกหน้ากับถูกหัว วันหยุดนี้คล้ายวัน
ตรุษจีน ที่มีการทำทำงาน ปลูกได้เฉพาะกระเทียม ผักกาดและ
หัวหอมใหญ่

ในทางศาสนาคริสต์ วันที่ 9 มีนาคมของทุกปีเป็นวันทำนาย
อากาศเชื่อกันว่า ถ้าฝนตกในวันนั้น หน้าร้อนจะได้ผลผลิตมาก
แต่ถ้าฟ้าผ่าก่อนหน้านั้นสัก 2-3 วัน ผลผลิตจะไม่มี ฝนในวันนั้นมี

มนต์วิเศษ บางคนเก็บไว้เป็นเหมือนน้ำมนต์ รักษาตาเจ็บและแก้ป่วย
ศีรษะ นอกจากนี้มีการผสมน้ำกระเทียม เกลือ และน้ำส้มสายชูก่อน
พระอาทิตย์ขึ้น เพื่อป้องกันว่าวิกฤตและแมลงหวี มีการเก็บกวาด
ทำความสะอาดบ้าน เพาขยะกลางลานบ้าน ให้เด็กๆ กระโดดข้าม
เพื่อให้มีสุขภาพดีตลอดปี เพาพร้อมเข้าด้วย รวมคืนทั่วบริเวณบ้าน
คอกปศุสัตว์ป้องกันภัยและสัตว์ร้าย ถ่ายงดงามมีทิมเหลือที่ไม่ถูกลาย
อยู่บนต้น ปีนั้นจะเป็นปีที่ดี มีการโรยที่เด็กไว้รอบบ้านเพื่อไม่ให้ภัยเข้า
มาในบ้าน เป็นวันที่ส่วนใหญ่ห้องพักจะเปิด มีการตีมีไวน์แดง 40-44 แก้ว
(การตีมีไวน์จากศาสนารoman) หลังจากนั้นนั้น มีการถือหัวงาน ปลูกพืช
และทำความสะอาดครั้งปั้ง

วันนี้ยังเป็นวันรำเล็กถึงคนตายและเพื่อนำมาซึ่งผลผลิตที่ดี
ไม่ให้แมลงเกะกินพืช แม่บ้านจะทำขนม Mucenici (อ่านว่ามุชเชนิช)
แจกเพื่อบ้าน ญาติมิตร และจุดเทียน 40 เล่ม รำเล็กถึงสาวก 40 คนนั้น
ขันมนีหน้าตาคล้ายบัวลอย แต่เป็นบัวลอยเย็น เป็นรูปเลขแปด แจก
กันในหมู่เพื่อนฝูงญาติมิตร แบ่งน้ำหมายใช้แทนกายนของคน หรือของ
ผู้เรียกว่า มุชเชนิช หรือมาเซนิชหรือตามภาษาดาเชียว่า มูชูนาอาโกส
แปลตรงได้ว่า ลงใบกับไฟ แปลได้ว่า ขอ消除กับความเคราให้ก
เพื่อรำเล็กถึงสาวก 40 คนนั้นเอง ขันมรูปเลข 8 นี้มีรสมหานholm
ใส่น้ำตาลกวนกับน้ำผึ้งวอลนัทบด ผงอบเชย เปลือกมะนาว เปลือกส้ม
ผสมเหล้ารัมนิดหน่อย สืออกน้ำตาลๆ มีรสมหานholm อร่อยดี หรือบาง
คนก็ทำเป็นขنمรูปเลข 8 โรยหน้าด้วยน้ำผึ้งกับวอลนัทบด บางคน
ก็ถือโอกาสลองวันนี้เป็นวันเซนต์ของตัวเอง เนื่องจากซื้อของตน
ไม่ตรงกับซื้อของเซนต์องค์ใดองค์หนึ่งในปฏิทิน

ที่น่าประทับใจคือ หลังจาก 9 วัน ในเดือนมีนาคมแล้ว มีการให้ดอกไม้แก่เด็กผู้หญิงและหญิงสาว ดอกไม้ที่นี่ก็หลากหลาย สีสดใส ขายโดยยิบซีกระปรงนานาสีสดพอ กับเด็กผู้หญิงและหญิงสาว ดอกไม้มีตั้งแต่กุหลาบสีงามก้านยาวกลิ่นหนา ไอริส ฟรีเซีย เบบีร่า แดฟฟอดิล ดอกกีโอลีเซล ที่เป็นดอกไม้ท้องถิ่นคล้ายๆ ดอกพุด ดอกแซมเบลากลิน หอมเย็นมีหลากระสีคือ เทลิอง ม่วง ชมพูและขาว ที่นี่ยังมีดอกทิวลิป สารพัดสี ร้านขายดอกไม้มีอยู่ทุกหัวถนน ชานให้ข้อยิ่งนัก

ลิ่งลี้ลับและมหัศจรรย์

พ.ເຊຍພົນຈົກ

หล่ายท่านได้ถามข้าพเจ้าว่า “ວິຫຼາຍານ” หรือลิ่งศักดิ์สิทธิ์และປາງີທາວີມີຈິງໃໝ່ ทั้งที่ข้าพเจ้าเคยตอบมามากแล้ว แต่ก็ยังມີບຸຄຄລ ທີ່ສັນໃຈໄດ້ພຍາຍາມໄດ້ຄາມມານຳກຳ ข้าพเจ้าກີ່ຕອນສັນໆ ອຍ่างທີ່ເຄີຍຕອນມາແລ້ວວ່າ ທ່ານເຊື່ອວ່າມີຈິງข้าพเจ้าກີ່ວ່າມີຈິງ ພາກທ່ານໄມ່ເຊື່ອວ່າມີຈິງ ข้าพเจ้าກີ່ວ່າໄມ່ຈິງ ລິ່ງທີ່ຈະເຊື່ອຫວີໂນເຊື່ອຍູ້ທີ່ຕ້ວກ່ານ ໄນໄດ້ຍູ້ທີ່ข้าพเจ้า

พระพุทธเจ้าท่านยกย่องผู้มีปัญญาว่าเป็นผู้ประเสริฐเลิศกว่าลิงอื่น ທ່ານສອນໃຫ້ໃຊ້ປັນຍາພິຈານາຫາເຫຼຸດລຸດຕ້ວຍຕົນເອງ ອຢາເຊື່ອສິ່ງໃດເພີຍແຕ່ເຂັນອອກເລົາ ບໍລິສັດທີ່ປູ້ຢ່າຕາຍາໄດ້ເຄີຍປົງປັດມາແຕ່ໄປຮານຕິດຕ່ອກນຳກີ່ຕິ ໃຫ້ເວົາໃຊ້ສົດປັນຍາຄວາມສາມາດນຳມາພິຈານາດ້ວຍຕົນເອງໄຫ້ຮູ້ແຈ້ງຄວາມຈິງກອນ ເມື່ອແນໃຈແລ້ວຈຶ່ງເຊື່ອ ທ່ານໄມ່ໄທເຊື່ອທາມປູ້ຢ່າຕາຍາເຊື່ອຕາມກັນນາ ແມ່ໜັກ

ธรรมค่าสั่งสอนของพระองค์ท่านก็ให้พิจารณาหาเหตุผลเสียก่อนค่อยเชื่อ

ศาสนานพุทธเป็นศาสนามีเสรี ท่านให้ใช้สติปัญญาของตนเอง ฉะนั้นพิจารณาดูแล้วควรจะปฏิบัติเข้าหลักของท่านว่า ตนเองเป็นที่พึงของตน เรื่องเชื่อหรือไม่เชื่อก็อยู่ที่ตัวเองไม่ได้อยู่ที่ผู้อื่น

ข้าพเจ้าได้รับคำตักเตือนจากท่านผู้ใหญ่ ท่านผู้เชื่อแต่หลักทางวิทยาศาสตร์ ไม่เชื่ออะไรที่ไม่มีเหตุผลง่ายๆ ที่ขัดกับหลักวิทยาศาสตร์ หลักท่านแสดงความหวังติดต่อข้าพเจ้า ท่านเหล่านี้ต่างก็เชื่อเรื่อง “กฎแห่งกรรม” และนิยมสนใจกันมาก เมื่อมีเรื่องวิญญาณเรื่องปาฏิหาริย์ หรือเรื่องศักดิ์สิทธิ์และลึกลับเกี่ยวกับผี魘 ที่ข้าพเจ้าเชียนขึ้น ท่านก็เกิดเป็นห่วงใจแทน เพราะเรื่องเหล่านี้พิสูจน์ไม่ได้ จะทำให้ผู้อ่านเสื่อมความนิยม ในเรื่องวิญญาณผี魘ศักดิ์สิทธิ์ท่านคิดว่าพิสูจน์ยาก

ข้าพเจ้ากราบขอบคุณที่ท่านห่วงและหวังดี เพราะมีความสนใจติดตามหนังสือของข้าพเจ้าตลอดมา และทุกท่านก็หวังติดตักเตือนต่อข้าพเจ้านว่าเป็นพระคุณสูงยิ่ง ข้าพเจ้าไม่สามารถจะลืมคุณค่าความหวังดีของท่านได้ จึงเรียนกับท่านที่เคารพว่า ข้าพเจ้าไม่มีความรู้ในเรื่องเหล่านี้ แต่การเชียนขึ้นก็อาศัยเหตุที่เกิดขึ้นแล้วและประสบการณ์เป็นหลักและถือว่าความจริงเป็นของไม่ตาย หากทุกท่านได้ประสบการณ์แล้วไม่กล้าเชียนกล้าเล่ากล่าวคนไม่เชื่อจะหาว่าลงงานเหตุการณ์ทั้งหลายที่ควรรู้ก็จะเกิดขึ้นแล้วก็สูญเสียไปโดยไม่มีผู้บันทึก เชียนเล่าต่อมาก็น่าเสียดาย เพราะปัจจุบันนี้ยังมีคนสนใจไม่น้อย ต่อไปอนาคตคงจะมีผู้ค้นคว้าหาความจริงมาพิสูจน์ก็จะได้เรื่องที่เป็นประโยชน์ต่อไป อาศัยที่ข้าพเจ้าได้ประสบการณ์และหมู่เพื่อนฝูงและท่านที่ศรัทธาได้มันทึกลงมาให้และข้าพเจ้า ไม่ใช่คนลงมาย

จึงได้พยายามพิจารณา ก่อนจะเชียนก็ได้ชี้แจงอยู่ในตัวเรื่อง ล้ำหน้าผู้ถ้ามามาจำนวนไม่น้อย ข้าพเจ้ายังไม่มีเวลาตอบ ก็จะขอตอบรวมกันในที่นี้ให้ทราบ จะนั้นการเชื่อว่าจริงหรือไม่จริงอยู่ที่ตัวท่าน เรื่องวิญญาณและลึกลักษณะและลึกลักษณะ ขอให้ท่าน ใช้สติปัญญาที่มีมาหาเหตุผลความจริงท่านตัดสินເօາເօາເວຣະລິ່ງເຫຼາ ນີ້ຫາຂອພິສູຈນຍາກ ข้าพเจ้าไม่สนับสนุนให้ท่านเชื่อ ขอให้ท่านพิจารณาดูด้วยตัวเอง ดังเรื่องที่ข้าพเจ้าได้รับมาจากผู้เชื่อถือได้

เช้าวันหนึ่งข้าพเจ้าได้รับโทรศัพท์จาก คุณเชื่อ แนวบุญเนียร์ บอกว่า “พมอย่างขอร้องให้คุณช่วยแนะนำให้พมรู้จักท่านผู้นั้นทางในเก่งสามารถจะรู้ดึงลึกลึกลับให้พมลักษณะท่าน” ข้าพเจ้าถ้ามว่า “มีเรื่องอะไรเกิดขึ้นหรือ จึงต้องการหาผู้มีความรู้ในเรื่องนี้” คุณเชื่อพูดอย่างดีนเด่นว่า “มีชีคริบ เมื่อคืนนี้ตอนตี 2 พมหลับอย่างสบาย เหมือนมีเสียงมาระซินที่ห้างหุ้นส่วนกว่าดีนเดด ไฟจะใหม่เครื่องทำความเย็น เมื่อพมได้ยินไฟจะใหม้ก็ตกใจ รีบลุกขึ้นมาปิดสวิตช์ไฟแล้ว จึงเห็นควันและกลิ่นใหม้ออกจากเครื่องทำความเย็น พมนึกว่าคงมีลึกลักษณะ ลึกลักษณะอะไรมาเดือน มาช่วยทำให้พมพ้นจากอัคคีภัยไปได้ มันเป็นเรื่องแบลกซึ่งพมได้ประสบกับตัวพมเอง” ข้าพเจ้าพูดไปว่า “เอ เครื่องทำความเย็นมีพิวส์ เวลาไฟร้ามันก็คงตัดสวิตช์ในตัวเอง เป็นอัตโนมัติอยู่แล้วนี่” เสียงคุณเชื่อพูดมาว่า “มันใหม่ทางพัฒนามาก่อนพิวส์ยังไม่ทันขาดพมรีบดอตออก หากไม่ได้ยินเสียงกระซิบมันพมเกิดใหม่นั่น และทั้งเครื่องทำความเย็นอาจเกิดระเบิดขึ้นได้ อันตรายมากมายติดตามมา พมจึงอยากรู้ว่ามีลึกลับอะไรที่ช่วยพมไว้” และพูดต่อไปว่า “พมจะไปเที่ยวต่างประเทศลักษณะนี้ ออกเดินทางใน 2

วันนี้และคิดว่าจะรับกลับมาทันงานประชุมเพลิงศพแม่ของคุณ"

ข้าพเจ้าบอกว่า "งานศพแม่ผมไม่จำเป็น เรื่องเล็กน้อยอย่าง เป็นห่วงเลย โปรดเที่ยวให้สนุกทำจิตใจให้สบายเดิน งานศพแม่ผม ดีกว่าเป็นเรื่องไม่สำคัญอย่างกับการไปเที่ยวรอบโลกนั้นมีอะไร ได้ไปสักครั้ง ไปเที่ยวปล่อยอารมณ์ให้สนุกสนานอย่างก่อความใจในเรื่อง เล็กๆ เลย มีฉันนั้นผมก็ไม่สบายใจ เพราะทำให้ผู้อื่นมีความห่วงกังวล ในเรื่องธรรมดามาไม่สำคัญ"

ต่อจากนั้นก็ทราบข่าวว่า คุณเชือกับคุณวนิดาที่เดินทางไป เที่ยวทางญี่ปุ่นและเมริกาแต่ก็กลับมาพร้อมกับในวันงานศพแม่ข้าพเจ้า และได้อุตสาห์มาในงานและเวลาประชุมเพลิง

คืนนั้น ข้าพเจ้ากำลังนั่งเขียนหนังสืออยู่ในห้อง โทรศัพท์ดังขึ้น เมื่อรับขึ้นฟังก็ทราบว่า คุณประพิทักษ์ การุณยวานิช อยากจะเล่าเรื่อง อภินิหารความดีให้ฟังว่า

"เมื่อวันนี้ผมได้ไปงานพระราชทานเพลิงศพท่านผู้หนึ่งที่วัด เทพศรีวิหารวารส ได้พบเพื่อนเก่าเป็นข้าราชการ ท่านได้เล่าเหตุการณ์ ที่เกิดขึ้นกับตัวท่านเอง แม้จะไม่ใช่เรื่องใหม่แต่เป็นเรื่องน่าติดตามเขียน มาก"

ข้าพเจ้าถามว่า "เป็นเรื่องอย่างไรครับจะเล่าหรือบันทึกมาให้ผม" เสียงคุณประพิทักษ์ตอบมาทางโทรศัพท์ว่า "ผมได้รับเรื่องมาสดๆ ร้อนๆ เมื่อวันนี้ มองจากจะถ่ายทอดให้คุณ ท. ทางโทรศัพท์ดีกว่า ถ้าเข้าฟังอาจลืมจำได้ไม่หมดก็จะเสียเนื้อเรื่องไป"

ข้าพเจ้าบอกว่า "ถกlongครับ ขอบคุณ โปรดเริ่มเล่ามาได้เลยครับ" ต่อจากนั้นคุณประพิทักษ์ได้บรรยายถ่ายทอดมาให้ข้าพเจ้าดังได้

เรียบเรียงขึ้นว่า

ข้าราชการเก่า (ท่านขอร้องอย่าเอยชื่อ) เล่าว่า ครั้งหนึ่งนาน มาแล้ว ผมได้ย้ายไปรับราชการทัวเมืองไก่ลงทางชายแดนซึ่งเป็น ดินแดนใหม่สำหรับผม ซึ่งผมยังใหม่ต่อห้องถิน ต่ำบลต่างๆ ใหม่ต่อ ถนนหนทาง เพราะเพิ่งเหยียบย่างเข้าไปในจังหวัดนี้เป็นครั้งแรกในชีวิต

วันหนึ่งผมได้ขับรถออกไปนอกเมือง ในชนบทอ่าเภอบ้านนอก ท่างไกลงมาก เมื่อขับรถออกไปไกลงเพื่อตู้ชีวิตชาวชนบทและอาชีพ ก็พอตัวไปเห็นชาวบ้านกำลังจับปลาในคูอยู่ข้างถนนก่ออุ่มน้ำ ชุด กันเป็นท่านบวิดน้ำจับปลา เห็นหลายคนวิ่งไล่ตะครุบปลาซ่อน ตัวใหญ่โดยเด่นไปมา ชาวบ้านเหล่านั้นไม่สามารถจับ ตัวมันใหญ่โต ต่างก็วิ่งไล่ล้อมเพื่อจับปลาซ่อนตัวเดียว แต่ปลาตัวนั้นว่องไว้โดยเร็ว และดีดตัวสูงข้ามหัวชาวบ้านที่ล้อมไว้ออกมาได้ ผมจึงหยุดรถข้าง ถนนออกมากินดู ทันใดนั้น ปลาซ่อนก็กระโดดขึ้นมาบนถนน และ กระเสือกระสนมานมุ่นข้างหน้าแบบเท้าของผม

พวกราชาบ้านเหล่านั้นก็ตะครุบตัวได้อย่างง่าย ไม่ติดตัวโดย หนีต่อไป ผมก็เกิดมีความสงสารขึ้นมา นึกในใจว่าปลาซ่อนตัวนี้เปลก ประหลาดหนีขึ้นมาที่ผมยืนอยู่ คล้ายจะขอร้องให้ช่วยชีวิตมันไว้ ไม่ หนีต่อไป ผมก็เกิดเดินตามรอยกับพวกราชาบ้านเหล่านั้นว่า ผมขอช่วยปลาซ่อนตัวนี้เดินจะไปปล่อยເຄານบุญ เมื่อตกลงซื้อขายกันแล้ว ผมก็จ่ายเงินตามราคาที่ค่อนข้างจะแพงกว่าธรรมดា แล้วผมก็ให้นำ ปลาซ่อนตัวนั้นไปใส่ในรถ คล้ายว่าปลาจะรู้ด้วยมีคนช่วยให้พันภัยแล้ว มันก็หยุดไม่ได้ต่อไป อุญนิ่งในรถ ระหว่างที่กำลังตกลงใจซื้อ ปลาซ่อนน้ำไปปล่อยก็มองเห็นมีรถแล่นมาข้างหลังแล้ววิ่งผ่านขึ้นไป

ข้างหน้า เป็นร่องรอยเดียวทั่วของพม ครู่เดียวที่ลับสายตาไป เมื่อพมซื้อปลาแล้วก็ต้องใช้ความคิดว่า จะเอาไปปล่อยที่ไหนที่จะปลอดภัย ควรเป็นหนองน้ำลึกใหญ่หรือคลองหรือแม่น้ำ ซึ่งชาวบ้านไม่สามารถจะติดตามไปจับมาอีก พมขับรถพลาสติกจ้องหันข้างๆและช่วยเพื่อหารือ คลองหนองน้ำ

พมขับรถข้าม ส่ายตาเพื่อหาที่ปล่อยปลา ได้เห็นบึงใหญ่ห่างข้างทางไปประมาณ 100 เมตร กึ่งบุดดกข้างถนน คราวนี้จะทำอย่างไรดี จับปลาซ่อนตัวนี้เดินลงข้างทางโดยปลาไม่ตื้นไม่โตก ปลาขนาดสองกำมือกันว่าใหญ่ไม่ใช่เล่น และปลาซ่อนเป็นปลาที่แข็งแรงทำอย่างไรจึงไม่ให้มันตื้นหลุดมือไป ก่อนจะเดินทางไปถึงบึงน้ำห่างจากถนน หากปลาตัวนี้เป็นตัวผู้ก็คิดว่าเป็นปูปลาตัวหนึ่งที่ใหญ่ให้ห่าที่พมเคยเห็นมา

ทันใดนั้น พมก็คิดได้ว่าหลังรถมีผ้าขาวม้าอยู่ผืนหนึ่งเอาราวลับเช็ดรถยังดีพร้อมไม่ขาดไม่เปียบ คิดว่า เอาผ้าขาวม้าหุ้มห่อตัวปลาแทนสิ่งปลากัดจะดีนี้ได้ เหมือนเราจับด้วยมือคงไปไม่ทันถึงในคงจะอลาเวด ดีนหลุดมือ เพราะตัวปลามันลื่น ทั้งได้เห็นฤทธิ์ตอนปลาตัวนี้อลาเวดเวลาชาวบ้านต้องวิงไสวจับ

เมื่อก่อนที่พมจะได้จัดการจับปลาหุ้มห่อผ้าขาวม้า พมได้พูดว่า เราได้ช่วยชีวิตเจ้าไว้จะนำไปปล่อยลงน้ำ เจ้าอย่าดินอลาเวดนะ พุดแล้วก็เอาผ้าขาวม้าห่อแล้วก็เดินออกจากรถลงไปข้างล่าง เดินบุกตามคันนา ปลาตัวนั้นเหมือนจะรู้ภาราคน ไม่ตื้นสะบัดกระโตดเหมือนทำกับชาวบ้านเหล่านั้น มันนิ่งให้พมใช้สองมือประคองเดินไป หรือมันอาจดินจนเห็นอย่างมากก่อนก็เป็นได้ เมื่อมาถึงบึงก็มองดูน้ำใส่มีบัว

ข้างบึงและต้นสาหร่ายและต้นไม้น้ำขึ้นทั่วไป แล้วพมก็หาที่น้ำลึก พมก็แก้ห่อผ้าขาวม้าแล้วเอาปลาปล่อยลงน้ำ พมยืนมองดูครู่หนึ่ง เห็นมันพุดขึ้นแล้วคำลงเหมือนจะแสดงความชอบใจที่ได้รอดชีวิตมาได้ มันคงดีใจมากที่กลับมาอยู่ในน้ำตามเดิม พมยืนมองดูอยู่ ในใจนั้นเกิดปฏิชั้นมาที่ได้ช่วยปลาซ่อนตัวนี้ให้มีชีวิตยืนยาวอยู่ต่อไป พมยืนมองอยู่ครู่หนึ่ง เห็นปลาบันนั้นพุดขึ้นพุดลงหลายหนน เหมือนจะแสดงความชอบใจที่ได้ช่วยชีวิตไว้แล้ว ก็คำหยาลงใบในกันบึง พมยืนมองดูครู่หนึ่งเมื่อไม่เห็นปลาซ่อนตัวนั้นโผลขึ้นมาอีก พมก็เดินกลับมาขึ้นรถเพื่อขับรถต่อไปให้ถึงอำเภอหรือหมู่บ้านตามที่พมตั้งใจไว้ เป็นทางที่พมไม่เคยผ่านมาก่อน

เมื่อขับรถไปได้พักหนึ่ง มองดูข้างหน้าเห็นคนมุงดูกลุ่มหนึ่ง แต่ไกลเมื่อรถพมเข้าไปใกล้ ก็มองเห็นเป็นสะพานไม้ ข้ามคลองกว้างพอสมควร พมจึงขอรถข้างทางแล้วก็เดินมองดูและชะโงกดูข้างล่างเห็นรถคันหนึ่งตกลงไปอยู่ข้างล่างในหaway ตอนท้ายยังอยู่ พมก็นึกสงสัยทำไม่รถคันนี้ไม่เอาร่วงกลับเอารถไปกระแทกกับสะพานตอหม้อ เมื่อพมเห็นรถคันนั้นทำให้พมตื่นเต้นตกใจมากเพราะจำได้ว่า รถคันนี้วิ่งออกหน้าพมตอนพมกำลังซื้อปลาซ่อนกับชาวบ้าน พมรับดามชาวบ้านที่เห็นเหตุการณ์เพราะอย่างรู้ว่าคนในรถ มีบาดเจ็บสาหัสตายบ้างหรือเปล่าชาวบ้านที่พมถามรู้สึกว่าจะเป็นผู้มีอาวุโสในหมู่คนเหล่านั้นบอกว่า “ในรถมี 3 คน แต่บาดเจ็บสาหัสทุกคน หัวแตกแขนหักไปตามกัน” พมถามต่อไปว่า “คนเหล่านี้เป็นใคร มีคนรู้จักใหม่จากไหน” ชายสูงอายุผู้หนึ่งตอบว่า “พวกราษฎรไม่มีใครรู้จักมาก่อน หรือก็คือ เพียงแต่เคยเห็นว่าพวงนี้เคยมาเที่ยวบินกันเสมอ แต่ว่า นกเขาชุม รถที่ตอกก็ยังมีนกเข้าถูกยิงอยู่เป็นพวงและมีปืนแฟดอยู่ในรถ”

พมดามว่า “แล้วคนเข็นไปไหนหมด ใครช่วย เก็บแต่รอยเลือด หยด” ชายผู้นั้นตอบว่า พอสะพานห้ารอกคลังก็พอตีมีรถสวนมาเข้า เมื่องจอดชลออกอยู่วิมฟังสะพาน เมื่อเห็นรถคงท้ายลงไปต่างก็ตกใจ รับพาภันลงจากรถได้สะพานไม้ที่หัวลงไปช่วยคนเข็นออกมาร้อนหัง ชาวบ้านช่วยกันอุ้มแล้วเห็นว่าจะเป็นคนรู้จักกันมาก่อน เห็นเรียกชื่อ เขย่าตัวเพราะต่างก็สลบหมดสติไปตามกัน

เมื่อสะพานไม้พังไปแล้วจะข้ามไปไม่ได้ รถคันนั้นก็วิ่งรถกลับ หลังหันนำอาคนป่วยใส่รถรีบขึ้นไป คงจะไปท่องนามัยอ่าเภอซึ่งอยู่ไม่ไกลจากที่นี่ ชายผู้นั้นพูดแล้วก็ตอนใจว่า “รถโดยสารเข้าก็เคยวิ่งกัน น้ำหนักมากกว่านี้ยังไม่หัก จำเพาะมาหักเอกสารคันนี้” พมจึงนอกรา “สะพานไม่นี้สร้างมานานแล้วและไม่ค่อยมีคนดูแล จึงเกิดอุบัติเหตุ เช่นนี้ขึ้น สะพานมันจะพังอยู่แล้วก็พอตีรถคันนี้มารับเคราะห์ก่อน” พมพูดแล้วก็ลากผู้ป่วยมาและชาวบ้านที่ได้สนใจด้วยมาชี้รถ กลับรถ วิ่งเข้าจังหวัด จิตใจพมลั่นเต้นตึกตักหัวใจหดหู่ เคราะห์พมยังดีที่ รถคันนั้นรับเคราะห์แทนพม หากพมไม่หดรถขอเชื้อปลาชาวบ้าน เคราะห์กรรมอันนี้คงจะเกิดขึ้นแก่พมแน่ เมื่อพมผ่านบึงที่พมปล่อย ปลาช่อน พมก็สะอึกสะอื้นอยู่ภายใน แล้วก็อดรำพิงไม่ได้ว่า เจ้าช่อน เอ่ยไม่แต่ข้าจะช่วยชีวิตเจ้าแต่ฝ่ายเดียว แต่เจ้าก็ยังได้ช่วยชีวิต ข้าเป็นการตอบแทนด้วย ข้าจะไม่ลืมเรื่องนี้ไปตลอดชาติ

การสร้างกรรมดีเพียงแต่เล็กน้อย ซึ่งมองเห็นว่าไม่เป็นสิ่งสัก สำคัญอะไร แต่บางครั้งก็ได้รับผลตอบแทนอย่างสูงค่าซึ่งเปรียบเทียบ กันไม่ได้ หากทางโลกก็จะพูดว่าเหตุนั้นเอิญแต่มีพูดถึงหลักธรรม แล้วไม่มีคำว่าบังเอิญ มีแต่ผลของกรรมดีและกรรมชั่ว ที่จะตามสนอง

ตามกฎแห่งกรรม เหตุการณ์เช่นนี้ย่อมจะเกิดขึ้นได้เสมอ สำหรับผู้ สร้างกรรมดี ซึ่งตรงข้ามกับผู้สร้างกรรมชั่ว ย่อมจะได้รับผลเช่นเดียว กันแต่ตรงกันข้าม

จาก “กฎแห่งกรรม” ของ ท. เลียงพินิจ

“

.. ติดันได้ติดตามช่าวสารของทางสถานี
มาประมาณปีเศษ ช่าวสารทุกอย่างให้ความรู้มาก
โดยเฉพาะเรื่องการต่างประเทศ ..

(งานนิติ เลขวัตรประจำตัวฯ ต.หะเดชุมฯ
อ.เมือง จ.ลพบุรี)

.. ท่านผู้อำนวยการครับ เป็นที่ประจักษ์
แก่สายตาประชาชนโดยทั่วไปแล้วว่า รายการของ
ทางสถานีวิทยุสร้างภูมิใจ เป็นที่รู้จักของคนทั่วไป
ทั้งภายในและต่างประเทศแล้วเติบโตมาเป็นลำดับ
นำภาคภูมิใจแทนคนไทยผู้จัดทำทุกๆ รายการ ..

(ยุทธพิชัย ชูกะดี โรงเรียนวัดป่าไผ่ อ.แม่คง จ.ลพบุรี)

”

ช า ว เช ร ่ ร า ม ญ

ไว เอม ก้า พย

การทำช้าวเชร์ร่ามญเป็นประเพณีที่ชาวรามัญนิยมทำกันในวันสงกรานต์ เนื่องจากช้าวเชร์ร่ามญเป็นส่วนหนึ่งซึ่งทำในวันสงกรานต์ จะนั่งจังชอกกล่าวความหมายของวันสงกรานต์เสียก่อนสักเล็กน้อย

คำว่า “สงกรานต์” ตามพจนานุกรมแปลว่าการย้ายที่ เคลื่อนที่ คือพระอาทิตย์ปีงชั้นสูรสีใหม่ เป็นวันเริ่มต้นปีใหม่ วันสงกรานต์ เป็นประเพณีที่สนุกสนานของชาวไทยมาแต่เดิม เป็นพิธีที่มีมานานแล้ว ตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา ตามปกติก็ถืออยู่รากว่า วันที่ 10 เมษายน ถึงวันที่ 18 เมษายน แต่ส่วนมากแล้วมักถืออยู่ในราวกันที่ 13-14 และ 15 เมษายนทุกๆ ปี เมื่อดึงวันนี้ ประชาชนจะทำพิธีแสดงความยินดีที่ได้มีชีวิตย่างขึ้นปีใหม่ จะมีการทำบุญตักบาตรและมีการเล่นต่างๆ โดยมีวิธีการสนุกสนานแตกต่างกันไปตามท้องถิ่น สำหรับการทำบุญ

ตักบาตรในวันสงกรานต์ ชาวรามัญมิยทำข้าวเชี้เปไปท่านบุญที่รอด โดยนำไปถวายพระทั้ง 3 วัน แล้วนำไปให้ผู้ใหญ่ด้วย ชาวรามัญถือว่าปีหนึ่ง ควรจะได้กราท่ากิจลึงหนึ่งเพื่อทดสอบพระคุณบรรดาท่านผู้มีพระคุณ ทั้งหลาย เช่น ปู่ ย่า ตา ยาย พ่อ แม่ ตลอดจนผู้ที่เคารพนับถือ ห้องจะ ให้ขอพรจากท่านด้วย ข้าวเชี้เป็นอาหารที่ประกอบไปด้วยของเย็นๆ หมายสำหรับเทศการสงกรานต์ซึ่งเป็นฤดูร้อน

ก่อนถึงวันสงกรานต์ บ้านที่จะทำข้าวเชี้จะจัดเตรียมอาหาร สำหรับรับประทานกับข้าวเชี้ไว้ก่อนล่วงหน้า เป็นต้นว่า ถ้าเนื้อเดิม หันหัวผักกาดเค็ม ดำเนปลາแห้ง ทำไข่เค็ม พอรุ่งขึ้นจะเป็นวันสงกรานต์ แต่ละบ้านจะเตรียมทำบ้านสงกรานต์ หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “ศาลา เพียงดتا” โดยใช้ผ้าขาวทุ่มและข้อสาดัญจะต้องมีดอกไม้ชนิดหนึ่งมีสี เหลืองซึ่งเรียกว่า “ตอกคุณ” หรือ “ตอกสงกรานต์” ประดับไว้ด้วย แล้วก็ตั้งตกแต่งให้สวยงาม เพราะเชื่อว่าในวันสงกรานต์ นาง สงกรานต์จะลงมาประจำอยู่เพื่อคุ้มครองให้ครอบครัวของตนอยู่เย็นเป็น สุขตลอดปีใหม่ที่ย่างมาถึง ในการทำข้าวเชี้ตั้งกันแต่เช้ามืด เพื่อจัดเตรียมประกอบอาหารที่ได้เตรียมไว้แล้ว เช่น ผัดเนื้อเค็ม ผัด ผักกาดเค็ม ผัดปลາเค็ม ผัดกระเทียมดอง ของสำหรับรับประทานกับ ข้าวเชี้เป็นจำพวกของแห้งๆ ทั้งนั้น ซึ่งเป็นอาหารที่ทำได้ง่าย ไม่ยุ่งยากอะไรนัก เนพาการทุกข้าวมีการปฏิบัติที่เคร่งครัดอยู่บ้าง ดิบ ข้าวที่จะนำมาหุงนั้นจะต้องใช้ข้าวสารที่เป็นตัว อย่างชนิดที่หนึ่ง การ หุงข้าวจะต้องหุงให้พันขายความบ้าน ก่อนหุงจะต้องเก็บกากข้าวให้สะอาด และจะต้องนำข้าวสารไปชารวน้ำให้สะอาดถึงเจ็ดครั้งจนหมดความ เหนียวของข้าว เสร็จแล้วก็ใส่ภาชนะใช้ผ้าขาวคลุมไว้ น้ำที่จะใส่ข้าว

จะจะต้องใส่สะอาด อบด้วยเทียนอบ บรรจุไว้ในหม้อน้ำที่ทำด้วยดินเผา เวลารับประทานจึงตักใส่ในข้าว ทำให้มีกลิ่นหอมเย็นชานรับประทาน เมื่อทำข้าวเชี้เสร็จเรียบร้อยแล้ว ก็จะต้องจัดข้าวเชี้ พร้อมทั้งน้ำและ กับข้าวทุกอย่างที่ทำไว้ ใส่ถาดแล้วนำไปเช่นที่บ้านสงกรานต์ซึ่งตกแต่ง เตรียมไว้แล้ว พร้อมทั้งจุดธูปเทียนสว่างไสว ต่อจากนี้ต่างก็จัดเตรียม ข้าวเชี้เพื่อนำไปถวายพระตามวัดบ้าง และแจกไปตามเพื่อนบ้าน ใกล้ เดียงบ้าง และเชือเชิญผู้ที่มิได้จัดทำข้าวเชี้มาร่วมรับประทานที่ บ้านบ้าง ในวันนี้ต่างก็แต่งตัวกันอย่างสวยงาม หนุ่มๆ สาวๆ จะนำ ข้าวเชี้ไปถวายพระตามวัดต่างๆ ที่ตนเลื่อมใสศรัทธา หรือตามวัดที่มี ภู�性พิเศษของตนบวชอยู่ นอกจากนั้นก็นำไปให้แก่ผู้มีอาชญากรรมและ บุคคลที่เคารพนับถือ ซึ่งเรียกกันว่า “ส่งข้าวเชี้” ชาวรามัญถือ ว่าเป็นการแสดงความกตัญญูรักคุณ เพื่อเชื่อมความสามัคคีระหว่างกัน ให้ยั่งยืนนานและเป็นศิริมงคลแก่ตน จะประกอบกิจการใดก็จะได้รับ ความสำเร็จและความเจริญรุ่งเรืองต่อไป

เรื่องการทำข้าวเชี้ที่เล่ามาข้างต้นนี้ เนพาชาวรามัญใน จังหวัดปทุมธานีถือปฏิบัติกันอยู่ทั่วไป แต่อาจจะแตกต่างกันออกไป ตามท้องถิ่นบ้าง แต่ถึงกระนั้นก็เข้าใจว่ารูปแบบและความมุ่งหมาย ก็คงเป็นอย่างเดียวกัน การทำข้าวเชี้ในหมู่ของชาวรามัญยังคงถือเป็น ประเพณีสืบเนื่องมาจนทุกวันนี้

จาก วารสารวัฒนธรรมไทย เมษายน 2508

“

.... ผมเป็นแฟนสถาบันวิทยุสารภูมิศาสตร์ตั้งแต่ยังลิตเติลโค้ปเปอร์ ตอนนี้ก็ลับมาอยู่บ้านก็พึ่งเป็นประจำจากวัน ชัดเจนตีไม่มีเลียงรบกวน มีสาระมีประโยชน์ต่อผู้ฟังมากๆ

(สาวิก ศรีทองคราม อ.นัวใหญ่ อ.น้ำพอง จ.ขอนแก่น)

.... ผมได้ติดตามฟังวิทยุเครือเพรีมาตั้งแต่ก่อนปี 2510 ช่วงที่มีสังคมร่วมเรียดนามและได้ฟังอย่างต่อเนื่องเรื่อยมาจนปัจจุบัน เนื่องจากผมเคยสนใจอย่างเป็นนักการทูต ผมเป็นแฟนวิทยุเนื้ามานานแล้ว ฟังทุกรายการทั้งภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาลาว

(กิตติ เทพนิรันดร อ.หอวัฒนไชย อ.พระนครศรีอยุธยา

จ.พระนครศรีอยุธยา)

”

พิสдарร้อยแปดวิการ

อุดร จารุรักษ์

ก่อนลงครามโลกครั้งที่สอง ราชนาวีสหรัฐ ไม่มีท่าเรือที่เป็นคนดำเนินเข้าใจว่าไม่ใช่เป็นการเหยียดผิวหรืออะไรทำนั้นหรือครับ คงเป็นเพราะนี่ไม่ใช่เรียนไม่ค่อยเป็นมากกว่า ไม่เชื่อส่องลังเก็ตดูวิเศษเทืนแซมเป็นว่ายน้ำตัวต่าง มั่งมั้ย

ฝรั่งเศสนั้นก็มิได้น้อยหน้าฝรั่งเศสอีกแล้ว ในเรื่องเชิงศึก เว้นไว้แค่ในยามลงคราม ซึ่งควรจะต้องบันยะบันยังกันไว้มั่ง มีฉันจะไม่มีเรื่องแวงสู้จะซ้ำศึก ดังในลงครามโลกครั้งที่หนึ่ง กองทัพฝรั่งเศสประกาศห้ามการมีรักร่วมเพศในเหลาทหาร มันผู้ใดกระทำการที่เป็นโถไมเช็กล่วง ไม่โทษสถานหนักถูกเดียว นั่นคือถูกยิงเป้า ยกเว้นสำหรับนายทหารจะได้รับเกียรติให้ออกศึกเป็นหนึ่งสุดท้ายในส่วนนั้น

ด้วยเงื่อนไขว่า จะต้องพยายาม

 อเล็กซานเดอร์มหาราช ทรงมีบัญชาให้ทหารทุกคนในกองทัพ โภนหนวดเคราให้เกลี้ยงเกลา และห้ามไว้ผมยาวโดยเด็ดขาด เหตุผล นั้นมีอยู่ง่ายๆ คือ เคราและผมยาวนั้นเป็นจุดอ่อนในการต่อสู้ศึก โดย หมู่อิมิตรที่คิดร้ายอาจจับคว้าอาวุธหรือปมไว้แล้วตัดคออย่างสบาย 似นายโดยเฉพาะทหารจีนสมัยมองโกลยึดครอง และถูกบังคับให้ถูกเปลี่ยนน้ำ วนกับโครงἵโคนลากทางเป็นเป็นที่สุดสนานไปทุกครั้ง

 นายพลจอร์จ ดัสเตอร์ ผู้ซึ่มารับกับอินเดียนแดงจนลือลั่นใน สมัยโน้น จัดว่าเป็นนายพลที่อายุน้อยที่สุดของสหรัฐ ด้วยวาระรุ่มที่ หัวใจใหญ่หาใครเทียบ ดัสเตอร์ ได้เป็นนายพลดังแต่อายุแค่ 23 ปี อีก ลองนับน้ำดูสมมุติว่าได้เลื่อนยศปีละขั้นบันย้อนหลังไปแล้วเข้าเป็น ร้อยตรีเมื่ออายุเท่าไหร่เอีย

 จอมจักรพรรดิเจิงกิสข่าน หรือนามเดิมว่าเตมูยินนั้น นับเป็น จักรพรรดิจอมมหาตั้งตนหนึ่งของโลก ถึงจะมีชัยในการรุบกีห้า ได้ปราบเนื้อเหล่าเชลยไม่ ทหารเจิงกิสข่านทุกคนจะได้รับมอบหมาย ให้เป็นเพชรฆาตหลังพิชิตศึกทุกครั้ง โดยเชลยจะถูกการต้อนให้มา รวมกันอยู่นอกกำแพงเมือง จากนั้น ทหารมองโกลพร้อมด้วยขวนศึก เล่นโต ก็จะลงมือบันบัดดอเชลย ทหารแต่ละคนจะแข่งขันกันทำสถิติ สูงสุดในการนี้ อย่างต่ำๆ ควรจะทำได้ห้าลิบหัว เพื่อมีให้น้อยหน้าผู้อื่น

สถิติการฆ่าจะต้องมีหลักฐานเอาไว้ให้ผู้บังคับบัญชาตรวจสอบนั่นคือ ต้องตัดใบพูดข้างหนึ่งของศพเก็บใส่ถุงขาวรวมไว้ เคยทำสถิติประหาร มณฑย์ถึง 1,748,000 คน! ภายในเวลาหนึ่งชั่วโมง ที่เมือง NISHOPUR ใน ศ.ศ.1221

 ทหารญี่ปุ่นนั้นในครา ก็กลัวในความเด็ดขาดเหี้ยมหาย รวมทั้ง ชามูไรคอมกริบันนั้นก็ไม่เสียสบายน แต่มีทหารพระเจ้าจักรพรรดิหมู่หนึ่ง ซึ่งไม่มีชามูไรในมือ แล้วก็งานเบาๆ ไม่ใช่หัวรับทหารหมู่อื่น มีหน้า ที่ในยามศึกอย่างเดียว คือคดอยันบัคพช้าศึกภายในห้องการรบ

 ทหารบางคนก็ชอบพระคุณมากกว่าพระเดช ในขณะที่นายทหาร ส่วนใหญ่尼ยมการลงโทษรุนแรงสำหรับลูกน้องที่ผิดวินัยหรือฝ่าฝืน คำสั่ง แต่ท่านนายพลจอห์น เมอร์กอยเน แห่งกองทัพญี่ป่าติดสหรัฐ ใช้วิธีการลงโทษลงกันข้าม แทนที่จะใช้วิธีโดยหรือเอาตัวไปขังคุกมีด ท่านนายพลกลับสั่งสอนเพียงให้กลับเสื้อตัวในไว้ชั่วบันอก ทหาร ได้ บังคับบัญชาของท่านนายพลชื่นชมและรักใครร้ายของตนคนนี้ยิ่งนัก จนถึงท้องแทนพระคุณด้วยการปฏิบัติตามคำสั่งอย่างเคร่งครัด จน สถิติทหารผิดวินัยของกองพลนี้ต่ำที่สุดในเหล่าทหารสหรัฐทั้งกองทัพ โครงการจะลงเอยวิธีการนี้ไปใช้บังก์ไม่ผิดปกติการแต่ประการใด

 เท็นบูลิมในวงการกำลังกายในใช้พัดพาตพันกับด้านอย่างน่าดู จริงๆ แล้วญี่ปุ่นก็มีศิลปะการต่อสู้โดยใช้พัดเป็นอาวุธเหมือนกัน

สังคมกู้ชาติประการศตคนเองเป็นอิสริยะของสหรัฐนั้น ทุกคนมีส่วนร่วมในการบู不妨ครั้งนี้ไม่เว้นแม้แต่ผู้พิการ สภาพองเกรสได้จัดตั้งกองร้อยขึ้นเป็นกองพิเศษจำนวน 8 กอง มีทหารกองละ 120 นาย แต่ละกองจะมีคนง่ายเปลี่ยนเสียชา ตามอุด ขาด แขนขาดหรือไม่ก็เป็นอัมพาต ปูมบันทึกไม่ได้บอกไว้ว่า ทหารแปดกองร้อยนี้ได้รับมอบหมายให้ไปลุกใส่คริทไหน และเหลืออดมาบ้างรีเบล่า

ปลายศตวรรษที่ 14 กองทัพมองโกลภายใต้การนำของจักรพรรดิติเมอร์ (TIMUR) ได้บุกโจมตีป้อมทหารของเชินต์จอทันที่สไมร์นา ในการนี้ล้มพันธมิตรของเชินต์จอทันได้ส่งกองทัพเรือมาช่วยเหลือทลายลำด้วยกัน จักรพรรดิติเมอร์เห็นท่าจะไม่ได้การ จึงบัญชาให้ตั้งเครื่องยิงแบบหนังสะติกขนาดใหญ่ แต่แทนที่จะเอาก้อนหินยิงอย่างที่เคยทำแล้วฯ มา หนนี้จอมจักรพรรดีกลับสั่งให้เอาหัวจากศพทหารข้าศึกบรรจุเป็นลูกกระสุนแทน โดยไม่มีแบบ ไม่คาดคิดอย่างนี้ กองทัพเรือที่มาช่วยจึงเปิดแน่น หนีไปไม่เหลียวหลัง ทิ้งให้ทหารในป้อมเผชิญชะตากรรมไปตามลำพัง ได้ผลยิ่งกว่าใช้ปืนใหญ่กระสุนเหล็กซึ่งอึก

จ.ป. มี. อง
ไชศร กลมกลื่น
จาก
“เจียะสะห้อน”
2541

แคหัวใจกลอก ระบ่องน้ำ
จายจ้ำแวนเดียวบัดเดียวหาย
กลางทุกช้ำรุกทันทุนทุราย
ปลาตายดอยวนจนลับตา

เข็บวนจนจำอย่างลื้าลืก
คิดนึกปลดไข่ทราบสามชา
เกลี่ยวแน่นแอนสือญานนา
อ่อนล้าอ่อนไหวไก่หมดแรง

กำมือคือหมัดยันหยัดก้าว
บีชาดีอทางอันกล้าเกรง
แม้น้ำสายนี้ไม่มีแรง
เดยแสลงหยาดลายรายหนบบัน

ระดับกันเมืองที่มีคบดอต
โอบกอดให้ชื่นดีนชัยบัน
ทำลายสายโซ่ให้ปอยบัน
ไม่กลับไม่เลยไม่เคยแพ้

จาก “พิสดารร้อยแปดทางการ” โดย อุดร จากรุ้งน์

๖๖

.....ติดฉันก็ยังคงรับฟัง-ติดตามรายการทดลองมา โดยเฉพาะจะฟังมากในช่วงเช้า ก็ได้นำมาเล่าให้คณะครุหลายๆ คนในโรงเรียนทราบว่า เป็นรายการที่ดีน่าติดตาม เพราะมีสาระครบครัน จริงๆ คลิปนี้ดีจน ไม่มีเดียงอะไรรบกวนเลย จะมีบางเป็นบางวัน แต่ก็น้อยมาก ติดฉันก็คงจะติดตามฟังและเป็นสมาชิกตลอดไป รู้สึกชื่นชมในความสามารถหลายๆ ด้านของคณะผู้จัดทำรายการ...

(คุณกรรพร พุกนุญวิ โรงเรียนอนุบาลลดพุรี อ.ลดพุรี)

๙

๖๖

.....ติดฉันขอรบกวนคุณกนกเกศช่วยส่งสูตรไก่ต้มน้ำปลาและน้ำจิ้มมาให้ติดฉันด้วย ติดฉันขายไก่ย่างมาตั้ง ๕-๖ ปี แต่เดียวเนื้อขายกันมาก จึงอยากจะเปลี่ยนมาขายไก่ต้มน้ำปลาบ้าง...

(อ่าเพ็ชร์ เอ็กซ์эмบูร์น พท่านน้ำ กก. อ.ภูเพียง จ.น่าน)

.....หนังสือวิทยุสร้างสรรค์ทุกเล่มที่ผมขอมาได้อ่านหมดแล้ว ให้ทั้งความรู้ ความเข้าใจ เนื้อหาสาระดีจริงๆ 彷เมื่อเรียนจดหมายมาบ้าง รายการของคุณเพื่อเป็นกำลังใจในการจัดรายการตลอดไป อย่าสงสัยเลยว่าไม่มีคนสนใจ มีมากครับแต่เขามีอย่างเขียนจดหมายเข้ามาเท่านั้น เองเพราะเก่งใจ...

(เล่อน ต่อทุน ต.ค่อนสาร อ.ค่อนสาร จ.ชัยภูมิ)

๙

ณ วันที่ 5 พฤษภาคม 2493 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ได้ทรงบรมราชโภค ทรงมีพระปฐมน้อมราชนองการ ณ พระที่นั่งไพศาลทักษิณ พระบรมมหาราชวัง ต่อที่ประชุมมหาสมາคมว่า “เราระครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม” ถึงปี 2543 พระปฐมน้อมราชนองการสถิตย์สถาพรมา 50 ปี และประโยชน์สุขต่างๆ ที่มหาชนชาวสยามได้รับอยู่ทราบทุกวันนี้ ล้วนบังเกิดจากการครองแผ่นดินโดยธรรมของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวโดยแท้

วันที่ 28 เมษายน 2543 ก็เป็นมหามงคลสมัย ครบ 50 พรรษาพระราชพิธีอภิเษกสมรสแห่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวกับสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทั้งสองพระองค์ทรงเสด็จพระราชดำเนินเดียงคุกันทั่วทุกตารางนิ้ว ของประเทศไทยเพื่อบำดทุกข์ยากเดือดร้อนของเหล่าอาณาประชาราษฎร์โดยมิได้คำนึงถึงความเหนื่อยยากของพระองค์ และทรงเป็นทั้งมีงและขวัญของประชาชนชาวไทยตลอดเวลา 50 ปีที่ผ่านมา

วันที่ 14 เมษายน 2418 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงสถาปนากระทรงการต่างประเทศขึ้น เพื่อศูแลกิจการด้านการติดต่อกับต่างประเทศในยุคที่ประเทศสยามก้าวสู่ความเปลี่ยนแปลงและเพชญูกับภัยนตรายจากภายนอก นับถึงปีนี้ กระทรงการต่างประเทศ มีอายุครบ 125 ปี และมีการกิจเพิ่มพูนขึ้นตามสถานการณ์ของโลกปัจจุบัน แต่ข้าราชการกระทรงการต่างประเทศทุกคนยังสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณที่ทรงมีต่อบ้านเมืองยามวิกฤต และดำเนินตามรอยพระบุลبةที่เพื่อร่วมแก้ไขวิกฤตการณ์ที่ประเทศชาติกำลังเผชญอยู่

หนังสือวิทยุสารอุรุวนี เล่มที่ 7 ประจำเดือนเมษายน - มิถุนายน 2543 อุปในช่วงเวลาหมาดคลและสำคัญดังกล่าว ผนจังขอเชิญชวนผู้อ่านทุกท่านน้อมรำลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ซึ่งทรงคุณปักการต่อพสกนิกรและแผ่นดินไทยอย่างหาที่สุดมิได้

ประภัสสร เสวิกุล
บรรณาธิการ